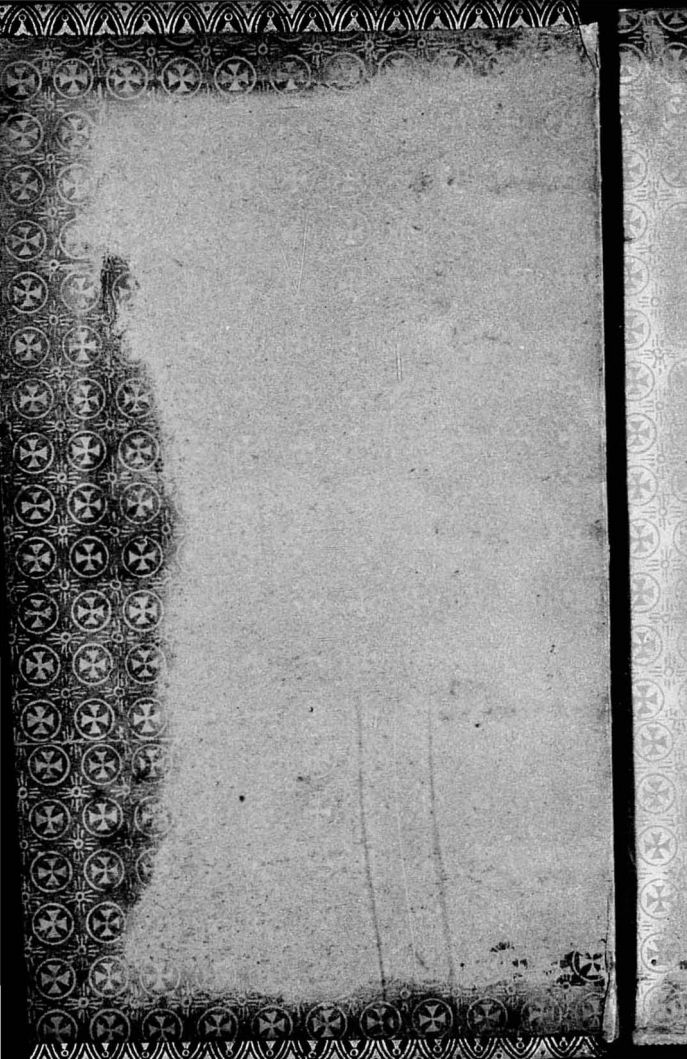
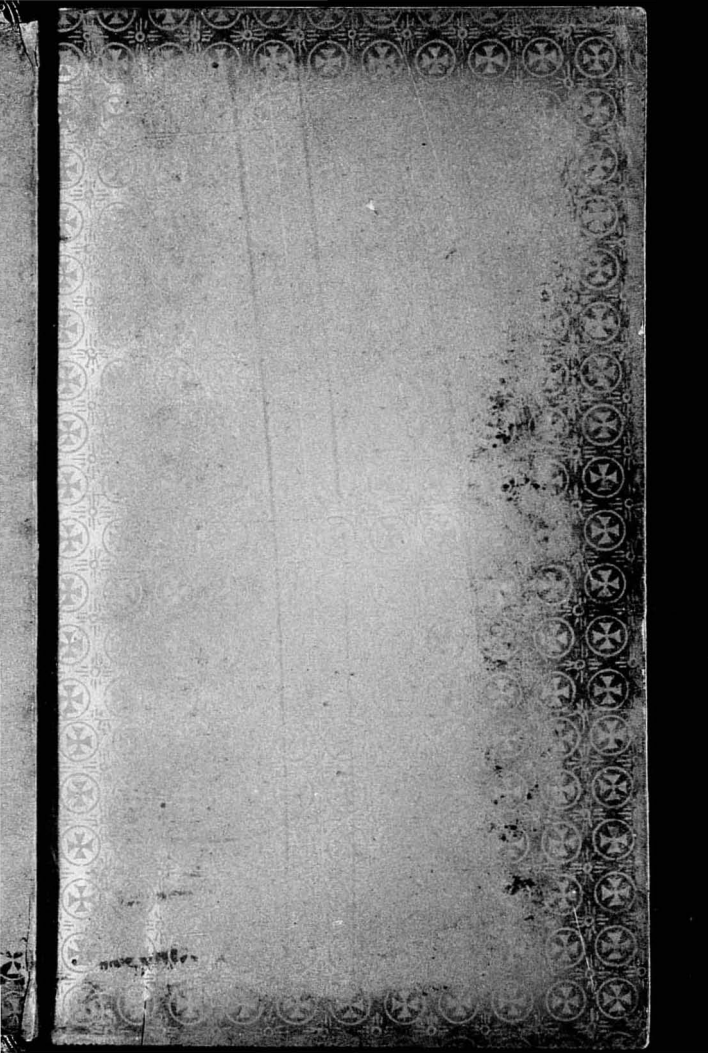

582

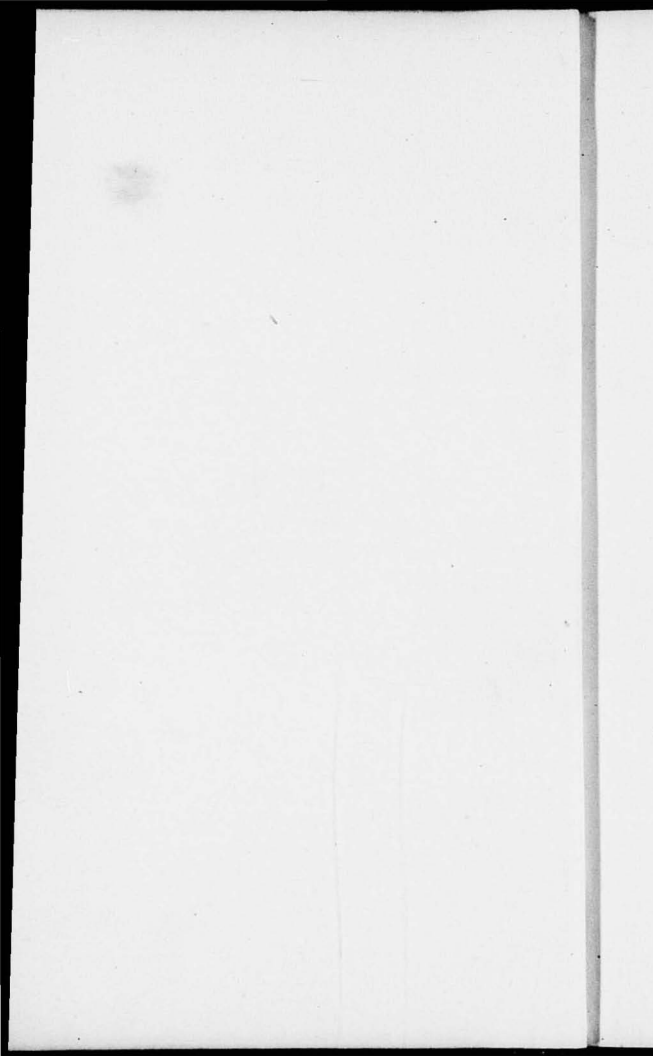
Per.
Vak 167

Alga

RITUALE

ROMANUM.

P

BE

N

A S

Per. 167
RITUALE *582*
ROMANUM

PAULI V. PONTIFICIS MAXIMI

JUSSU EDITUM

ET A BENEDICTO XIV.

AUCTUM ET CASTIGATUM

CUI AMPLISSIMA ACCEDIT

BENEDICTIONUM ET INSTRUCTIONUM

APPENDIX

JUXTA

NOVAM EDITIONEM ROMANAM

ANNI 1876

A SS. RITUUM CONGREGATIONE ADPROBATAM

ULTRAJECTI.

VID. J. R. VAN ROSSUM BIBLIOPOLA.

MDCCCLXXIX.

AN

AF

Om

H
tam
Ap
cun
gat
exc
adp
per

I

ANDREAS IGNATIUS SCHAEPMAN,

DEI ET APOSTOLICÆ SEDIS GRATIA

ARCHIEPISCOPUS ULTRAJECTENSIS,

SOLIO PONTIFICIO ASSISTENS, ETC.

Omnibus has visuris salutem in Domino.

Hanc Ritualis Romani editionem, additamque Benedictionum et Instructionum Appendicem, collatione facta, fideliter cum exemplari Romano, typis S. Congregationis de Propaganda Fide anno 1876 excuso, concordare testamur, eandem adprobamus et evulgandi licentiam impertimus.

Datum Ultrajecti, die 3 Augusti 1879.

† ANDR. IGN. SCHAEPMAN,
ARCHIEP. ULTRAJ.

S

in fo
m
P
qu

Q
und
que
litur
ram
sore
Rom
Epi
eme
tion
nec
que
mo
con
pri
in s
dec
V.
cen
ctu
hu
du
n

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

BENEDICTI XIV.

APOSTOLICÆ LITTERÆ

in forma Brevis de nova *Ritualis, Cærem-
nialis Episcoporum*, necnon et *Romani
Pontificalis* editione, ex quibus selegimus
quæ Rituale tantummodo spectant.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

QUAM ardenti studio, incredibili sollicitu-
dine, assidua cura, et indefesso, diutur-
noque labore, adhibitis etiam, accitisque
undequaque viris in sacra doctrina, disciplina-
que ecclesiastica versatis, æque ac de rerum
liturgicarum peritia peritissimis, sedulam ope-
ram navaverint, atque contenderint Prædeces-
sores Nostri Romani Pontifices, ut Rituale
Romanum, Cæremoniale Venerabilium Fratrum
Episcoporum, et Pontificale Romanum, sive
emendatis erroribus, sive correctis inordina-
tionibus, sive ablatis inutilibus, sive restitutis
necessariis, ad eam tandem formam, normam-
que, juxta quam de præsentī usui sunt, maxi-
mo cum omnium virorum ecclesiasticorum
commodo et utilitate redigerentur; præstat in
primis intelligere ex ipsis præsertim Apostolicis
in simili forma Brevis Litteris eorundem Præ-
decessorum Nostrorum, qui post S. Pium Papam
V. felicitis recordationis, Clemens VIII., Inno-
centius X., Paulus V., Urbanus VIII. et Benedi-
ctus XIII. ad gravissimum, dignissimumque
hujusmodi opus omnibus numeris absolven-
dum sese pro viribus addixerunt.

Tenores autem memoratarum Litterarum sunt, qui sequuntur. Ac primum quidem pro Rituali Romano.

PAULUS PP. V.

Ad perpetuam rei memoriam.

APOSTOLICÆ Sedi per abundantiam Divinæ gratiæ, nullis suffragantibus meritis, præpositi, Nostræ sollicitudinis esse intelligimus, super universam Domum Dei ita invigilando intendere, ut opportunis in dies magis rationibus provideatur, quo, sicut admonet Apostolus, omnia in ea honeste, et secundum ordinem fiant, præcipue vero quæ pertinent ad Ecclesiæ Dei Sacramentorum administrationem, in qua religiose observari Apostolicis traditionibus et SS. Patrum decretis constitutos ritus et cæremonias pro Nostri officii debito curare omnino tenemur. Quamobrem fel. rec. Pius Papa V. Prædecessor Noster, hujus Nostri tunc Sui officii memor, ad restituendam sacrorum rituum observationem in sacrosancto Missæ sacrificio, divinoque Officio, et simul ut Catholica Ecclesia in fidei unitate, ac sub uno visibili capite B. Petri successore Romano Pontifice congregata, unum psallendi et orandi ordinem, quantum cum Domino poterit, teneret, Breviarium primum, et deinde Missale Romanum, multo studio et diligentia elaborata, pastorali providentia edenda censuit. Cujus vestigia eodem sapientiæ spiritu secutus similis memoriæ Clemens Papa VIII. etiam Prædecessor Noster, non solum Episcopis et inferioribus Ecclesiæ Prælatiis accurate restitutum Pontificale dedit, sed etiam complures alias in Cathedralibus et inferioribus Ecclesiis cæremonias promulgato Cæremoniali ordinavit. His ita constitutis, restabat, ut uno etiam volumine comprehensi.

sacri et sinceri Catholicæ Ecclesiæ ritus, qui in Sacramentorum administratione, aliisque ecclesiasticis functionibus servari debent ab iis, qui curam animarum gerunt, Apostolicæ Sedis auctoritate prodirent, ad cujus voluminis præscriptum, in tanta Ritualium multitudine, sua illi ministeria tamquam ad publicam et obsignatam normam peragerent, unoque ac fidei ductu inoffenso pede ambularent cum consensu. Quod quidem jampridem agitatum negotium, postquam Generalium Conciliorum græce latineque divina gratia editorum opus morari desivit, sollicite urgere Nostri muneris esse existimavimus. Ut autem recte et ordine, ut par erat, res ageretur, nonnullis ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, pietate, doctrina et prudentia præstantibus, eam demandavimus, qui cum consilio eruditorum virorum, variisque præsertim antiquis, et, quæ circumferuntur, Ritualibus consultis, eoque in primis, quod vir singulari pietatis zelo, et doctrina bonæ memoriæ Julius Antonius S. R. E. Cardinalis S. Severinæ nuncupatus, longo studio, multaque industria et labore plenissimum composuerat, rebusque omnibus mature consideratis, demum divina adspirante clementia, quanta oportuit brevitate, Rituale confecerunt. In quo cum receptos et approbatos Catholicæ Ecclesiæ ritus suo ordine digestos conspexerimus, illud sub nomine Ritualis Romani merito edendum publico Ecclesiæ Dei bono judicavimus. Quapropter hortamur in Domino Venerabiles Fratres Patriarchas, Archiepiscopos, et Episcopos, et dilectos Filios eorum Vicarios, necnon Abbates, Parochos universos, ubique locorum existentes, et alios, ad quos spectat, ut in posterum tamquam Ecclesiæ Romanæ filii, ejusdem Ecclesiæ omnium matris et magistræ auctoritate constituto Rituali in sacris functionibus utantur, et in re tanti momenti, quæ Catholica Ecclesia, et ab ea proba-

tus usus antiquitatis statuit, inviolate observent.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 17 Junii MDCXIV. Pontificatus Nostri anno X.

S. COBELLUTIUS.

Quæ vero pro Cæremoniali Episcoporum referuntur Bullæ Clementis VIII. incip. Cum novissime., Innocentii X. Etsi alias., Benedicti XIII. Licet alias.; item quæ pro Pontificali Romano Clemens VIII. Bulla incip. Ex quo in Ecclesia., atque Urbanus VIII. Quamvis alias. statuere, brevitatis gratia hic omittuntur. Sequitur Bulla :

Quoniam autem pro paterna charitate vehementer cupientes, ut Christi fidelibus in articulo mortis constitutis, quoad fieri posset, universis Apostolica Benedictio Nostro nomine impertiretur, et plenaria omnium suorum peccatorum Indulgentia elargiretur, per alias Nostras sub Plumbo Litteras, anno Incarn. Dom. MDCCXLVII. Nonis Aprilis, Pontificatus Nostri anno VII. datas, omnibus Ecclesiarum Antistitibus hujusmodi facultatem sub certis modo et forma expressam tribuimus, atque insimul Formulam Benedictionis et Indulgentiæ hujusmodi dandæ præscripsimus; quemadmodum Encyclicam etiam Nostram Epistolam die XIX. mensis Martii anno MDCCXLIV. ad dilectos Filios Generales Ordinum Regularium, quibus a S. Sede indulta vel indulgentia erat facultas Pontificiam Benedictionem effundendi super populum statis diebus, scripseramus super modo et ritu, quibus prædicta Benedictio danda est.

Præterea, ad nonnullas lites et controversias exortas e medio tollendas, itidem per alias Nostras in simili forma Brevis Litteras confir-

mave
jussu
bus,
Vice

Bu
pro C

Ins
Trad
ribus
a Dil
cono
pisco
Cons
MDCC

Pos
læ S.
Rom
prob
temp
aliar
erect
mult
Nost
ritur
datur
Ritur

Ea
plica
Ritur
et P
solu
tuta
lucen
gnita
dign
perie
volu
nia,
tur,

maveramus leges et instituta Cæremonialia jussu Nostro edita pro Provinciarum Præsidi-
bus, Gubernatoribus, Prælatiis et Apostolicis
Vicelegatis, quæ sunt tenoris sequentis.

*Bulla Benedicti XIV. incip. Quod Apostolus.
pro Cæremoniali Episcoporum hic omittitur.*

Insuper Formulam itidem Benedictionis et Traditionis Pallii. ac jurisjurandi a Procurato-
ribus absentium Archiepiscoporum, antequam a Dilecto Filio Nostro S. R. E. Cardinali Dia-
cono idem Pallium accipiant, ipsorum Archie-
piscoporum nomine præstandi, per Nostram Constitutionem die XII. mensis Augusti anno MDCCXLVIII. sub Plumbo expeditam statuimus.

Porro accedit ad hæc methodus quoque Scho-
læ Sacrorum Rituum, in Gregoriano Collegio Romano hujus almæ Urbis Nostræ Nobis ap-
probantibus institutæ, non sine uberi per hoc tempus in sacris ritibus addiscendis profectu, aliarumque ad instar ejusdem scholæ alibi jam erectarum vel erigendarum, quæ methodus multis in libris, et præcipue in decimo Operum Nostrorum volumine Romanæ editionis reperitur inserta, plurimumque a Nobis commen-
datur, eamque plurimum studiosis Sacrorum Rituum prodesse compertum est.

Ea propter cum Nobis a quamplurimis sup-
plicatum fuerit, ut typis iterum reimprimendi Rituale Romanum, Cæremoniale Episcoporum, et Pontificale Romanum hujusmodi, et non solum in iisdem antedicta omnia a Nobis statuta addendi, verum etiam Nostro jussu in lucem emittendi, licentiam de Apostolica benignitate et auctoritate concedere et indulgere dignaremur : Nos itaque probe scientes, et experientia edocti, quantum prosit, ut in uno volumine simul collecta ad manum sint ea omnia, quæ sparsim ac divisim impressa inveniuntur, et considerantes quantam hujusmodi col-

lectio utilitatem memoratæ Scholæ Liturgicæ in Collegio Societatis Jesu ejusdem almæ Urbis Nostræ a Nobis institutæ, aliisque ubique locorum erectis afferre possit; Apostolica Auctoritate tenore præsentium communibus tot insignium Virorum ac Præsulum votis et supplicationibus benigne annuentes, facultatem tribuimus et impertimur, ut Rituale Romanum, Cæremoniale Episcoporum, ac Pontificale Romanum sub iisdem modo et forma, quibus de præsentī impressa reperiuntur, et usui sunt, una simul cum omnibus et singulis, quæ, ut superius relatum est, a Nobis præscripta, ordinata, et publici etiam juris facta sunt, necnon cum sæpe dicta methodo Scholæ Sacrorum Rituum, in Operibus Nostris jam editis inserta jussu Nostro, non obstantibus quibuscumque in contrarium facientibus, typis reimprimantur, et in lucem emittantur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxv. Martii anno MDCCLII. Pontificatus Nostri anno XII.

CAJETANUS AMATUS.

AD

U

rum
rum
bunt
dian
ante
Sacr
13
dix
lica
stra
sine
nov
rem

C
util
hab
ris
chu
adn
deb
mo
ciu

C
gre
me
que
imp
ter
fue

ADMINISTRATIONE SACRAMENTORUM

GENERALITER SERVANDA SUNT.

UT ea, quæ ex antiquis Catholicæ Ecclesiæ institutis, et sanctorum Canonum, Summorumque Pontificum Decretis, de Sacramentorum Ritibus ac Cæremoniis hoc libro præscribuntur, qua par est diligentia ac religione custodiantur, et ubique fideliter observentur; illud ante omnia scire, et observare convenit, quod Sacrosancta Tridentina Synodus *Sess. 7. Can. 13.* de iis Ritibus decrevit in hæc verba: *Si quis dixerit. receptos et approbatos Ecclesiæ Catholicæ ritus in solemni Sacramentorum administratione adhiberi consuetos, aut contemni, aut sine peccato a Ministris pro libito omitti, aut in novos alios per quemcumque Ecclesiarum Pastorem mutari posse: anathema sit.*

Cum igitur in Ecclesia Dei nihil sanctius, aut utilius, nihilque excellentius, aut magis divinum habeatur, quam Sacramenta ad humani generis salutem a Christo Domino instituta, Parochus, vel quivis alius Sacerdos, ad quem eorum administratio pertinet, meminisse in primis debet, se sancta tractare, atque omni temporis momento ad tam sanctæ administrationis officium paratum esse oportere.

Quamobrem illud perpetuo curabit, ut integre, caste, pieque vitam agat; nam etsi Sacramenta ab impuris coinquinari non possint, neque a pravis Ministris eorum effectus impediri: impure tamen et indigne ea ministrantes, in æternæ mortis reatum incurrunt Sacerdos ergo, si fuerit peccati mortalis sibi conscius, quod absit,

ad Sacramentorum administrationem non audeat accedere, nisi prius corde pœniteat : sed si habeat copiam Confessarii, et temporis locique ratio ferat. convenit confiteri.

Quacumque diei, ac noctis hora ad Sacramenta ministranda vocabitur, nullam officio suo præstando, præsertim si necessitas urgeat, moram interponat, ac propterea populum sæpe, prout sese offert occasio, præmonebit, ut cum sacro ministerio opus fuerit, se quamprimum advocet, nulla temporis, aut cujuscumque incommodi habita ratione.

Ipse vero antequam ad hujusmodi administrationem accedat, paululum, si opportunitas dabitur, orationi, et sacræ rei, quam acturus est, meditationi vacabit, atque ordinem ministrandi, et cæremonias pro temporis spatio prævidebit.

In omni Sacramentorum administratione superpelliceo sit indutus . et desuper stola ejus coloris, quem Sacramenti Ritus exposcit; nisi in Sacramento Pœnitentiæ ministrando occasio, vel consuetudo, vel locus interdum aliter suadeat.

Adhibebit quoque unum saltem, si habeat, vel plures Clericos, prout loci et Sacramenti ratio postulabit, decenti habitu, et superpelliceo pariter indutos.

Curabit etiam, ut sacra supellex, vestes, ornamenta, linteamina, et vasa ministerii integra, nitidaque sint et munda.

In Sacramentorum administratione eorum virtutem, usum ac utilitatem, et cæremoniarum significationes, ut Concilium Tridentinum præcepit, ex SS. Patrum et Catechismi Romani doctrina, ubi commode fieri potest, diligenter explicabit.

Dum Sacramentum aliquod ministrat, singula verba, quæ ad illius formam et ministerium pertinent, attente, distincte, et pie, atque clara voce pronuntiabit. Similiter et alias ora-

tionem
mem
fide
præ
viqu
stiur
redd
Ac
turu
non
tur;
tion
cum
clesi
Ill
toru
vel
pet
mon
ne,
mos
Sac
cite
nisi
F
min
tia
C
loc
ina
pie
par
L
per
et
ser
C
qu
ritu
sur
tre

tiones et preces devote ac religiose dicet, nec memoriæ, quæ plerumque labitur, facile confidet, sed omnia recitabit ex libro. Reliquas præterea cæremonias ac ritus ita decenter, gravique actione peraget, ut adstantes ad cælestium rerum cogitationem erigat, et attentos reddat.

Ad ministrandum procedens, rei, quam tractaturus est, intentus sit, nec de iis, quæ ad ipsam non pertinent, quidquam cum alio colloquatur; in ipsaque administratione actualem attentionem habere studeat, vel saltem virtualem, cum intentione faciendi, quod in eo facit Ecclesia.

Illud porro diligenter caveat, ne in Sacramentorum administratione aliquid quavis de causa vel occasione, directe vel indirecte exigat, aut petat; sed ea gratis ministret, et ab omni simoniæ, atque avaritiæ suspitione, nedum crimine, longissime absit. Si quid vero nomine elemosynæ, aut devotionis studio, peracto jam Sacramento, sponte a fidelibus offeratur, id licite pro consuetudine locorum accipere poterit, nisi aliter Episcopo videatur.

Fidelibus alienæ Parochiæ Sacramenta non ministrabit, nisi necessitatis causa, vel de licentia Parochi, seu Ordinarii.

Omnes autem, qui Sacramenta suscipiunt, loco et tempore opportuno monebit, ut remoto inani colloquio, et habitu actuque indecenti, pie ac devote Sacramentis intersint, et ea, quæ par est, reverentia suscipiant.

Librum hunc Ritualem, ubi opus fuerit, semper cum ministrabit, secum habebit, ritusque et cæremonias in eo præscriptas diligenter servabit.

Ceterum illorum tantum Sacramentorum, quorum administratio ad Parochos pertinet, ritus hoc opere præscribuntur, cujusmodi sunt Baptismus, Pœnitentia, Eucharistia, Extrema Unctio, et Matrimonium. Reliqua vero

duo Sacramenta, Confirmationis et Ordinis, cum propria sint Episcoporum, ritus suos habent in Pontificali præscriptos. Et ea, quæ de iis, atque aliis Sacramentis scire, servare, et docere Parochi debent, cum ex aliis libris, tum præcipue ex Catechismo Romano sumi possunt. Siquidem hic de iis fere tantum agere instituti operis ratio postulat, quæ ad ipsorum quinque Sacramentorum ritus pertinent.

Postremo quisquis Sacramenta administrare tenetur, habeat libros necessarios ad officium suum pertinentes, eosque præsertim, in quibus parochialium functionum notæ ad futuram rei memoriam describuntur, ut ad finem hujus Ritualis habetur.

DE SACRAMENTO BAPTISMI

RITE ADMINISTRANDO.

SACRUM Baptisma, Christianæ Religionis et æternæ vitæ janua. quod inter alia novæ Legis Sacramenta a Christo instituta primum tenet locum, cunctis ad salutem necessarium esse. ipsa Veritas testatur illis verbis : *Nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu Sancto, non potest introire in regnum Dei* (Jo. 3.). Itaque summa ad illud opportune, riteque administrandum ac suscipiendum diligentia adhibenda est.

Cum autem ad hoc Sacramentum conferendum alia sint de jure divino absolute necessaria, ut materia, forma, minister; alia ad illius solemnitatem pertineant, ut ritus, ac cæremoniæ, quas ex Apostolica et antiquissima traditione acceptas et approbatas, nisi necessitatis causa, omittere non licet; de iis aliqua præmonenda sunt, ut sacrum hoc ministerium rite et sancte peragatur.

AC
ralis,
posse
Aq
bene
bato
et pu
nova
Bapt
Si
nus
misc
Si
quov
bene
infu
infra
Se
quet
nim
non
bap
fact

C
ide
ver
pro
I
tur
C
si.
zar

DE MATERIA BAPTISMI.

Ac primum intelligat Parochus, cum hujus Sacramenti materia sit aqua vera ac naturalis, nullum alium liquorem ad id adhiberi posse.

Aqua vero sollemnis Baptismi sit eo anno benedicta in Sabbato Sancto Paschatis. vel Sabbato Pentecostes, quæ in fonte mundo nitida et pura diligenter conservetur; et hæc, quando nova benedicenda est, in Ecclesiæ, vel potius Baptisterii sacrarium effundatur.

Si aqua benedicta tam imminuta sit, ut minus sufficere videatur, alia non benedicta admisceri potest, in minori tamen quantitate.

Si vero corrupta fuerit, aut effluerit, aut quovis modo defecerit, Parochus in fontem bene mundatum ac nitidum, recentem aquam infundat, eamque benedicat ex formula, quæ infra præscribitur.

Sed si aqua congelata sit, curetur, ut liquefiat : sin autem ex parte congelata sit, aut nimium frigida, poterit parum aquæ naturalis non benedictæ calefacere, et admiscere aquæ baptismali in vasculo ad id parato, et ea tepefacta ad baptizandum uti, ne noceat infantulo.

DE FORMA BAPTISMI.

QUONIAM Baptismi forma his verbis expressa: Ego te baptizo in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, omnino necessaria est, ideo eam nullo modo licet mutare, sed eadem verba uno et eodem tempore, quo fit ablutio, pronuntianda sunt.

Latinus Presbyter latina forma semper utatur.

Cum Baptismum iterare nullo modo liceat, si quis sub conditione, de quo infra, sit baptizandus, ea conditio explicanda est hoc modo :

Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris etc. Hac tamen conditionali forma non passim aut leviter uti licet, sed prudenter; et ubi re diligenter pervestigata, probabilis subest dubitatio, infantem non fuisse baptizatum.

Baptismus licet fieri possit aut per infusionem aquæ, aut per immersionem, aut per aspersionem; primus tamen, vel secundus modus, qui magis sunt in usu, pro Ecclesiarum consuetudine retineantur; ita ut trina ablutione caput baptizandi perfundatur, vel immergatur in modum crucis uno et eodem tempore, quo verba proferuntur, et idem sit aquam adhibens et verba pronuntians.

Ubi vero Baptismus fit per infusionem aquæ, cavendum est, ne aqua ex infantis capite in fontem, sed in sacrarium Baptisterii prope ipsum fontem exstructum defluat, aut in aliquo vase ad hunc usum parato recepta, in ipsius Baptisterii, vel in Ecclesiæ sacrarium effundatur.

DE MINISTRO BAPTISMI.

LEGITIMUS quidem Baptismi minister est Parochus, vel alius Sacerdos a Parocho, vel ab Ordinario loci delegatus; sed quoties infans, aut adultus versatur in vitæ periculo, potest sine solemnitate a quocumque baptizari in qualibet lingua, sive clerico, sive laico etiam excommunicato, sive fideli, sive infideli, sive catholico, sive hæretico, sive viro, sive fœmina, servata tamen forma et intentione Ecclesiæ.

Sed si adsit Sacerdos, Diacono præferatur, Diaconus Subdiacono, Clericus Laico, et vir fœminæ, nisi pudoris gratia deceat fœminam potius, quam virum baptizare infantem non omnino editum, vel nisi melius fœmina sciret formam et modum baptizandi. Quapropter curare debet Parochus, ut fideles, præsertim obstetrices, rectum baptizandi ritum probe teneant et servant.

Pater aut mater propriam prolem baptizare non debent, præterquam in mortis periculo, quando alius non reperitur, qui baptizet; neque tunc ullam contrahunt cognationem, quæ matrimonii usum impediat.

DE BAPTIZANDIS PARVULIS.

OPPORTUNE Parochus hortetur eos, ad quos ea cura pertinet. ut natos infantes, sive baptizandos, sive baptizatos, quamprimum fieri poterit, ea qua decet Christiana modestia sine pompæ vanitate deferant ad Ecclesiam, ne illis Sacramentum tantopere necessarium nimium differatur cum periculo salutis, et ut iis, qui ex necessitate privatim baptizati sunt, consuetæ cæremoniæ, ritusque suppleantur, ommissa forma et ablutione.

Nemo in utero matris clausus baptizari debet. Sed si infans caput emiserit, et periculum mortis immineat, baptizetur in capite, nec postea si vivus evaserit, erit iterum baptizandus. At si aliud membrum emiserit, quod vitalem indicet motum, in illo, si periculum impendat, baptizetur; et tunc si natus vixerit, erit sub conditione baptizandus eo modo, quo supra dictum est: Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris etc. Si vero ita baptizatus, deinde mortuus prodierit ex utero, debet in loco sacro sepeliri.

Si mater prægnans mortua fuerit, fœtus quamprimum caute extrahatur, ac si vivus fuerit, baptizetur; si fuerit mortuus, et baptizari non potuerit, in loco sacro sepeliri non debet.

Infantes expositi et inventi, si, re diligenter investigata, de eorum Baptismo non constet, sub conditione baptizentur.

In monstris vero baptizandis, si casus eveniat, magna cautio adhibenda est: de quo si opus fuerit, Ordinarius loci, vel alii periti consulantur, nisi mortis periculum immineat.

Monstrum, quod humanam speciem non præ se ferat, baptizari non debet; de quo si dubium fuerit, baptizetur sub hac conditione: Si tu es homo, ego te baptizo etc.

Illud vero, de quo dubium est, una ne, aut plures sint personæ, non baptizetur, donec id discernatur: discerni autem potest, si habeat unum vel plura capita, unum vel plura pectora; tunc enim totidem erunt corda et animæ, hominesque distincti, et eo casu singuli seorsum sunt baptizandi, unicuique dicendo: Ego te baptizo etc. Si vero periculum mortis imminet, tempusque non suppetat, ut singuli separatim baptizentur, poterit minister singulorum capitibus aquam infundens omnes simul baptizare, dicendo: Ego vos baptizo in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Quam tamen formam in iis solum, et in aliis similibus mortis periculis, ad plures simul baptizandos, et ubi tempus non patitur, ut singuli separatim baptizentur, alias numquam, licet adhibere.

Quando vero non est certum in monstro esse duas personas, quia duo capita et duo pectora non habet distincta, tunc debet primum unus absolute baptizari, et postea alter sub conditione, hoc modo: Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

DE PATRINIS.

PAROCHUS, antequam ad baptizandum accedat, ab iis, ad quos spectat, exquirat diligenter, quem, vel quos Susceptores seu Patrinos elegerint, qui infantem de sacro fonte suscipiant, ne plures quam liceat, aut indignos, aut ineptos admittat.

Patrinus unus tantum, sive vir, sive mulier, vel ad summum unus et una adhibeantur, ex decreto Concilii Tridentini; sed simul non admittantur duo viri, aut duæ mulieres, neque baptizandi pater, aut mater.

Hos
tatis,
tos esse

Scia
esse a
public
public
qui sa
rudim
filios
ubi o

Præ
Mon
vis O

DE

Q

duo
sacri
hoc
nit:
Sabl
mali
tum
bapt
tine
præ
Ecc
A
zare
adm
For
Ecc
I
ner
aut
pos

Hos autem Patrínos saltem in ætate pubertatis, ac Sacramento Confirmationis consignatos esse, maxime convenit.

Sciant præterea Parochi, ad hoc munus non esse admittendos infideles, aut hæreticos, non publice excommunicatos, aut interdictos, non publice criminosos, aut infames, nec præterea qui sana mente non sunt, neque qui ignorant rudimenta fidei. Hæc enim Patrini spirituales filios suos, quos de Baptismi fonte susceperint, ubi opus fuerit, opportune docere tenentur.

Præterea ad hoc etiam admitti non debent Monachi, vel Sanctimoniales, neque alii cujusvis Ordinis Regulares a sæculo segregati.

DE TEMPORE ET LOCO ADMINISTRANDI BAPTISMUM.

QUAMVIS Baptismus quovis tempore, etiam interdicti, et cessationis a Divinis, præsertim si urgeat necessitas, conferri possit; tamen duo potissimum ex antiquissimo Ecclesiæ ritu sacri sunt dies, in quibus solemni cæremonia hoc Sacramentum administrari maxime convenit: nempe Sabbatum Sanctum Paschæ, et Sabbatum Pentecostes, quibus diebus Baptismalis Fontis aqua rite consecratur. Quem ritum, quatenus fieri commode potest, in adultis baptizandis, nisi vitæ periculum immineat, retineri decet, aut certe non omnino prætermitti, præcipue in Metropolitanis aut Cathedralibus Ecclesiis.

Ac licet, urgente necessitate, ubique baptizare nihil impediat; tamen proprius Baptismi administrandi locus est Ecclesia, in qua sit Fons Baptismalis, vel certe Baptisterium prope Ecclesiam.

Itaque, necessitate excepta, in privatis locis nemo baptizari debet, nisi forte sint Regum, aut magnorum Principum filii, id ipsis ita deposcentibus, dummodo id fiat in eorum Capel-

lis seu Oratoriis, et in aqua Baptismali de more benedicta.

Baptisterium sit decenti loco et forma, materiaque solida, et quæ aquam bene contineat, decenter ornatum, et cancellis circumseptum, sera et clave munitum, atque ita obseratum, ut pulvis, vel aliæ sordes intro non penetrent, in eoque, ubi commodè fieri potest, depingatur imago sancti Joannis Christum baptizantis.

DE SACRIS OLEIS, ET ALIIS REQUISITIS.

SACRUM Chrisma, et sanctum Oleum, quod et Catechumenorum dicitur, quorum usus est in Baptismo, eodem anno sint ab Episcopo de more benedicta Feria V. in Cœna Domini.

Curet Parochus, ut ea suo tempore primum habeat, et tunc vetera in Ecclesia comburat.

Veteribus Oleis, nisi necessitas cogat, ultra annum non utatur: ac si deficere videantur, et Chrisma, aut Oleum benedictum haberi non possit, aliud Oleum de olivis non benedictum adjiciatur, sed in minori quantitate.

Chrisma, et Oleum sacrum sit in suis vasculis argenteis, aut saltem stanneis, bene obturatis: quæ vascula sint inter se distincta, et propriam unumquodque inscriptionem habeat, majusculis litteris incisam, ne quis error committatur.

Ad usum vero quotidianum minora habeantur vascula ex argento, si fieri potest, aut stanno, sive separata, sive etiam conjuncta: apte tamen distincta, et bene cooperta, et cum suis inscriptionibus, ut supra, ne Parochus aberret, et unum pro altero sumat, quod cavere debet diligenter.

In ea igitur ex majoribus vasculis Chrismatis et Olei, quod sufficiat, infundatur: atque ut effusionis periculum caveatur, commodum erit, in his vasculis bombacium, seu quid si-

mile habere, Oleo sacro et Chrismate separatim perfusum, in quo pollex, cum opus est, ad inungendum immittatur.

Hæc vascula ita parata in loco proprio, honesto, ac mundo, sub clave, ac tuta custodia decenter asserventur, ne ab aliquo, nisi a Sacerdote, temere tangantur, aut eis sacrilege quisquam abuti possit.

Parochus, quantum fieri potest, curet, ne per laicos, sed per se, vel per alium Sacerdotem, vel saltem per alium Ecclesiæ ministrum hæc Olea deferantur: caveat item, ne de iis quicquam ulli umquam tribuat cujusvis rei prætextu.

Sal, quod in os baptizandi immittendum est, sit benedictum sua peculiari benedictione, quæ infra præscribitur; neque utatur sale exorcizato ad benedicendam aquam; sitque prius bene confractum et attritum, siccum ac mundum. Sal ita benedictum nemini tradatur, neque etiam iis, qui benedicendum attulerint, reddatur, sed ad alios baptizandos servetur, aut in sacrarium abjiciatur.

Cum igitur Baptismi Sacramentum jam administrandum est, hæc in promptu esse debent.

Vascula sacri Olei Catechumenorum, et Chrismatis.

Vasculum, cum sale benedicendo, vel jam, ut dictum est, benedicto.

Vasculum, seu cochlear ex argento, vel alio metallo nitidum, ad aquam Baptismi fundendam super caput baptizandi, quod nulli præterea alii usui deserviat.

Pelvis, seu bacile ad excipiendam aquam ex capite defluentem, nisi statim in sacrarium defluat.

Gossipium, alio nomine bombacium, seu quid simile, ad abstergenda loca sacris Oleis inuncta.

Stolæ duæ, ubi commode haberi possunt,

una violacea, et altera alba, ut infra notatur, mutanda; sin minus, una saltem adhibeatur.

Medulla panis, qua inuncti Sacerdotis digiti, cum manus lavat, abstergantur; et vas pro manuum lotionem post Baptismum, quod huic tantum usui deservire debet.

Alba vestis in modum pallioli, seu linteolum candidum, infantis capiti imponendum.

Cereus, seu candela cerea baptizato ardens tradenda.

Hic denique Ritualis liber sit paratus; et item liber Baptismalis, in quo baptizati describuntur.

Omnibus igitur opportune præparatis, Sacerdos ad tanti Sacramenti administrationem, lotis manibus, superpelliceo et stola violacea indutus, accedat : Clericum unum, seu plures, si potest, secum adhibeat superpelliceo pariter indutos, qui sibi ministrent.

Ita paratus accedat ad limen Ecclesiæ, ubi foris expectant qui infantem detulerunt.

Interroget, nisi de his bene sibi constet, an sit suæ Parochiæ, masculus, an fœmina, an sit domi baptizatus, et a quo, et quam rite, et qui sint compadres, qui infantem teneant, pro eoque respondeant; quos pie ac decenter assistere, ac prout opus fuerit, pro baptizando ad interrogationes respondere admoneat.

Et quoniam iis qui baptizantur, tamquam Dei filiis in Christo regenerandis, et in ejus militiam adscribendis, nomen imponitur, curet, ne obscena, fabulosa, aut ridicula, vel inanium deorum, vel impiorum ethnicorum hominum nomina imponantur, sed potius, quatenus fieri potest, Sanctorum, quorum exemplis fideles ad pie vivendum excitentur, et patrociniis protegantur.

His igitur expeditis, et accepto nomine baptizandi, positi, si infans fuerit, super brachium dextrum illius, qui eum defert; Parochus ad Baptismum procedat, in hunc modum nominatim interrogans.

ORDO

BAPTISMI PARVULORUM.

SACERDOS interrogat : N. Quid petis ab Ecclésia Dei ?

Patrinus respondet : Fidem.

Sacerdos : Fides, quid tibi præstat ?

Patrinus respondet : Vitam æternam.

Sacerdos : Si igitur vis ad vitam ingredi, serva mandata. Dîliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut teípsum.

Deinde ter exsufflet leniter in faciem infantis, et dicat semel : Exi ab eo (vel ab ea,) immúnde spíritus, et da locum Spíritui Sancto Paráclito.

Postea pollice faciat signum Crucis in fronte, et in pectore infantis, dicens : Accipe signum Crucis tam in fronte ✠, quam in corde ✠, sume fidem cæléstium præceptórum : et talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis.

Orémus.

PRECES nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi : et hunc Eléctum tuum N. Crucis Domínicæ impressióne signátum perpétua virtúte custódi : ut magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde imponat manum super caput infantis, ac dicat :

Orémus.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus , Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super hunc fámulum tuum N., quem ad rudiménta fídei vocáre dignátus es: omnem cæcitatém cordis ab eo expélle: dirúmpe omnes láqueos Sátanæ, quibus fúerat colligátus : áperi ei , Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditátum foetóribus cáreat, et ad suáven odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclésia tua desérviat, et proficiat de die in diem. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde Sacerdos benedicit sal, quod semel benedictum alias ad eundem usum deservire potest.

¶ Benedictio salis.

EXORCIZO te, creatúra salis, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in charitaté Dómini nostri Jesu Christi ✠, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti. Exorcizo te per Deum vivum ✠, per Deum verum ✠, per Deum sanctum ✠, per Deum ✠, qui te ad tutélam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre sacraméntum ad effugándum inimicum. Proínde rogámus te , Dómine , Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificádo sanctífices ✠, et benedicédo

benedícas ✠, ut sit ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. *R.* Amen.

Deinde immittat modicum salis benedicti in os infantis, dicens : N. Accipe sal sapiéntiæ : propitiatio sit tibi in vitam ætérnam. *R.* Amen.

Sacerdos. Pax tibi. *R.* Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS patrum nostrórum, Deus unívérse cónditor veritátis, te súpplīces exorá-mus, ut hunc fámulum tuum N. respícere dignéris propítius, et hoc primum pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleátur cælésti, quátenus sit semper spíritu fervens, spe gaudens, tuo semper nómini sérvīens. Perduc eum, Dómine, quæsumus, ad novæ regeneratiónis lavácrum, ut cum fidélibus tuis promissiόνum tuárum ætérna præmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Exorcízo te, immúnde spíritus, in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N. Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti délixteram porréxit.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo

vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui Sancto, et recéde ab hoc fámulo Dei N., quia istum sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, et benedictiónem, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est.

Hic pollice in fronte signat infantem, dicens: Et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícite diábole, numquam áudeas violáre. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Mox imponit manum super caput infantis, et dicit:

Orémus.

ATERNAM, ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, auctor lúminis et veritátis, super hunc fámulum tuum N. ut dignéris illum illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ: munda eum, et sanctífica: da ei sciéntiam veram, ut dignus grátia Baptísmi tui efféctus, téneat firmam spem, consílium rectum, doctrinam sanctam. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Postea Sacerdos imponit extremam partem stolæ super infantem, et introducit eum in Ecclesiam, dicens:

N. Ingrédere in templum Dei, ut hábeas partem cum Christo in vitam ætérnam. R. Amen.

Cum fuerint Ecclesiam ingressi, Sacerdos procedens ad Fontem cum Susceptoribus conjunctim clara voce dicit:

CREDO in Deum, Patrem omnipoténtem, creatórem cæli, et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum ; qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine ; passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus : descéndit ad ínferos, tértia die resurréxit a mórtuis : ascéndit ad cælos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis ; inde ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum ; sanctam Ecclésiám Cathólicam ; Sanctórum communiónem ; remissiónem peccatórum ; carnis resurrectiόnem ; vitam ætérnam. Amen.

PATER noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie : et dimítte nobis débíta nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris : et ne nos indúcas in tentatiόnem : sed líbera nos a malo. Amen.

Ac deinde, antequam accedat ad Baptisterium, dicat :

† Exorcismus.

EXORCIZO te, omnis spíritus immúnde, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in nómine Jesu Christi Fílii ejus, Dómini et Júdicis nostri ✠, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti, ut discédas ab hoc plásmate Dei N., quod Dóminus noster ad templum sanctum suum vocáre dignátus est, ut fiat templum Dei vivi, et Spíritus Sanctus hábitet in eo. Per eúmdem Chri-

24 Ordo Baptismi parvulorum.

stum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Postea Sacerdos digito accipiat de saliva oris sui, et tangat aures et nares infantis : tangendo vero aurem dexteram, et sinistram, dicat : Ephpheta, quod est Adaperíre : deinde tangit nares, dicens : In odórem suavitátis. Tu autem effugáre, diabole ; appropinquábit enim judícium Dei.

Postea interrogat baptizandum nominatim, dicens : N. Abrenúntias sátanæ ?

Respondet Patrinus : Abrenúntio.

Sacerdos : Et ómnibus opéribus ejus ?

Patrinus : Abrenúntio.

Sacerdos : Et ómnibus pompis ejus ?

Patrinus : Abrenúntio.

Deinde Sacerdos intingit pollicem in oleo Catechumenorum, et infantem ungit in pectore, et inter scapulas in modum Crucis, dicens : Ego te línio ✠ óleo salútis in Christo Jesu Dómino nostro, ut hábeas vitam ætérmam. R. Amen.

Hic depōnit stolam violaceam, et sumit aliam albi coloris.

Subinde pollicem et inuncta loca abstergit bombacio, vel re simili. Et interrogat expresso nomine baptizandum, Patrino respondente :

N. Credis in Deum Patrem omnipotentem, Creatórem cæli et terræ ? R. Credo.

Credis in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum ? R. Credo.

Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiám Cathólicam, Sanctórum com-

muniónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectionem, et vitam ætérnam?
 R. Credo.

Subinde expresso nomine baptizandi, Sacerdos dicit : N. Vis baptizári?

Respondet Patrinus : Volo.

Tunc Patrino, vel Matrino, vel utroque (si ambo admittantur) infantem tenente, Sacerdos vasculo, seu urceolo accipit aquam baptismalem, et de ea ter fundit super caput infantis in modum crucis, et simul verba proferens, semel tantum distincte, et attente, dicit :

N. Ego te baptízo in nómine Patris ✠, fundat primo, et Filii ✠, fundat secundo, et Spíritus ✠ Sancti, fundat tertio.

Ubi autem est consuetudo baptizandi per immersionem, Sacerdos accipit infantem, et advertens ne lædatur, caute immergit, et trina mersione baptizat, et semel tantum dicit :

N. Ego te baptízo in nómine Patris ✠, et Filii ✠, et Spíritus ✠ Sancti.

Mox Patrinus, vel Matrino, vel uterque simul infantem de sacro Fonte levant, suscipientes illum de manu Sacerdotis.

Si vero dubitatur, an infans fuerit baptizatus, utatur hac forma : N. Si non es baptizátus, ego te baptízo in nómine Patris ✠, et Filii ✠, et Spíritus ✠ Sancti.

Deinde intingit pollicem in sacro Chrismate, et ungit infantem in summitate capitis in modum Crucis, dicens :

DEUS omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex

aqua et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissionem omnium peccatorum, (hic inungit), ipse te líníat Chrísmate salutis ✠ in eódem Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam. *R. Amen.*

Sacerdos dicit : Pax tibi. *R.* Et cum spíritu tuo.

Tum bombacio, aut re simili abstergit pollicem suum, et locum inunctum, et imponit capiti ejus linteorum candidum loco vestis albæ, dicens : Accipe vestem cándidam, quam immaculátam pérferas ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam. *R. Amen.*

Postea dat ei, vel Patrino, candelam accensam, dicens : Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum : serva Dei mandáta, ut cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occurrere ei una cum ómnibus Sanctis in aula cælésti, habeásque vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum. *R. Amen.*

Postremo Sacerdos dicit : *N. Vade in pace, et Dóminus sit tecum. R. Amen.*

¶ Si vero fuerint plures baptizandi, sive masculi, sive foeminæ, in catechismo masculi statuuntur ad dexteram, foeminæ vero ad sinistram; et omnia pariter dicantur ut supra in proprio genere, et numero plurali. Verum prima nominis interrogatio, exsufflatio, Crucis impressio, seu signatio, tactus aurium et narium cum saliva, abrenuntiationis interrogatio, unctio Olei Catechumenorum, interrogatio de Fide, seu Symbolo, et ipse Bapti-

smus, inunctio Chrismatis, candidæ vestis impositio, atque accensæ candelæ traditio, singulariter singulis, et primum masculis, deinde fœminis fieri debent.

¶ Si infans, vel adultus ægrotus adeo graviter laboret, ut periculum immineat, ne pereat antequam Baptismus perficiatur, Sacerdos, omissis quæ Baptismum præcedunt, eum baptizet, ter, vel etiam semel infundens aquam super caput ejus in modum crucis, dicens: **Ego te baptizo in nómine Patris** ✠ etc. ut supra, fol. 25.

Si non habeatur aqua Baptismalis, et periculum impendeat, Sacerdos utatur aqua simplici.

Deinde si habeat Chrisma, liniat eum in vertice, dicens: **Deus omnipotens**, etc. ut supra, fol. 25.

Postea dat ei linteolum candidum, dicens: **Accipe vestem**, etc. ut supra, fol. 26.

Ac demum dat ei ceream candelam accensam, dicens: **Accipe lámpadem ardéntem**, ut supra, fol. 26.

Si supervixerit, suppleantur alii ritus omissi.

Admonendi sunt Susceptores de spirituali cognitione, quam contraxerunt cum Baptizato, Baptizatique patre et matre; quæ cognatio impedit Matrimonium, ac dirimit.

Curet Parochus parentes infantis admoneri, ne in lecto secum ipsi, vel nutrices parvulum habeant, propter oppressionis periculum; sed eum diligenter custodiant, et opportune ad Christianam disciplinam instituant.

Commonendi sunt etiam parentes, et alii, si

opus fuerit, ne filios hebræis, aliisque infidelibus, vel hæreticis mulieribus ullo modo lactandos, aut nutriendos tradant.

Antequam infans ex Ecclesia asportetur, aut Susceptores discedant, eorum nomina, et alia de administrato Baptismo ad præscriptam formam in Baptismali libro Parochus accurate describat.

DE BAPTISMO ADULTORUM.

Si quis adultus sit baptizandus, debet prius, secundum Apostolicam regulam, in Christiana fide, ac sanctis moribus diligenter instrui, et per aliquot dies in operibus pietatis exerceri, ejusque voluntas et propositum sæpius explorari, et nonnisi sciens et volens, probeque instructus baptizari.

At vero si quis, dum instruitur, in mortis periculum incidat, baptizarique voluerit, habita ratione periculi, vel necessitatis, baptizetur.

Adultorum Baptismus, ubi commode fieri potest, ad Episcopum deferatur, ut si illi placuerit, ab eo solemnitus conferatur; alioquin Parochus ipse baptizet, stata cæremonia.

Decet autem hujusmodi Baptismum, ex Apostolico instituto, in Sabbato Sancto Paschatis, vel Pentecostes solemniter celebrari.

Quare si circa hæc tempora Catechumeni sint baptizandi, in ipsos dies, si nihil impediat, Baptismum differri convenit.

Verum si circa, seu post tempus Pentecostes aliqui conversi fuerint, qui ægre ferant suum Baptismum in longum tempus differri, et ad illud festinent, instructique, ac rite parati esse noscantur, citius baptizari possunt.

Catechumenus instructus baptizetur in Ecclesia, seu Baptisterio. Patrinus ei assistat, et ipse Catechumenus ad Sacerdotis interrogationes respondeat, nisi mutus fuerit, aut omnino surdus, vel ignotæ linguæ; quo casu vel per Patri-

num, si illam intelligat, aut alium interpretem, vel nutu, consensum explicet suum.

Pro hujus autem veneratione Sacramenti, tam Sacerdotem, qui adultos baptizabit, quam ipsos adultos, qui sani sunt, convenit esse jejunos.

Quare non post epulas, aut prandia, sed ante meridiem, nisi ex rationabili causa aliter faciendum esset, eorum Baptisma celebretur.

Admonendus est Catechumenus, ut peccatorum suorum pœniteat.

Amentes et furiosi non baptizentur, nisi tales a nativitate fuerint: tunc enim de iis idem iudicium faciendum est, quod de infantibus. atque in fide Ecclesiæ baptizari possunt.

Sed si dilucida habeant intervalla, dum mentis compotes sunt, baptizentur, si velint. Si vero antequam insanirent, suscipiendi Baptismi desiderium ostenderint, ac vitæ periculum immineat, etiamsi non sint compotes mentis, baptizentur.

Idemque dicendum est de eo, qui lethargo, aut phrenesi laborat, ut tantum vigilans et intelligens baptizetur; nisi periculum mortis impendeat, si in eo prius apparuerit Baptismi desiderium.

Sacerdos diligenter curet, ut certior fiat de statu et conditione eorum, qui baptizari petunt, præsertim exterorum: de quibus facta diligenti inquisitione, num alias, ac rite sint baptizati, caveat, ne quis jam baptizatus, imperitia, vel errore, aut ad quæstum, vel ob aliam causam, fraude, dolove iterum baptizari velit.

Omnes autem, de quibus, re diligenter investigata, probabilis dubitatio est, an baptizati fuerint, si nihil aliud impediât, sub conditione baptizentur.

Hæretici vero ad Catholicam Ecclesiam venientes, in quorum Baptismo debita forma, aut materia servata non est, rite baptizandi sunt; sed prius errorum suorum pravitatem agnoscant et detestentur, et in fide Catholica diligen-

ter instruantur : ubi vero debita forma et materia servata est, omissa tantum suppleantur, nisi rationabili de causa aliter Episcopo videatur.

Ceterum legantur, et servantur ea, quæ supra de Baptismo in communi præscripta sunt, fol. 10.

ORDO

BAPTISMI ADULTORUM.

IN primis Sacerdos, paratis his, quæ supra de observandis in administratione Sacramenti Baptismi Parvulorum dicuntur, indutus superpelliceo et stola, vel etiam pluviali violacei coloris, cum suis Clericis accedit ad gradus Altaris, et genibus flexis, pias mente ad Deum preces effundit, ut tantum Sacramentum digne valeat ministrare; et ad implorandum divinum auxilium, surgens, se signat, et si temporis ratio ferat, dicit :

Ÿ. Deus, in adiutorium meum intende.

R. Dómine, ad adiuvándum me festína.

Ÿ. Glória Patri, Sicut erat.

Postea incipiat, prosequentibus Clericis.

Antiph. Effúndam super vos aquam mundam, et mundabímmini ab ómnibus inquinaméntis vestris, dicit Dóminus.

Psalmus 8.

DOMINE, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua
* super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfe-
císti laudem propter inimícos tuos, * ut
déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera di-
gitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu
fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus ?
* aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum paulo minus ab angelis ,
glória et honóre coronásti eum : * et con-
stituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus , *
oves et boves univérsas : insuper et pécora
campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui
perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admi-
rábile est nomen tuum in univérsa terra !

Glória Patri, etc.

Psalmus 28.

AFFERTE Dómino, fílii Dei : * afférte
Dómino fílios aríetum :

Afférte Dómino glóriam et honórem,
afférte Dómino glóriam nómini ejus : *
adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas , Deus maje-
státis intónuit : * Dóminus super aquas
multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini
in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et
confrínget Dóminus cedros Líbani.

Et commínuet eas tamquam vítulum

Líbani : * et diléctus quemádmódum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : * vox Dómini concutiéntis désertum : et commovébit Dóminus désertum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Glória Patri, etc.

Psalmus 41.

QUEMADMODUM désíderat cervus ad fontes aquárum : * ita désíderat áníma mea ad te, Deus.

Sitívit áníma mea ad Deum fortem, vivum : * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei ?

Fuéront mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum díctur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum , et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiόνis : * sonus epulántis.

Quare tristis es áníma mea ? * et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum áníma mea conturbáta

est : * propterea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es,

Quare oblítus es mei ? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus ?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei :

Dum dicúnt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus ? * quare tristis es ánima mea ? et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Glória Patri, etc.

Et repetitur Antiphona. Effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, dicit Dóminus.

Deinde dicitur : Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fidei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre unitátem: quæsumus; ut ejúsdem fidei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis.

Oratio.

ADESTO supplicatióibus nostris, omnipotens Deus: et quod humilitátis nostræ geréndum est ministério, tuæ virtútis impleátur effectú.

Oratio.

DA, quæsumus Dómine, Elécto nostro, ut sanctis edóctus mystériis, et renovétur fonte Baptísmatis, et inter Ecclésiæ tuæ membra numerétur. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Si plures fuerint baptizandi, hæc tertia Oratio dicatur in numero plurali.

Deinde Sacerdos procedit ad fores Ecclesiæ, et stat in limine: catechizandus vero extra limen. Et si sunt plures, mares et fœminæ, illi ad dexteram Sacerdotis, hæc vero ad sinistram statuuntur.

Sacerdos interrogat: Quo nómine vocáris?

Catechumenus respondet: N.

Sacerdos: N. quid petis ab Ecclésia Dei?

R. Fidem.

Sacerdos: Fides, quid tibi præstat?

R. Vitam ætérnam.

Sacerdos: Si vis habére vitam ætérnam, serva mandáta. Díliges Dóminum Deum

tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut teípsum. In his duóbus mandátis tota Lex pendet, et Prophétæ. Fides autem est, ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte veneréris, neque confundéndo persónas, neque substántiam separándo. Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, ália Spíritus Sancti; sed horum trium una est substántia, et nonnési una Divínitas.

Et rursus interrogat : N. Abrenúntias Sátanæ ?

R. Abrenúntio.

Interrogat : Et ómnibus opéribus ejus ?

R. Abrenúntio.

Interrogat : Et ómnibus pompis ejus ?

R. Abrenúntio.

Deinde Sacerdos interrogat de Symbolo Fidei, dicens : Credis in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cæli et terræ ?
R. Credo.

Interrogat : Credis in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum ? R. Credo.

Interrogat : Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiám Cathólicam, Sanctórum communióem, remissióem peccatórum, carnis resurrectiόem, et vitam ætérnam ? R. Credo.

Tunc Sacerdos exsufflet ter in faciem ejus, semel dicens : Exi ab eo, spíritus immúnde, et da locum Spíritui Sancto Paráclito.

Hic in modum crucis halet in faciem

ipsius, et dicat : N. Accipe Spíritum bonum per istam insufflatiónem, et Dei benedictiónem ✠. Pax tibi.

Deinde facit Crucem cum pollice in ejus fronte, et in pectore, dicens : N. Accipe signum Crucis tam in fronte ✠, quam in corde ✠ : sume fidem cæléstium præceptórum : talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis : ingressúsque Ecclesiám Dei, evasisse te láqueos mortis, lætus agnósce.

Et si Catechumenus venit de Gentilitatis errore sive de Ethnicis, et Idololatris, dicat :

Horrésce idóla, réspue simulácula.

Si ex Hebræis, dicat :

Horrésce judáicam perfídiam, réspue hebráicam superstitiónem.

Si ex Mahumetanis, dicat :

Horrésce mahuméticam perfídiam, réspue pravam sectam infidelitátis.

Si ex Hæreticis, et in ejus baptismo debita forma servata non sit, dicat :

Horrésce hæréticam pravitátem, réspue nefárias sectas impiórum N. Exprimens proprio nomínē sectam, de qua venit. Inde prosequatur :

Cole Deum omnipoténtem, et Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R̄. Amen.

Si plures sunt Electi, omnia suprädicta dicuntur singillatim super singulos.

Orémus. Oratio.

TE deprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: ut huic fámulo tuo N. qui in hujus sæculi nocte vagátur incértus ac dúbius, viam veritátis et agnitiónis tuæ júbeas demonstrári: quátenus, reserátis óculis cordis sui, te unum Deum Patrem in Fílio, et Fílium in Patre cum Spíritu Sancto recognóscat, atque hujus confessiόνis fructum, et hic, et in futúro sæculo, percípere mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Si plures sint Electi, præcedens Oratio dicatur in numero plurali. Sequentes autem signationes fiant cum suis verbis singillatim super singulos.

Deinde signet Electum signo Crucis cum pollice in fronte dicens: Signo tibi frontem ✠, ut suscípias Crucem Dómini.

In auribus. Signo tibi aures ✠, ut áudias divína præcépta.

In oculis. Signo tibi óculos ✠, ut vídeas claritátem Dei.

In naribus. Signo tibi nares ✠, ut odórem suavitátis Christi séntias.

In ore. Signo tibi os ✠, ut loquáris verba vitæ.

In pectore. Signo tibi pectus ✠, ut credas in Deum.

In scapulis. Signo tibi scápuas ✠, ut suscípias jugum servitútis ejus.

In toto corpore, illud non tangens, manu producit signum Crucis, et dicit: Signo te totum in nómine Patris ✠, et

Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti, ut hábeas vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum. R. Amen.

O rémus. Oratio.

PRECES nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi, et hunc Eléctum tuum N. Crucis Domínicæ, cujus impressióne eum signámus, virtúte custódi: ut magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

O rémus. Oratio.

DEUS, qui humáni géneris ita es cónditor, ut sis étiam reformátor, propitiáre pópulis adoptívis, et novo testaménto sóbolem novæ prolis adscríbe: ut fílii promissiónis, quod non potuérunt ássequi per natúram, gáudeant se recepísse per grátiam. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Tunc imponit manum super caput Electi, et dicit:

O rémus.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignéris super hunc fámulum tuum N., quem ad rudiménta fídei vocáre dignátus es: omnem cæcitatém cordis ab eo expélle: disrúmpe omnes láqueos Sátanæ, quibus fúerat colligátus: áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditátum foetóribus cáreat, et ad suávem odórem

præceptorum tuorum lætus tibi in Ecclesiâ tua deserviat, et proficiat de die in diem, ut idóneus efficiatur accédere ad grâtiâ Baptismi tui, percépta medicína. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Si plures sint, hæc, et præcedens Oratio, Preces nostras, etc. dicantur in numero plurali.

Deinde Sacerdos benedicit sal.

Benedictio Salis dandi Catechumeno.

EXORCIZO te. creatúra salis, in nómine Dei Patris ✠ omnipoténtis, et in charitáte Dómini nostri Jesu ✠ Christi, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti. Exorcizo te per Deum vivum ✠, per Deum verum ✠, per Deum sanctum ✠, per Deum ✠, qui te ad tutélam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitatem per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre sacraméntum ad effugándum inimicum. Proínde rogámus te, Dómine, Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctífices ✠, et benedicéndo benedícas ✠, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in visceribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. **R.** Amen.

Quod si Catechumenus fuerit Gentilis, sive ex Idololâtris venerit ad Fidem; benedicto sale, antequam ejus medicinam gustet, Sacerdos addat sequentem oratio-

nem, quæ tamen pro venientibus ex Hebræis vel aliis, ut supra, non dicitur.

Orémus. Oratio.

DOMINE sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, qui es, qui eras, et qui pérmanes usque in finem, cujus orígo nescítur, nec finis comprehénderi potest: te súpplices invocámus super hunc fámulum tuum N. quem liberásti de erróre gentílium, et conversatióne turpíssima; dignáre exaudíre eum, qui tibi cervíces suas humíliat ad lavácri fontem, ut renátus ex aqua et Spíritu Sancto, exspoliátus vétérem hóminem induat novum, qui secúndum te creátus est; accípiat vestem incorrúptam, et immaculátam, tibi que Deo nostro servíre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Tunc pollice et indice accipit de ipso sale, et immittit in os Catechumeni, dicens: N. Accipe sal sapiéntiæ: propitiátio tibi sit in vitam ætérnam. R. Amen.

Sacerdos: Pax tibi.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEUS patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplices exorámus, ut hunc fámulum tuum N. respícere dignéris propítius: et hoc primum pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleátur cælésti, quátenus sit semper spíritu fervens, spe gaudens, tuo semper nómini sérvíens. Perduc eum, Dómine

quæsumus, ad novæ regenerationis lavá-
crum, ut cum fidélibus tuis promissionum
tuárum æténa præmia cónsequi mereá-
tur. Per Christum Dóminum nostrum. *R.*
Amen.

Si plures sint, dicatur singulis : N. Ac-
cipe sal, etc. et præcedentes Orationes in
numero plurali.

Si inter Catechumenos adsint fœminæ,
recedant ipsæ in partem, quousque tertio
dicatur masculis : Ora, Elécte etc. et hi
signati fuerint in fronte.

Si plures sint Catechumeni, hic et in
sequentibus Sacerdos dicit in numero
plurali : Oráte, Elécti, fléctite génua etc.

Deinde Sacerdos dicat super masculum
tantum :

Ora, Elécte, flecte génua, et dic Pater
noster.

Et Electus genuflexus orat, et dicit :
Pater noster.

Et cum oraverit, et dixerit Pater no-
ster, usque ad, Sed líbera nos a malo, in-
clusive, Sacerdos subjungit :

Leva, comple oratióem tuam, et dic
Amen.

Et ille respondet : Amen.

Et Sacerdos dicit Patrino : Signa eum.

Deinde Electo : Accéde.

Et Patrinus pollice signat eum in fronte,
dicens : In nómine Patris, et Fílii, et Spí-
ritus Sancti.

Tum quoque Sacerdos facit Crucem in
fronte ejus, ita dicendo : In nómine Pa-
tris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et imponit manum super eum, et dicit :

Orémus. Oratio.

DEUS Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Móysi fámulo tuo in monte Sínai apparuísti, et fílios Israel de terra Ægypti eduxísti, députans eis Angelum pietátis tuæ, qui custodíret eos die ac nocte : te quæsumus, Dómine, ut mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui simíliter custódiat et hunc fámulum tuum N., et perdúcat eum ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Exorcismus.

ERGO, maledícite diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui Sancto, et recéde ab hoc fámulo Dei N., quia istum sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est : et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícite diábole, numquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. *R.* Amen.

Sacerdos dicit secundo Electo : Ora, Elécte, flecte génua, et dic Pater noster.

Et Electus genuflexus orat, et dicit : Pater noster, usque ad, Sed líbera nos a malo, inclusive.

Sacerdos subjungit : Leva, comple oratióem tuam, et dic Amen.

Electus surgens respondet : Amen.

Sacerdos dicit Patrino : Signa eum.

Deinde Electo : Accède.

Et Patrinus pollice signat Electum in fronte, dicens : In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens : In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super eum, ac dicit :

Orémus.

DEUS, immortále præsidium ómnium postulántium, liberátio súpplicum, pax rogántium, vita credéntium, resurrectio mortuórum : te ínvocho super hunc fámulum tuum N., qui Baptismi tui donum petens, ætérnam cónsequi grátiam spirituáli regeneratióne desíderat : áccipe eum, Dómine, et quia dignátus es dícere : Pé-tite, et accipiétis; quærite, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis; peténti præmium pórrige, et jánuam pande pulsánti : ut ætérnam cæléstis lavácri benedicti-ó-nem consecútus, promíssa tui mún-eris regna percípiat. Qui cum Patre, et Spírítu Sancto vivis, et regnas Deus, in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Exorcismus.

AUDI, maledícte Sátana, adjurátus per nomen ætérni Dei, et Salvatóris nostri Jesu Christi Fílii ejus, cum tua victus invídia, tremens, geménsque discéde : nihil tibi sit commúne cum servo Dei N., jam cæléstia cogitánte, renuntiátúro tibi

et sæculo tuo, et beátæ immortalitáti victúro. Da ígitur honórem adveniénti Spíritui Sancto, qui ex summa cæli arce descéndens, proturbátis fráudibus tuis, divíno fonte purgátum pectus, sanctificátum Deo templum et habitáculum perficiat : ut ab ómnibus pénitus nóxiis præteritórum críminum liberátus servus Dei, grátias perénnes Deo réferat semper, et benedícat nomen sanctum ejus in sæcula sæculórum.
R. Amen.

Sacerdos tertio dicit Electo : Ora, Elécte, flecte génua, et dic Pater noster.

Et Electus genuflexus orat, et dicit : Pater noster, usque ad, Sed líbera nos a malo, inclusive.

Sacerdos subjungit : Leva, comple orationem tuam, et dic Amen.

Electus surgens respondet : Amen.

Sacerdos dicit Patrino : Signa eum.

Deinde dicit Electo : Accéde.

Et Patrinus cum pollice signat Electum in fronte, dicens : In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens : In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super eum, dicens :

Exorcismus.

EXORCIZO te, immúnde spíritus, in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti, ut éxeas, et recédas ab hoc fámuló Dei N. Ipse enim tibi ímperat, maledícite damnáte, qui pédibus super

mare ambulávit, et Petro mergénti dexte-
ram porréxit.

EXORCISMUS.

ERGO, maledícite diábole, recognósce
senténtiam tuam, et da honórem Deo
vivo et vero, da honórem Jesu Christo
Fílio ejus, et Spirítui Sancto : recéde ab
hoc fámulo Dei **N.**, quia istum sibi Deus et
Dóminus noster Jesus Christus ad suam
sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis
vocáre dignátus est : et hoc signum sanctæ
Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu,
maledícite diábole, numquam áudeas vio-
láre. Per eúmdem Christum Dóminum
nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos
et mórtuos, et sæculum per ignem. **R.**
Amen.

Si, ut supra, adsint fœminæ, retrahunt
se masculi in partem, et accedunt fœmi-
næ ante Sacerdotem, et stant.

Si plures fuerint fœminæ Catechumenæ,
hic et in sequéntibus Sacerdos dicat in
numero plurali : Oráte, Eléctæ, fléctite
génua, etc.

Sacerdos dicit Catechumenæ : Ora, Elé-
cta, flecte génua, et dic Pater noster.

Et Electa genu flexo orat, et dicit :
Pater noster etc. et cum dixerit usque ad,
Sed líbera nos a malo, inclusive,

Sacerdos dicit : Leva, comple oratió-
nem tuam, et dic Amen.

Electa surgens respondet : Amen.

Sacerdos dicit Patrino : Signa eam.

Deinde dicit Electæ : Accéde.

Et Patrinus pollice signat Electam in

fronte, dicens : In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, et dicit : In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super eam, et dicit :

Orémus. Oratio.

DEUS cæli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Patriarchárum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Confessórum, Deus Vírginum, Deus ómnium bene vivéntium, Deus, cui omnis lingua confitétur, et omne genu fléctitur cæléstium, terréstrium, et infernórum : te ínvocho, Dómine, super hanc fámulam tuam N., ut eam custodíre, et perdúcere dignéris ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde dicitur :

Exorcismus.

ERGO, maledícite diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero : da honórem Jesu Christo, Fílio ejus, et Spíritui Sancto : recéde ab hac fámula Dei N., quia istam sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est : et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícite diábole, numquam áudéas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos

et mórtuos, et sæculum per ignem. R̃.
Amen.

Sacerdos dicit secundo Electæ : Ora ,
Elécta, flecte génua, et dic Pater noster.

Et Electa genu flexo orat , et dicit :
Pater noster. Et cum dixerit usque ad , Sed
líbera nos a malo, inclusive,

Sacerdos dicit : Leva , comple oratió-
nem tuam, et dic Amen.

Electa surgens, respondet : Amen.

Sacerdos dicit Patrino : Signa eam.

Deinde dicit Electæ : Accéde.

Et Patrinus cum pollice signat Ele-
ctam in fronte, dicens : In nómine Patris,
et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos facit pariter signum Crucis
in fronte ejus, dicens : In nómine Patris,
et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde Sacerdos imponit manum super
caput Electæ, et dicit :

Orémus. Oratio.

DEUS Abraham , Deus Isaac , Deus Ja-
cob, Deus, qui Móysi fámulo tuo in
monte Sínai apparuísti, et fílios Israel de
terra Ægypti eduxísti, députans eis Ange-
lum pietátis tuæ, qui custodíret eos die ac
nocte : te, quæsumus , Dómine, ut mittere
dignéris sanctum Angelum tuum de cælis,
qui símíliter custódiat et hanc fámulam
tuam N. , et perdúcat eam ad grátiam Ba-
ptísmi tui. Per Christum Dóminum no-
strum. R̃. Amen.

Sacerdos tertio dicit Electæ : Ora, Elé-
cta, flecte génua, et dic Pater noster.

Electa genu flexo orat, et dicit ; Pater

noster. Et cum dixerit usque ad, Sed libera nos a malo, inclusive,

Sacerdos dicit : Leva, comple orationem tuam, et dic Amen.

Electa surgens respondet : Amen.

Sacerdos dicit Patrino : Signa eam.

Deinde dicit Electæ : Accède.

Et Patrinus signat cum pollice Electam in fronte, dicens : In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens : In nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super caput Electæ, et dicit :

Exorcismus.

EXORCIZO te, immúnde spíritus, per Patrem ✠, et Fílium ✠, et Spíritum ✠ Sanctum, ut éxeas, et recédas ab hac fórmula Dei N. Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui cæco nato óculos apéruit, et quatríduánum Lázarum de monumento suscitávit.

Exorcismus.

ERGO, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero : da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spíritui Sancto : recéde ab hac fórmula Dei N., quia istam sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est : et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum

nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. **R.** Amen.

Postmodum accedunt iterum masculi, qui se retraxerant, et ipsi ad dexteram, fœminæ vero ad sinistram Sacerdotis, ut in principio, disponuntur.

Sacerdos imponit manum super Electum, vel, si sint plures, super singulos tam masculos, quam fœminas, et dicit :

Orémus.

ÆTERNAM ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, auctor lúminis et veritátis, super hunc fámulum tuum **N.**, ut dignéris eum illumináre lúmine intelligentiæ tuæ : munda eum, et sanctífica : da ei sciéntiam veram, ut dignus efficiátur accédere ad grátiam Baptísmini tui, téneat firmam spem, consílium rectum, doctrinam sanctam, ut aptus sit ad percipiéndam grátiam tuam. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Si plures fuerint Electi, sive mares, sive fœminæ, præcedens Oratio dicatur in numero plurali, et in genere proprio, ut superius dictum est.

His peractis, Sacerdos sinistra manu apprehendens dexteram Electi prope brachium, vel ei porrigens extremam partem stolæ, introducit eum in Ecclesiam dicens : **N. Ingrédere in sanctam Ecclesiám Dei, ut accípias benedictiónem cæléstem a Dómino Jesu Christo, et hábeas partem cum illo, et Sanctis ejus. R.** Amen.

Si plures fuerint, dicat in numero plurali : **Ingrédimini** in sanctam Ecclesiám Dei, etc. et introducat eos, ut supra.

Et ingressus Electus, procumbit seu prosternit se in pavimento, et adorat.

Deinde surgit, et Sacerdos imponit manum super caput ejus, et Electus cum eo recitat Symbolum Apostolorum, et Orationem Dominicam.

Ita etiam si plures fuerint, omnes surgunt, et simul recitant :

CREDO in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli, et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum : qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepúltus : descéndit ad ínferos, tértia die resurréxit a mórtuis : ascéndit ad cælos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis : inde ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum : sanctam Ecclesiám Cathólicam, Sanctórum communiómem, remissionem peccatórum, carnis resurrectionem, vitam ætérnam. Amen.

PATER noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra. Panem nostrum quotidíanum da nobis hódie : et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris : et ne nos indúcas in tentatiómem : sed líbera nos a malo. Amen.

Tunc rursus Sacerdos imponat manum super caput Electi, et dicat :

Exorcismus.

NEC te latet, Sátana, imminére tibi pœnas, imminére tibi torménta, imminére tibi diem judícii, diem supplicii sempitérni : diem, qui ventúrus est velut clíbanus ardens, in quo tibi, atque univérſis ángelis tuis præparátus sempitérnus erit intéritus. Proinde, damnáte, atque damnánde, da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo, Fílio ejus, da honórem Spirítui Sancto Paráclito, in cujus nómine atque virtúte præcípío tibi, quicúmque es, spíritus immúnde, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei **N.**, quem hódie idem Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam et benedictiónem, fontémque Baptísmatis, dono vocáre dignátus est : ut fiat ejus templum per aquam regeneratiónis in remissiónem ómnium peccatórum. In nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. **R.** Amen.

Similiter si plures fuerint, imponit manum super capita singulorum, et dicit eundem Exorcismum in numero multitudinis, et genere suo.

Postea Sacerdos pollice accipit de saliva oris sui, et tangit aures, et nares Electi; tangendo vero aurem dexteram et sinistram, dicat : Ephpheta, quod est, aperíre; deinde tangendo nares, dicat :

In odórem suavitátis; et subdit: Tu autem effugáre, diábole, appropinquábit enim iudícium Dei.

Deinde interrogat Electum: Quis vocáris?

Et ipse respondet: N.

Interroget: N. Abrenúntias Sátanæ?

R. Abrenúntio.

Interroget: Et ómnibus opéribus ejus?

R. Abrenúntio.

Interroget: Et ómnibus pompis ejus?

R. Abrenúntio.

Tunc Sacerdos intingit pollicem dexteræ manus in Oleo sancto Catechumenorum, et inungit Electum primum in pectore, deinde inter scapulas, in modum crucis, dicens: Ego te línio Oleo salútis ✠ in Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam. R. Amen.

Ÿ. Pax tibi. R. Et cum spíritu tuo.

Mox bombacio, vel re simili tergit pollicem, et loca inuncta, et subjungit, dicens:

Exi, immúnde spíritus, et da honórem Deo vivo et vero. Fuge, immúnde spíritus, et da locum Jesu Christo Fílio ejus. Recéde, immúnde spíritus, et da locum Spíritui Sancto Paráclito.

Quando plures sunt Electi, idem fit circa singulos eorum.

Hic Sacerdos deponat stolam, et pluviale violaceum, et sumat aliud albi coloris.

Et ducitur Electus ad Baptisterium: ubi si ob aliquam causam non habeatur, sive præparata non fuerit aqua baptismalis, fiat benedictio Fontis, ut infra ponitur.

Et cum fuerit prope Fontem, Sacerdos interrogat : Quis vocáris ?

Respondet : N.

Interrogat : N. Credis in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cæli et terræ ?
R. Credo.

Interrogat : Credis in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum ? R. Credo.

Interrogat : Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiám Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiόnem, et vitam ætérnam ? R. Credo.

Iterum interrogat, dicens : N. Quid petis ?

Respondet : Baptísmum.

Interrogat : Vis baptizári ?

Respondet : Volo.

Tunc Patrino, vel Matrino, vel utroque, si ambo admittantur, admota manu, tenente seu tangente Electum, vel Electam, aperto capite, et laxatis a collo vestibibus, inclinatum, Sacerdos vasculo vel urceolo hauriat aquam baptismalem de Fonte, et cum ea sub trina supra caput in modum crucis infusione baptizet Electum, seu Electam, in nomine SS. Trinitatis, sic dicens : N. Ego te baptízo in nómine Patris ✠, fundat primo : et Fílii ✠, fundat secundo : et Spíritus ✠ Sancti, fundat tertio.

Si aqua, quæ ex capite baptizati defluit, non dilabitur in sacrarium Bapti-

sterii, recipiatur in subjecta aliqua pelvi, et in illud postmodum projiciatur.

Cum plures sunt Electi, singillatim singuli interrogantur, et baptizantur, ut supra.

Si sunt mares, et fœminæ, primum mares, deinde fœminæ.

Verum si probabiliter dubitetur, an Electus fuerit alias baptizatus, dicat Sacerdos: Si non es baptizatus, ego te baptizo in nómine Patris ✠, et Filii ✠, et Spíritus ✠ Sancti.

Deinde Sacerdos intingat pollicem dexterum in sacrum Chrisma, et perungat verticem Electi in modum crucis, dicens:

DEUS omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissionem ómnium peccatórum, ipse te líniat Chrismate salutis ✠ in eódem Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam. *R.* Amen.

V. Pax tecum. *R.* Et cum spíritu tuo.

Tunc bombacio vel re simili pollicem tergit, et imponit capiti Electi Chrismale, seu candidum linteolum, et dat illi vestem candidam, dicens: Accipe vestem cándidam, et immaculátam, quam pérferas ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam. *R.* Amen.

Et Electus deponit priores vestes, et induitur novis albi coloris, vel saltem exteriore candida, quam a Sacerdote accepit.

Postea dat ei Sacerdos cereum, seu candelam accensam in manu dextera, dicens : Accipe lámpadem ardéntem, et ir-reprehensíbilis custódi Baptísmum tuum : serva Dei mandáta, ut cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occúrrere ei in aula cælésti in vitam ætérrnam. R̃. Amen.

Ipse vero Neophytus eundem cereum accensum manibus teneat usque in finem, præterquam dum confirmatur.

In Ecclesiis autem ubi Baptismus fit per immersionem, sive totius corporis, sive capitis tantum, Sacerdos accipiat Electum per brachia prope humeros, et superiore parte corporis nudatum, reliqua honeste contextum, ter illum, vel caput ejus mergendo, et toties elevando, baptizet sub trina immersione, SS. Trinitatem semel tantum sic invocando : Ego te baptízo in nómine Patris ✠, mergat semel : et Filii ✠, mergat iterum : et Spíritus Sancti ✠, mergat tertio : Patrino, vel Matrino, vel utroque eum tenente, vel tangente.

Et cum Electus surrexerit de Fonte, Patrinus vel Matrino cum linteo in manibus suscipit eum de manu Sacerdotis : et Sacerdos intincto pollice dextero in sacro Chrismate, illum in vertice in modum crucis perungit, dicens : Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, etc. fol. 54.

Deinde Sacerdos imponit capiti ejus linteolum, seu Chrismale, et dat ei ve-

56 Ordo Baptismi adultorum.

stem candidam, dicens : **Accipe vestem cándidam**, etc. fol. 54.

Et statim prædicto linteo abstergitur, et in loco remoto vestitur novis et albis vestibus, et exteriore candida, quam accepit.

Postea dat ei Sacerdos candelam accensam in manu dextera, dicens : **Accipe lámpadem**, etc. fol. 55.

Eodem modo, si plures fuerint, fit pro singulis.

Postea dicet : **N. Vade in pace, et Dominus sit tecum. R. Amen.**

Si adsit Episcopus, qui id legitime præstare possit, ab eo Neophyti Sacramento Confirmationis initiantur.

Deinde si hora congruens fuerit, celebratur Missa, cui Neophyti intersunt, et Sanctissimam Eucharistiam devote suscipiunt.

¶ Si vero ob baptizandorum multitudinem, ut in India et novo Orbe quandoque contingit, in singulorum Baptismo præscripti ritus adhiberi non possunt, tunc vel pluribus simul adhibeantur, vel si urget necessitas, omittantur.

ORDO SUPPLENDI OMISSA

SUPER

INFANTEM BAPTIZATUM.

CUM urgente mortis periculo, vel alia cogente necessitate parvulus, sacris precibus ac cæremoniis prætermis- sis, fuerit baptizatus, ubi convaluerit, vel cessaverit periculum, et ad Ecclesiam delatus fuerit, omnia omnia suppleantur.

Sacerdos itaque, lotis manibus, superpelliceo et stola violacea indutus, accedat : Clericum unum, seu plures, si potest, secum adhibeat, superpelliceo pariter indutos, qui sibi ministrent.

Ita paratus accedat ad limen Ecclesiæ, extra quam expectant, qui Infan- tem, vel Infantes detulerunt, illum proprio nomine eidem imposito appellando, et dicens :

N. Quid petis ab Ecclésia Dei ?

Patrinus Catechesis respondet : **Fidem.**

Sacerdos : **Fides, quid tibi præstat ?**

Patrinus respondet : **Vitam ætérnam.**

Sacerdos : **Si ígitur vis ad vitam ín- gredi, serva mandáta. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próxi- mum tuum sicut teípsum.**

Deinde ter exsufflet leniter in faciem infantis, et dicat semel : **Exi ab eo, im- mún- de spíritus, et da locum Spíritui San- cto Paráclito.**

Postea pollice faciat signum Crucis in fronte, et in pectore infantis dicens : Accipe signum Crucis tam in fronte ✠, quam in corde ✠ : sume fidem cælestium præceptorum, et talis esto moribus, ut templum Dei jam esse possis.

Orémus. Oratio.

PRECES nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi, et hunc eléctum N. Crucis Domínicæ impressióne signátum perpétua virtúte custódi : ut magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde imponat manum super caput infantis, et dicat :

Orémus. Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super hunc fámulum tuum N., quem dudum ad rudiménta fidei vocáre dignátus es : omnem cæcitatém cordis ab eo expélle : disrúmpe omnes láqueos Sátanæ, quibus fúerat colligátus : áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut, signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditátum foetóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptorum tuórum lætus tibi in Ecclesiá tua desérviat, et proficiat de die in diem, ut idóneus sit frui grátia Baptísmi tui, quem suscepit salis percépta medicína. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde Sacerdos benedicat salem, qui, semel benedictus, alias ad eundem usum deservire potest.

Benedictio salis.

EXORCIZO te, creatúra salis, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in charitáte Dómini nostri Jesu Christi ✠, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti. Exorcizo te per Deum vivum ✠, per Deum verum ✠, per Deum sanctum ✠, per Deum ✠, qui te ad tutelam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre sacraméntum ad effugándum inimicum. Proínde rogámus te, Dómine, Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificádo sanctífices ✠, et benedicédo benedícas ✠, ut sit ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. *R.* Amen.

Deinde immittat modicum salis benedicti in os infantis, dicens: *N.* Accipe sal sapiéntiæ: propitiatio sit tibi in vitam ætérnam. *R.* Amen.

Sacerdos: Pax tecum. *R.* Et cum spíritu tuo.

O rémus. Oratio.

DEUS Patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplīces exorámus, ut hunc fámulum tuum *N.* respícere dignéris propítius, et hoc primum

pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleátur cælésti, quátenus sit semper spírítu fervens, spe gaudens, tuo semper nómini sérvíens: et quem ad novæ regeneratió-
nis lavácrum perduxísti, quæsumus, Dó-
mine, ut cum fidélibus tuis promissi-
onum tuárum ætéRNA præmia cónsequi
mereátur. Per Christum Dóminum no-
strum. R. Amen.

EXORCIZO te, immúnde spírítus, in nó-
mine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spí-
ritus ✠ Sancti; ut éxeas, et recédas ab
hoc fámulo Dei N. Ipse enim tibi ím-
perat, maledícite damnáte, qui pédibus
super mare ambulávit, et Petro mer-
génti délixteram porréxit.

Ergo, maledícite diábole, recognósce
senténtiam tuam, et da honórem Deo
vivo et vero, da honórem Jesu Chri-
sto Fílio ejus, et Spíritui Sancto, et
recéde ab hoc fámulo Dei N., quia istum
sibi Deus, et Dóminus noster Jesus
Christus ad suam sanctam grátiam, et be-
nedictiónem, fontémque Baptísmatis vo-
cáre dignátus est.

Hic pollice in fronte signat infantem,
dicens: Et hoc signum sanctæ Crucis ✠,
quod nos fronti ejus damus, tu, male-
dicte diábole, numquam áudeas violáre.
Per eúndem Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Mox imponit manum super caput in-
fantis, et dicit:

Orémus. Oratio.

ÆTERNAM, ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, auctor lúminis et veritátis, super hunc fámulum tuum N., ut dignéris illum illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ : munda eum, et sanctífica : da ei sciéntiam veram, ut dignus sit frui grátia Baptísmi tui quem suscepit : téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut aptus sit ad retinéndam grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Postea Sacerdos imponit extremam partem Stolæ super infantem, et introducit eum in Ecclesiam, dicens : N. Ingrédere in templum Dei, ut hábeas partem cum Christo in vitam ætérnam. *R.* Amen.

Cum fuerint Ecclesiam ingressi, Sacerdos procedens ad Fontem, clara voce dicit :

CREDO in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli, et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum : qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus : descéndit ad ínferos, tértia die resurréxit a mórtuis : ascéndit ad cælos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis : inde ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum : sanctam Ecclésiám Cathólicam : Sanctórum communionem : remissionem

peccatorum : carnis resurrectionem : vitam æternam. *R.* Amen.

PATER noster, qui es in cælis, sanctificetur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra. Panem nostrum quotidíanum da nobis hódie : et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris : et ne nos indúcas in tentatióem : sed líbera nos a malo. *R.* Amen.

Ac deinde, antequam accedat ad Baptisterium, dicat :

Exorcismus.

EXORCIZO te, omnis spíritus immúnde, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in nómine Jesu Christi Fílii ejus, Dómini et Júdicis nostri ✠, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti, ut discédas ab hoc plásmate Dei N., quod Dóminus noster ad templum sanctum suum vocáre dignátus est, ut fíret templum Dei vivi, et Spíritus Sanctus hábitet in eo. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. *R.* Amen.

Postea Sacerdos digito accipiat de saliva oris sui, et tangat aures, et nares infantis. Tangendo vero aurem dexteram, et sinistram dicat : Ephpheta, quod est adaperíre.

Deinde tangat nares, dicens : In odórem suavitátis. Tu autem effugáre, diábole, appropinquábit enim júdicium Dei.

Postea interrogat baptizatum nominatim, dicens : N. Abrenúntias Satánæ ?

Respondet Patrinus : Abrenúntio.

Sacerdos : Et ómnibus opéribus ejus ?

Patrinus : Abrenúntio.

Sacerdos : Et ómnibus pompis ejus ?

Patrinus : Abrenúntio.

Deinde Sacerdos intingit pollicem in oleo Catechumenorum, et infantem ungit in pectore, et inter scapulas, in modum crucis, dicens semel : Ego te línio ✠ óleo salútis in Christo Jesu Dómino nostro, ut hábeas vitam ætérrnam. R. Amen.

Hic depo- nit stolam violaceam, et sumit aliam albi coloris.	Subinde pollicem, et inun- cta loca abstergit bombacio, vel re simili ; et interrogat, expresso nomine, baptiza- tum, Patrino respondente.
---	---

N. Credis in Deum Patrem omnipo-
téntem, creatórem cæli et terræ ? R.
Credo.

Credis in Jesum Christum, Fílium ejus
únicum, Dóminum nostrum, natum, et
passum ? R. Credo.

Credis in Spíritum Sanctum, sanctam
Ecclésiám Cathólicam, Sanctórum commu-
niónem, remissiónem peccatórum, carnis
resurrectiόnem, vitam ætérrnam ? R. Credo.

Sacerdos intingit pollicem in sacro
Chrismate, et ungit infantem (quem Pa-
trinus vel Matrína, vel uterque simul te-
nent) in summitate capitis in modum
crucis, dicens :

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri
Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua
et Spíritu Sancto, quiue dedit tibi remis-
siόnem ómnium peccatórum, (hic inungit)

ipse te líniat Chrísmate salútis ✠ in eódem Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam. *R.* Amen.

Tum bombacio, vel re simili, abstergit pollicem, et locum inunctum, et imponit capiti infantis linteolum candidum, loco vestis albæ, dicens : Accipe vestem cándidam, quam immaculátam pérferas ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam. *R.* Amen.

Postea dat ei, vel Patrino, candelam accensam, dicens : Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensibilis custódi Baptísmum tuum : serva Dei mandáta, ut cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occúrrere ei una cum ómnibus Sanctis in aula cælésti, habeásque vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Postremo Sacerdos dicit : N. Vade in pace, et Dóminus sit tecum. *R.* Amen.

Si vero fuerint plures infantes, masculi seu fœminæ, in Catechismo masculi stantur ad dexteram, fœminæ vero ad sinistram ; et omnia pariter dicantur, ut supra, in proprio genere, et numero plurali. Verum prima nominis interrogatio, exsufflatio, Crucis impressio, seu signatio, tactus aurium et narium cum saliva, abrenuntiationis interrogatio, unctio Olei Catechumenorum, interrogatio de Fide, seu Symbolo, inunctio Chrismatis, candidæ vestis impositio, atque candelæ accensæ traditio singulariter singulis, et primum masculis, deinde fœminis fieri debent.

ORDO SUPPLENDI OMISSA

SUPER

BAPTIZATUM ADULTUM.

In primis Sacerdos indutus superpelliceo et stola, vel etiam pluviali violacei coloris, cum suis Clericis accedit ad gradus Altaris, et genibus flexis, pias mente ad Deum preces effundit, ut sacram actionem digne valeat explere; et ad implorandum divinum auxilium surgens se signat, et si temporis ratio ferat dicit *V. Deus in adiutorium* etc. cum Antiphona, Psalmis, Versiculis et Orationibus, ut supra in Baptismo adultorum notatur, fol. 30.

Deinde Sacerdos procedit ad fores Ecclesiæ, et stat in limine, catechizandus vero extra limen. Et si sunt plures, mares, et foeminae, illi ad dexteram Sacerdotis, hæ vero ad sinistram statuuntur; et Sacerdos interrogat :

Quo nómine vocáris ?

Electus respondet : *N.*

Sacerdos : *N.* Quid petis ab Ecclésia Dei ? *R. Fidem.*

Sacerdos : Fides, quid tibi præstat ? *R. Vitam ætérnam.*

Sacerdos : Si vis habére vitam ætérnam, serva mandáta. Dífleges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota

ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut teípsum. In his duóbus mandátis tota Lex pendet, et Prophétæ. Fides autem est, ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte veneréris, neque confundéndo persónas, neque substantíam separándo. Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, ália Spíritus Sancti, sed horum trium una est substantía, et nonnisi una Divínitas.

Et rursus interrogat : N. Abrenúntias Sátanæ ?

Respondet Electus : Abrenúntio.

Interrogat : Et ómnibus opéribus ejus ?

Respondet : Abrenúntio.

Interrogat : Et ómnibus pompis ejus ?

Respondet : Abrenúntio.

Deinde Sacerdos interrogat de Symbolo Fidei, dicens : Credis in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cæli et terræ ?
R. Credo.

Interrogat : Credis in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum ? R. Credo.

Interrogat : Credis in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclesiám Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissionem peccatórum, carnis resurrectiόnem, et vitam ætérnam ? R. Credo.

Tunc Sacerdos exsufflet ter in faciem ejus, semel dicens : Exi ab eo, spíritus immúnde, et da locum Spíritui Sancto Paráclito.

Hic in modum crucis halet in faciem ipsius, et dicat : N. Accipe Spíritum bo-

num per istam insufflatióem, et Dei benedictiόem ✠. Pax tibi.

℞. Et cum spírítu tuo.

Deinde facit Crucem cum pollice in fronte, et in pectore, dicens : N. Accipe signum Crucis tam in fronte ✠, quam in corde ✠ : sume fidem cæléstium præceptórum : talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis : ingressúsque Ecclésiám Dei, evasísse te láqueos mortis, lætus agnósce.

Et si Electus venit de Gentilitatis errore, sive de Ethnicis, et Idololatrís, dicat :
Horrésce idóla, réspue simulácra.

Si ex Hebræis, dicat :

Horrésce judáicam perfídiam, réspue hebráicam superstitiόem.

Si ex Mahumetanís, dicat :

Horrésce mahuméticam perfídiam, réspue pravam sectam infidelitátis.

Si ex Hæreticis, et in ejus baptismo debita forma servata non sit, dicat :

Horrésce hæréticam pravitátem, réspue nefárias sectas impiórum N. exprimens proprio nomine sectam de qua venit.

Inde prosequatur :

Cole Deum omnipoténtem, et Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℞. Amen.

Si plures sunt Electi, omnia supradicta dicuntur singillatim super singulos.

Orémus. Oratio.

TE déprecor, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus : ut huic fámulo

tuo N., qui in hujus sæculi nocte vagatur incertus ac dubius, viam veritatis et agnitionis tuæ jubeas demonstrari: quatenus, reseratis oculis cordis sui, te unum Deum Patrem in Filio, et Filium in Patre cum Spiritu Sancto recognoscat, atque hujus confessionis fructum, et hic, et in futuro sæculo, percipere mereatur. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Si plures sunt Electi, præcedens Oratio dicatur in numero plurali. Sequentes autem signationes fiant cum suis verbis singillatim super singulos.

Deinde signet Electum signo Crucis cum pollice in fronte, dicens:

Signo tibi frontem ✠, ut suscipias Crucem Domini.

In auribus. Signo tibi aures ✠, ut audias divina præcepta.

In oculis. Signo tibi oculos ✠, ut videas claritatem Dei.

In naribus. Signo tibi nares ✠, ut odorem suavitatis Christi sentias.

In ore. Signo tibi os ✠, ut loquaris verba vitæ.

In pectore. Signo tibi pectus ✠, ut credas in Deum.

In scapulis. Signo tibi scapulas ✠, ut suscipias jugum servitutis ejus.

In toto corpore, illud non tangens, manu producit signum Crucis, et dicit: Signo te totum, in nomine Patris ✠, et Filii ✠, et Spiritus ✠ Sancti, ut hab eas vitam æternam, et vivas in sæcula sæculorum. R. Amen.

Orémus. Oratio.

PRECES nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi, et hunc Eléctum N. Crucis Domínicæ, cujus impressióne eum signámus, virtúte custódi : ut magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Orémus. Oratio.

DEUS, qui humáni géneris ita es cónditor, ut sis étiam reformátor, propitiáre pópulis adoptívis, et novo testaménto sóbolem novæ prolis adscríbe : ut filii promissiónis, quod non potuérunt ássequi per natúram, gáudeant se recepísse per grátiam. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Tunc imponit manum super caput Electi, et dicit :

Orémus. Oratio.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super hunc fámulum tuum N., quem dudum ad rudiménta fídei vocáre dignátus es : omnem cæcitatém cordis ab eo expélle : disrúmpe omnes láqueos sátanæ, quibus fúerat colligátus : áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut signo sapientiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditátum foetóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclesia tua desérviat, et proficiat de die in diem, ut idóneus sit frui grátia Baptísmi

tui, quem suscepit, salis percépta medicína. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Si plures sint, hæc et præcedens Oratio, *P*reces nostras, etc. dicantur in numero plurali.

Deinde Sacerdos benedicit sal.

Benedictio Salis.

EXORCIZO te, creatúra salis, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in charitáte Dómini nostri Jesu Christi ✠, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti: exorcízo te per Deum vivum ✠, per Deum verum ✠, per Deum sanctum ✠, per Deum ✠, qui te ad tutelam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre sacraméntum ad effugándum inimícum. Proínde rogámus te, Dómine Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctífices ✠, et benedicéndo benedícas ✠, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in visceribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. *R.* Amen.

Quod si Electus fuerit Gentilis, seu ex Idololatrís venerit ad fidem, benedicto sale, antequam ejus medicinam gustet, Sacerdos addat sequentem Orationem, quæ tamen pro venientibus ex Hebræis, vel aliis, ut supra, non dicitur.

Orémus. Oratio.

DOMINE sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, qui es, et qui eras, et qui pérmanes usque in finem, cujus orígo nescítur, nec finis comprehénderi potest : te súpplíces invocámus super hunc fámulum tuum N., quem liberásti de erróre gentílium, et conversatióne turpíssima ; dignáre exaudíre eum, qui tibi cervíces suas humíliat ad lavácri fontem, ut renátus ex aqua, et Spíritu Sancto, exspoliátus vétérem hóminem, índuat novum, qui secúndum te creátus est ; accípiát vestem incorrúptam, et immaculátam, tibíque Deo nostro servíre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Si plures sint, præcedens Oratio dicatur in numero plurali.

Tunc Sacerdos pollice, et indice accipit de ipso sale benedicto, et immittit in os Electi, dicens : N. Accipe sal sapiéntiæ : propitiátio sit tibi in vitam ætérnam. *R.* Amen.

Sacerdos : Pax tibi. *R.* Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEUS patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplíces exorámus, ut hunc fámulum tuum N. respícere dignéris propítius : et hoc pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo repleátur cælésti ; quátenus sit semper spíritu fervens, spe gaudens, tuo semper nómini sérvians : et quem ad novæ regeneratiónis lavácrum

perduxísti, quæsumus, Dómine, ut cum fídelibus tuis promissionum tuárum ætérna præmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Si plures sint, dicatur singulis : N. Accipe sal etc. et præcedens Oratio, D eus Patrum nostrórum, in numero plurali.

Si inter Electos adsint fœminæ, recedant ipsæ in partem, quousque tertio dicatur masculis : Ora, Elécte, etc. et hi signati fuerint in fronte.

Si plures sint Electi, hic et in sequentibus Sacerdos dicat in numero plurali : Oráte, Elécti, fléctite génua, etc.

Deinde Sacerdos dicat super masculum tantum : Ora, Elécte, flecte génua, et dic Pater noster.

Et Electus genuflexus orat, et dicit : Pater noster.

Et cum dixerit usque ad, Sed líbera nos a malo, inclusive,

Sacerdos dicit : Leva, comple orationem tuam, et dic Amen.

Electus, surgens, respondet : Amen.

Sacerdos dicit Patrino : Signa eum.

Deinde Electo : Accéde.

Et Patrinus pollice signat Electum in fronte, dicens : In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens : In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et imponit manum super eum, et dicit :

O rémus. Oratio.

DEUS Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Móysi fámulo tuo in monte Sínai apparuísti, et fílios Israel de terra Ægypti eduxísti, députans eis Angelum pietátis tuæ, qui custodíret eos die, ac nocte : te quæsumus, Dómine, ut mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui simíliter custódiat et hunc fámulum tuum ^{N.}, et perdúcat eum ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Exorcismus.

ERGO, maledícite diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo viyo et vero : da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui Sancto : recéde ab hoc fámulo Dei ^{N.}, quia istum sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est ; et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícite diábole, numquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. **R.** Amen.

Sacerdos dicit secundo Electo : Ora, Elécte, flecte génua, et dic Pater noster.

Electus, genu flexo, orat, et dicit : Pater noster, usque ad, Sed líbera nos a malo, inclusive.

Sacerdos subjungit : Leva, comple oratióne tuam, et dic Amen.

Electus, surgens, respondet : Amen.

Sacerdos dicit Patrino : Signa eum.

Deinde dicit Elector: **Accéde.**

Et Patrinus cum pollice signat Electum in fronte, dicens: **In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.**

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens: **In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.**

Deinde imponit manum super eum, et dicit:

Orémus. Oratio.

DEUS, immortalé præsidium ómnium postulántium, liberátio súpplicum, pax rogántium, vita credéntium, resurrectio mortuórum: te ínvocho super hunc fámulum tuum N., qui, Baptísmi tui donum petens, ætérmam cónsequi grátiam spirituáli regeneratióne désiderat: áccipe eum, Dómine, et quia dignátus es dícere: **Pétite et accipiétis, quærite et inveniétis, pulsáte et aperiétur vobis; peténti præmium pórrige, et jánuam pande pulsánti, ut ætérmam cæléstis lavácri benedictiónem consecútus, promíssa tui múnery regna percípiat. Qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus, in sæcula sæculórum. R. Amen.**

Exorcismus.

AUDI, maledícite Sátana, adjurátus per nomen ætéрни Dei, et Salvatóris nostri Jesu Christi, Fílii ejus, cum tua victus invídia, gemens, treménsque discéde: nihil tibi sit commúne cum servo Dei N. jam cæléstia cogitánte, renuntiáturo tibi, et sæculo tuo, et beátæ immortalitáti victúro. Da igitur honórem adveniénti Spíritui

Sancto, qui ex summa cæli arce descéndens, proturbátis fráudibus tuis, divíno fonte purgátum pectus, sanctificátum Deo templum et habitáculum perfécit : ut ab ómnibus pénitus nóxiis præteritórum críminum liberátus servus Dei, grátias perénni Deo réferat semper, et benedícat nomen sanctum ejus in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Sacerdos tertio dicit Electo : Ora, Elécte, flecte génu, et dic Pater noster.

Electus, flexo genu, orat, et dicit : Pater noster, usque ad, Sed líbera nos a malo, inclusive.

Sacerdos subjungit : Leva, comple oratióem tuam, et dic Amen.

Electus, surgens, respondet : Amen.

Sacerdos dicit Patrino : Signa eum.

Deinde dicit Electo : Accéde.

Et Patrinus cum pollice signat Electum in fronte, dicens : In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens : In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super Electum, dicens :

Exorcismus.

EXORCIZO te, immúnde spíritus, in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti, ut éxeas, et recédas ab hoc fámuló Dei N. Ipse enim tibi ímperat, maledícite damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti délixteram porréxit.

Exorcismus.

ERGO, maledícite diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero : da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spíritui Sancto : recéde ab hoc fámulo Dei N., quia istum sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est ; et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícite diábole, nunquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. **R.** Amen.

Si, ut supra, adsint fœminæ, retrahunt se masculi in partem, et accedunt fœminæ.

Sacerdos dicit Electæ : Ora, Elécta, flecte génu, et dic Pater noster.

Et Electa, genu flexo, orat : et dicit : Pater noster.

Et cum dixerit usque ad, Sed líbera nos a malo, inclusive,

Sacerdos dicit : Leva, comple oratió-nem tuam, et dic Amen.

Electa, surgens, respondet : Amen.

Sacerdos dicit Patrino : Signa eam.

Deinde dicit Electæ : Accéde.

Et Patrinus pollice signat Electam in fronte, dicens : In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, et dicit : In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super Electam,
et dicit :

Orémus. Oratio.

DEUS cæli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Confessórum, Deus Vírginum, Deus ómnium bene vivéntium : Deus, cui omnis lingua confitétur, et omne genu fléctitur, cæléstium, terréstrium, et infernórum : te ínvoco, Dómine, super hanc fámulam tuam N., ut eam custodíre, et perducere dignéris ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Exorcismus.

ERGO, maledícite diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero : da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui Sancto : recéde ab hac fámula Dei N., quia istam sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est ; et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícite diábole, nunquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Deinde Sacerdos iterum dicit Electæ : Ora, Elécta, flecte génu, et dic Pater noster.

Et Electa, genu flexo, orat, et dicit : Pater noster.

Et cum dixerit usque ad, Sed libera nos a malo, inclusive.

Sacerdos dicit : Leva, comple orationem tuam, et dic Amen.

Electa surgens respondet : Amen.

Sacerdos dicit Patrino : Signa eam.

Deinde dicit Electæ : Accède.

Et Patrinus pollice signat Electam in fronte, dicens : In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens : In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

Postea imponit manum super caput Electæ, et dicit :

Orémus. Oratio.

DEUS Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Móysi famulo tuo in monte Sinaï apparuisti, et filios Israel de terra Ægypti eduxisti, deputans eis Angelum pietatis tuæ, qui custodiret eos die, ac nocte : te quæsumus, Dómine, ut mittere digneris sanctum Angelum tuum de cælis, qui similiter custodiat et hanc famulam tuam N., et perducat eam ad gratiam Baptismi tui. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Postea Sacerdos dicit tertio Electæ : Ora, Elécta, flecte gēnua, et dic Pater noster.

Et Electa, genu flexo, orat, et dicit : Pater noster.

Et cum dixerit usque ad, Sed libera nos a malo, inclusive,

Sacerdos dicit : Leva, comple orationem tuam, et dic Amen.

Electa, surgens, respondet : Amen.

Sacerdos dicit Patrino : Signa eam.

Deinde dicit Electæ : Accède.

Et Patrinus cum pollice signat Electam in fronte, dicens : In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens : In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Postea imponit manum super caput Electæ, et dicit :

Exorcismus.

EXORCIZO te, immúnde spíritus, per Patrem ✠, et Fílium ✠, et Spíritum ✠ Sanctum, ut éxeas, et recédas ab hac fámula Dei N. Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui cæco nato óculos apéruit, et quatríduánum Lázarus de monumento suscitávit.

Exorcismus.

ERGO, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero : da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spíritui Sancto : recéde ab hac fámula Dei N., quia istam sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est ; et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, nunquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Postmodum accedunt iterum masculi

qui se retraxerant, et ipsi ad dexteram, fœminæ vero ad sinistram Sacerdotis, ut in principio, disponuntur.

Sacerdos imponit manum super Electum, vel, si sint plures, super singulos, tam masculos, quam fœminas, et dicit :

Orémus. Oratio.

ATERNAM, ac justissimam pietatem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, auctor lúminis, et veritátis, super hunc fámulum tuum N., ut dignéris illum illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ : munda eum, et sanctífica : da ei sciéntiam veram, ut dignus efficiátur frui grátia Baptísmitui, quem suscepit : téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut aptus sit ad retinéndam grátiam Baptísmitui. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Si plures fuerint Electi, sive mares sive fœminæ, præcedens Oratio dicatur in numero plurali, et in genere próprio, ut superius dictum est.

His peractis, Sacerdos sinistra manu apprehendens dexteram Electi prope brachium, vel ei porrigens extremam partem Stolæ, ex humero sinistro pendentis, introducit eum in Ecclesiam, dicens : N. Ingrédere in sanctam Ecclesiám Dei, ut accípias benedictiónem cæléstem a Dómino Jesu Christo, et hábeas partem cum illo, et Sanctis ejus. **R.** Amen.

Si plures fuerint, dicat in numero plu-

rali : **Ingredímini in sanctam Ecclésiám Dei**, etc. et introducat eos, ut supra.

Et ingressus Electus procumbit, seu prosternit se in pavimento, et adorat.

Deinde surgit, et Sacerdos imponit manum super caput ejus, et cum eo recitat Symbolum Apostolorum, et Orationem Dominicam.

Ita etiam si plures fuerint, omnes surgunt, et simul recitant :

CREDO in Deum, Patrem omnipoténtem, creatórem cæli, et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum : qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine : passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus : descéndit ad íferos, tértia die resurréxit a mórtuis : ascéndit ad cælos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis : inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum ; sanctam Ecclésiám Cathólicam : Sanctórum communiónem : remissiónem peccatórum : carnis resurrectiόnem : vitam ætérmam. Amen.

PATER noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie : et dimítte nobis débíta nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris : et ne nos indúcas in tentatiόnem : sed líbera nos a malo. Amen.

Tunc rursus Sacerdos imponat manum super caput Electi, et dicat :

Exorcismus.

NEC te latet, Sátana, imminére tibi pœnas, imminére tibi torménta, imminére tibi diem judícii, diem supplícii sempitérni, diem, qui ventúrus est velut clíbanus ardens, in quo tibi, atque univérſis ángelis tuis præparátus sempitérnus erit intéritus. Proínde, damnáte, atque damnánde, da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, da honórem Spirítui Sancto Paráclito, in cujus nómine, atque virtúte præcípío tibi, quicúmque es, spíritus immúnde, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei. **N.**, quem idem Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, et benedictiónem, fontémque Baptísmatis dono vocáre dignátus est, ut fieret ejus templum per aquam regeneratiónis, in remissiónem ómnium peccatórum. In nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. **R.** Amen.

Similiter, si plures fuerint, imponit manum super capita singulorum, et dicit eundem Exorcismum in numero multitudinis, et in genere suo.

Postea Sacerdos pollice accipit de saliva oris sui, et tangit aures, et nares Electi; tangendo vero aurem dexteram, et sinistram, dicat: Ephpheta, quod est, adaperíre; deínde tangendo nares, dicat: In odórem suavitátis; et subdit: Tu autem effugáre, diábole, appropinquábit enim judícium Dei.

Deinde interrogat Electum: Quis vocáris?

Et ipse respondet: N.

Interrogat: N. Abrenúntias Sátanæ?

R. Abrenúntio.

Interrogat: Et ómnibus opéribus ejus?

R. Abrenúntio.

Interrogat: Et ómnibus pompis ejus?

R. Abrenúntio.

Tunc Sacerdos intingit pollicem dexteræ manus in Oleo sancto Catechumenorum, et inungit Electum primum in pectore, deinde inter scapulas, in modum crucis, dicens: Ego te línio Oleo salútis ✠ in Christo Jesu Dómino nostro, in vitam ætérnam. R. Amen.

V. Pax tibi. R. Et cum spíritu tuo.

Mox bombacio, vel re simili, tergit pollicem et loca inuncta, et subjungit, dicens:

Exi, immúnde spíritus, et da honórem Deo vivo et vero. Fuge, immúnde spíritus, et da locum Jesu Christo Fílio ejus. Recéde, immúnde spíritus, et da locum Spíritui Sancto Paráclito.

Quando plures sunt Electi, idem fit circa singulos eorum.

Hic Sacerdos deponat stolam et pluviale coloris violacei, et sumat aliud albi coloris.

Et ducitur Electus ad Baptisterium, ubi Sacerdos interrogat:

Quis vocáris?

Respondet: N.

Interrogat: Credis in

Deum Patrem omnipotentem, creatórem cæli et terræ? R. Credo.

Interrogat: Credis et in Jesum Christum,

84 Ordo suppl. omissa super Bapt. adult.

Filius ejus unicum, Dominum nostrum, natum et passum? *R.* Credo.

Interrogat: Credis et in Spiritum Sanctum, sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, et vitam aeternam? *R.* Credo.

Sacerdos intingat pollicem dexterum in sanctum Chrisma, et perungat verticem Electi in modum crucis, dicens:

DEUS omnipotens, Pater Domini nostri Jesu Christi, qui te regeneravit ex aqua et Spiritu Sancto, quique dedit tibi remissionem omnium peccatorum, (hic intungit) ipse te linat Chrismate salutis ✠ in eodem Christo Jesu Domino nostro, in vitam aeternam. *R.* Amen.

V. Pax tecum. *R.* Et cum spiritu tuo.

Tunc bombacio, vel re simili, pollicem tergit, et imponit capiti Electi Chrimale, seu candidum linteolum, et dat illi vestem candidam, dicens: Accipe vestem candidam, quam immaculatam perferas ante tribunal Domini nostri Jesu Christi, ut habeas vitam aeternam. *R.* Amen.

Et Electus deponit priores vestes, et induitur novis albi coloris, vel saltem exteriore candida, quam a Sacerdote accipit.

Postea dat ei Sacerdos cereum, seu candelam accensam in manu dextera, dicens: Accipe lampadem ardentem, et irreprehensibilis custodi Baptismum tuum: serva Dei mandata, ut, cum Dominus venerit ad nuptias, possis occurrere ei

Ritus servandus cum Episc. baptizat. 85
in aula cælésti in vitam ætérmam. *R.*
Amen.

Ipse vero Neophytus cereum accensum in manibus teneat usque in finem, præterquam dum confirmatur.

Postea dicat : *N. Vade in pace, et Dóminus sit tecum. R. Amen.*

Si adsit Episcopus, qui id legitime præstare possit, ab eo Neophyti, si sint confirmandi, præmissa, si opus fuerit, sacramentali Confessione, Sacramento Confirmationis initiantur.

Deinde si hora congruens fuerit, celebratur Missa, cui Neophyti intersunt, et Sanctissimam Eucharistiam devote suscipiunt.

RITUS SERVANDUS

CUM EPISCOPUS BAPTIZAT.

Si Episcopus, vel S. R. E. Cardinalis parvulos vel adultos baptizare voluerit, parantur, et servantur omnia, ut superius de ordine Baptismi dictum est, atque hæc, præter ea quæ infra notantur.

Adsint Capellani, vel alii Presbyteri, et Clerici superpelliceis induti, qui ei assistant ac ministrent.

Ipse vero super rochetum, sive superpelliceum, si est Regularis, accipiat amictum, albam, et cingulum, et stolam, et pluviale violacei coloris, ac mitram : at-

86 Ritus servandus cum Episc. baptizat.

que ita paratus, cum ministris procedat ad Baptismi ministerium. Et dum interrogat : **N. Quid petis ab Ecclesia Dei?** ac dum facit reliquas interrogationes, sedet cum mitra : cum vero exsufflat, dicendo : **Exi ab eo, immunde spiritus,** surgit cum mitra. Rursus sedet, cum signat Catechumenum signo Crucis in fronte, et in pectore, vel dicit : **Accipe signum Crucis,** etc. Et cum dicit Orationes, quæ præcedunt, vel sequuntur benedictionem salis, surgit, deposita mitra; similiter cum ipsum salem benedicit. Cum autem sal benedictum immittit in os baptizandi, mitram accipit, et sedet. Cum vero legit Exorcismos, et dum saliva aures et nares Catechumeni tangens, dicit : **Ephpheta,** ac dum introducit eum in Ecclesiam, stat cum mitra. Cum autem dicit : **Credo in Deum Patrem,** etc. et **Pater noster,** super Catechumenum, stat sine mitra. Sed cum nomen quærit, et interrogat : **N. Abrenuntias Sathanæ,** etc. et baptizandum Oleo sacro in pectore, et inter scapulas inungit, sedet cum mitra; quo facto accipit stolam et pluviale album. Et cum rursus interrogat de fide : **Credis in Deum Patrem,** etc. **Vis baptizari,** etc. et cum baptizat per infusionem, sedet cum mitra. Si vero baptizat per immersionem, mitram retinens stare debet. Cum demum Chrismate verticem baptizati linit, et dat ei vestem candidam, et candelam accensam, ac dicit : **Vade in pace,** etc. sedet cum mitra.

Si autem Pontifex quempiam a Presby-

tero jam catechizatum, tantum baptizare voluerit, sic paratus vestibis albis incipiat, postquam ad Baptisterium deventum fuerit, dicens: **Quo nómine vocáris?** R. N. Episcopus interrogat: N. **Credis in Deum Patrem omnipoténtem,** etc. et prosequitur usque in finem juxta ordinem Baptismi, ut supra.

BENEDICTIO

FONTIS BAPTISMI

EXTRA SABBATUM PASCHÆ ET PENTECOSTES,
CUM AQUA CONSECRATA NON HABETUR.

PIMUM lavatur, et mundatur vas Baptisterii, deinde limpida aqua repletur. Tunc Sacerdos cum suis Clericis, vel etiam aliis Presbyteris, Cruce et duobus cereis præcedentibus, ac thuribulo et incenso, et cum vasculis Chrismatis, et Olei Catechumenorum descendit ad Fontem, et ibi, vel ante Altare Baptisterii dicit Litaniam ordinariam, prout habetur infra post septem Psalmos Pœnitentiales. Et ante **Ÿ. Ut nos exaudíre dignéris,** dicat et secundo repetat sequentem: **Ÿ. Ut Fontem istum ad regenerándam tibi novam prolem benedícere ✠ et consecráre ✠ dignéris.** R. **Te rogámus audi nos.**

Potest etiam dici Litania brevior, ut in Missali in Sabbato Sancto.

Et dicto ultimo Kyrie eléison, Sacerdos dicat : Pater noster, et Credo in Deum, etc. (fol. 8r), omnia clara voce : quibus finitis dicat :

℣. Apud te, Dómine, est fons vitæ.

℞. Et in lúmine tuo vidébimus lumen.

℣. Dómine, exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus, adésto magnæ pietátis tuæ mystériis, adésto sacraméntis : et ad recreándos novos pópulos, quos tibi fons Baptísmatis párturit, spíritum adoptiόνis emítte ; ut quod nostræ humilitátis geréndum est ministério, virtútis tuæ impleátur efféctu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℞. Amen.

Exorcismus aquæ.

EXORCIZO te, creatúra aquæ, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui te in princípio, verbo separávit ab árida, cujus super te Spíritus ferebátur, qui te de paradíso manáre jussit.

Hic manu aquam dividat, et deinde de ea effundat extra marginem Fontis, versus quatuor Orbis partes, proseguens :

Et in quátuor flumínibus totam terram rigáre præcépit : qui te in desérto amáram, per lignum dulcem fecit, atque potá-

bilem : qui te de petra produxit, ut populum, quem ex Ægypto liberáverat, siti fatigatum recreáret. Exorcízo te, per Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui te in Cana Galilææ signo admirábili sua poténtia convértit in vinum : qui super te pédibus ambulávit, et a Joánne in Jordáne in te baptizátus est : qui te una cum Sáanguine de látere suo produxit : et discíplis suis jussit, ut credéntes baptizárent in te, dicens : Ite, docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti ; ut efficiáris aqua sancta, aqua benedícta, aqua, quæ lavat sordes, et mundat peccáta. Tibi ígitur præcípio, omnis spíritus immúnde, omne phantásma, omne mendácium, eradicáre, et effugáre ab hac creatúra aquæ, ut qui in ipsa baptizándi erunt, fiat eis fons aquæ salientis in vitam ætérnam, regénerans eos Deo Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. *R.* Amen.

Orémus. Oratio.

DOMINE sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, aquárum spirituálium sanctificátor, te suppliciter deprecámur : ut ad hoc ministérium humilitátis nostræ respícere dignéris, et super has aquas abluéndis et purificándis homínibus præparátas, Angelum sanctitátis emíttas, quo peccátis vitæ prióris ablútis, reatúque detérso, purum Sancto Spíritui habitácu-

lum regeneráti éffici mereántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Tunc sufflet ter in aquam versus tres partes secundum hanc figuram *✠* ; deinde imponit incensum in thuribulo, et fontem incensat. Postea infundens de Oleo Catechumenorum in aquam in modum crucis, clara voce dicit :

Sanctificétur, et fecundétur Fons iste Oleo salutis renascéntibus ex eo in vitam ætérnam : in nómine Patris *✠*, et Fílii *✠*, et Spíritus *✠* Sancti. *R.* Amen.

Deinde infundit de Chrismate, modo quo supra, dicens : Infúsió Chrísmatis Dómini Jesu Christi, et Spíritus Sancti Parácliti, fiat in nómine sanctæ Trinitátis. *R.* Amen.

Postea accipit ambas ampullas dicti Olei sancti et Chrismatis, et de utroque simul in modum crucis infundéndo, dicit :

Commíxtio Chrísmatis sanctificatiónis, et Olei unctiόνis, et aquæ Baptísmatis páriter fiat in nómine Patris *✠*, et Fílii *✠*, et Spíritus *✠* Sancti. *R.* Amen.

Tum depositis ampullis, dextera manu Oleum sanctum, et Chrisma infusum miscet cum aqua, et spargit per totum Fontem. Deinde medulla panis manum tergit ; et si quis baptizandus est, eum baptizat, ut supra. Quod si neminem baptizat, statim manus abluat, et ablutio effundatur in Sacrarium.

DE SACRAMENTO PŒNITENTIÆ.

SANCTUM Pœnitentiæ Sacramentum , ad eos, S qui post Baptismum lapsi sunt, in gratiam Dei restituendos a Christo Domino institutum, eo diligentius administrandum est , quo frequentior est ejus usus, et quo plura requiruntur ad illud recte , digneque tractandum , ac suscipiendum. Cum autem ad illud constituendum tria concurrant, materia, forma, et minister : illius quidem remota materia sunt peccata , proxima vero sunt actus pœnitentis, nempe contritio, confessio, et satisfactio. Forma autem, illa absolutionis verba : *Ego te absolvo, etc.* Minister denique est Sacerdos, habens potestatem absolvendi vel ordinariam, vel delegatam. Sed si periculum mortis imminet, approbatusque desit Confessarius, quilibet Sacerdos potest a quibuscumque censuris et peccatis absolvere. In ejus ministro requiritur etiam bonitas , scientia, atque prudentia, cum sigillo secretæ confessionis sub exacto , perpetuoque silentio. Quibus et aliis ad id opportunis ut optime sint instructi, omni studio curare debent Confessarii.

In primis meminerit Confessarius, se judicis pariter et medici personam sustinere, ac divinæ justitiæ simul et misericordiæ ministrum a Deo constitutum esse , ut tamquam arbiter inter Deum et homines, honori divino, et animarum saluti consulat.

Ut ergo recte judicare queat, discernens inter lepram et lepram, et tamquam peritus medicus animarum morbos prudenter curare, et apta cuique remedia applicare sciat, quantam potest maximam ad id scientiam atque prudentiam, tum assiduus ad Deum precibus, tum ex probatis auctoribus, præsertim e Catechi-

smo Romano, et prudenti consilio peritorum studeat sibi comparare.

Sciat casus et censuras Sedi Apostolicæ, et Ordinario suo reservatas, et suæ cujusque Ecclesiæ constitutiones, easque diligenter observet.

Deinde hujus Sacramenti doctrinam omnem recte nosse studebit, et alia ad ejus rectam administrationem necessaria. Atque in hoc ministerio ita procedat, ut infra præscribitur.

ORDO MINISTRANDI

SACRAMENTUM PŒNITENTIÆ.

SACERDOS ad audiendam Confessionem vocatus, promptum, facilemque se præbeat, ac priusquam ad audiendum accedat, si tempus suppetat, ad hoc ministerium recte, sancteque obeundum, divinum auxilium piis precibus implorabit.

In Ecclesia, non autem in privatis ædibus, Confessiones audiat, nisi ex causa rationabili, quæ cum inciderit, studeat tamen id decenti ac patenti loco præstare.

Habeat in Ecclesia sedem confessionalem, in qua sacras Confessiones excipiat, quæ sedes patenti, conspicuo, et apto Ecclesiæ loco posita, crate perforata inter pœnitentem et Sacerdotem sit instructa.

Superpelliceo, et stola violacei coloris utatur, prout tempus, vel locorum feret consuetudo.

Pœnitens, si opus fuerit, admoneatur ut qua decet humilitate mentis et habitus accedat, et flexis genibus signo Crucis se muniat.

Mox Confessarius inquireat de illius statu, nisi aliter notus fuerit, et quampridem sit confessus, et an impositam pœnitentiam adimpleverit; num rite atque integre alias confessus

fuerit ; num conscientiam suam, ut debet, prius diligenter discusscrit.

Quod si pœnitens aliqua censura, vel casu reservato sit ligatus, a quo ipse non possit absolvere, non absolvat, nisi prius obtenta facultate a Superiore.

Si vero Confessarius, pro personarum qualitate, cognoverit pœnitentem ignorare Christianæ fidei rudimenta, si tempus suppetat, eum breviter instruat de articulis Fidei, et aliis ad salutem cognitu necessariis, et ignorantiam ejus corripiat, illumque admoneat, ut ea postmodum diligentius addiscat.

Tum pœnitens Confessionem generalem latinâ, vel vulgari lingua dicat : scilicet *Confiteor, etc.* vel saltem utatur his verbis : *Confiteor Deo omnipotenti, et tibi, pater.* Peccata sua exinde confiteatur, adjuvante, quotiescumque opus fuerit, Sacerdote, qui confitentem non reprehendet, nisi finita, ut dicitur, Confessione ; neque interpellabit, nisi opus fuerit aliquid melius intelligere ; proinde fiduciam ei præbeat, et humaniter suggerat, ut omnia peccata sua rite et integre confiteatur, remota stulta illa quorundam verecundia, qua præpediti, suadente diabolo, peccata confiteri non audent.

Si pœnitens numerum, et species, et circumstantias peccatorum explicatu necessarias non expresserit, eum Sacerdos prudenter interroget.

Sed caveat, ne curiosis, aut inutilibus interrogationibus quemquam detineat, præsertim juniores utriusque sexus, vel alios, de eo, quod ignorant, imprudenter interrogans, ne scandalum patiantur, indeque peccare discant.

Demum, audita Confessione, perpendens peccatorum, quæ ille admisit, magnitudinem, ac multitudinem, pro eorum gravitate, ac pœnitentis conditione, opportunas correptiones ac monitiones, prout opus esse viderit, paterna charitate adhibebit, et ad dolorem et contritio-

nem efficacibus verbis adducere conabitur, atque ad vitam emendandam ac melius instituendam inducet, remediaque peccatorum tradet.

Postremo salutarem et convenientem satisfactionem, quantum spiritus et prudentia suggesserint, injungat. habita ratione status, conditionis, sexus, et ætatis, et item dispositionis pœnitentium. Videatque, ne pro peccatis gravibus levissimas pœnitentias imponat, ne si forte peccatis conniveat, alienorum peccatorum particeps efficiatur. Id vero ante oculos habeat, ut satisfactio non sit tantum ad novæ vitæ remedium. et infirmitatis medicamentum. sed etiam ad præteritorum peccatorum castigationem.

Quare curet, quantum fieri potest, ut contrarias peccatis pœnitentias injungat, veluti avaris eleemosynas, libidinis jejunia, vel alias carnis afflictiones, superbis humilitatis officia. desidiosus devotionis studia. Rarius autem vel serius confitentibus, vel in peccata facile recidentibus, utilissimum fuerit consulere, ut sæpe, puta semel in mense, vel certis diebus solemnibus, confiteantur, et si expediat, communicent.

Pœnitentias pecuniarias sibi ipsis Confessarii non applicent, neque a pœnitentibus quidquam tamquam ministerii sui præmium petant, vel accipiant.

Pro peccatis occultis, quantumvis gravibus, manifestam pœnitentiam non imponat.

Videat autem diligenter Sacerdos, quando, et quibus conferenda, vel deneganda, vel differenda sit absolutio, ne absolvat eos, qui talis beneficii sunt incapaces: quales sunt qui nulla dant signa doloris, qui odia et inimicitias deponere, aut aliena, si possunt, restituere, aut proximam peccandi occasionem deserere, aut alio modo peccata relinquere, et vitam in melius emendare nolunt: aut qui publicum scandalum dederunt, nisi publice satisfaciant, et

scandalum tollant : neque etiam eos absolvat, quorum peccata sunt Superioribus reservata.

Si vero quis confiteatur in periculo mortis constitutus, absolvendus est ab omnibus peccatis et censuris quantumvis reservatis (cessat enim tunc omnis reservatio) : sed prius, si potest, cui debet, satisfaciat : ac si periculum evaserit, et aliqua ratione Superiori, a quo alias esset absolvendus, se sistere teneatur ; cum primum poterit, coram eo se sistat, quidquid debet præstiturus.

Quod si inter confitendum, vel etiam antequam incipiat confiteri, vox et loquela ægro deficiat, nutibus et signis conetur, quoad ejus fieri poterit, peccata pœnitentis cognoscere : quibus utcumque vel in genere, vel in specie cognitis, vel etiam si confitendi desiderium sive per se, sive per alios ostenderit, absolvendus est.

Meminerit porro Sacerdos, ægris non esse injungendam gravem, aut laboriosam pœnitentiam ; sed indicendam tantum illam, quam, si convaluerint, opportuno tempore peragant. Interim juxta gravitatem morbi, aliqua oratione, aut levi satisfactione imposita, et accepta, absolvantur, prout opus fuerit.

ABSOLUTIONIS FORMA.

CUM igitur pœnitentem absolvere voluerit, injuncta ei prius, et ab eo acceptata salutarî pœnitentiâ, primo dicit : Misereatur tui omnipotens Deus, et dimissis peccatis tuis, perducat te ad vitam æternam. Amen.

Deinde dextera versus pœnitentem elevata, dicit : Indulgentiam, absolutionem, et remissionem peccatorum tuorum trí-

buat tibi omnípotens, et miséricors Dóminus. Amen.

Dóminus noster Jesus Christus te absolvat : et ego auctoritáte ipsíus te absolvo ab omni vínculo excommunicatiónis, suspensiónis, et interdícti, in quantum possum, et tu índiges. Deinde : Ego te absolvo a peccátis tuis, in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Si pœnitens sit laicus, omittitur verbum, suspensiónis.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi, mérita beátæ Mariæ Vírginis, et ómnium Sanctórum, quidquid boni féceris, et mali sustinúeris, sint tibi in remissióne peccatórum, augméntum grátiae, et præmium vitæ æternæ. Amen.

In confessionibus autem frequentioribus, et brevioribus omitti potest, **Misereatur**, etc. et satis erit dicere : Dóminus noster Jesus Christus, etc. ut supra usque ad illud : **Pássio Dómini nostri**, etc.

Urgente vero aliqua gravi necessitate in periculo mortis, breviter dicere poterit : Ego te absolvo ab ómnibus censúris, et peccátis, in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

DE ABSOLUTIONE

AB EXCOMMUNICATIONE

IN FORO EXTERIORI.

Si potestas absolvendi ab excommunicationis sententia Sacerdoti commissa fuerit a Superiore, et in mandato certa forma sit præscripta, illa omnino servanda est : si vero in mandato seu commissione dicitur : *In forma Ecclesiæ consueta absolvat* ; hæc servanda sunt.

Primo, ut excommunicatus ei, ob cujus offensam in excommunicationem incurrit, prius, si potest, satisfaciat. Quod si tunc non possit, sufficientem cautionem præbeat, aut saltem, si eam præstare non potest, juret se, ut primum poterit, satisfacturum.

Secundo, si crimen, ob quod in excommunicationem incidit, sit grave, juramentum ab eo exigatur de parendo mandatis Ecclesiæ, quæ illi fient pro tali causa : ac præcipue ne deinceps delinquat contra illum Canonem, vel Decretum, contra quod faciendo censuram incurrit.

Denique hunc absolvendi ritum observabit.

Pœnitentem coram se utroque genu flexo, in humero, si vir fuerit, usque ad camisiam exclusive denudato, virga aut funiculis sedens leviter percutit, dicendo totum Psalm. *Miserére, cum Glória Patri.* (fol. 129).

Deinde surgit, et aperto capite dicit : *Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.*

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Salvum fac servum tuum (vel ancillam tuam), Dómine.

R. Deus meus, sperántem in te.

V. Nihil proficiat inimícus in eo (vel in ea).

R. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

V. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.

R. A fácie inimíci.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

O rémus.

DEUS, cui próprium est miseréri semper, et párcere : súscipe deprecaciónem nostram, ut hunc fámulum tuum, quem excommunicationis senténtia constrígit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Mox sedet, et cooperto capite dicit : Dóminus noster Jesus Christus te absólvat : et ego auctoritáte ipsíus, et sanctíssimi Dómini nostri Papæ (vel Reverendíssimi Epíscopi N., vel talis Superiórís) mihi commíssa, absólvo te a vínculo excommunicationis, in quam incurristi (vel incurrisse declarátus es), propter tale factum (vel causam, etc.) ; et restítuo te communioni et unitáti fidélium, et sanctis Sacraméntis Ecclésiæ, in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Quod si Sacerdoti nulla sit a Superiore

præscripta forma, nec sibi mandatum, ut in forma Ecclesiæ communi, vel consuetâ absolvat; tunc nihilominus pro rei gravitate prædictam cæremoniam et preces adhibeat; at vero si res non fuerit adeo gravis, absolvere poterit, dicens:

Dóminus noster Jesus Christus te absolvat: et ego auctoritate ipsius, et sanctissimi Dómini nostri Papæ (si a Papa fuerit delegatus), (vel Reverendissimi Episcopi N. vel talis Superiôris mihi concessa, absolvo te, etc. ut supra.

In foro autem interiori, Confessarius habens facultatem absolvendi excommunicatum, absolvat juxta formam communem supra præscriptam in absolutione sacramentali.

RITUS ABSOLVENDI

EXCOMMUNICATUM JAM MORTUUM.

Si quis excommunicatus ex hac vita decedens dederit signum contritionis, ecclesiastica ne careat sepultura, sed Ecclesiæ suffragiis, quatenus fieri potest, adjuvetur, absolvi potest hoc modo.

Si corpus nondum sepultum fuerit, verberetur, et absolvatur, ut infra; deinde absolutum, in loco sacro sepeliatur.

Si vero fuerit sepultum in loco profano, si commode fieri poterit, exhumabitur, et eodem modo verberabitur, et post absolutionem in loco sacro sepelietur; sed si

commode exhumari non potest, locus sepulture verberetur, postea absolvatur.

Quod si in loco sacro sit sepultus, non exhumabitur, sed verberabitur sepulchrum.

Dum autem corpus, sive sepulturam verberat, Sacerdos dicat Antiphonam :
Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.
Psalm. Miserére (fol. 129).

Quo facto, absolvatur, dicendo : Auctoritate mihi concessa, ego te absolvo a vínculo excommunicatiónis, quam incurristi (vel incurrisse declarátus es) propter tale factum, et restituo te comunióni fidélium, in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Deinde dicatur Psalm. De profúndis. (fol. 133); et in finē :

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.

℞. Et lux perpétua luceat ei.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi.

℞. Erue, Dómine, ánimam ejus.

℣. Requíescat in pace. ℞. Amen.

℣. Dómine exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DA, quæsumus Dómine, ánimæ fámuli tui, quem excommunicatiónis sententia constrínxerat, refrigeríi sedem, quiétis beatitúdinem, et supérni lúminis claritá-

tem. Per Christum Dóminum nostrum. *R.*
Amen.

DE MODO ABSOLVENDI

A SUSPENSIONE VEL AB INTERDICTO
EXTRA VEL INTRA
SACRAMENTALEM CONFESSIONEM.

SI Sacerdoti sit commissa facultas absolvendi aliquem a suspensione, vel interdicto, quamvis nulla verba sint præcipue determinata, uti poterit hæc formula :

Pœnitens dicat : Confíteor Deo omnipoténti, etc.

Sacerdos : Misereátur tui, etc. Indulgéntiam, etc.

Auctoritáte mihi ab N. trádita, ego absolvo te a vínculo suspensiónis (vel interdicti), quam (vel quod) propter tale factum (vel causam) incurristi (seu incurrisse declarátus es). In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Si vero Confessario, sive in foro conscientiæ, sive extra, data est potestas dispensandi super irregularitate, tunc postquam absolverit a peccatis, addat consequenter : Et eádem auctoritáte dispénso tecum super irregularitáte (vel irregularitátibus, si sint plures), in quam (vel in quas) ob talem causam (vel tales causas, eas exprimendo) incurristi : et hábilem reddo, et restítuo te exsecutióni Ordinum,

et officiórum tuórum. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Si nullum habet Ordinem, dicatur : Hábilem reddo te ad omnes Ordines suscipiéndos , vel etiam ad alia, juxta tenorem mandati.

Quod si necesse sit titulum beneficii restituere, et fructus male perceptos condonare , subjungat : et restítuo tibi título (seu títulos) Beneficii (seu Beneficiórum), et condóno tibi fructus male percéptos. In nómine Patris ✠, et Fílii , et Spíritus Sancti. Amen.

Advertat autem Sacerdos, ne ullo modo in iis facultatis suæ terminos excedat.

DE SANCTISSIMO

EUCCHARISTIÆ SACRAMENTO.

OMNIBUS quidem Ecclesiæ Catholicæ Sacramentis religiose, sancteque tractandis, magna, ac diligens cura adhibenda est : sed præcipue in administrando, ac suscipiendo sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, quo nihil dignius, nihil sanctius et admirabilius habet Ecclesia Dei ; cum in eo contineatur præcipuum et maximum Dei donum, et ipsemet omnis gratiæ et sanctitatis fons, auctorque Christus Dominus.

Parochus igitur summum studium in eo ponat, ut cum ipse venerabile hoc Sacramentum, quæ decet reverentia, debitoque cultu tractet, custodiat, et administret ; tum etiam populus sibi commissus religiose colat, sancte. frequenterque suscipiat, præsertim in majoribus anni solemnitatibus.

Ideo populum sæpius admonebit, qua præparatione, et quanta animi religione ac pietate, et humili etiam corporis habitu ad tam divinum Sacramentum debeat accedere, ut præmissa sacramentali Confessione, omnes saltem a media nocte jejuni, et utroque genu flexo Sacramentum humiliter adorent, ac reverenter suscipiant: viris quantum fieri potest a mulieribus separatis.

Moneantur præterea communicantes, ut sumpto Sacramento non statim ab Ecclesia discedant, aut colloquantur, ne statim vagis oculis circumspiciant, aut exspuant. neque de libro statim orationes recitent, ne Sacramenti species de ore decidant, sed, qua par est devotione, aliquantisper in oratione permaneant, gratias agentes Deo de tam singulari beneficio. atque etiam de sanctissima Passione Dominica, in cujus memoriam hoc mysterium celebratur et sumitur.

Curare porro debet, ut perpetuo aliquot particulæ consecratæ eo numero, qui usui infirmorum et aliorum fidelium communioni satis esse possit, conserventur in pyxide ex solida, decentique materia, eaque munda, et suo operculo bene clausa, albo velo cooperta, et quantum res feret, ornato in tabernaculo clave obserato.

Hoc autem tabernaculum conopeo decenter opertum, atque ab omni alia re vacuum. in Altari majori vel in alio, quod venerationi et cultui tanti Sacramenti commodius ac decentius videatur, sit collocatum; ita ut nullum aliis sacris functionibus, aut ecclesiasticis officiis impedimentum afferatur. Lampades coram eo plures, vel saltem una, die, noctuque perpetuo colluceat; curabitque Parochus, ut omnia ad ipsius Sacramenti cultum ordinata, integra, mundaque sint, et conserventur.

Sanctissimæ Eucharistiæ particulas frequenter renovabit. Hostiæ vero, seu particulæ con-

secrandæ sint recentes ; et ubi eas consecraverit, veteres primo distribuat, vel sumat.

Fideles omnes ad sacram Communionem admittendi sunt, exceptis iis, qui justa ratione prohibentur. Arcendi autem sunt publice indigni : quales sunt excommunicati, interdicti, manifestique infames, ut meretrices, concubinari, fœneratores, magi, sortilegi, blasphemi, et alii ejus generis publici peccatores, nisi de eorum pœnitentia et emendatione constet, et publico scandalo prius satisfecerint.

Occultos vero peccatores, si occulte petant, et non eos emendatos agnoverit, repellat, non autem si publice petant, et sine scandalo ipsos præterire nequeat.

Amentibus præterea, seu phreneticis communicare non licet : licebit tamen, si quando habeant lucida intervalla, et devotionem ostendant, dum in eo statu manent, si nullum indignitatis periculum adsit.

Ita etiam iis, qui propter ætatis imbecillitatem nondum hujus Sacramenti cognitionem et gustum habent, administrari non debet.

ORDO ADMINISTRANDI

SACRAM COMMUNIONEM.

SACERDOS igitur sanctissimam Eucharistiam ministraturus, Hostiis, seu Particulis pro populi multitudine consecratis, vasculoque uno vel pluribus, decenti, et comodo loco expositis, cum vino et aqua ad purificationem eorum, qui Communionem sumpserint, et ante eos linteo mundo extenso, lotis prius manibus, et superpelliceo indutus, ac desuper stola coloris Officio illius diei convenientis,

præcedente Clerico, seu alio ministro, procedit ad Altare manibus junctis, et accensis cereis, facta prius et postea genuflexione extrahit pyxidem, et illam super corporale depositam, discooperit.

Minister genibus flexis nomine populi ad cornu Epistolæ facit Confessionem generalem, dicens : **Confíteor Deo omnipotentí**, etc.

Tum Sacerdos iterum genuflectit, et manibus junctis ante pectus vertit se ad populum, advertens, ne terga vertat Sacramento, et in cornu Evangelii dicit :

Misereátur vestri, omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. R. Amen. Et addit : **Indulgéntiam, absolutiónem** ✠, et remissionem peccatórum vestrórum tríbuat vobis omnípotens, et miséricors Dóminus. **R. Amen.** Dicens : **Indulgéntiam**, etc. manu dextera in formam crucis signat communicandos.

Deinde ad Altare se convertit, genuflectit, manu sinistra pyxidem prehendit ; et duobus digitis, pollice et indice, Sacramentum accipit, et elevat : conversusque ad populum in medio Altaris dicit clara voce : **Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.** Mox subdit : **Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea ;** quod iterum, ac tertio repetit : qua formula etiam utendum est, cum foeminae Communio administratur.

Postea ad communicandum accedit,

incipiens ab iis qui sunt ad partem Epistolæ ; sed primò, si Sacerdotibus, vel aliis ex Clero danda sit Communio, iis ad gradus Altaris genuflexis præbeatur, vel si commode fieri potest, intra sepimentum Altaris sint a laicis distincti. Sacerdotes vero cum stola communicent.

Sacerdos unicuique porrigens Sacramentum, et faciens cum eo signum crucis super pyxidem, simul dicit :

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam tuam in vitam ætérnam. Amen.

Ubi vero omnes communicaverint, Sacerdos reversus ad Altare, dicere poterit :

O sacrum convívium, in quo Christus súmitur, recólitur memória passiónis ejus, mens implétur grátia, et futúrae glóriæ nobis pignus datur.

Ÿ Panem de cælo præstitísti eis.

Minister. R. Omne delectaméntum in se habéntem. Tempore Paschali additur : Allelúja.

Mox Sacerdos dicit :

Ÿ Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Crémus.

DEUS, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti : tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sáanguinis tui sacra mystéria venerári ; ut redemptiόνis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas cum Deo

Patre in unitate Spíritus Sancti Deus, per
omnia sæcula sæculórum. *R. Amen.*

Tempore Paschali dicitur Oratio :

SPIRITUM nobis, Dómine, tuæ charitátis
infúnde : ut quos Sacraméntis paschá-
libus satiásti, tua fácias pietáte concórdes.
Per Christum Dóminum nóstrum. *R. Amen.*

Antequam reponat Sacramentum, dili-
genter advertat, ut si aliquod fragmen-
tum digitis adhæserit, illud in pyxidem
deponat, et eosdem digitos, quibus tetigit
Sacramentum, abluat, et abstergat purifi-
catorio : ablutionem vero sumat, si cele-
braverit, aut iis, qui tunc communica-
runt, sumendam tradat, aut saltem in
sacrarium injiciat. Postea genuflectens
reponit Sacramentum in tabernaculo, et
clave obserat.

Deinde extenta manu dextera, benedi-
cit iis qui communicarunt, dicens : Bene-
dictio Dei omnipoténtis, Patris ✠ et Fílii,
et Spíritus Sancti, descéndat super vos,
et máneat semper. *R. Amen.*

Communio autem populi intra Missam
statim post Communionem Sacerdotis cele-
brantis fieri debet (nisi quandoque ex ra-
tionabili causa post Missam sit facienda),
cum Orationes, quæ in Missa post Com-
munionem dicuntur, non solum ad Sacer-
dotem, sed etiam ad alios communicantes
spectent.

Itaque Sacerdos, sumpto sacratissimo
Sanguine, antequam se purificet, ponat
Particulas consecratas in pyxide, vel si

pauci sint communicandi, super patenam, nisi in principio positæ fuerint in pyxide; et genuflectit, ministro interim faciente confessionem, ut supra. Postea vertens se ad populum, in cornu Evangelii dicit: **Misereatur vestri, etc.** et eo, quo supra dictum est, modo, porrigit communicandis Eucharistiam, incipiens a ministris Altaris, si velint communicare. Finita Communionem, revertitur ad Altare, nihil dicens: non dat eis benedictionem, quia illam dabit in fine Missæ. Deinde dicit secreto: **Quod ore sumpsimus, etc.** ut in Missali, se purificat, et Missam absolvit. Quod si contingat, absoluta Missa, statim aliquos interdum communicare, tunc Sacerdos adhuc Planeta indutus, sacram Communionem eo modo, quo supra dictum est, ministrabit.

DE COMMUNIONE PASCHALI.

CURET autem Parochus, ut in Quadragesima per se, vel per alios concionatores populo opportune denuntietur Constitutio Concilii Lateranensis sub Innocentio III. quæ sic habet.

Omnis utriusque sexus fidelis, postquam ad annos discretionis pervenerit, omnia sua peccata confiteatur fideliter, saltem semel in anno, proprio Sacerdoti, et injunctam sibi pœnitentiam studeat pro viribus adimplere, suscipiens reverenter, ad minus in Pascha, Eucharistiæ Sacramentum, nisi forte de consilio proprii Sacerdotis, ob aliquam rationabilem causam ad tempus ab ejus perceptione duxerit abstinendum, alioquin et vivens ab ingressu

Ecclesiæ arceatur, et moriens Christiana careat sepultura.

Ut igitur hoc salutare Concilii decretum inviolabiliter servetur, descripta Parochus habeat nomina suorum parochianorum; et qui dicto tempore non communicaverint, et post Octavam Paschæ eos, qui propriæ salutis immemores sæpius admoniti non obtemperaverint, Ordinario suo denuntiet.

Dabit quoque operam Parochus, quoad fieri potest, ut in ipso die sanctissimo Paschæ communicent; quo die ipse per se, nisi legitime impediatur, parochiæ suæ fidelibus hoc Sacramentum ministrabit.

Alienæ vero parochiæ fideles ad proprium Parochum remittet, præter peregrinos et advenas, et qui certum domicilium non habent, quibus ipse sacram præbebit Communionem, si accesserint rite parati; vel ubi est ea consuetudo, eos ad Cathedralis Ecclesiæ Parochos remittet. In ceteris vero servabit ea, quæ in libro de statu animarum, ut infra, præscribuntur.

Ægrotis quoque parochialibus, etiamsi Communionem extra præscriptos Paschales dies sumpserint, in Paschalibus diebus illam deferret, ac ministrabit.

DE COMMUNIONE INFIRMORUM.

VIATICUM sacratissimi Corporis Domini nostri Jesu Christi summo studio ac diligentia ægrotantibus, opportuno tempore, procurandum est, ne forte contingat illos tanto bono, Parochi incuria, privatos decedere.

Cavendum autem in primis est, ne ad indignos cum aliorum scandalo deferatur, quales sunt publici usurarii, concubinarij, notorie criminosi, nominatim excommunicati, aut denunciati, nisi sese prius sacra Confessione purga-

verint, et publicæ offensionī, prout de jure, satisfecerint.

Hortetur Parochus infirmum, ut sacram Communionem sumat, etiam si graviter non ægrotet, aut mortis periculum non immineat, maxime si Festi alicujus celebritas id suadeat, neque ipse illam ministrare recusabit.

Pro Viatico autem ministrabit, cum probabile est, quod eam amplius sumere non poterit. Quod si æger, sumpto Viatico, dies aliquot vixerit, vel periculum mortis evaserit, et communicare voluerit, ejus pio desiderio Parochus non deerit.

Potest quidem Viaticum brevi morituris dari non jejunis; id tamen diligenter curandum est, ne iis tribuatur, a quibus ob phrenesim, sive ob assiduam tussim, aliumve similem morbum, aliqua indecentia cum injuria tanti Sacramenti timeri potest. Ceteris autem infirmis, qui ob devotionem in ægritudine communicant, danda est Eucharistia ante omnem cibum et potum, non aliter ac ceteris fidelibus, quibus nec etiam per modum medicinæ ante aliquid sumere licet.

Sed alicui ad adorandum solum, seu devotionis, seu cujusvis rei prætextu ad ostendendum non deferatur.

Deferri autem debet hoc sanctum Sacramentum ab Ecclesia ad privatas ægrotantium domos decenti habitu, superposito mundo velamine, manifeste atque honorifice, ante pectus cum omni reverentia et timore, semper lumine præcedente.

Parochus igitur processurus ad communicandum infirmum, aliquot campanæ ictibus jubeat convocari parochianos, seu Confraternitatem Ss. Sacramenti, ubi fuerit instituta, seu alios pios Christifideles, qui sacram Eucharistiam cum cereis, seu intorticiis comitentur, et umbellam, seu baldachinum, ubi haberi potest, deferant.

Præmoneat, ut ægri cubiculum mundetur, et in eo paretur mensa linteo mundo cooperta, in quo Ss. Sacramentum decenter deponatur. Parentur luminaria, ac duo vascula, alterum cum vino, alterum cum aqua. Præterea linteum mundum ante pectus communicandi ponatur, atque alia ad ornatum loci, pro cujusque facultate.

Ubi vero convenerint, qui Eucharistiam comitaturi sunt, Sacerdos indutus superpelliceo et stola, et, si haberi potest, pluviali albi coloris, Acolythis, seu Clericis, aut etiam Presbyteris, si locus feret, superpelliceo pariter indutis comitatus, decenter, et de more acceptas aliquot particulas consecratas, vel unam tantum, si longius, aut difficiliter iter sit faciendum, ponet in pyxide, seu parva custodia, quam proprio suo operculo cooperit; et velum sericum superimponit: ipse vero Sacerdos, imposito sibi prius ab utroque humero oblongo velo decenti, utraque manu accipiat vas cum Sacramento, et deinde umbellam, seu baldachinum subeat, nudo capite processurus.

Præcedat semper Acolythus, vel alius minister deferens laternam (noctu autem hoc Sacramentum deferri non debet, nisi necessitas urgeat); sequantur duo Clerici, vel qui illorum vices suppleant, quorum alter aquam benedictam cum aspersorio, et bursam cum corporali, quod supponendum erit vasculo Ss. Sacramenti super mensa in cubiculo infirmi, et cum linteolo purificatorio ad digitos Sacerdotis abstergendos; alter hunc librum Ritualem deferat, et campanulam jugiter pulset. Succedant deinde deferentes intorticia. Postremo Sacerdos Sacramentum gestans elevatum ante pectus sub umbella, dicens Psalmum *Miserere*, et alios Psalmos, et Cantica.

Quod si longius, aut difficiliter iter obeundum sit, et fortasse etiam equitandum, necesse erit vas, in quo Sacramentum defertur, bursa

decenter ornata, et ad collum appensa, apte includere, et ita ad pectus alligare, atque adstringere, ut neque decidere, neque pyxide excuti Sacramentum queat.

Ingrediens vero locum, ubi jacet infirmus, dicat : *℣*. Pax huic dómui.

R. Et ómnibus habitántibus in ea.

Tum depositum Sacramentum super mensa, supposito corporali, genuflexus adorat, omnibus in genua procumbentibus : et mox accepta aqua benedicta, aspergit infirmum, et cubiculum, dicens Antiphonam : *Aspérge me, Dómine, hysópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor : et primum versum Psalmi, Miserére, cum Glória Patri, etc. Sicut erat, etc.*

Deinde repetitur Antiphona : *Aspérge me, etc.*

Postea *℣*. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

EXAUDI nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. *R*. Amen.

His dictis, accedat ad infirmum, ut cog-

noscat, num sit bene dispositus ad accipiendum sacrum Viaticum, et utrum velit aliqua peccata confiteri; et illum audiat, atque absolvat: quamvis prius deberet esse rite confessus, nisi necessitas aliter urgeat.

Postea facta de more Confessione generali, sive ab infirmo, sive ejus nomine ab alio. Sacerdos dicit: Misereatur, etc. Indulgéntiam, etc.

Deinde facta genuflexione, accipit Sacramentum de vasculo, atque illud elevans ostendit infirmo, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi, et more solito ter dicat: Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum; sed tantum dic verbo, et sanabitur ánima mea.

Et infirmus simul cum Sacerdote dicat eadem verba, saltem semel, submissa voce. Tum Sacerdos dans infirmo Eucharistiam, dicat: Accipe, frater (vel soror), Viaticum Córporis Dómini nostri Jesu Christi, qui te custódiat ab hoste maligno, et perducát in vitam ætérnam. Amen.

Si vero Communio non datur per modum Viatici, dicat more ordinario: Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam tuam in vitam ætérnam. Amen.

Quod si mors immineat, et periculum sit in mora, tunc dicto Misereatur, etc., prædictis precibus omnibus, vel ex parte omissis, ei statim Viaticum præbeatur.

Postea Sacerdos abluat digitos, nihil dicens: et infirmo detur ablutio. Deinde dicat:

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

O rémus.

DOMINE sancte, Pater omnípotens, ætér-
ne Deus, te fidéliter deprecámur, ut
accipiénti fratri nostro (vel soróri nostræ)
sacrosánctum Corpus Dómini nostri Jesu
Christi Fílii tui, tam córpori, quam ánimæ
prosit ad remédium sempitérnum : Qui
tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus
Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculó-
rum. ℞. Amen.

His expletis, si altera particula Sacra-
menti superfuerit (superesse autem sem-
per debet, præterquam in casu jam dicto),
genuflectit, surgit, et accipiens vas cum
Sacramento, facit cum eo signum crucis
super infirmum, nihil dicens, et reve-
renter illud deferens, ordine quo ve-
nerat, revertitur ad Ecclesiam, dicendo
Psalm. **Laudáte Dóminum de cælis**, etc.
et alios Psalmos, et Hymnos, prout tem-
pus feret.

Cum pervenerit ad Ecclesiam, ponit
Sacramentum super Altare, adorat, deinde
dicit :

Ÿ. Panem de cælo præstitísti ei.

℞. Omne delectaméntum in se habén-
tem.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

O rémus.

DEUS, qui nobis sub Sacraménto mirá-
bili passiónis tuæ memóriam reliquísti :
tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et

Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptionis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Deinde annuntiat Indulgentias a Summis Pontificibus concessas Sanctissimum Sacramentum comitantibus.

Postea cum Sacramento in pyxide velo cooperta faciat signum crucis super populum, nihil dicens. Postremo illud in loco suo reponat.

Quod si ob difficultatem, aut longitudinem itineris, vel quia ea qua decet veneratione, Sacramentum ad Ecclesiam commode reportari non potest, sumpta fuerit una tantum particula consecrata, ut dictum est, tunc ea infirmo administrata, Sacerdos, prædictis precibus recitatis, eum manu benedicit, et una cum aliis privato habitu, extinctis luminibus, umbella demissa, latente pyxide, ad Ecclesiam, vel domum quisque suam revertatur.

DE SACRAMENTO

EXTREMÆ UNCTIONIS.

EXTREMÆ Uctionis Sacramentum a Christo Domino institutum, tamquam cælestis medicina, non animæ solum, sed etiam corpori salutaris, omni studio ac diligentia periculose ægrotantibus adhibendum est, et eo quidem tempore, si fieri possit, cum illis adhuc integra mens et ratio viget, ut ad uberiores Sacra-

menti gratiam percipiendam, ipsi etiam suam fidem, ac piam animi voluntatem conferre possint, dum sacro liniuntur Oleo.

In quo illud in primis ex generali Ecclesiæ consuetudine observandum est, ut si tempus, et infirmi conditio permittat, ante Extremam Uctionem, Pœnitentiæ, et Eucharistiæ Sacramenta infirmis præbeantur.

Habeat igitur Parochus loco nitido et decenter ornato, in vase argenteo, seu stanneo diligenter custoditum sacrum Oleum infirmorum, quod in singulis annis Feria V. in Cœna Domini ab Episcopo benedictum, veteri combusto, renovandum est. Id tamen, si forte infra annum aliquo modo ita deficiat, ut sufficere non posse videatur, neque aliud benedictum haberi queat, modico oleo non benedicto in minori quantitate superinfuso, reparari potest.

Oleum porro ipsum vel per se solum, vel in bombacio seu re simili servari potest; sed ad evitandum effusionis periculum multo commodius ad infirmos defertur in bombacio.

Debet autem hoc Sacramentum infirmis præberi, qui cum ad usum rationis pervenerint, tam graviter laborant, ut mortis periculum imminere videatur; et iis, qui præ senio deficiunt, et in diem videntur morituri, etiam sine alia infirmitate.

Infirmis autem, qui, dum sana mente, et integris sensibus essent, illud petierint, seu verisimiliter petiissent, seu dederint signa contritionis, etiamsi deinde loquelam amiserint, vel amentes effecti sint, vel delirent, aut non sentiant, nihilominus præbeatur.

Sed si infirmus, dum phrenesi, aut amentia laborat, verisimiliter posset quidquam facere contra reverentiam Sacramenti, non inungatur, nisi periculum tollatur omnino.

Impœnitentibus vero, et qui in manifesto peccato mortali moriuntur, et excommuni-

catis, et nondum baptizatis, penitus denegetur.

Non ministretur etiam prælium inituris, aut navigationem, aut peregrinationem, aut alia pericula subituris, aut reis ultimo supplicio mox afficiendis, aut pueris rationis usum non habentibus.

Si quis autem laborat in extremis, et periculum immineat ne decedat antequam finiantur Uctiones, cito ungatur, incipiendo ab eo loco : *Per istam sanctam Uctionem. etc.*, ut infra : deinde, si adhuc supervivat, dicantur Orationes prætermisæ suo loco positæ.

Si vero dum inungitur, infirmus decedat, Presbyter ultra non procedat, et prædictas orationes omittat.

Quod si dubitet an vivat adhuc, Uctionem proseguatur, sub conditione pronuntiando formam, dicens : *Si vivis, per istam sanctam Uctionem, etc.*, ut infra.

Si autem acciderit, infirmum post peccatorum suorum confessionem ad exitum vitæ properare, tunc cum sacro Viatico poterit et Oleum infirmorum ad eum deferri per ipsum Sacerdotem, qui defert sacram Eucharistiam. Si tamen alius Presbyter, vel Diaconus, qui Oleum sanctum deferat, haberi possit, per ipsum deferatur, qui superpelliceo indutus, cum Oleo sacro occulte delato sequatur Sacerdotem Viaticum portantem ; et postquam infirmus Viaticum sumpserit, inungatur a Sacerdote.

In eadem infirmitate hoc Sacramentum iterari non debet, nisi diuturna sit, ut si cum infirmus convalescerit, iterum in periculum mortis inciderit.

Quinque vero corporis partes præcipue ungi debent, quas veluti sensuum instrumenta homini natura tribuit, nempe oculi, aures, nares, os, et manus : attamen pedes etiam et renes ungendi sunt ; sed renum unctio in mulieribus, honestatis gratia, semper omittitur ; atque

etiam in viris, quando infirmus commode moveri non potest. Sed sive in mulieribus, sive in viris, alia corporis pars pro renibus ungi non debet

Manus vero, quæ reliquis infirmis interius ungi debent, Presbyteris exterius ungantur.

Dum oculos, aures, et alia corporis membra, quæ paria sunt, Sacerdos ungit, caveat, ne alterum ipsorum inungendo, Sacramenti formam prius absolvat, quam ambo hujusmodi paria membra perunxerit.

Si quis autem sit aliquo membro mutilatus, pars loco illi proxima inungatur, eadem verborum forma.

Hujus autem Sacramenti forma, qua Sancta Romana Ecclesia utitur, sollemnis illa precatio est, quam Sacerdos ad singulas unctiones adhibet, cum ait :

Per istam sanctam unctionem, et suam piissimam misericordiam, indulgeat tibi Dominus quidquid per visum, sive per auditum, etc. deliquisti.

ORDO MINISTRANDI

SACRAMENTUM

EXTREMÆ UNCTIONIS.

SACERDOS igitur Sacramentum ministraturus, quatenus fieri poterit, parari curet apud infirmum mensam mappa candida coopertam, itemque vas, in quo sit bombacium, seu quid simile in septem

globulos distinctum, ad abstergendas partes inunctas; medullam panis ad detergendos digitos; et aquam ad abluendas Sacerdotis manus; ceream item candelam, quæ deinde accensa ipsi ungenti lumen præbeat. Denique operam dabit, ut quanta poterit munditia ac nitore hoc Sacramentum ministretur.

Deinde convocatis Clericis seu ministris, vel saltem uno Clerico, qui Crucem sine hasta, Aquam benedictam cum aspersorio, et librum Ritualem deferat, ipse Parochus decenter accipit vas sacri Olei infirmorum sacculo serico violacei coloris inclusum, illudque caute deferat, ne effundi possit. Quod si longius iter peragendum, aut etiam equitandum sit, vel alias adsit periculum effusionis, vas Olei sacculo, aut bursa inclusum, ut dictum est, ad collum appendat, ut commodius et securius perferat. Procedat autem sine sonitu campanulæ.

Cum perventum fuerit ad locum, ubi jacet infirmus, Sacerdos intrans cubiculum, dicit: **Pax huic dómui.**

R. Et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde deposito Oleo super mensam, superpelliceo, stolaque violacea indutus, ægroto Crucem pie deosculandam porrigit; mox in modum crucis eum aqua benedicta, et cubiculum, et circumstantes aspergit, dicens Antiphonam: **Aspérge me, Dómine,** etc. Quod si ægrotus voluerit confiteri, audiat illum, et absolvat. Deinde piis verbis illum consoletur, et de

hujus Sacramenti vi, atque efficacia, si tempus ferat, breviter admoneat: et quantum opus sit, ejus animam confirmet, et in spem erigat vitæ æternæ.

Postea dicat: *℣.* Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

INTROEAT, Dómine Jesu Christe, domum hanc sub nostræ humilitátis ingréssu, æténa felicitas, divína prospéritas, seréna lætítia, cháritas fructuósa, sánitas sempitérna: effúgiat ex hoc loco accéssus dæmonum: adsint Angeli pacis, domúmque hanc déserat omnis málgna discórdia. Magnífica, Dómine, super nos nomen sanctum tuum; et bénedic ✠ nostræ conversatióni: sanctífica nostræ humilitátis ingréssum, qui sanctus et qui pius es, et pérmanes cum Patre et Spíritu Sancto in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus, et deprecémur Dóminum nostrum Jesum Christum, ut benedicéndo benedicat ✠ hoc tabernáculum, et omnes habitántes in eo, et det eis Angelum bonum custódem, et fáciat eos sibi servíre ad considerándum mirabília de lege sua: avértat ab eis omnes contrárias potestátes: erípiat eos ab omni formídine, et ab omni perturbatióné, ac sanos in hoc tabernáculo custodíre dignétur. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat Deus in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus.

EXAUDI nos, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus : et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, prótegit, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Quæ Orationes, si tempus non patiat, ex parte, vel in totum poterunt omitti. Tum de more facta Confessione generali, latino, vel vulgari sermone, Sacerdos dicat : Misereátur, etc. Indulgéntiam, etc.

Antequam Parochus incipiat ungere infirmum, moneat adstantes, ut pro illo orent, et ubi commodum fuerit, pro loco et tempore, et adstantium numero, vel qualitate, recitent Septem Psalmos Pœnitentiales cum Litanis, vel alias Preces, dum ipse Uctionis Sacramentum administrat. Mox dicat :

IN nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti, exstinguátur in te omnis virtus diaboli per impositionem mánuum nostrárum, et per invocationem ómnium sanctórum Angelórum, Archangelórum, Patriarchárum, Prophetárum, Apostolórum, Mártyrum, Confessórum, Vírginum, atque ómnium simul Sanctórum. Amen.

Deinde intincto pollice in Oleo sancto, in modum crucis ungit infirmum in partibus hic subscriptis aptando proprio loco verba formæ in hunc modum :

AD OCULOS

PER istam sanctam Unctiónem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per visum deliquísti. Amen.

Minister vero, si est in Sacris, vel ipsemet Sacerdos, post quamlibet Unctionem, tergat loca inuncta novo globulo bombacii, vel rei similis, eumque in vase mundo reponat, et ad Ecclesiam postea deferat, comburat, cineresque projiciat in Sacrum.

AD AURES

Per istam sanctam Unctiónem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per audítum deliquísti. Amen.

AD NARES

Per istam sanctam Unctiónem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per odorátum deliquísti. Amen.

AD OS, COMPRESSIS LABIIS

Per istam sanctam Unctiónem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per gustum et locutió nem deliquísti. Amen.

AD MANUS

Per istam sanctam Unctiónem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat

Sacramentum Extremæ Uctionis. 123
tibi Dóminus quidquid per tactum deliquisti. Amen.

Et adverte, quod Sacerdotibus, ut dictum est, manus non inunguntur interius, sed exterius.

AD PEDES

Per istam sanctam Uctionem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per gressum deliquisti. Amen.

AD LUMBOS SIVE RENES

Per istam sanctam Uctionem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per lumbórum delectationem deliquisti. Amen.

Hæc autem unctio ad lumbos, ut dictum est, omittitur semper in fœminis, et etiam in viris, qui ob infirmitatem vix, aut sine periculo moveri non possunt.

Quibus omnibus peractis, Sacerdos dicit :

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentationem.

℞. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum fac servum tuum.

℞. Deus meus sperántem in te.

℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.

℞. Et de Sion tuére eum.

℣. Esto ei, Dómine, turris fortitudinis.

℞. A fácie inimíci.

℣. Nihil proficiat inimícus in eo.

R. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

DOMINE Deus, qui per Apóstolum tuum Iacobum locútus es : Infirmátur quis in vobis ? inducat presbyteros Ecclesiæ, et orent super eum, ungéntes eum óleo in nómine Dómini : et orátio fidei salvábit infirmum, et alleviábit eum Dóminus : et si in peccátis sit, remitténtur ei ; cura, quæsumus, Redémptor noster, grátia Sancti Spíritus languóres istíus infirmi, ejúsque sana vúlnera, et dimítte peccáta, atque dolóres cunctos mentis et córporis ab eo expélle, plenámque intérius et extérius sanitátem misericórditer redde, ut ope misericórdiæ tuæ restitútus, ad prístinam reparétur officia. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus, in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus.

RESPICE, quæsumus, Domine, famulum tuum N. in infirmitate sui córporis fatiscéntem, et ánimam réfove, quam creásti : ut castigatiónibus emendátus, se tua sentiat medicína salvátum. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Orémus.

DOMINE sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui benedictiónis tuæ grátiam ægris infundéndo corpóribus, factú-

ram tuam multiplici pietate custodis : ad invocationem tui nominis benignus assiste ; ut famulum tuum ab ægritudine liberatum, et sanitate donatum, dextera tua erigas, virtute confirmes, potestate tuearis, atque Ecclesiæ tuæ sanctæ, cum omni desiderata prosperitate, restituas. Per Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

Ad extremum, pro personæ qualitate, salutaria monita breviter præbere poterit, quibus infirmus ad moriendum in Domino confirmetur, et ad fugandas dæmonum tentationes roboretur.

Denique Aquam benedictam, et Crucem, nisi aliam habeat, coram eo relinquat, ut illam frequenter aspiciat, et pro sua devotione osculetur et amplectatur.

Admoneat etiam domesticos, et ministros infirmi, ut si morbus ingravescat, vel infirmus incipiat agonizare, statim ipsum Parochum accersant, ut morientem adjuvet, ejusque animam Deo commendet : sed si mors immincat, priusquam discedat, Sacerdos animam Deo rite commendabit.

Quæ autem pertinent ad visitationem, curamque infirmorum, et ad juvandos morientes, ad Commendationem Animæ, et ad Exsequias, infra suis locis præscribuntur.

PSALMI PŒNITENTIALES

CUM LITANIIS.

Pro infirmis, dum sacro liniuntur Oleo, seu pro alia necessitate, dicuntur flexis genibus.

Antiphona. Ne reminiscáris.

Psalmus 6.

DOMINE, ne in furóre tuo árguas me : *
neque in ira tua corripas me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo ?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo , lavábo per singulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam : * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubescant, et conturbentur vehementer omnes inimici mei : * convertantur et erubescant valde velociter.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 31.

BEATI quorum remissæ sunt iniquitates : * et quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir, cui non imputavit Dóminus peccatum : * nec est in spiritu ejus dolus.

Quóniam taciui, inveteraverunt ossa mea : * dum clamarem tota die.

Quóniam die ac nocte gravata est super me manus tua : * conversus sum in ærumna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cognitum tibi feci : * et injustitiam meam non abscondi.

Dixi : Confitebor adversum me injustitiam meam Dómino : * et tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus, * in tempore opportuno.

Verumtamen in diluvio aquarum multarum, * ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum a tribulatione, quæ circumdedit me : * exultatio mea erue me a circumdantibus me.

Intelléctum tibi dabo, et instruam te in via hac, qua gradiéris : * firmabo super te oculos meos.

Nolite fferi sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxillas eorum constringe, * qui non apprôximant ad te.

Multa flagella peccatoris : * sperântem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte justi : * et gloriámini omnes recti corde.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 37.

DOMINE, ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatorum meorum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiônibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculorum meorum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquáverunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditábantur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmati sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

G lória Patri. Sicut erat.

Psalmus 50.

MISERERE mei, Deus, * secúndum magnam miséricórdiam tuam.

Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósko : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérge me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sacrificium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 101.

DOMINE, exáudi oratióem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

S ímilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci

mei : * et qui laudábant me, advérsus me jurábant.

Quia cínere tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia elevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatióem et generatióem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratióem humílium : * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cælo in terram aspéxit.

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret filios interemptórum.

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoques me in dimídio diérum meórum : * in generatióem et generatióem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine : *
Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine, *
Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : *
sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, *
speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 142.

DOMINE, exáudi oratióem meam, áuribus pércepe obsecratióem meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in iudicium cum servo tuo : * quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecutus est inimicus animam meam : * humiliavit in terra vitam meam.

Collocavit me in obscuris sicut mortuos sæculi : * et anxius est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis : * in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te : * anima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velociter exaudi me, Domine : * defecit spiritus meus.

Non avertas faciem tuam a me : * et similis ero descendentibus in lacum.

Audiam fac mihi mane misericordiam tuam : * quia in te speravi.

Notam fac mihi viam, in qua ambulem : * quia ad te levavi animam meam.

Eripe me de inimicis meis, Domine, ad te confugi : * doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Domine, vivificabis me in æquitate tua.

Educes de tribulatione animam meam : * et in misericordia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant animam meam : * quoniam ego servus tuus sum.

Gloria Patri. Sicut erat.

Antiphona. Ne reminiscaris, Domine, delicta nostra, vel parentum nostrorum :

neque vindictam sumas de peccâtis nostris.

LITANIÆ.

KYRIE eléison.
Christe eléison.

Kyrie eléison.

Christe audi nos.

Christe exáudi nos.

Pater de cælis Deus, miserére nobis.

Fili Redemptor mundi Deus, miserére nobis.

Spiritus Sancte Deus, miserére nobis.

Sancta Trinitas unus Deus, miserére nobis.

Sancta María, ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix, ora.

Sancta Virgo vírginum, ora.

Sancte Míchael, ora.

Sancte Gábriel, ora.

Sancte Ráphael, ora.

Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.

Omnes sancti beatórum Spirítuum órdenes, oráte.

Sancte Joánnes Baptísta, ora.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Joánnes, ora.

Sancte Thoma, ora.

Sancte Jacóbe, ora

Sancte Philíppe,	ora.
Sancte Bartholomæe,	ora.
Sancte Matthæe,	ora.
Sancte Simon,	ora.
Sancte Thaddæe,	ora.
Sancte Mathía,	ora.
Sancte Bárnaba,	ora.
Sancte Luca,	ora.
Sancte Marce,	ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ,	oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini,	oráte.
Omnes sancti Innocéntes,	oráte.
Sancte Stéphane,	ora.
Sancte Laurénti,	ora.
Sancte Vincénti,	ora.
Sancti Fabiáne et Sebastíane,	oráte.
Sancti Joánnes et Paule,	oráte.
Sancti Cosma et Damiáne,	oráte.
Sancti Gervási et Protási,	oráte.
Omnes sancti Mártires,	oráte.
Sancte Silvéster,	ora.
Sancte Gregóri,	ora.
Sancte Ambrósi,	ora.
Sancte Augustíne,	ora.
Sancte Hierónyme,	ora.
Sancte Martíne,	ora.
Sancte Nicolæe,	ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres,	oráte.
Omnes sancti Doctóres,	oráte.
Sancte Antóni,	ora.
Sancte Benedícte,	ora.
Sancte Bernárde,	ora.
Sancte Domínice,	ora.

Sancte Francíſce,	ora.
Omnes ſancti Sacerdótes et Levítæ,	oráte.
Omnes ſancti Mónachi et Eremítæ,	oráte.
Sancta María Magdaléna,	ora.
Sancta Agatha,	ora.
Sancta Lúcia,	ora.
Sancta Agnes,	ora.
Sancta Cæcília,	ora.
Sancta Catharína,	ora.
Sancta Anaſtáſia,	ora.
Omnes ſanctæ Vírgines et Víduæ,	oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei,	intercéдите pro nobis.
Propítius eſto, parce nobis, Dómine.	
Propítius eſto, exáudi nos, Dómine.	
Ab omni malo, líbera nos, Dómine.	
Ab omni peccáto,	líbera.
Ab ira tua,	líbera.
A ſubitánea et improvíſa morte,	líbera.
Ab inſidiis diabóli,	líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte,	líbera.
A ſpíritu fornicatiónis,	líbera.
A fúlgnore et tempeſtáte,	líbera.
A flagélló terræmótuſ,	líbera.
A peſte, fame et bello,	líbera.
A morte perpétua,	líbera.
Per myſtérium ſanctæ Incarnatiónis tuæ,	líbera.
Per Advéntum tuum,	líbera.
Per Nativitátem tuam,	líbera.
Per Baptíſmum et ſanctum Jejúni- um,	líbera.
Per Crucem et Paſſiónem tuam,	líbera.
Per Mortem et Sepultúram tuam,	líbera.

Per sanctam Resurrectionem tuam, libera.

Per admirabilem Ascensionem tuam ,
libera.

Per adventum Spiritus Sancti Parácliti ,
libera.

In die iudicii, libera.

Peccatores, te rogamus audi nos.

Ut nobis parcas, te rogamus.

Ut nobis indulgeas, te rogamus.

Ut ad veram pœnitentiam nos perducere
digneris, te rogamus.

Ut Ecclesiam tuam sanctam regere, et
conservare digneris, te rogamus.

Ut Dominum Apostolicum, et omnes ec-
clesiasticos ordines in sancta religione
conservare digneris, te rogamus.

Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliare di-
gneris, te rogamus.

Ut Régibus et Principibus Christiánis pa-
cem et veram concórdiam donare digné-
ris, te rogamus.

Ut cuncto pópulo Christiáno pacem et
unitatem largiri digneris, te rogamus.

Ut nosmetipsos in tuo sancto servítio
confortare, et conservare digneris, te
rogamus.

Ut mentes nostras ad cælestia desidéria
erigas, te rogamus.

Ut ómnibus benefactoribus nostris sem-
piterna bona retribuas, te rogamus.

Ut ánimas nostras, fratrum, propinquó-
rum, et benefactorum nostrorum ab
ætérna damnatione erípias, te rogamus.

Ut fructus terræ dare, et conservare di-
gneris, te rogamus.

Ut ómnibus fidélibus defúntis réquiem
ætérrnam donáre dignéris, te rogámus.

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus.

Fili Dei, te rogámus.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi,
parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi,
exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi,
miserére nobis.

Christe audi nos. Christe exáudi nos.

Kyrie eléison. Christe eléison.

Kyrie eléison.

Pater noster. secreto.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatióem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69.

DEUS, in adjutórium meum inténde : *
Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et revereántur, * qui
quærunť ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, *
qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui
dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui
quærunť te : * et dicant semper : Magni-
ficétur Dóminus : qui díligunt salutáre
tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus,
ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : *
Dómine, ne moréris.

Glória Patri, etc. Sicut erat, etc.

Ÿ. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus, sperantes in te.

V. Esto nobis, Dómine, turris fortitudinis.

R. A fácie inimíci.

V. Nihil proficiat inimícus in nobis.

R. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

V. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.

R. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

V. Orémus pro Pontífice nostro N.

R. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

V. Orémus pro benefactóribus nostris.

R. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérmam. Amen.

V. Orémus pro fidélibus defúntis.

R. Réquiem ætérmam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

V. Requiéscant in pace. R. Amen.

V. Pro frátribus nostris abséntibus.

R. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te.

V. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.

R. Et de Sion tuére eos.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus. Oratiō.

DEUS, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe deprecatióem

nostram ; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

EXAUDI, quæsumus Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis : ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus, et pacem.

INEFFABILEM nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

DEUS, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris, preces pópuli tui supplicántis propítius réspice : et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N., et dirige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis æternæ : ut te donánte tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

DEUS, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera, da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem : ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formíidine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

URE igne Sancti Spíritus renes nostros, et cor nostrum, Dómine : ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

FIDELIUM, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum, famularúmque tuárum remissionem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam,

quam semper optavérunt, piis supplicatió-
nibus consequántur.

ACTIONES nostras, quæsumus Dómine,
adspirádo præveni, et adjuvádo
proséquere : ut cuncta nostra orátio, et
operátio a te semper incípiat, et per te
cœpta finiátur.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus, qui vi-
vórum domináris simul et mortuó-
rum, omniúmque miseréris, quos tuos fide
et ópere futúros esse prænúscis : te súpli-
ces exorámus ; ut pro quibus effúndere
preces decrévimus, quosque vel præsens
sæculum adhuc in carne rétinet, vel futú-
rum jam exútos córpore suscepit, interce-
déntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis
tuæ cleméntia, ómnium delictórum suó-
rum véniam consequántur. Per Dóminum
nostrum Jesum Christum Fílium tuum :
qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíri-
tus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæcu-
lórum. *R.* Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Exáudiat nos omnipotens et misé-
ricors Dóminus. *R.* Amen.

V. Et fidélium ánimæ per misericór-
diam Dei requiéscent in pace. *R.* Amen.

DE VISITATIONE ET CURA

INFIRMORUM.

PAROCCHUS in prin. is meminisse debet, non postremas esse muneris sui partes, ægrotantium curam habere. Quare cum primum noverit, quempiam ex fidelibus curæ suæ commissis ægrotare, non exspectabit, ut ad eum vocetur, sed ultro ad illum accedat; idque non semel tantum, sed sæpius, quatenus opus fuerit; horteturque parochiales suos, ut ipsum admoneant, cum aliquem in parochia sua ægrotare contigerit, præcipue si mortus gravior fuerit.

Ad hoc juvabit, præsertim in amplis parochiis. ægrotorum notam seu catalogum habere, ut cujusque statum et conditionem cognoscat, eorumque memoriam facilius retinere, et illis opportune subvenire possit.

Quod si Parochus legitime impeditus, infirmorum ut quando plures sunt, visitationi interdum vacare non potest: id præstandum curabit per alios Sacerdotes, si quos habet in parochia sua, aut saltem per laicos homines pios, et christiana charitate præditos.

Ægrotos visitans, ea, qua Sacerdotes Domini decet, honestate et gravitate se habeat, ut non ægris solum, sed sibi et domesticis verbo et exemplo prosit ad salutem.

Eorum vero præcipuam curam geret, qui humanis auxiliis destituti, benigni ac providi Pastoris charitatem et operam requirunt. Quibus si non potest ipse succurrere de suo, et eleemosynas illis, prout debet, si facultas suppetit, erogare, quantum fieri potest, sive per charitatis, vel alterius nominis Confraternita-

tem. si in ea civitate, vel loco fuerit, sive per privatas, sive per publicas collectas et eleemosynas, illorum necessitatibus succurrendum curabit.

In primis autem spiritualem ægrotantium curam suscipiat, omnemque diligentiam in eo ponat, ut in viam salutis eos dirigat, atque a diabolicis insidiis salutarium adjumentorum præsidio defendat, ac tueatur.

Accedat autem ad ægrotum ita paratus, ut in promptu habeat argumenta ad persuadendum apta, ac præsertim Sanctorum exempla, quæ plurimum valent: quibus eum in Domino consoletur, excitet, ac recreet. Horteturque, ut omnem spem suam in Deo ponat, peccatorum suorum pœniteat, divinam misericordiam imploret, et infirmitatis pœnas, tamquam paternam Dei visitationem, patienter ferat, et ad salutem suam provenisse credat, ut vitam, moresque suos melius instituat.

Deinde qua par est prudentia et charitate, hominem ad sacram confessionem inducat, et confitentem audiat, etiamsi velit totius vitæ peccata confiteri; ac si opus fuerit, tam infirmo, quam ejus familiaribus vel propinquis in memoriam revocet, quod Lateranensis Concilii, ac plurium Summorum Pontificum decretis cavetur sub gravibus pœnis, ne medici ultra tertiam vicem ægrotos visitent, nisi prius ipsis certo constet, illos Confessionis Sacramento rite expiatis fuisse.

Illud præterea diligenter servari curabit, ne quis pro corporali salute aliquid ægroti suadeat, vel adhibeat, quod in detrimentum animæ convertatur.

Ubi vero periculum immineat, Parochus monebit ægrotum, ne dæmonum astutia, neque medicorum pollicitationibus, neque propinquorum, aut amicorum blanditiis se ullo modo decipi sinat; quo minus ea, quæ ad animæ salutem pertinent, opportune procuret, et qua

par est devotione et celeritate, sancta Sacramenta, dum sana mens est, integrique sensus, religiose suscipiat, citra fallacem illam, ac perniciosam procrastinationem, quæ plurimos ad æterna supplicia perduxit, in diesque, fallente diabolo, perducit.

Quod si æger aliquis hortationibus ac monitis Sacerdotum, vel amicorum et domesticorum consiliis adduci non potest, ut velit peccata sua confiteri, tunc non omnino desperanda res est, sed quamdiu ille vivit, repetendæ sunt frequenter variæ et efficaces Sacerdotum, et aliorum piorum hominum exhortationes; proponendaque æternæ salutis damna, et sempiternæ mortis supplicia; ostendendaque immensa Dei misericordia, cum ad pœnitentiam provocantis, ad ignoscendum paratissimi. Adhibendæ sunt etiam tum privatæ, tum publicæ ad Deum preces, ac divinam gratiam impetrandam pro salute miseri decumbentis.

Videbit denique Sacerdos, quibus potissimum tentationibus, aut pravis opinionibus æger sit subjectus, eique, prout opus fuerit, apta remedia prudenter adhibebit.

Sacras imagines Christi Domini crucifixi, Beatæ Mariæ Virginis, et Sancti, quem æger præcipue veneratur, ob oculos ejus apponi curabit. Vasculum item adsit Aquæ benedictæ, qua frequenter aspergatur.

Proponet etiam ægrotanti, prout ejus conditio feret, aliquas Orationes, et pias mentis ad Deum excitationes: præsertim versiculos e Psalmorum libro, vel Orationem Dominicam, et Salutationem Angelicam. Symbolum Fidei, vel Passionis Domini nostri meditationem, et Sanctorum martyria et exempla, ac cælestis gloriæ beatitudinem. Hæc tamen opportune et discrete suggerantur, ne ægroto molestia, sed levamen afferatur.

Consoletur infirmum, dicens, se pro eo in Missæ sacrificio, et aliis precibus oraturum,

curaturumque ut alii itidem pro eo faciant, idque re ipsa præstabit.

Si morbus gravior, vel cum periculo fuerit, ægroto suadeat, ut dum integra mente est, rem suam omnem recte constituat, et testamentum faciat; si quid habeat alienum, restituat, et ad remedium animæ suæ pro facultatibus, quod in Domino ei placuerit, disponat: sed hæc suggerendo, omnis avaritiæ nota caveatur.

Hortetur denique, ut si convaluerit, ante omnia ad Ecclesiam veniat, ubi Deo gratias agat de restituta valetudine, ut sacram Communionem pie suscipiat; ac deinceps meliorem vitæ disciplinam teneat.

SEQUENTES preces omnes, vel ex parte, prout tempus, et ægrotorum conditio feret, pro arbitrio Sacerdotis dici, vel omitti possunt.

Sacerdos igitur infirmi cubiculum ingressus, primum dicat:

Ÿ. Pax huic dómui.

R. Et ómnibus habitántibus in ea.

Mox infirmum, et lectum ejus, et cubiculum aspergat Aqua benedicta; dicens Antiphonam: Aspérges me, Dómine, hysópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Deinde erga infirmum officium suum præstet, ut supra dictum est. Quo præstito, vel antequam discedat, dicere poterit supra infirmum aliquem Psalmum ex quatuor prioribus Pœnitentialibus (fol. 126), vel Psalmum Qui hábitat, etc. (fol. 155), cum Glória Patri, in fine; postea di-

De visitatione et cura infirmorum. 147
cat : Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie
eléison. Pater noster.

Y. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

Y. Salvum fac servum tuum.

R. Deus meus, sperántem in te.

Y. Mitte ei, Dómine, auxílium de san-
cto.

R. Et de Sion tuére eum.

Y. Nihil proficiat inimícus in eo.

R. Et fílius iniquitátis non appónat no-
cére ei.

Y. Esto ei, Dómine, turris fortitudínis.

R. A fácie inimíci.

Y. Dóminus opem ferat illi.

R. Super lectum dolóris ejus.

Y. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEUS, cui próprium est miseréri sem-
per et párcere : súscipe deprecatió-
nem nostram ; ut nos, et hunc fámulum
tuum, quos delictórum caténa constringit,
miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

DEUS, infirmitátis humánæ singuláre
præsídium, auxílii tui super infirmum
fámulum tuum osténde virtútem : ut ope
misericórdiæ tuæ adjútus, Ecclesiæ tuæ
sanctæ incólumis repræséntári mereátur.

CONCEDE hunc fámulum tuum, quæsu-
mus Dómine Deus, perpétua mentis
et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa
beátæ Mariæ semper Vírginis intercessió-

ne, a præsentí liberári tristítia, et ætéRNA
pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum
nostrum. *R.* Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris ✠,
et Fílii, et Spíritus Sancti, descéndat su-
per te, et máneat semper. *R.* Amen.

Deinde aspergat eum Aqua benedicta.

QUI sequuntur Psalmi, et Evangelia,
cum Precibus, pro temporis etiam
opportunitate, et pro ægrotantium
desiderio, Sacerdotis arbitrio dici pote-
runt. Psalm. 6. Dómine, ne in furóre tuo.
(fol. 128), in fine Glória Patri.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Sequéntia sancti Evangélíi secúndum
Matthæum.

R. Glória tibi, Dómine.

Dum Sacerdos dicit Sequéntia, etc. fa-
cit signum Crucis de more super se in
fronte, ore, et in pectore, similiter super
infirmum, si fuerit masculus, et si ob infir-
mitatem non potest se signare.

Si autem fuerit fœmina, dum Sacerdos
se signat, illa per semetipsam in locis
prædictis se signet, si potest: si vero non
potest, alia mulier eam signet: et hoc
idem in sequentibus Evangelíis servetur.

Matth. 8.

IN illo témpore: Cum introísset Jesus Ca-
phárnaum, accéssit ad eum Centúrio,
rogans eum, et dicens: Dómine, puer
meus jacet in domo paralyticus, et male

torquetur. Et ait illi Jesus : Ego véniam, et curábo eum. Et respóndens Centúrio, ait : Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum ; sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte constitútus, habens sub me mílites : et dico huic : Vade, et vadit ; et álíi : Veni, et venit ; et servo meo : Fac hoc, et facit. Audiens autem Jesus, mirátus est, et sequéntibus se dixit : Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israel. Dico autem vobis, quod multi ab Oriénte, et Occidénte vénient, et recumbent cum Abraham, et Isaac, et Jacob in regno cælórum : filii autem regni ejiciéntur in ténebras exterióres ; ibi erit fletus, et stridor déntium. Et dixit Jesus Centurióni : Vade, et sicut credidísti, fiat tibi. Et sanátus est puer in illa hora.

Orémus. Oratio.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus, salus æténa credéntium, exáudi nos pro infirmo fámulo tuo N., pro quo misericórdiæ tuæ implorámus auxílium : ut réddita sibi sanitáte, gratiárum tibi in Ecclésia tua réferat actiónes. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Psalmus 15.

CONSERVA me, Dómine, quóniam sperávi in te : * dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum
de sanguínibus : * nec memor ero nóminum
eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cáli-
cis mei : * tu es, qui restítues hæreditátem
meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : *
étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi
intelléctum : * însuper et usque ad noctem
increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu
meo semper : * quóniam a dextris est mi-
hi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et
exsultávit lingua mea : * însuper et caro
mea requiescet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam
meam in inférno : * nec dabis sanctum
tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis
me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes
in dextera tua usque in finem.

Glória Patri. Sicut erat.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Y. Sequéntia sancti Evangélíi secún-
dum Marcum.

R. Glória tibi, Dómine.

Marc. 16. c.

IN illo témpore : Recumbéntibus úndecim
discípulis, appáruit illis Jesus, et expro-
brávit incredulitátem eórum, et durítiam
cordis ; quia iis, qui víderant eum resurre-
xisse, non credidérunt. Et dixit eis : Eúntes

in mundum univérsum, prædicáte Evangelium omni creatúræ. Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit : qui vero non credíderit, condemnábitur. Signa autem eos, qui credíderint, hæc sequéntur : In nómine meo dæmónia ejícient : linguis loquéntur novis : serpéntes tollent : et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit : super ægros manus impónent, et bene habébunt.

Orémus. Oratio.

VIRTUTUM cæléstium Deus, qui ab humanis corpóribus omnem languórem, et omnem infirmitátem præcépti tui potestate depéllis : adésto propítius huic fámuló tuo N., ut fugátis infirmitátibus, et víribus recéptis, nomen sanctum tuum, instauráta prótinus sanitáte, benedícat. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Psalmus 19.

EXAUDIAT te Dóminus in die tribulatiónis : * próteget te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificií tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo : *
in potentátibus salus dexteræ ejus.

Hi in curríbus, et hi in equis : * nos
autem in nómine Dómini Dei nostri invo-
cábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt : * nos
autem surréximus, et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem : * et exáudi
nos in die, qua invocavérimus te.

Glória Patri. Sicut erat.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Y. Sequéntia sancti Evangélíi secún-
dum Lucam.

R. Glória tibi, Dómine.

Luc. 4. g.

IN illo témpore : Surgens Jesus de syna-
goga, introívit in domum Simónis. So-
crus autem Simónis tenebátur magnis
fébribus : et rogavérunt illum pro ea. Et
stans super illam, imperávit feбри : et di-
mísit illam. Et contínuo surgens ministrá-
bat illis. Cum autem sol occidísset, omnes,
qui habébant infirmos váriis languóribus,
ducébant illos ad eum. At ille síngulis
manus impónens, curábat eos.

Orémus. Oratio.

DOMINE sancte, Pater omnípotens, ætér-
ne Deus, qui fragilitátem humánæ
conditiónis, infúsa virtútis tuæ dignatió-
ne, confirmas, ut salutáribus remédiis
pietátis tuæ córpora nostra et mentes ve-
geténtur : super hunc fámulum tuum pro-
pítius inténde, ut omni necessitáte corpó-
reæ infirmitátis exclúsa, grátia in eo prí-

stinæ sanitátis perfécte reparétur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Psalmus 85.

INCLINA, Dómine, aurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam, tu, Dómine, suávis et mitis : * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pécipe, Dómine, oratióem meam : * et inténde voci deprecationis meæ.

In die tribulatióis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo : * et glorificábo nomen tuum in ætérnum.

Quia misericórdia tua magna est super

me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors : * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei : * da impérium tuum púero tuo, et saluum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. ℞. Glória tibi, Dómine.

Joann. 5.

IN illo témpore : Erat dies festus Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Est autem Jerosólymis Probática piscína, quæ cognominátur hebráice Bethsáida, quinque pórticus habens. In his jacébat multitúdo magna languéntium, cæcórum, claudórum, aridórum expectántium aquæ motum. Angelus autem Dómini descendébat secúndum tempus in piscínam : et movebátur aqua. Et qui prior descendísset in piscínam post motiónem aquæ, sanus fiebat a quacúmque detinebátur infirmitáte. Erat autem quidam homo ibi, tri-

gínta et octo annos habens in infirmitate sua. Hunc cum vidisset Jesus jacéntem, et cognovisset quia jam multum tempus haberet, dicit ei : Vis sanus fieri ? Respondit ei lánguidus : Dómine, hóminem non hábeo, ut cum turbáta fúerit aqua, mittat me in piscínam : dum vénio enim ego, álius ante me descéndit. Dicit ei Jesus : Surge, tolle grabátum tuum, et ámbula. Et statim sanus factus est homo ille : et sústulit grabátum suum, et ambulábat. Erat autem Sábbatum in die illo. Dicébant ergo Judæi illi, qui sanátus fúerat : Sábbatum est, non licet tibi tóllere grabátum tuum. Respondit eis : Qui me sanum fecit, ille mihi dixit : Tolle grabátum tuum, et ámbula. Interrogavérunt ergo eum : Quis est ille homo, qui dixit tibi : Tolle grabátum tuum, et ámbula ? Is autem, qui sanus fúerat efféctus, nesciébat quis esset. Jesus enim declinávit a turba constitúta in loco. Póstea invénit eum Jesus in templo, et dixit illi : Ecce sanus factus es : jam noli peccáre, ne detérius tibi áliquíd contíngat.

Orémus. Oratio.

RESPICE, Dómine, fámulum tuum in infirmitate sui córporis laborántem, et ánimam réfove, quam creásti : ut castigationíbus emendátus, contínuo se séntiat tua medicína salvátum. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Psalmus 90.

QUI hábitat in adjutório Altíssimi : * in protectione Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam ángelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne, erípíam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Glória Patri. Sicut erat.

Orémus. Oratio.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus, infirmitátem fámulí tui propítius réspice : atque ad protegéndum eum dexteram tuæ majestátis exténde. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Completa Oratióne última, Sacerdos imponat dexteram manum super caput infirmí, et dicat :

Super ægros manus impónent, et bene habébunt. Jesus Mariæ Fílius, mundi salus, et Dóminus, méritis et intercessióne sanctórum Apostolórum suórum Petri et Pauli, et ómnium Sanctórum, sit tibi clemens et propítius. Amen.

Postea dicat V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Inítium sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

R. Glória tibi, Dómine.

Joann. 1.

In princípío erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípío apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt : et sine ipso factum est nihil, quod factum est : in ipso víta erat, et víta erat lux hóminum : et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhiberet de lúmine, ut omnes créderent per illum

Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fíeri, his, qui credunt in nómine ejus : qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. ET VERBUM CARO FACTUM EST, et habitávit in nobis : et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi unigéniti a patre, plenum grátiae, et veritátis. *R.* Deo grátias.

Postea benedicens infirmum subjungat, dicens :

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. *R.* Amen.

Deinde aspergat eum Aqua benedicta.

¶ Si fuerint plures infirmi in eodem cubiculo, vel loco, Preces et Orationes prædictæ dicuntur super eos in numero plurali. Quæ omnia etiam poterunt, arbitrio Sacerdotis, breviora fieri.

MODUS

JUVANDI MORIENTES.

INGRAVESCENTE morbo, Parochus infirmum frequentius visitabit, et ad salutem diligenter juvare non desinet, monebitque instante periculo se confestim vocari, ut in tempore præsto sit morienti; sumptoque sanctissimo Viatico, et sacra Unctione adhibita, si periculum imminet, statim commendationis animæ officium præstabit, de quo infra. Sed si tempus suppetat, sequentia pietatis officia præstare poterit, si ita expedire judicaverit, pro conditione personæ.

Ac primo, si ægrotus Indulgentiam legitima auctoritate concessam consequi possit, eam illi reducat ad mentem, proponatque, quid ad eam consequendam agi debeat: præsertim, ut contrito corde sanctissimum nomen JESU semel, vel sæpius invocet.

Deinde hortetur infirmum, et excitet, ut dum mente viget, eliciat actus fidei, spei, et charitatis, aliarumque virtutum, nempe:

Ut firmiter credat omnes articulos fidei, et quidquid Sancta Romana Ecclesia Catholica et Apostolica credit, et docet.

Ut speret, Christum Dominum nostrum pro sua immensa clementia sibi fore propitium; et merito ejus sanctissimæ passionis, et per in-

tercessionem B. Mariæ, et omnium Sanctorum, se vitam æternam consecuturum.

Ut toto corde diligat et maxime diligere cupiat Dominum Deum ea dilectione, qua illum diligunt Beati Sanctique omnes.

Ut ob amorem Dei doleat ex corde de omni offensa, qualitercumque contra Dominum Deum, et proximum commissa.

Ut ex corde ob amorem Dei parcat omnibus, qui sibi quoquo modo fuerint molesti, aut inimici.

Ut ab iis veniam postulet, quos aliquando dictis, aut factis offendit.

Ut quem patitur dolorem et morbi molestiam, propter Deum in pœnitentiam peccatorum suorum patienter toleret.

Ut si Dominus sibi salutem corporis præstare dignabitur, proponat de cætero pro viribus suis a peccatis cavere, et ejus mandata servare.

Hortetur præterea, ut eo modo quo potest saltem ex corde ita per intervalla precetur :

Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.

In te, Dómine, sperávi : non confúndar in ætérnum.

In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum : redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Deus, in adjutórium meum inténde : Dómine, ad adjuvándum me festína.

Esto mihi, Dómine, in Deum protectórem.

Deus, propítius esto mihi peccatóri.

Dulcíssime Dómine Jesu Christe, per virtútem sanctíssimæ Passiónis tuæ, récipe me in númerum electórum tuórum.

Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum.

María mater grátiae, mater misericórdiae, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

Sancte Angele Dei, mihi custos assíste.

Omnes sancti Angeli, et omnes Sancti intercédite pro me, et mihi succúrrite.

Hæc, et his similia poterit prudens Sacerdos vulgari, vel latino sermone, pro personæ captu, morienti suggerere.

Deinde sequentes preces quanta poterit majóri devotione dicat, admoneatque domesticos, et circumstantes, ut simul orent pro moriente.

ORDO

COMMENDATIONIS ANIMÆ.

PAROCHUS ad decedentis animæ commendationem accedens, Clericum saltem unum, si potest, secum habeat, qui deferat vasculum Aquæ benedictæ, superpelliceum, et stolam violaceam, quibus ipse Sacerdos ante infirmi cubiculum indutus, locum ingrediens, dicat : **Pax huic dómui, et ómnibus habitántibus in ea.** Deinde aspergat ægrotum, lectum, et circumstantes Aqua benedicta, dicens : **Aspérge me, Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Postea Salvatoris nostri Crucifixi ima-

ginem ægroto osculandam præbeat, verbis efficacibus eum ad spem æternæ salutis erigens, ipsamque imaginem coram eo ponat, ut illam aspiciens, salutis suæ spem sumat.

Deinde accensa candela, genibus flexis cum omnibus circumstantibus breves Litanias devote recitet, in hunc modum :

KYRIE eléison.
Christe eléison.

Kyrie eléison.

Sancta María, ora pro eo.

Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro eo.

Sancte Abel, ora.

Omnis chorus Justórum, oráte.

Sancte Abraham, ora.

Sancte Joánnes Baptísta, ora.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Joánnes, ora.

Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.

Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.

Omnes sancti Innocéntes, oráte.

Sancte Stéphane, ora.

Sancte Lauréti, ora.

Omnes sancti Mártires, oráte.

Sancte Silvéster, ora.

Sancte Gregóri, ora.

Sancte Augustíne, ora.

Omnes sancti Pontífices et Confessóres,
oráte.

Sancte Benedícite, ora.

Sancte Francísce, ora.

Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.

Sancta María Magdaléna, ora.

Sancta Lúcia, ora.

Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.

Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite
pro eo.

Propítius esto, parce ei, Dómine.

Propítius esto, líbera eum, Dómine.

Propítius esto, líbera.

Ab ira tua, líbera.

A perículo mortis, líbera.

A mala morte, líbera.

A pœnis inférni, líbera.

Ab omni malo, líbera.

A potestáte diáboli, líbera.

Per Nativitátem tuam, líbera.

Per Crucem et Passiónem tuam, líbera.

Per Mortem et Sepultúram tuam, líbera.

Per gloriósam Resurrectiónem tuam, lí-
bera.

Per admirábilem Ascensiónem tuam, lí-
bera.

Per grátiam Spíritus Sancti Parácliti, lí-
bera.

In die Judícii, líbera.

Peccatóres, te rogámus audi nos.

Ut ei parcas, te rogámus.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléi-
son.

Deinde cum in agone sui exitus anima
anxiatur, dicantur sequentes Orationes.

Oratio.

PROFICISCERE, ánima christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit : in nómine Jesu Christi Filii Dei vivi, qui pro te passus est : in nómine Spíritus Sancti, qui in te effúsus est : in nómine Angelórum et Archangelórum : in nómine Thronórum et Dominatiónum : in nómine Principátuum et Potestátum : in nómine Chérubim et Séraphim : in nómine Patriarchárum et Prophetárum : in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum : in nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum : in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum : in nómine sanctárum Vírginum, et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei. Hódie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Oratio.

DEUS miséricors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitudínem miserationú tuárum peccáta pœniténtium delés, et præteritórum críminum culpas vénia remissionis evácuas : réspice propítius super hunc fámulum tuum **N.**, et remissionem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est : et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptionis annécte. Mise-

rére, Dómine, gemítuum, miserére lacry-
márum ejus : et non habéntem fidúciam,
nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacramén-
tum reconciliatiónis admítte. Per Christum
Dóminum nostrum. *R.* Amen.

COMMENDO te omnipoténti Deo, carís-
sime frater, et ei, cujus es creatúra,
commítto : ut cum humanitátis débitum
morte interveniénte persólveris, ad auctó-
rem tuum, qui te de limo terræ formáve-
rat, revertáris. Egrediénti itaque ánimæ
tuæ de corpore, spléndidus Angelórum
cœtus occúrrat : judex Apostolórum tibi
senátus advéniat : candidatórum tibi Már-
tyrum triumphátor exércitus óbviet : li-
liáta rutilántium te Confessórum turba
circúmdet : jubilántium te Vírginum cho-
rus excípiat, et beátæ quiétis in sinu Pa-
triarchárum te compléxus adstríngat :
mitis, atque festívus Christi Jesu tibi ad-
spéctus appáreat, qui te inter assisténtes
sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres
omne quod horret in ténebris, quod stri-
det in flammis, quod crúciat in tormén-
tis. Cedat tibi tetérrimus Sátanas cum sa-
tellítibus suis : in advéntu tuo te comitán-
tibus Angelis contremíscat, atque in
ætérnæ noctis chaos immáne effúgiat. Ex-
súrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus :
et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.
Sicut déficit fumus, deficiant : sicut fluit
cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres
a fácie Dei : et justí epuléntur, et exsúl-
tent in conspéctu Dei. Confundántur ígi-
tur et erubéscant omnes tartáreæ legiós-

nes, et ministri Sâtanæ iter tuum impedire non audeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad délixteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis adspícias veritátem. Constitútus ígitur inter ágmina beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Oratio.

SUSCIPE, Dómine, servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. *R.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis poenárum, et ex ómnibus tribulatióibus. *R.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi. *R.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Noë de dilúvio. *R.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. *R.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passióibus suis. *R.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia, et de manu patris sui Abrahæ. *R.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. *R.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. *R.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. *R.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui. *R.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crímine. *R.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ. *R.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum et Paulum de cárceribus. *R.* Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem et Mártirem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, et tecum fácias in bonis congaudére cæléstibus. *R.* Amen.

Oratio.

COMMENDAMUS tibi, Dómine, ánimam fámuli tui N., precamúrque te, Dómine Jesu Christe Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer de-

scendisti, Patriarcharum tuorum sinibus insinuare non renuas. Agnosce, Domine, creaturam tuam, non a diis alienis creatam, sed a te solo Deo vivo et vero : quia non est alius Deus præter te, et non est secundum opera tua. Lætifica, Domine, animam ejus in conspectu tuo, et ne memineris iniquitatum ejus antiquarum, et ebrietatum, quas suscitavit furor, sive fervor mali desiderii. Licet enim peccaverit, tamen Patrem, et Filium, et Spiritum Sanctum non negavit, sed credidit, et zelum Dei in se habuit, et Deum, qui fecit omnia, fideliter adoravit.

Oratio.

DELICTA juventutis, et ignorantias ejus, quæsumus, ne memineris, Domine : sed secundum magnam misericordiam tuam memor esto illius in gloria claritatis tuæ. Aperiântur ei cæli, collaténtur illi Angeli. In regnum tuum, Domine, servum tuum suscipe. Suscipiat eum Sanctus Michael Archángelus Dei, qui militiæ cælestis méruit principátum. Véniant illi obviam Sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem cælestem Jerúsalem. Suscipiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cælestis tráditæ sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electionis. Intercédant pro eo sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cælestia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi, atque solvéndi. Intercédant pro

eo omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt : ut vínculis carnis exútus, perveníre mereátur ad glóriam regni cæléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo : Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

*S*i vero diutius laboret anima, poterit legi super eum hoc Evangelium S. Joannis.

Joann. 17.

*S*UBLEVATIS óculis in cælum Jesus, dixit : Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus claríficet te : sicut dedísti ei potestátem omnis carnis, ut omne, quod dedísti ei, det eis vitam ætérnam. Hæc est autem vita ætérna : ut cognóscant te solum Deum verum, et quem misísti Jesum Christum. Ego te clarificávi super terram : opus consummávi, quod dedísti mihi ut fáciam : et nunc clarífica me tu, Pater, apud temetípsum, claritáte, quam hábui prius, quam mundus esset, apud te. Manifestávi nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi de mundo. Tui erant, et mihi eos dedísti : et sermónem tuum servavérunt. Nunc cognovérunt, quia ómnia, quæ dedísti mihi, abs te sunt : quia verba, quæ dedísti mihi, dedi eis : et ipsi accepérunt, et cognovérunt vere, quia a te exívi, et credidérunt, quia tu me misísti. Ego pro eis rogo : Non pro mundo rogo, sed pro his, quos dedísti mihi : quia tui sunt : et mea ómnia tua sunt, et tua

mea sunt : et clarificátus sum in eis. Et jam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te vénio. Pater sancte, serva eos in nómine tuo, quos dedísti mihi : ut sint unum, sicut et nos. Cum essem cum eis, ego servábam eos in nómine tuo. Quos dedísti mihi, custodívi : et nemo ex eis périit, nisi fílius perditionis, ut Scriptúra impleátur. Nunc autem ad te vénio : et hæc loquor in mundo, ut hábeant gáudium meum implétum in semetípsis. Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus eos ódio hábuit, quia non sunt de mundo, sicut et ego non sum de mundo. Non rogo, ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos a malo. De mundo non sunt, sicut et ego non sum de mundo. Sanctífica eos in veritate. Sermo tuus véritas est. Sicut tu me misísti in mundum, et ego misi eos in mundum. Et pro eis ego sanctífico meípsum : ut sint et ipsi sanctificáti in veritate. Non pro eis autem rogo tantum, sed et pro eis, qui creditúri sunt per verbum eórum in me : ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint : ut credat mundus, quia tu me misísti. Et ego claritátem, quam dedísti mihi, dedi eis : ut sint unum, sicut et nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me : ut sint consummáti in unum : et cognóscat mundus, quia tu me misísti, et dilexísti eos, sicut et me dilexísti. Pater, quos dedísti mihi, volo, ut ubi sum ego, et illi sint mecum : ut vídeant claritátem meam, quam dedísti mihi : quia dilexísti

me ante constitutionem mundi. Pater iuste, mundus te non cognóvit : ego autem te cognóvi, et hi cognovérunt, quia tu me misísti. Et notum feci eis nomen tuum, et notum fáciam : ut diléctio, qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi
secúndum Joánnem. *Joann. 18.*

IN illo témpore : Egréssus est Jesus cum discipulis suis trans torrémentem Cedron, ubi erat hortus, in quem introívit ipse, et discipuli ejus. Sciébat autem et Judas, qui tradébat eum, locum : quia fréquenter Jesus convénérat illuc cum discipulis suis. Judas ergo cum accepísset cohórtem, et a pontíficibus, et pharisæis ministros, veni illuc cum latérnis, et fácibus, et armis. Jesus itaque sciens ómnia, quæ ventúra erant super eum, procéssit, et dixit eis : Quem quæritis ? Respondérunt ei : Jesum Nazarénum. Dicit eis Jesus : Ego sum. Stabat autem et Judas, qui tradébat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis : Ego sum ; abiérunt retrórsum, et cecidérunt in terram. Iterum ergo interrogávit eos : Quem quæritis ? Illi autem dixerunt : Jesum Nazarénum. Respóndit Jesus : Dixi vobis, quia ego sum : si ergo me quæritis, sínite hos abíre. Ut implerétur sermo, quem dixit : Quia quos dedísti mihi, non perdidi ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens gládium edúxit eum : et percússit pontíficis servum, et abscídit aurículam ejus dexteram. Erat autem nomen servo Malchus. Dixit ergo Jesus Petro : Mitte glá-

dium tuum in vaginam. Cálicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum? Cohors ergo, et tribúnus, et minístri Judæórum comprehendérunt Jesum, et ligavérunt eum : et adduxérunt eum ad Annam primum ; erat enim socer Cáiphæ, qui erat póntifex anni illíus. Erat autem Cáiphas, qui consílium déderat Judæis : Quia éxpediit unum hóminem mori pro pópulo. Sequebátur autem Jesum Simon Petrus, et álius discípus. Discípus autem ille erat notus pontífici, et introívit cum Jesu in átrium pontíficis. Petrus autem stabat ad óstium foris. Exívit ergo discípus álius, qui erat notus pontífici, et dixit ostiáriæ : et introduxit Petrum. Dicit ergo Petro ancílla ostiária : Numquid et tu ex discípulis es hóminis istíus? Dicit ille : Non sum.

• Stabant autem servi et minístri ad prunas, quia frigus erat, et calefaciébant se : erat autem cum eis et Petrus stans, et calefaciens se. Póntifex ergo interrogávit Jesum de discípulis suis, et de doctrína ejus. Respóndit ei Jesus : Ego palam locútus sum mundo : ego semper dócui in synagóga, et in templo, quo omnes Judæi convéniunt : et in occúlto locútus sum nihil. Quid me intérogas? intéroga eos, qui audiérunt quid locútus sim ipsis : ecce hi sciunt, quæ díxerim ego. Hæc autem cum dixísset, unus assístens ministrórum dedit álapam Jesu, dicens : Sic respóndes pontífici? Respóndit ei Jesus : Si male locútus sum, testimónium pérhibe de malo : si autem bene, quid me cædis? Et misit eum

Annas ligatum ad Cáipham pontíficem. Erat autem Simon Petrus stans, et calefáciens se. Dixérunt ergo ei : Numquid et tu ex discipulis ejus es ? Negávit ille, et dixit : Non sum. Dicit ei unus ex servis pontíficis, cognátus ejus, cujus abscídit Petrus aurículam : Nonne ego te vidi in horto cum illo ? Iterum ergo negávit Petrus : et statim gallus cantávit. Addúcunt ergo Jesum a Cáipha in prætórium. Erat autem mane : et ipsi non introiérunt in prætórium, ut non contaminaréntur, sed ut manducárent pascha. Exívit ergo Pilátus ad eos foras, et dixit : Quam accusatiónem affértis advérsus hóminem hunc ? Respondérunt, et dixérunt ei : Si non esset hic malefáctor, non tibi tradidissémus eum. Dixit ergo eis Pilátus : Accípite eum vos, et secúndum legem vestram judicáte eum. Dixérunt ergo ei Judæi : Nobis non licet interfícere quemquam. Ut sermo Jesu implerétur, quem dixit, significans qua morte esset moritúrus. Introívit ergo íterum in prætórium Pilátus, et vocávit Jesum, et dixit ei : Tu es rex Judæórum ? Respóndit Jesus : A temetípso hoc dicis, an álíi dixérunt tibi de me ? Respóndit Pilátus : Numquid ego Judæus sum ? gens tua, et pontífices tradidérunt te mihi : quid fecísti ? Respóndit Jesus : Regnum meum non est de hoc mundo : si ex hoc mundo esset regnum meum, minístri mei útique decertárent, ut non tráderer Judæis : nunc autem regnum meum non est hinc. Dixit ítaque ei Pilátus : Ergo rex es

tu? Respóndit Jesus: Tu dicis, quia rex sum ego. Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti: omnis, qui est ex veritáte, audit vocem meam. Dicit ei Pilátus: Quid est véritas? Et cum hoc dixísset, íterum exívit ad Judæos, et dicit eis: Ego nullam invénio in eo causam. Est autem consuetúdo vobis, ut unum dimíttam vobis in Pascha: vultis ergo dimíttam vobis regem Judæórum? Clamavérunt ergo rursum omnes, dicéntes: Non hunc, sed Barábbam. Erat autem Barábbas latro. Tunc ergo apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit. Et mílites plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus: et veste purpúrea circumdedérunt eum. Et veniébant ad eum, et dicébant: Ave rex Judæórum: et dabant ei álapas. Exívit ergo íterum Pilátus foras, et dicit eis: Ecce addúco vobis eum foras, ut cognoscátis, quia nullam invénio in eo causam. (Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam, et purpúreum vestiméntum.) Et dicit eis: Ecce homo. Cum ergo vidíssent eum pontífices, et minístri, clamábant, dicéntes: Crucifíge, crucifíge eum. Dicit eis Pilátus: Accípite eum vos, et crucifígite: ego enim non invénio in eo causam. Respondérunt ei Judæi: Nos legem habémus, et secúndum legem debet mori, quia Fílium Dei se fecit. Cum ergo audísset Pilátus hunc sermónem, magis tímuit. Et ingrèssus est prætóríum íterum: et dixit ad Jesum: Unde es tu? Jesus autem respónsum non

dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus : Mihi non
 lóqueris ? nescis, quia potestátem hábeo
 crucifígere te, et potestátem hábeo dimít-
 tere te ? Respóndit Jesus : Non habéres
 potestátem advérsus me ullam, nisi tibi
 datum esset désuper. Proptérea qui me
 trádidit tibi, majus peccátum habet. Et
 exínde quærébat Pilátus dimíttere eum.
 Judæi autem clamábant, dicéntes : Si hunc
 dimíttis, non es amícus Cæsaris : omnis
 enim qui se regem facit, contradícit Cæ-
 sari. Pilátus autem cum audísset hos ser-
 mónes, addúxit foras Jesum : et sedit pro
 tribunáli, in loco, qui dícitur Lithóstrotos,
 hebráice autem Gábbatha. Erat autem
 Parascéve Paschæ, hora quasi sexta, et
 dicit Judæis : Ecce rex vester. Illi autem
 clamábant : Tolle, tolle, crucifíge eum.
 Dicit eis Pilátus : Regem vestrum crucifí-
 gam ? Respondérunt pontífices : Non ha-
 bémus regem, nisi Cæsarem. Tunc ergo
 trádidit eis illum, ut crucifigerétur. Susce-
 pérunt autem Jesum, et eduxérunt. Et
 bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui
 dícitur Calváriæ, locum, hebráice autem
 Gólgotha : ubi crucifixérunt eum, et cum
 eo álios duos, hinc et hinc, médium autem
 Jesum. Scripsit autem et títulum Pilátus :
 et pósuit super crucem. Erat autem scrip-
 tum : Jesus Nazarénus, Rex Judæórum.
 Hunc ergo títulum multi Judæórum legé-
 runt : quia prope civitátem erat locus, ubi
 crucifíxus est Jesus : et erat scriptum he-
 bráice, græce et latíne. Dicébant ergo
 Piláto pontífices Judæórum : Noli scrí-

bere, Rex Judæorum : sed quia ipse dixit : Rex sum Judæorum. Respondit Pilatus : Quod scripsi, scripsi. Milites ergo cum crucifixissent eum, acceperunt vestimenta ejus (et fecerunt quatuor partes, unicuique militi partem) et tunicam. Erat autem tunica inconsutilis, desuper contexta per totum. Dixerunt ergo ad invicem : Non scindamus eam, sed sortiāmur de illa cujus sit. Ut Scriptura impleretur, dicens : Partiti sunt vestimenta mea sibi : et in vestem meam miserunt sortem. Et milites quidem hæc fecerunt. Stabant autem juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus, Maria Cléophe, et Maria Magdaléne. Cum vidisset ergo Jesus matrem, et discipulum stantem, quem diligebat, dicit matri suæ : Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo : Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua. Postea sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit : Sitio. Vas ergo erat positum aceto plenum. Illi autem spongiam plenam aceto, hyssopo circumponentes, obtulerunt ori ejus. Cum ergo accepisset Jesus acetum, dixit : Consummatum est. Et inclinato capite tradidit spiritum. Judæi ergo (quoniam Parascève erat), ut non remanerent in cruce corpora Sábato, (erat enim magnus dies ille Sábati) rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura, et tollerentur. Venérunt ergo milites : et primi quidem fregérunt crura, et alterius, qui crucifixus est cum eo. Ad Jesum autem cum venissent, ut vi-

dérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura : sed unus mílitum láncea latus ejus apérui, et contínuo exívit sanguis et aqua. Et qui vidit, testimónium perhíbuit : et verum est testimónium ejus. Et ille scit, quia vera dicit : ut et vos credátis. Facta sunt enim hæc, ut Scriptúra implerétur : Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit : Vidébunt, in quem transfixérunt. Post hæc autem rogávit Pilátum Joseph ab Arimathæa (eo quod esset discípulus Jesu, occúltus autem propter metum Judæórum), ut tólleret corpus Jesu. Et permísit Pilátus. Venit ergo, et tulit corpus Jesu. Venit autem et Nicodémus, qui vénerat ad Jesum nocte primum, ferens mixtúram myrrhæ, et áloes, quasi libras centum. Accepérunt ergo corpus Jesu, et ligavérunt illud línteis cum aromátibus, sicut mos est Judæis sepelíre. Erat autem in loco, ubi crucifíxus est, hortus : et in horto monuméntum novum, in quo nondum quisquam pósitus erat. Ibi ergo propter Parascéven Judæórum, quia juxta erat monuméntum, posuérunt Jesum.

ORATIO

ad Dominum Jesum Christum de singulis articulis Passionis ejus, dicenda a moriente, vel ab alio pro eo.

V. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi.

R. Quia per sanctam crucem tuam redemísti mundum.

D^{EUS}, qui pro redemptióne mundi voluísti nasci, circumcídí, a Judæis re-

probári, a Juda traditóre ósculo tradi, vínculis alligári, sicut agnus ínnocens ad víctimam duci, atque conspéctibus Annæ, Cáiphæ, Piláti, et Heródis indecénter offérri, a falsis téstibus accusári, flagéllis et oppróbriis vexári, sputis cónspui, spinis coronári, cólaphis cædi, arúndine pércuti, fácie velári, véstibus éxui, cruci clavis affigi, in cruce levári, inter latrónes deputári, felle et acéto potári, et láncea vulnerári: tu, Dómine, per has sanctíssimas pœnas tuas, quas ego indígnus récolo, et per sanctam crucem et mortem tuam, líbera me (vel, si alius dicit pro eo, líbera fámulum tuum N.) a pœnis inférni, et perdúcere dignéris, quo perduxísti latrónem tecum crucifixum. Qui cum Patre et Spírítu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

Dici præterea possunt sequentes Psalmi
Psalmus 117.

CONFITEMINI Dómino, quóniam bonus: *
quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel, quóniam bonus: *
quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in
sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum: *
quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum: *
et exaudivit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: * non timébo
quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor: * et ego despí-
ciam inimícos meos.

Bonum est confidere in Dómino, * quam confidere in hómine.

Bonum est sperare in Dómino, * quam sperare in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me : * et in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me : * et in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis : * et in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem : * et Dóminus suscepit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus : * et factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis, et salútis, * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem : déxtera Dómini exaltávit me : * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam : * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus : * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ ; ingréssus in eas confitébor Dómino : * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes : * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud : * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus : * exultémus, et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, o Dómine,
bene prosperáre : * benedíctus qui venit
in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de dómo Dómini : *
Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solénnem in condén-
sis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi : *
Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me :
* et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino, quóniam bonus : *
quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 118.

BEATI immaculáti in via : * qui ámbulant
in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia ejus : *
in toto corde exquírun eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, *
in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri
nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custo-
diéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, * cum perspéxero
in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directiône cordis : *
in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam : * non
me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam
suam ? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne re-
péllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua : *
ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine : * doce me justificationes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia iudicia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum : * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In justificatióibus tuis meditábor : * non oblivíscar sermónes tuos.

Glória Patri. Sicut erat.

RETRIBUE servo tuo, vivífica me. : * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscondas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificationes tuas, * in omni témpore.

Incepásti supérbos : * maledícti, qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsus me loquebántur : * servus autem tuus exercebátur in justificatióibus tuis.

Nam et testimónia tua meditatio mea est : * et consílium meum justificationes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificationes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio : * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri , * cum dilatásti cor meum.

Glória Patri. Sicut erat.

Tres piæ et utiles morientibus Orationes cum tribus Pater noster, et tribus Ave María, in agone mortis recitandæ.

Primo dicitur : Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Ave María.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe, per tuam sanctissimam agoniam, et orationem, qua orásti pro nobis in monte Olivéti, quando factus est sudor tuus sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram : óbsecro te, ut multitudínem sudóris tui sanguínei, quem præ timóris angústia copiosíssime pro nobis effudísti, offérre et osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti contra multitudínem ómnium peccatórum hujus fámuli tui N., et líbera eum in hac hora mortis suæ ab ómnibus pœnis et angústiiis, quas pro peccátis suis se timet meruísse. Qui cum Patre et Spírítu Sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. R. Amen.

Secundo dicitur : Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Ave María.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui pro nobis mori dignátus es in cruce, óbsecro te, ut omnes amaritúdines passiónum, et poenárum tuárum, quas pro nobis míseris peccatóribus sus'ínuísti in cruce, máxime in illa hora, quando sanctíssima ánima tua egréssa est de sanctíssimo córpore tuo, offérre et osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti pro ánima hujus fámuli tui N., et líbera eum in hac hora mortis ab ómnibus poenis et passióibus, quas pro peccátis suis se timet meruisse. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Tertio dicitur : Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Ave María.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui per os Prophétæ dixísti : In charitáte perpétua dilexí te, ídeo attráxi te míserans ; óbsecro te, ut eámdem charitátem tuam, quæ te de cælis in terram ad tolerándas ómnium passiónum tuárum amaritúdines attráxit, offérre et osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti pro ánima hujus fámuli tui N., et líbera eum ab ómnibus passióibus et poenis, quas pro peccátis suis timet se meruisse. Et salva ánimam ejus in hac hora éxitus sui. Aperi ei jánuam vitæ, et fac eum gaudére cum Sanctis tuis in glória

ætérna. Et tu, piíssime Dómine Jesu Christe, qui redemísti nos pretiosíssimo Sanguine tuo, miserére ánimæ hujus fámuli tui, et eam introducere dignéris ad semper viréntia et amœna loca paradísi, ut vivat tibi amóre indivisibili, qui a te, et ab eléctis tuis numquam separári potest. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

IN EXSPIRATIONE.

CUM vero tempus exspirandi institerit, tunc maxime ab omnibus circumstantibus, flexis genibus, vehementer orationi instandum est. Ipse vero moriens, si potest, dicat, vel si non potest, assistens, sive Sacerdos pro eo clara voce pronuntiet : JESU, JESU, JESU. Quod, et ea, quæ sequuntur, ad illius aures, si videbitur, etiam sæpius repetat. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum. Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum. Sancta María, ora pro me. María mater grátiae, mater misericórdiae, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

Tunc ubi viget pia consuetudo, pulse-tur campana parochialis Ecclesiæ aliquibus ictibus, ad significandum fidelibus in urbe, vel loco, aut extra in suburbanis existentibus, instantem mortem exspirantis ægroti, ut pro eo Deum rogare possint.

Egressa anima de corpore, statim di-

catur hęc : **R.** Subveníte Sancti Dei, occurríte Angeli Dómini, * Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. **V.** Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. **R.** Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. **V.** Réquiem ætérrnam dona ei, Dómine; et lux perpétua lúceat ei. * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

V. Réquiem ætérrnam dona ei, Dómine.

R. Et lux perpétua lúceat ei.

V. A porta ínferi.

R. Erue, Dómine, ánimam ejus.

V. Requíescat in pace. **R.** Amen.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

TIBI, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui **N.**, ut defúnctus sæculo tibi vivat : et quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Interim detur campana signum transitus defuncti pro loci consuetudine, ut audientes pro ejus anima Deum precentur.

Deinde corpus de more honeste compositum, loco decenti cum lumine collo-

cetur: ac parva crux super pectus inter manus defuncti ponatur, aut ubi crux desit, manus in modum crucis componantur, interdumque aspergatur aqua benedicta, et interim, donec efferatur, qui adsunt, sive sacerdotes, sive alii, orabunt pro defuncto.

DE EXSEQUIIS.

SACRAS cæremonias ac ritus, quibus ex antiquissima traditione, et Summorum Pontificum institutis sancta mater Ecclesia Catholica in filiorum suorum exsequiis uti solet, tamquam vera religionis mysteria, christianæque pietatis signa, et fidelium mortuorum saluberrima suffragia, Parochi summo studio servare debent, atque usu retinere.

His itaque præstandis, qua par est modestia ac devotione ita se habebunt, ut ad defunctorum salutem, simulque ad vivorum pietatem, quemadmodum vere sunt, non ad quæstum ejusmodi ritus sancti instituti esse videantur.

Nullum corpus sepeliatur, præsertim si mors repentina fuerit, nisi post debitum temporis intervallum, ut nullus omnino de morte relinquatur dubitandi locus.

Quod antiquissimi est instituti, illud, quantum fieri poterit, retineatur, ut Missa, præsentem corpore defuncti, pro eo celebretur, antequam sepulturæ tradatur.

Si quis die festo sit sepeliendus, Missa propria pro defunctis præsentem corpore celebrari poterit; dum tamen Conventualis Missa, et Officia divina non impediuntur, magnaque diei celebritas non obstat.

Caveant omnino Parochi, alique Sacerdotes, ne sepulturæ, vel exsequiarum, seu anniversa-

rii mortuorum officii causa quidquam paciscantur, aut tamquam pretium exigant; sed iis eleemosynis contenti sint, quæ aut probata consuetudine dari solent, aut Ordinarius constituerit. Neque permittant, ut pallia, aut alia Altaris ornamenta, ad ornatum feretri, vel tumbæ adhibeantur.

Cum autem antiquissimi ritus ecclesiastici sit, cereos accensos in exsequiis et funeribus deferre, caveant item, ne ejusmodi ritus omitatur, ac ne quid avare, aut indigne in eo committatur.

Pauperes vero, quibus mortuis nihil, aut ita parum superest, ut propriis impensis humari non possint, gratis omnino sepeliantur; ac debita lumina suis impensis, si opus fuerit, adhibeant Sacerdotes, ad quos defuncti cura pertinet, vel aliqua pia Confraternitas, si fuerit, juxta loci consuetudinem.

Ubi viget antiqua consuetudo sepeliendi mortuos in Cœmeteriis, retineatur; et ubi fieri potest, restituatur: at vero cui locus sepulturæ dabitur in Ecclesia, humi tantum detur. Cadavera autem prope altaria non sepeliantur.

Sepulchra Sacerdotum, et Clericorum cujuscumque Ordinis, ubi fieri potest, a sepulchris laicorum separata sint, ac decentiori loco sita; atque ita, ubi commodum fuerit, ut aliqua pro Sacerdotibus, alia pro inferioris Ordinis Ecclesiæ ministris parata sint.

Sacerdos, aut cujusvis Ordinis Clericus defunctus, vestibis suis quotidianis communibus usque ad talarem vestem inclusive, tum desuper sacro vestitu Sacerdotali, vel Clericali, quem Ordinis sui ratio deposcit, indui debet.

Sacerdos quidem super talarem vestem, amictu, alba, cingulo, manipulo, stola et casula, seu planeta violacea sit indutus.

Diaconus vero induatur amictu, alba, cingulo, manipulo, stola super humerum sinistrum,

quæ sub axilla dextera annectatur, et dalmatica violacea.

Subdiaconus autem amictu, alba, cingulo, manipulo et tunicella.

Alii præterea inferiorum Ordinum Clerici superpelliceo supra vestem talarem ornari debent, singuli prædicti cum tonsura, ac biretis suis.

Nullum porro cadaver perpetuæ sepulturæ traditum, ex ulla cujusvis Ordinis Ecclesia asportari liceat, nisi de licentia Ordinarii

Laici cadaver, quolibet generis, aut dignitatis titulo præditus ille fuerit, Clerici ne deferant, sed laici.

Corpora defunctorum in Ecclesia ponenda sunt pedibus versus altare majus; vel si conduntur in Oratoriis, aut Capellis, ponantur cum pedibus versis ad illarum altaria: quod etiam pro situ et loco fiat in sepulchro. Presbyteri vero habeant caput versus altare.

Ceterum nemo Christianus in communione fidelium defunctus, extra Ecclesiam, aut Cœmeterium rite benedictum sepeliri debet; sed si necessitas cogat ex aliquo eventu aliquando ad tempus aliter fieri, curetur, ut quatenus fieri poterit, corpus in locum sacrum quamprimum transferatur; et interim semper crux capiti illius apponi debet, ad significandum illum in Christo quievisse.

QUIBUS NON LICET DARE ECCLESIASTICAM SEPULTURAM.

IGNORARE non debet Parochus, qui ab ecclesiastica sepultura ipso jure sunt excludendi, ne quemquam ad illam contra sacrorum Canonum decreta umquam admittat.

Negatur igitur ecclesiastica sepultura pagani, judæi, et omnibus infidelibus; hæreticis,

et eorum fautoribus ; apostatis a christiana fide ; schismaticis, et publicis excommunicatis majori excommunicatione ; interdictis nominatim, et iis, qui sunt in loco interdicto, eo durante.

Seipsos occidentibus ob desperationem, vel iracundiam, non tamen si ex insania id accadat, nisi ante mortem dederint signa pœnitentiæ.

Morientibus in duello, etiamsi ante obitum dederint pœnitentiæ signa.

Manifestis, et publicis peccatoribus, qui sine pœnitentia perierunt.

Iis de quibus publice constat, quod semel in anno non susceperunt Sacramenta Confessionis, et Communionis in Pascha, et absque ullo signo contritionis obierunt.

Infantibus mortuis absque Baptismo.

Ubi vero in prædictis casibus dubium occurrerit, Ordinarius consulatur.

EXSEQUIARUM ORDO.

CONSTITUTO tempore, quo corpus ad Ecclesiam deferendum est, convocetur clerus, et alii, qui funeri interesse debent, et in parochialem, vel in aliam Ecclesiam, juxta loci consuetudinem, ordine conveniant: ac datis certis campanæ signis, eo modo et ritu, quo in eo loco fieri solet, Parochus indutus superpelliceo et stola nigra, vel etiam pluviali ejusdem coloris, clerico præferente crucem, et alio aquam benedictam, ad domum defuncti una cum aliis procedit. Distribuuntur cerei, et accenduntur intorticia.

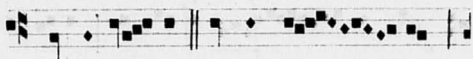
Mox ordinatur Processio, præcedentibus laicorum confraternitatibus, si adsint;

tum sequitur clerus regularis, et sæcularis per ordinem; binique procedunt, prælata cruce, devote Psalmos, ut infra, decantantes. Parocho præcedente feretrum cum luminibus; inde sequuntur alii funus comitantes, et pro defuncto Deum rite deprecantes sub silentio.

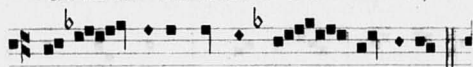
Parochus vero, antequam cadaver efferratur, illud aspergit aqua benedicta, mox dicit Antiphonam: **Si iniquitates.** cum Psalmo **De profúndis clamávi,** etc. (fol. 133). In fine **Réquiem ætérnam dona ei, Dómine:** et lux perpétua luceat ei. Repetit Antiphonam totam: **Si iniquitates observáveris, Dómine: Dómine, quis sustinébit?**

Deinde cadaver effertur, Parochusque de domo procedens, statim gravi voce intonat Antiphonam: **Exsultábunt Dómino.** et Cantores inchoant Psalm. **Miserére,** etc. (fol. 130). Clero alternatim prosequente: ac si longitudo itineris postulaverit, dicuntur Psalmi Graduales, **Ad Dóminum cum tribulárer,** etc. vel alii Psalmi ex Officio Mortuorum (fol. 203sq.), et in fine cujuslibet Psalmi dicitur: **Réquiem ætérnam dona ei, Dómine,** etc. qui Psalmi devote, distincte, gravique voce recitari debent usque ad Ecclesiam.

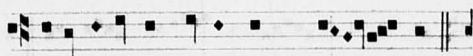
Ad ingressum Ecclesiæ repetitur Antiphona: **Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.** Deinde Ecclesiam ingressi, cantant Responsorium, Cantore incipiente, et Clero alternatim respondente, videlicet:

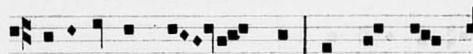
SUB-VE-NI - TE Sancti De - i,

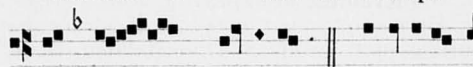
oc-cúr - ri-te Ange - li Dómini :

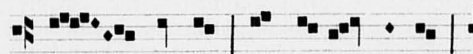
Suscipiéntes á-nimam e - jus :

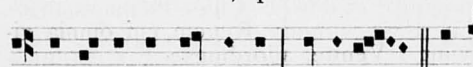
O fferéntes e - am in con-spé-

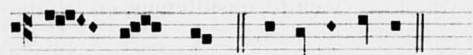
ctu Al - tís-si-mi. *Ÿ*. Suscípiat

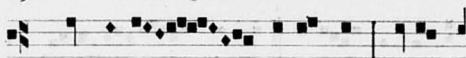
te Christus, qui vo-cá - vit te :

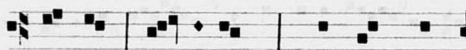
et in sinum A-brahæ Angeli de-

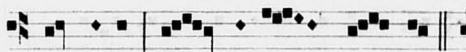
dú - cant te. Susci-pi-én-tes, ut
supra.

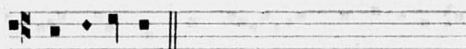
Ÿ. Réquiem . æ-térnam dona

e - i, Dó-mi-ne. R. Et lux per-

pé-tu-a lí - ce-at e - i.

Of-feréntes. ut supra.

Deposito feretro in medio Ecclesiæ, ita ut defuncti pèdes, si fuerit laicus, sint versus Altaré majus; si vero fuerit Sacerdos, ut dictum est, caput sit versus ipsum Altare; et cereis accensis circa corpus, statim, nisi quid impediât, ut infra monabitur, dicatur Officium Mortuorum, cum tribus Nocturnis, et Laudibus, ut infra ponitur; et duo ex Clero incipiant absolute Invitatorium: **Regem, cui ómnia vivunt: Veníte, adorémus**; et repetitur a Clero: **Regem, cui ómnia vivunt: Veníte, adorémus.**

Psalmus. **Veníte, exsultémus, etc.** et duplicantur Antiphonæ.

Ad finem Officii post Antiphonam Cantici **Benedíctus, etc. Ego sum resurrectio, etc.** dicitur **Pater noster.** secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatióem.

℞. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi.

℞. Erue, Dómine, ánimam ejus.

℣. Requíescat in pace. ℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus. Oratio.

ABSOLVE, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui ab omni vínculo delictórum : ut in resurrectionis glória inter Sanctos et Eléctos tuos resuscitátus respíret. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Dum in Officio dicuntur Laudes, Sacerdos cum ministris paratur ad celebrandam Missam solemnem pro defuncto, si tempus congruens fuerit, ut in die depositionis in Missali Romano.

Finita Missa, Sacerdos, deposita casula, seu planeta, et manipulo, accipit pluviale nigri coloris : et Subdiaconus accipit crucem, et accedit ad feretrum, et se sistit ad caput defuncti cum cruce, medius inter duos Acolythos seu Ceroferarios cum candelabris et candelis accensis : et omnes alii de Clero veniunt ordinatim in gradu suo cum candelis accensis, et stant in circuitu feretri : tum sequitur Sacerdos cum Diacono, et assistente, aliisque ministris, et facta reverentia Altari, sistit se contra crucem ad pedes defuncti, retro adstantibus ei a sinistris duobus Acoly-

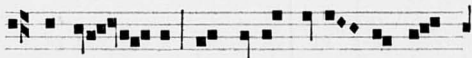
this, uno cum thuribulo et navicula incensi, altero cum vase aquæ benedictæ et aspersorio, et Acolytho, seu Clerico tenente librum, absolute dicit sequentem Orationem :

NON intres in iudicium cum servo tuo, Dómine, quia nullus apud te justificabitur homo, nisi per te ómnium peccatorum ei tribuatur remissio. Non ergo eum, quæsumus, tua judiciális sententia premat, quem tibi vera supplicatio fidei christiænæ comméndat : sed grátia tua illi succurrénte, mereatur evádere iudicium ultiónis, qui dum víveret, insignitus est signáculo Sanctæ Trinitátis : qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

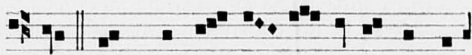
Deinde Cantore incipiente, Clerus circumstans cantat sequens Rêponsorium :

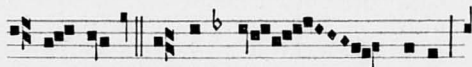
Lí-be-ra me, Dó - mine, de morte

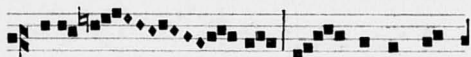
æ-tér - na, in di-e il-la tre-mén-

da : * Quando cæ-li movéndi sunt et

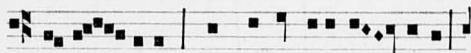
ter - ra : Dum vé neris,

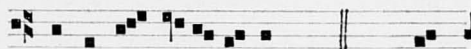
judi-cá - re sæ - culum per

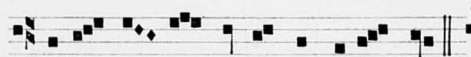
ignem. *V.* Tremens factus sum e-go,

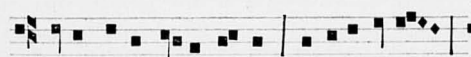
et tí - meo, dum discússio vé - nerit,

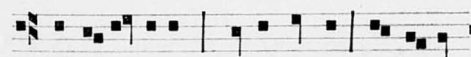
atque ven-tú-ra i - ra. *Repetitur:* Quan-

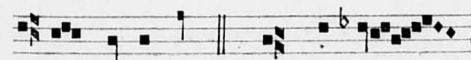
do cæ - li mo-véndi sunt et ter - ra.

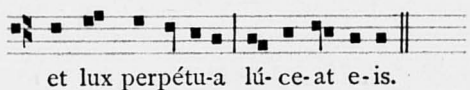
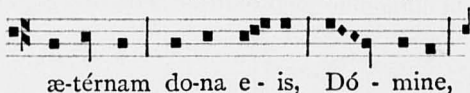
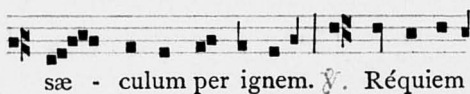
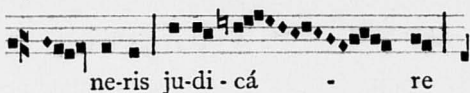
V. Dies il-la, di-es i - ræ, calamitátis

et mi-sé-ri-æ, di-es magna et a-má-

ra valde. *Repetitur:* Dum vé -

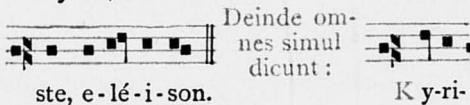
Repetitur : Líbera me, Dómine, usque ad *Ÿ*. Tremens.

Dum cantatur prædictum Responso-
rium, Sacerdos, Acolytho et Diacono mi-
nistrante, accipit incensum de navicula,
et ponit in thuribulum; et finito Respon-
sorio, Cantor cum primo Choro dicit:

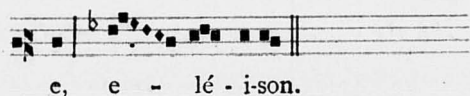

Et secundus

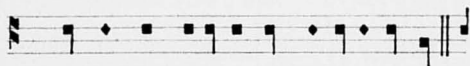
Chorus
respondet :

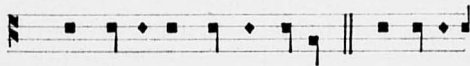
Deinde om-
nes simul
dicunt :

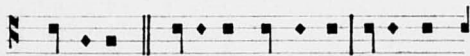
Mox Sacerdos dicit alta voce : **Pater noster** ; et secreto dicitur ab omnibus ; et ipse interim accipit a Diacono vel Acolytho aspersorium aquæ benedictæ, et facta profunda inclinatione cruci, quæ est ex adverso, Diacono, seu ministro genuflectente, et fimbrias pluvialis sublevante, circumiens feretrum (si transit ante Sacramentum, genuflectit), aspergit corpus defuncti ; deinde reversus ad locum suum, Diacono ministrante, accipit thuribulum, et eodem modo circuit feretrum, et corpus incensat, ut asperserat : postea reddito thuribulo ei, a quo acceperat, stans in loco suo, Acolytho, seu alio ministro tenente librum apertum ante se, dicit :

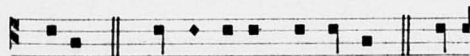
Ÿ. Et ne nos indúcas in tenta-ti-ó-nem.

R. Sed lí-be-ra nos a malo. V. A porta

ín-fe-ri. *℟.* E-ru-e, Dómine, á-nimam

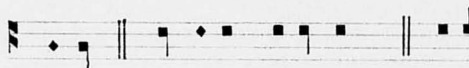
e-jus. *V.* Requi-éscat in pa-ce. *R.* A-

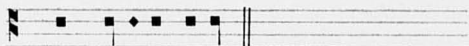
men. *Ÿ*. Dómine, exáudi o-ra-ti-ó-nem

meam. *R*. Et clamor meus ad te vé-

ni-at. *Ÿ*. Dóminus vobíscum. *R*. Et

cum spírítu tu-o.

O rémus. Oratio.

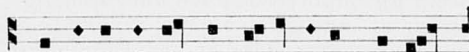
DEUS, cui próprium est miseréri semper, et párcere : te súplices exorá-mus pro ánima fámuli tui N., quam hódie de hoc sæculo migráre jussísti, ut non tra-das eam in manus inimíci neque obli-vísca-ris in finem, sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam paradísi perdúci : ut quia in te sperávit, et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia æté-rna possídeat. Per Christum Dóminum nostrum. *R*. Amen.

Si defunctus fuerit Sacerdos, in Ora-tione dicatur : pro ánima fámuli tui N. Sacerdótis, quam, etc.

Finita Oratione, corpus defertur ad se-pulchrum, si tunc deferendum sit : et dum portatur, Clerici cantant Antiphonam :

In Paradísium dedúcant te An-ge-li :

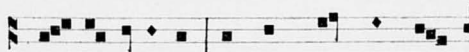
in tu-o ad-véntu suscí-piant te Már-

ty-res, et perdúcant te in ci-vi-tátem

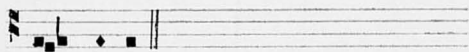
sanctam Jerúsalem. Chorus Angelórum

te su-scípi-at, et cum Lá-za-ro

quondam páupere ætérrnam há-be-as

ré - quiem.

Cum autem pervenerit ad sepulchrum, si non est benedictum, Sacerdos illud benedicit, dicens hanc Orationem.

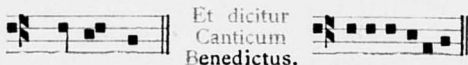
Orémus.

DEUS, cujus miseratióne ánimæ fidélium requiészunt, hunc túmulum benedi-

cere dignáre, eíque Angelum tuum sanctum députa custódem : et quorum, quarúmque córpora hic sepeliúntur, ánimas eórum ab ómnibus absólve vínculis delictórum, ut in te semper cum Sanctis tuis sine fine læténtur. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Dicta Óratione, Sacerdos aqua benedicta aspergat, deinde incenset corpus defuncti, et tumulum.

Quod si corpus tunc ad sepulturam non deferatur, omisso Responsorio : **In paradísium**, etc. et benedictione sepulchri, si jam est benedictum, prosequatur Officium, ut infra : quod numquam omititur ; et intonet Antiphonam.

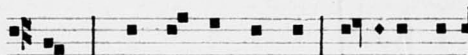

Ego sum.

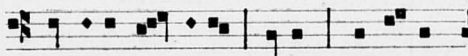
Eu o u a e.

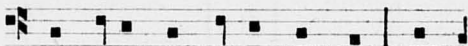
Ego sum resurrectio et vi-

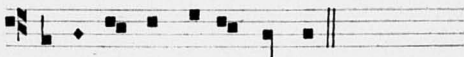
ta : qui cre-dit in me, é - tiam si

mórtuus fú - e-rit, vivet : et omnis

qui vivit, et credit in me, non

mo-ri-é-tur in æ-térnum.

Postea Sacerdos dicit : Kyrie eléison.
Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. Interim corpus aspergit.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

Ÿ. A porta ínferi.

℞. Erue, Dómine, ánimam ejus.

Ÿ. Requíescat in pace. ℞. Amen.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

FAC, quæsumus Dómine, hanc cum servo tuo defúncto (vel fámula tua defúncta) misericórdiam, ut factórum suórum in pœnis non recípiat vicem, qui (vel quæ) tuam in votis ténuít voluntátem : ut sicut hic eum (vel eam) verà fides junxit fidélium turmis ; ita illic eum (vel eam) tua miserátio sóciét angélicis choris. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Ÿ. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.

℞. Et lux perpétua lúceat ei.

Ÿ. Requíescat in pace. ℞. Amen.

Ÿ. Anima ejus, et ánimæ ómnium fidé-

lium defunctorum per misericordiam Dei requiescant in pace. R. Amen.

Deinde a sepultura in Ecclesiam, vel in Sacristiam revertentes, dicant sine cantu Antiphonam : Si iniquitates, cum Psalmo : De profundis, etc. Réquiem æternam, etc.

¶ Si vero ob rationabilem causam, videlicet ob temporis angustiam, vel aliorum funerum instantem necessitatem, prædictum Officium Mortuorum cum tribus Nocturnis, et Laudibus dici non potest; deposito in Ecclesia feretro cum corpore, dicatur saltem primum Nocturnum cum Laudibus, vel etiam sine Laudibus, maxime ubi ejusmodi viget consuetudo, incipiendo ab Invitatorio : Regem, cui omnia vivunt, Veníte, adorémus. Et postea omnia alia dicantur, quæ supra præscripta sunt dicenda post Officium Mortuorum, et Missam.

Quod si etiam ea fuerit temporis angustia, vel alia urgens necessitas, ut unum Nocturnum cum Laudibus dici non possit, aliæ prædictæ preces et suffragia numquam omittantur.

Missa vero, si hora fuerit congruens, ritu pro defunctis, ut in die obitus, præsentem corpore, non omittatur, nisi obstet magna diei solemnitatis, aut aliqua necessitas aliter suadeat : et post Missam fiat, ut supra.

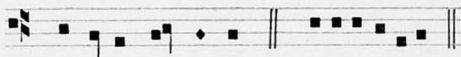
OFFICIUM

DEFUNCTORUM.

DICITUR in choro in die depositionis, et aliis diebus pro temporis opportunitate, et Ecclesiarum consuetudine, ut supra dictum est. In die vero depositionis, et tertio, septimo, trigesimo, et anniversario, duplicantur Antiphonæ : et in fine Psalmorum dicitur : Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua luceat eis ; etiam si pro uno tantum fiat Officium.

AD VESPERAS

Absolute incipitur ab Antiphona.

Placébo Dó-mi-no. E u o u a e.

Psalmus 114.

DILEXI, quóniam exáudiet Dóminus *
vocem oratiónis meæ.

Q uia inclinávit aurem suam mihi : * et
in diébus meis invocábo.

C ircumdedérunt me dolóres mortis : *
et perícula inférni invenérunt me.

T ribulatiónem et dolórem invéni : * et
nomen Dómini invocávi.

D ómine, libera ánimam meam : * misé-
ricors Dóminus, et justus, et Deus noster
miserétur.

C ustódiens párvulos Dóminus : * humi-
liátus sum, et liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem
tuam : * quia Dóminus benefecit tibi.

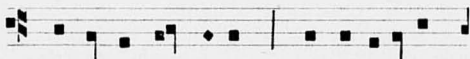
Quia erípuit ánimam meam de morte : *
óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

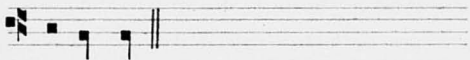
Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Antiphona.

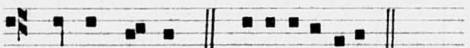

Placé-bo Dó-mino in re-gi-ó-ne

vi-vó-rum.

Antiphona.

He-u mi-hi. E u o u a e.

Psalmus 119.

Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi :
* et exaudivit me.

Dómine, libera ánimam meam a lábiis
iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi
* ad linguam dolósam ?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbóni-
bus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolon-
gátus est : habitávi cum habitántibus Ce-
dar : * multum íncola fuit ánima mea.

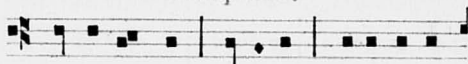
Cum his, qui odérunt pacem, eram pa-

cíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

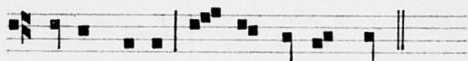
Réquiem ætérnam, etc.

Et lux perpétua, etc.

Antiphona.

He-u mi - hi, Dómine, quia in-co-

látus meus pro-lon-gá-tus est.

Antiphona.

Dó-minus. Eu o u a e.

Psalmus 120.

LEVAVI óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiódinem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

D óminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum dexteram tuam.

P er diem sol non uret te : * néque luna per noctem.

D óminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

D óminus custódiat intróitum tuum, et

éxitum tuum : * ex hoc nunc, et usque in
sæculum.

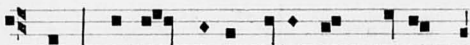
Réquiem ætérnam, etc.

Et lux perpétua, etc.

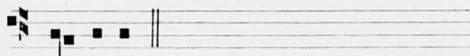
Antiphona.

Dó-minus custódit te ab omni ma-

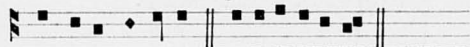

lo : cú-stó - di-at á-ni-mam tu-am

Dó-minus.

Antiphona.

Si in-i-quitátes. E u o u a e.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine : *
Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem
deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : *
Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et pro-
pter lègem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : *
sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : *
speret Israel in Dómino.

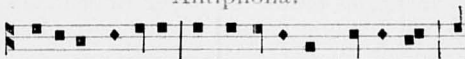
Quia apud Dóminum misericórdia : * et
copiósá apud eum redéptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus
iniquitátibus ejus.

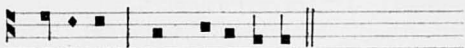
Réquiem ætérrnam, etc.

Et lux perpétua, etc.

Antiphona.

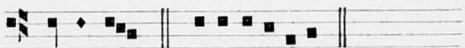

Si i-niquitátes observáveris, Dómi-ne :

Dómine, quis sustinébit ?

Antiphona.

O-pe-ra. E u o u a e.

Psalmus 137.

CONFITEBOR tibi, Dómine, in toto corde
meo : * quóniam audísti verba oris
mei.

In conspéctu angelórum psallam tibi : *
adorábo ad templum sanctum tuum, et
confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua :
* quóniam magnificásti super omne, no-
men sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, ex-
áudi me : * multiplicábis in ánima mea
virtútem.

C onfiteántur tibi, Dómine, omnes reges

terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

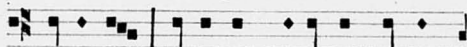
Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit délixtera tua.

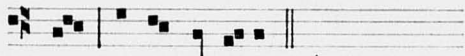
Dóminus retríbuet pro me : * Dómine, misericórdia tua in sæculum : ópera mánuum tuárum ne despicias.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.
Et lux perpétua * lúceat eis.

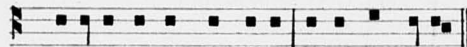
Antiphona.

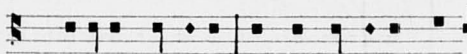
O-pe-ra mánuum tu-árum, Dómi-

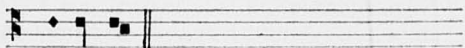
ne, ne de-spí-ci-as.

Ÿ. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi.

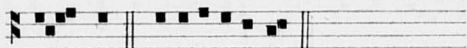

R. Be-á-ti mórtu-i, qui in Dómino mo-

ri-ún-tur.

Ad Magnificat Antiph.

O - mne. E u o u a e.

Canticum B. Mariæ Virginis.

Luc. Cap. I. v. 46.

MAGNIFICAT * ánima mea Dóminum.
Et exsultávit spíritus meus * in Deo
salutári meo.

Q uia respéxit humilitátem ancíllæ suæ :
* ecce enim ex hoc beátam me dicent om-
nes generatiónes.

Q uia fecit mihi magna qui potens est :
* et sanctum nomen ejus.

E t misericórdia ejus a progénie in pro-
génies * timéntibus eum.

F ecit poténtiam in bráchio suo : * di-
spérsit superbos mente cordis sui.

D epósuit poténtes de sede : * et exal-
távit húmiles.

E suriéntes implévit bonis : * et dívites
dimísit inánes.

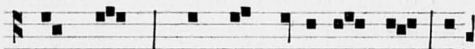
S uscépit Israel púerum suum, * recor-
dátus misericórdiæ suæ.

S icut locútus est ad patres nostros, *
Abraham, et sémini ejus in sæcula.

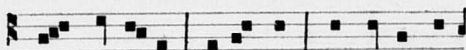
R équiem ætérnam * dona eis, Dómine.

E t lux perpétua * lúceat eis.

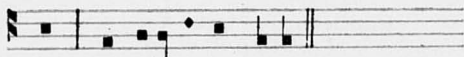
Antiphona.

O - mne, quod dat mihi Pa - ter, ad

me vé-ni-et : et e-um, qui venit ad

me, non e-jí-ci-am foras.

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus, similiter et ad Laudes.

Pater noster. secreto.

Y. Et ne nos indúcas in tentatióem.

R. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 145.

LAUDA, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus : * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatióes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos : * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et

viduam suscipiet : * et vias peccatorum disperdet.

Regnabit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion, * in generatióem, et generatióem.

Réquiem ætérnam, etc.

Et lux perpétua, etc.

Y. A porta ínferi.

R. Erue, Dómine, ánimam ejus.

Y. Requíescat in pace. R. Amen.

Y. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

In die depositionis Defuncti

Oratio.

ABSOLVE, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ N.), ut defúnctus (vel defúncta) sæculo tibi vivat : et quæ per fragilitátem carnis humana conversatióne commisit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Vel :

DEUS, cui próprium est miseréri semper et párcere, te súpplīces exorámus pro ánima fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ N.), quam hódie de hoc sæculo migráre jussisti : ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem ; sed júbeas eam a sanctis ángelis súscipi, et ad pátriam paradísi perdúci ; ut quia in te sperávit et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia ætérna possídeat. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

In die tertio, septimo, et trigesimo de-
positionis Defuncti.

Oratio.

QUÆSUMUS Dómine, ut ánimæ fámuli
tuiN. (vel fámulæ tuæN.), cujus de-
positiónis diem tértium (vel sépti-
mum, vel trigésimum) commemorámus,
Sanctorum atque Electórum tuórum lar-
gíri dignéris consórtium; et rorem miseri-
córdiæ tuæ perénnem infúndas. Per Chri-
stum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

In Anniversario

Oratio.

DEUS indulgentiárum Dómine, da áni-
mæ fámuli tuiN. (vel fámulæ tuæN.),
(vel animábus famulórum, famularúmque
tuárum), cujus (vel quorum) anniversárium
depositiónis diem commemorámus, refri-
gérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúmi-
nis claritátem. Per Christum Dóminum
nostrum. *R.* Amen.

ALLÆ ORATIONES DIVERSÆ

PRO DEFUNCTIS.

Pro Summo Pontifice defuncto

Oratio.

DEUS, qui inter summos Sacerdótes fá-
mulum tuumN. ineffábili tua dispo-
sitióné connumerári voluísti: præsta, quæ-
sumus; ut qui unigéniti Fílii tui vices in
terris gerébat, sanctorum tuórum Pontífi-
cum consórtio perpétuo aggregétur. Per
eúmdem Christum Dóminum nostrum. *R.*
Amen.

Pro defuncto Episcopo
Oratio.

DEUS, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulum tuum N. pontificáli fecísti dignitáte vigére : præsta, quæsumus ; ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Si fuerint plures, dicitur in numero plurali.

Pro Episcopo Cardinali defuncto; dicatur : fámulum tuum N. Episcopum Cardinále, pontificáli fecísti dignitáte, etc.

Pro Presbytero Cardinali, dicatur : fámulum tuum N. Presbyterum Cardinále, sacerdotáli, etc.

Pro Diacono autem Cardinali, dicatur Oratio : Inclína, Dómine, etc, quæ habetur paulo infra ; hoc modo : ut ánimam fámuli tui N. Diáconi Cardinális, quam de hoc sæculo, etc.

Pro defuncto Sacerdote
Oratio.

DEUS, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulum tuum N. sacerdotáli fecísti dignitáte vigére : præsta, quæsumus : ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Vel Oratio.

PRÆSTA, quæsumus Dómine : ut ánima fámuli tui N. Sacerdótis, quem in hoc sæculo commorántem, sacris munéribus decorásti, in cælésti sede gloriósa semper

exsúltet. Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Pro uno defuncto
Oratio.

INCLINA, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam supplices deprecámur : ut ánimam fámuli tui N., quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et Sanctorum tuorum júbeas esse consórtem. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Pro una defuncta
Oratio.

QUÆSUMUS, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ N., et a contágiis mortalitátis exútam, in æternæ salvatiónis partem restítue. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Pro defunctis fratribus, propinquis, et benefactoribus

Oratio.

DEUS, véniæ largítor, et humánæ salútis amátor, quæsumus cleméntiam tuam : ut nostræ Congregatiónis fratres, propínquos, et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte, cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Pro Fidelibus defunctis
Generalis Oratio.

FIDELIUM Deus ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum, famu-

larúmque tuárum remissiónem cunctórum
tribue peccatórum : ut indulgéntiam, quam
semper optavérunt, piis supplicatióibus
consequántur : Qui vivis et regnas in sæ-
cula sæculórum. *R.* Amen.

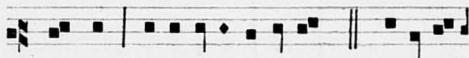
V. Réquiem ætérmam dona eis, Dómine.

R. Et lux perpétua lúceat eis.

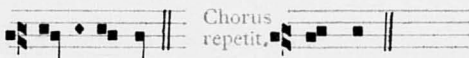
V. Requiéscant in pace. *R.* Amen.

AD MATUTINUM.

INVITATORIUM.

Regem, cu-i ómnia vivunt, * Veníte,

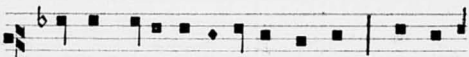
ad-o-rémus.

Regem.

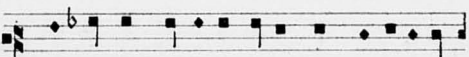
Psalmus 94.

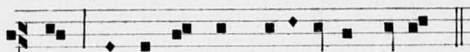
Veníte, exsultémus Dómino, jubi-

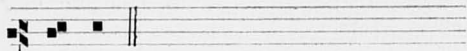
lémus Deo sa-lu-tá-ri nostro : præoc-

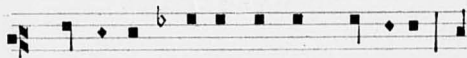
cu-pémus fá-ciem e-jus in confessi-ó-

ne, et in psalmis jubi-lémus e-i.

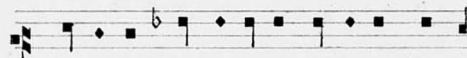
Regem, ut supra.

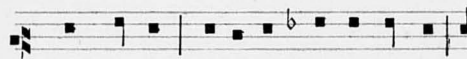
Quóni-am Deus magnus Dóminus,

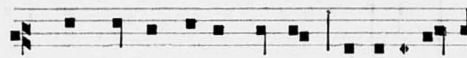
et Rex magnus super omnes deos :

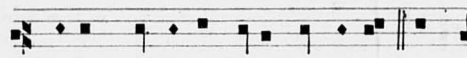
quóni-am non repéllet Dóminus ple-

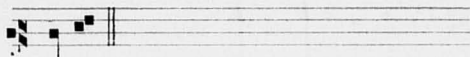
bem su-am, qui-a in ma-nu e-jus

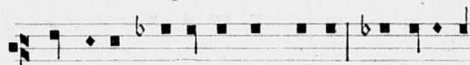
sunt omnes fines ter-ræ, et al-ti-tú-

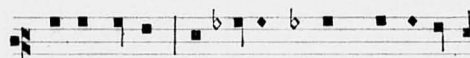
dines mónti-um ipse cónspicit. Ve-

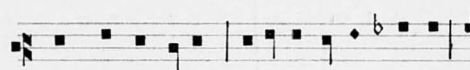
ní-te. ut supra.

Quóniam ip-sí-us est mare, et ipse

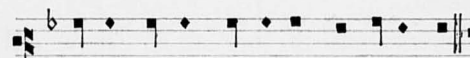
fe-cit illud, et á-ri - dam fundavé-

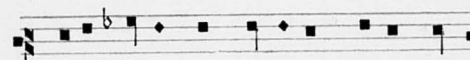
runt manus ejus : veníte, ad-o - rémus,

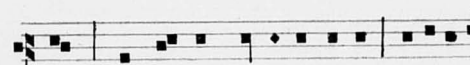
et proci - dāmus ante Deum : plo-

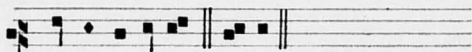
rémus coram Dómino, qui fecit nos :

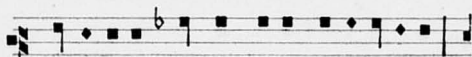
quia ip-se est Dóminus Deus no-

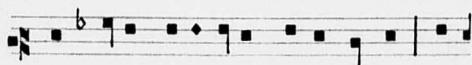
ster, nos autem pópulus e-jus, et oves

páscu-æ e-jus. Regem, ut supra.

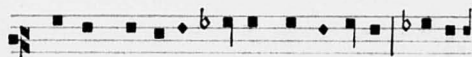
Hódi-e si vocem e-jus audi-é-ri-tis,

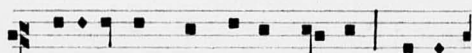
no - lí-te obduráre corda vestra, sic-

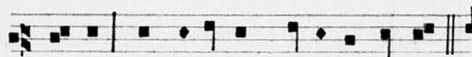
ut in ex-a-cerbatí-ó-ne secúndum

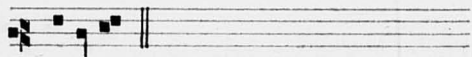
di-em tenta-ti - ó-nis in desérto : u-bi

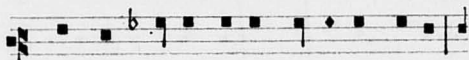
tentavérunt me patres ve-stri, proba-

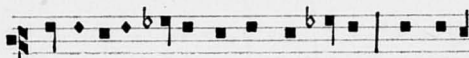
vérunt, et vidérunt ó-pe-ra me-a.

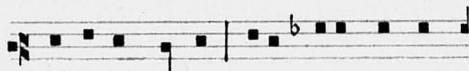
Veníte, ut supra.

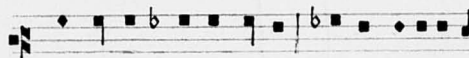
Quadra- ginta annis próximus fu-i

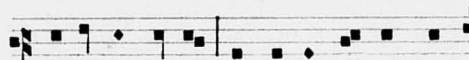
generati - ó-ni hu-ic, et dixi : Semper

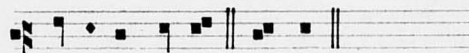
hi errant corde : ipsi vero non cog-

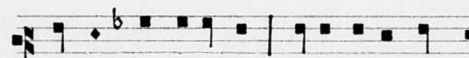
novérunt vi-as meas, quibus jurávi

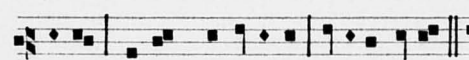
in i-ra me-a, si in-tro-í-bunt in

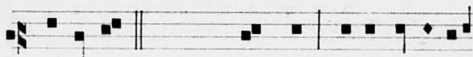
réquiem me-am. Regem, ut supra.

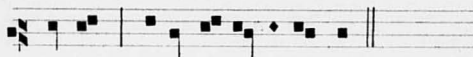
Réqui - em ætérrnam dona e-is, Dó-

mi-ne: et lux perpétu-a lúceat e-is.

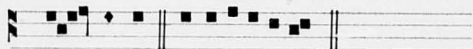
Vení-te, ut supra. Re-gem cu-i ómni-a

vi-vunt, Vení-te a-do-rémus.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Dí - ri-ge. E u o u a e.

Psalmus 5.

VERBA mea áuribus pércipe, Dómine : *
intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus
et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane
exáudies vocem meam.

Mane adstábo tibi, et vidébo : * quóniam
non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : *
neque permanébunt injústi ante óculos
tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitá-
tem : * perdes omnes, qui loquúntur men-
dácium.

Virum sánguinum, et dolósum abomi-
nábatur Dóminus : * ego autem in multi-
túdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad
templum sanctum tuum in timóre tuo.

D ómine, deduc me in justítia tua : *
propter inimícos meos dírige in conspéctu
tuo viam meam.

Q uóniam non est in ore eórum véritas :
* cor eórum vanum est.

S epúlchrum patens est guttur eórum,
linguis suis dolóse agébant : * júdica illos,
Deus.

D écidant a cogitátionibus suis , secún-
dum multitudínem impietátum eórum ex-
pélle eos : * quóniam irritavérunt te, Dó-
mine.

E t læténtur omnes, qui sperant in te : *
in ætérnum exsultábunt,et habitábis in eis.

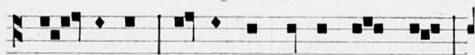
E t gloriabúntur in te omnes, qui díli-
gunt nomen tuum : * quóniam tu benedí-
ces justo.

D ómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ *
coronásti nos.

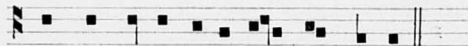
R équiem ætérnam,etc.

E t lux perpétua,etc.

Antiphona.

Dí - ri-ge, Dó-mi-ne Deus me - us,

in conspéctu tu-o vi - am meam.

Antiphona.

Convér-te-re, Dó-mine. E u o u a e.

Psalmus 6.

DOMINE, ne in furóre tuo árguas me : *
neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo ?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo , lavábo per singulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

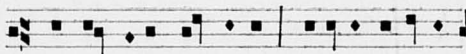
Exaudivit Dóminus deprecationem meam : * Dóminus oratióem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur vehementer omnes inimíci mei : * convertántur, et erubéscant valde velóciter.

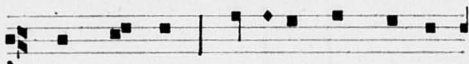
Réquiem ætérnam, etc.

Et lux perpétua, etc.

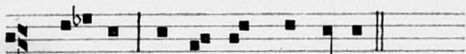
Antiphona.

Convér-tere, Dó-mine, et é-ri-pe á-ni-

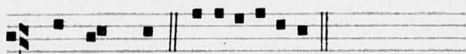

mam me-am : quóniam non est in

morte, qui me-mor sit tu - i.

Antiphona.

Nequándo. E u o u a e.

Psalmus 7.

DOMINE Deus meus, in te sperávi : * sal-
vum me fac ex ómnibus persecuénti-
bus me, et líbera me.

Ne quando rápiat, ut leo, ánimam
meam : * dum non est qui rédimat, neque
qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud : * si est
iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala : *
décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et
comprehéndat, et concúlcet in terra vi-
tam meam : * et glóriam meam in púlve-
rem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua : * et exal-
táre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge, Dómine Deus meus, in præ-
cépto, quod mandásti : * et synagóga po-
pulórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : *
Dóminus júdicat pópulos.

Júdice me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum : * scrutans corda et renes Deus.

Iustum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex justus, fortis, et pátiens : * numquid iráscitur per síngulos dies ?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis : * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ece partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum : * et incidit in fóveam, quam fecit.

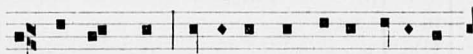
Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

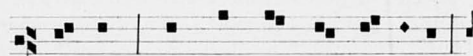
Réquiem ætérrnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua, etc.

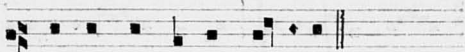
Antiphona.

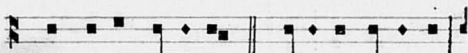
Nequándo rá-pi-at ut le-o ánimam

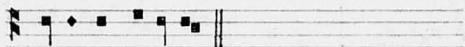
me-am, dum non est, qui ré-dimat,

neque qui salvum fá-ci-at.

Ÿ. - A porta ín-fe-ri. R. E-ru-e Dómine

á-nimas e-ó-rum.

Pater noster. totum secreto.

Lectiones leguntur sine Absolutione,
Benedictione, et Titulo.

Lectio I. Job 7. d.

PARCE mihi, Dómine : nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum ? aut quid appónis erga eum cor tuum ? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam ? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum ? Quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis ? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam ? Ecce, nunc in púlvere dórmiam : et si mane me quæsíeris, non subsístam.

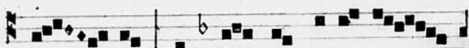
Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione.

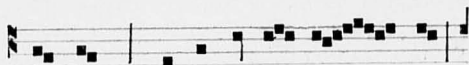
R. Cre-do, quod Redémptor me-us

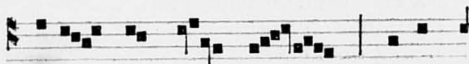
vi - vit, et in no-vís-si-mo

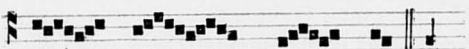
di - e de ter-ra surre-ctú -

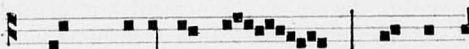
rus sum, * Et in car-ne me - a

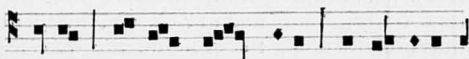
vi-dé - bo De - um Salva-

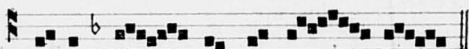
tó - rem me - um.

¶ Quem visú-rus sum e - go

ip-se, et non á - li-us, et ó - culi

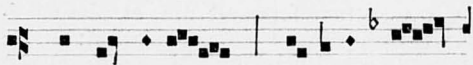

me-i con - spe-ctú-ri sunt.

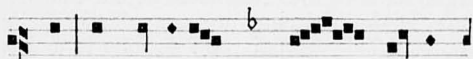
Et in carne mea, ut supra.

Lectio II. Job 10.

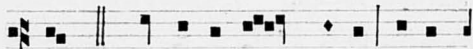
TÆDET ánimam meam vitæ meæ, dimít-
tam advérsum me elóquium meum,
loquar in amaritúdi- ne ánimæ meæ. Dicam
Deo : Noli me condemnáre : índica mihi,
cur me ita júdices. Numquid bonum tibi
vidétur, si calumniéris me, et ópprimas
me opus mánuum tuárum, et consílium
impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei
tibi sunt : aut sicut videt homo, et tu vi-
débis? Numquid sicut dies hóminis dies
tui, et anni tui sicut humána sunt témpora,
ut quæras iniquitátem meam, et peccátum
meum scrutéris? Et scias, quia nihil ím-
pium fécerim, cum sit nemo, qui de manu
tua possit erúere.

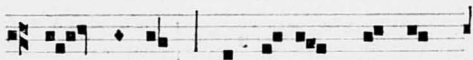
R. Qui Lá-za-rum re-susci - tá-

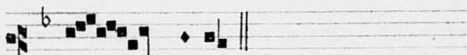
sti a monumén - to fœ-ti-

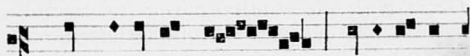
dum : * Tu e-is, Dó - mine, dona

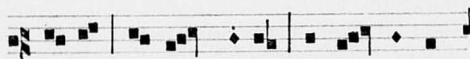
ré - qui-em, et lo-cum in-dul-

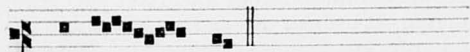
gén - ti-æ.

Qui ventú-rus es judi-cá-re

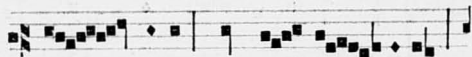
vi-vos et mór-tu-os, et sæ - culum

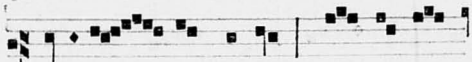
per i - gnem. Tu eis.

Lectio III. Job 10. b.

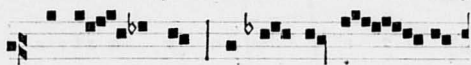
MANUS tuæ fecerunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu : et sic repén-te præcípitas me ? Memén-to, quæso quod sicut lutum féceris me, et in púl-ve-rem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti ? Pelle et cárnibus vestísti me : óssibus et nervis compegísti me : vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

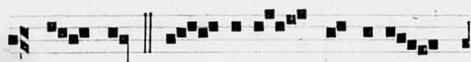
R. Dó - mine, quando vé - neris

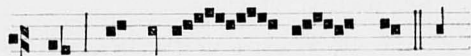
judicá - re ter-ram, u - bi me

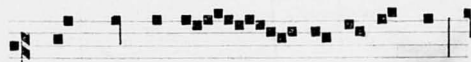
ab-scón - dam a vul-tu i - ræ

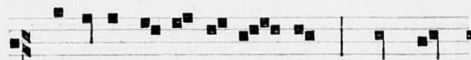
tu - æ? * Qui - a pec - cá - vi ni -

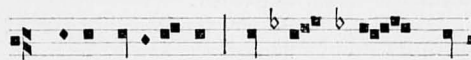
mis in vi-ta me - a.

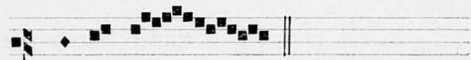
Ÿ. Commís-sa me - a pa-vé-sco,

et ante te e - ru-bé - sco : dum vé-

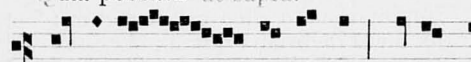

neris judicá-re, no - li me con-

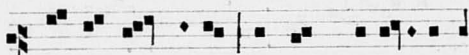

demná-re.

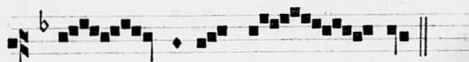
Quia peccávi. ut supra.

Ÿ. Réquiem æ - térnám do-na

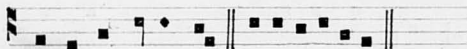
e - is, Dó - mine : et lux perpétu-a

lú - ce-at e - is.
Quia peccávi. ut supra.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

In lo-co páscu-æ. E u o u a e.

Psalmus 22.

DOMINUS regit me, et nihil mihi déerit :
* in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectionis educávit me : *
ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ , *
propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ
mortis, non timébo mala : * quóniam tu me-
cum es.

Virga tua et báculo tuus : * ipsa me
consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam , *
adversus eos, qui trébulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et
calix meus inébrians quam præclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me *
ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in
longitúdinem diérum.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

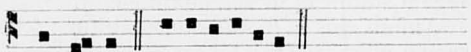
Et lux perpétua, etc.

Antiphona.

In lo-co páscu-æ i-bi me collocávit.

Antiphona.

De-lí-cta. E u o u a e.

Psalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam :
* Deus meus, in te confido, non eru-
béscam.

Neque irrídeant me inimíci mei : * éte-
nim univérsi qui sústinent te, non con-
fundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes *
supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi : *
et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me : *
quia tu es Deus salvátor meus, et te sustí-
nui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dó-
mine : * et misericordiárum tuárum, quæ
a sæculo sunt.

De lícta juventútis meæ, * et ignorántias
meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto
mei tu : * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in iudício : * docébit mites vias suas.

Univérse viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus, et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo, qui timet Dóminum ? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsíus, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllit de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicatæ sunt : * de necessitatibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt : * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me : * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

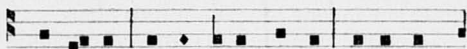
Innocéntes, et recti adhæsérunt mihi : * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israel, * ex ómnibus tribulatió nibus suis.

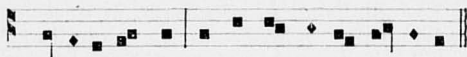
Réquiem ætérrnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Antiphona.

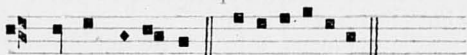

De-lí-cta juventútis me-æ, et i-gno-

ránti-as me-as ne me-míne-ris, Dómine.

Antiphona.

Credo vi-dé-re. E u o u a e.

Psalmus 26.

DOMINUS illuminátio mea, et salus mea :
* quem timébo ?

Dóminus protéctor vitæ meæ : * a quo
trepidábo ?

Dum apprópíant super me nocéntes, *
ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi in-
firmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsus me castra, * non
timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsus me prælium, * in
hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram : *
ut inhábitem in domo Dómini ómnibus
diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísi-
tem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo
suo : * in die malórum protéxit me in ab-
scóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívī, et immelávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * et dirige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

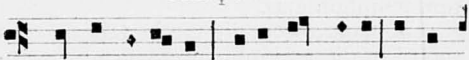
Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

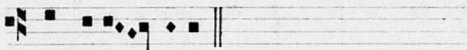
Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua, etc.

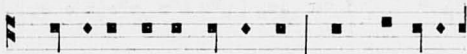
Antiphona.

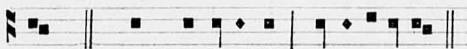
Credo vi-dé-re bona Dó-mini in ter-

ra vi-vén - tium.

Y. Cóllocet e-os Dóminus cum princípí-

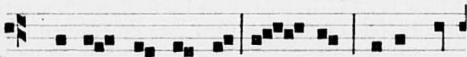

bus. R. Cum princípibus pópuli su-i.

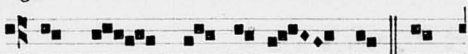
Pater noster. totum secreto.

Lectio IV. Job 13. d.

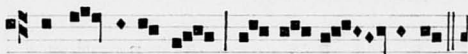
RESPONDE mihi : Quantas hábeo iniqui-
tátes et peccáta, scélera mea et delícta
osténde mihi. Cur fáciem tuam abscondís,
et arbitráris me inimícum tuum ? Contra
fólium, quod vento rápítur, osténdis po-
téntiam tuam, et stípulam siccam persé-
queris. Scribis enim contra me amaritúdi-
nes, et consúmere me vis peccátis adole-
scéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem
meum, et observásti omnes sémitas meas,
et vestígia pedum meórum considerásti :
qui quasi putrédo consuméndus sum, et
quasi vestiméntum, quod coméditur a
tínea.

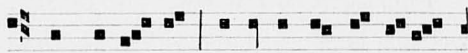
R. Memén-to me-i, De - us, quia ven-

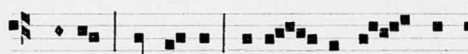
tus est vi - ta me - a : * Nec

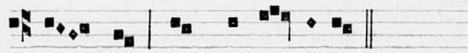
ad-spí-ci-at me vi - sus hó - minis.

V. De profún-dis clamávi ad te, Dó -

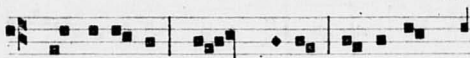
mi-ne : Dó-mine, exáu - di vo - cem

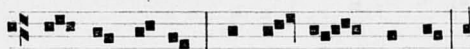
me - am. Nec ad-spí-ci-at. ut supra.

Lectio V. Job 14.

HOMO natus de muliere, brevi vivens tempore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur, et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmānet. Et dignum ducis super hujus-cémōdi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in iudícium? Quis potest fá-cere mundum de immúndo concéptum sémīne? nonne tu, qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est : constituísti térmīnos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sic-ut mercenárii, dies ejus.

R. He-i mi-hi ! Dó - mine, qui-a pec-

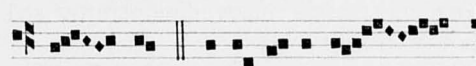
cá - vi ni-mis in vi - ta me-a.

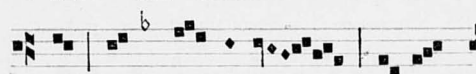
Quid fá-ci-am mi - ser ? u - bi

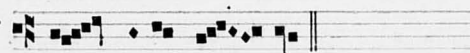
fú - gi-am, ni-si ad te Deus

me - us ? * Mi-se-ré-re me -

i, dum vé - ne-ris in no -

vís - si-mo di - e.

V. A - nima me-a turbá-ta est val-

de, sed tu, Dó-mine, suc - cúr -

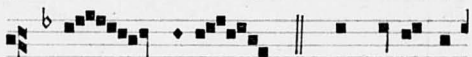
re e - i. Mi-se-ré-re. ut supra.

Lectio VI. Job 14. c.

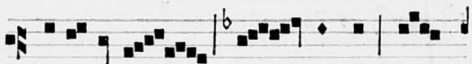
QUIS mihi hoc tríbuat, ut in inférno
prótegas me, et abscondas me, do-
nec pertránseat furor tuus, et con-
stítuas mihi tempus, in quo recordéris
mei? Pútasne mórtuus homo rursus vi-
vat? cunctis diébus, quibus nunc mílito,
expécto donec véniat immutátio mea.
Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi
mánuum tuárum pórriges délixteram. Tu
quidem gressus meos dinumerásti, sed
parce peccátis meis.

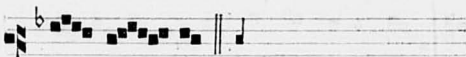
R. Ne recordé - ris peccá - ta me - a,

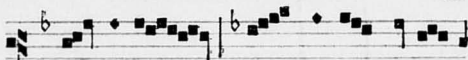
Dó - mine, * Dum véne-ris

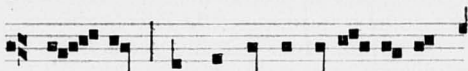
judi-cáre - sæ - culum per

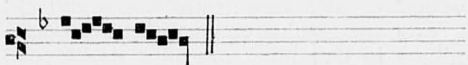
i - gnem.

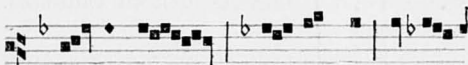
Ÿ. Dí - ri - ge, Dó - mi - ne De - us

me - us, in conspéctu tu - o vi - am

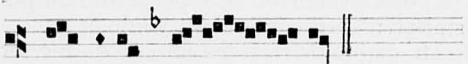
me - am. Dum véneris. ut supra.

Ÿ. Ré - qui - em æ - té - rnam do - na

e - is, Dó - mi - ne : et lux per - pé - tu - a

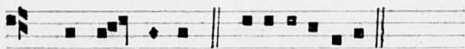

lú - ceat e - is.

Dum véneris. ut supra.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Complá - ce - at. E u o u a e.

Psalmus 39.

EXSPECTANS expectávi Dóminum : * et
inténdit mihi.

Et exaudivit preces meas : * et edúxit
me de lacu misériae, et de luto fácis.

Et státuit super petram pedes meos : *
et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum no-
vum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt : * et spe-
rábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini
spes ejus : * et non respéxit in vanitátes,
et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine Deus meus,
mirábília tua : * et cogitatióibus tuis non
est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi, et locútus sum : * multipli-
cáti sunt super númerum.

Sacrificium, et oblatiódinem noluísti : *
aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non po-
stulásti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut
fácerem voluntátem tuam : * Deus meus,
vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia
magna : * ecce, lábia mea non prohibébo :
Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde
meo : * veritátem tuam, et salutáre tuum
dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, et
veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias mi-

serationes tuas a me : * misericordia tua,
et veritas tua semper suscepérunt me.

Quoniam circumdederunt me mala,
quorum non est númerus : * comprehen-
dérunt me iniquitates meae, et non pótui
ut vidérem.

Multiplicatae sunt super capillos capitis
mei : * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me :
* Dómine, ad adjuvándum me respice.

Confundántur, et revereántur simul, qui
quærunt ánimam meam : * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur,
* qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, *
qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent, et læténtur super te omnes
quæréntes te : * et dicant semper : Magni-
ficétur Dóminus : qui díligunt salutáre
tuum.

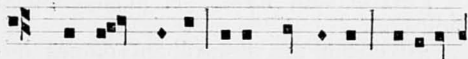
Ego autem mendícus sum, et pauper : *
Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es :
* Deus meus, ne tardáveris.

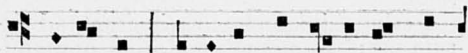
R équiem ætérrnam, etc.

Et lux perpétua, etc.

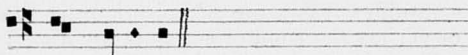
Antiphona.

Complá - ce-at ti-bi, Dómine, ut e-rí-

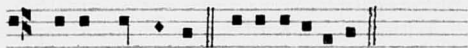

pi-as me : Dómine, ad ad-ju-vándum

me respice.

Antiphona.

Sana Dómine. E u o u a e.

Psalmus 40.

BEATUS, qui intélligit super egénium et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus ?

Et si ingrediebátur, ut vidéret, vana loquebátur : * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsium.

Advérsus me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsus me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsus me : * Numquid qui dormit, non adjíciat, ut resúrgat ?

Etenim homo pacis meæ, in quo speravi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatióem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resuscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum : * fiat, fiat.

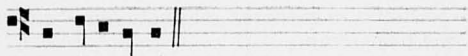
R équiem ætérnam, etc.

Et lux perpétua, etc.

Antiphona.

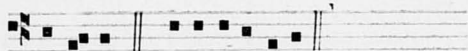

Sana, Dómine, á-nimam meam, quia

peccávi ti-bi.

Antiphona.

Si-tí-vit. E u o u a e.

Psalmus 41.

QUEMADMODUM desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat á-ni-ma mea ad te, Deus.

Sitívit á-ni-ma mea ad Deum fortem, vi-

vum : * quando véniam, et apparebo ante
fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die
ac nocte : * dum dicitur mihi quotidie :
Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me
ánimam meam : * quóniam transíbo in lo-
cum tabernáculi admirábilis, usque ad do-
mum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiόnis : *
sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea ? * et quare
contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confité-
bor illi : * salutáre vultus mei, et Deus
meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta
est : * proptérea memor ero tui de terra
Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce ca-
taractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super
me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericór-
diam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ : * dicam
Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei ? * et quare con-
tristátus incédo, dum afflígit me inimícus ?

Dum confringúntur ossa mea, * expro-
bravérunt mihi, qui tríbulant me inimíci
mei.

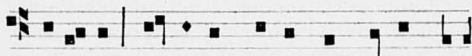
Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi
est Deus tuus ? * Quare tristis es, ánima
mea, et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor
illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

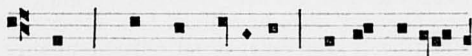
R équiem ætérnam, etc.

E t lux perpétua, etc.

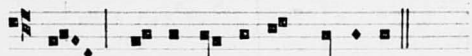
Antiphona.

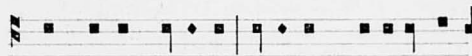
Si-tí-vit á - nima me-a ad Deum vi-

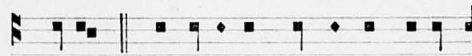
vum: quando véniam, et ap-paré-

bo an-te fá-ci-em Dómini?

Ne tradas bésti-is á-nimas confiténtes

ti-bi. R. Et á-nimas páuperum tu-ó-

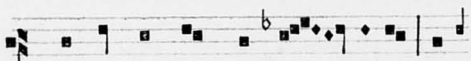
rum ne o-bliviscáris in fi-nem.

pater noster, totum secreto.

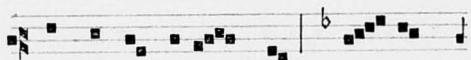
Lectio VII. Job 17.

SPIRITUS meus attenuábitur, dies mei
breviabúntur, et solum mihi súperest

sepúlchrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me iuxta te, et cuiúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi : Pater meus es : mater mea, et soror mea, vérnibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis consíderat ?

R. Peccántem me quo - tí - di-e, et

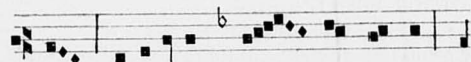
non me pœ-ni-tén - tem, ti - mor

mortis contúr - bat me : * Quia in in-

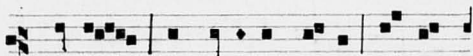
fér - no nulla est redémptio,

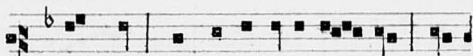
miserére me - i, De-us,

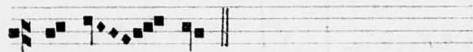
et sal - va me.

Ÿ. De-us, in nómine tu-o sal-vum

me fac, et in virtúte tu - a lí-

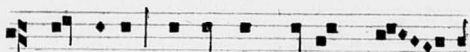

be-ra me.

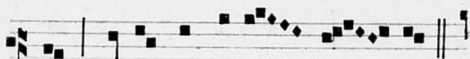
Quia in inférno, ut supra.

Lectio VIII. Job 19. c.

PELLI meæ, consúptis cárnibus, adhæ-
sit os meum, et derelicta sunt tantúm-
modo lábia circa dentes meos. Miserémini
mei, miserémini mei, saltem vos, amíci
mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare
persequímini me sicut Deus, et cárnibus
meis saturámini? Quis mihi tríbuat, ut
scribántur sermónes mei? quis mihi det,
ut exaréntur in libro stylo férreo, et plum-
bi lámina, vel celte sculpántur in sílice?
Scio enim, quod Redémptor meus vivit,
et in novíssimo díe de terra surrectúrus
sum. Et rursum circúmdabor pelle mea,
et in carne mea vidébo Deum meum.
Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei
conspectúri sunt, et non álius: repósita
est hæc spes mea in sinu meo.

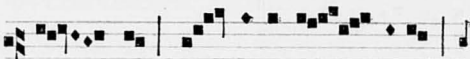
R. Dó-mine , secúndum a-ctum me-

um, no-li me ju-di - cá - re :

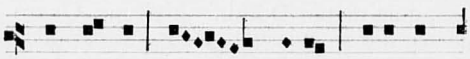
ni-hil di-gnum in conspéctu tu - o

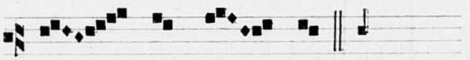
e - gi : í - de-o dé - precor

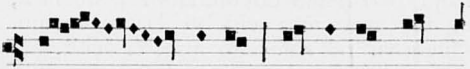
ma - je - stá - tem tu - am,* Ut

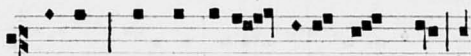
tu, De-us, dé - le-as i-niqui-

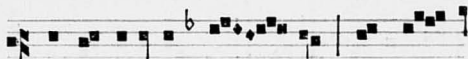
tá - tem me - am.

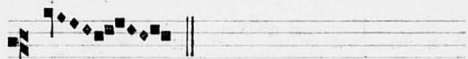
Am - pli-us la-va me, Dó-

mine, ab in-jus-ti-a me-a,

et a delicto me o munda

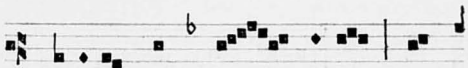

me.

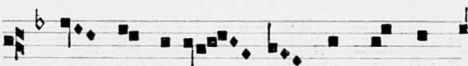
Ut tu Deus. ut supra.

Lectio IX. Job 10. d.

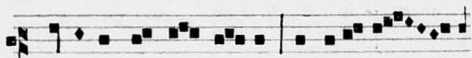
QUARE de vulva eduxísti me? qui úti-
nam consúptus essem, ne óculus
me vidéret. Fúissem, quasi non es-
sem, de útero translátus ad túmulum.
Numquid non páucitas diérum meórum
finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plan-
gam páululum dolórem meum: ántequam
vadám et non revérta, ad terram tene-
brósam, et opértam mortis calígine: ter-
ram misériæ et tenebrárum, ubi umbra
mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus
horror inhábitat.

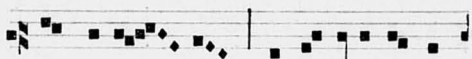
R. Líbera me, Dó - mi-ne, de

vi - is in-fér - ni, qui por-tas

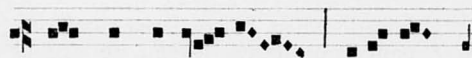
æ-reas confre-gí-sti, et visi-tá -

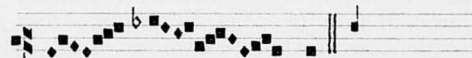
sti in-fér - num, et de-dísti e - is

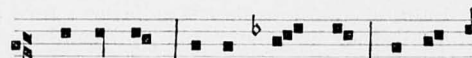
lu-men, ut vi-dé - rent te : * Qui

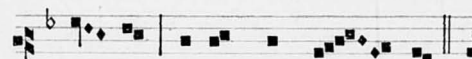
e - rant in pœ - nis tene-brá-

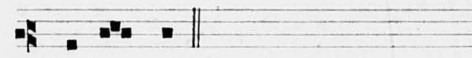
rum.

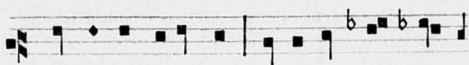
Ÿ. Clamántes, et di - cén - tes : Ad-ve-

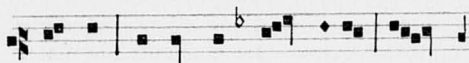
ní - sti Redémptor no - ster.

Qui e - rant. ut supra.

Ÿ. Réquiem ætérnam dona e - is, Dó-

mi- ne : et lux per - pé - tu-a lú -

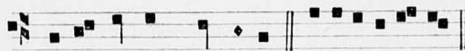

ce-at e - is. Qui e - rant.
ut supra.

Aliud Responsorium, videlicet : **Líbera**
me, Dómine, de morte ætérna, etc. quod
dicitur in die Commemorationis omnium
Defunctorum, et quandocumque pro De-
functis dicuntur novem Lectiones, requi-
re fol. 194.

AD LAUDES.

Absolute incipitur.

Exsul-tábunt Dómino. E u o u a e.

Psalmus 50.

MISERERE mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea :
et a peccato meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognó-

sco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnoval in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrificium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

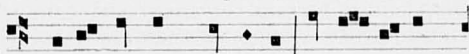
Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntate tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

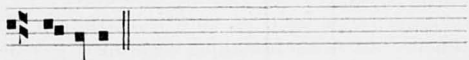
Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.
Et lux perpétua * lúceat eis.

Antiphona.

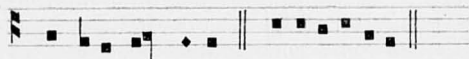

Exsul-tábunt Dómino os-sa hu-mi-

li- á-ta.

Antiphona.

Ex-áudi Dó-mine. E u o u a e.

Psalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiómem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster : *
spes ómnium fínium terræ, et in mari
longe.

Præparans montes in virtúte tua, accín-
ctus poténtia : * qui contúrbas profúndum
maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt, qui
hábitant términos a signis tuis : * éxitus
matutíni, et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : *
multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti
cibum illórum : * quóniam ita est præpa-
rátio ejus.

Rivos ejus inébria, múltiplica genímína
ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérmi-
nans.

Benedíces corónæ anni benignitátis
tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

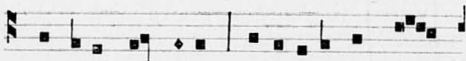
Pinguéscent speciósa desérti : et exsul-
tatione colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles
abundábunt fruménto : * clamábunt, éte-
nim hymnum dicent.

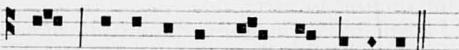
Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua, etc.

Antiphona.

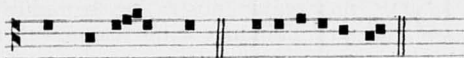

Exáudi, Dó-mine, o-ra-ti-ó-nem me-

am, ad te omnis ca - ro vé-ni-et.

Antiphona.

Me su-scé - pit. E u o u a e.

Psalmus 62.

DEUS, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea : * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa :
* sic in sancto appáruí tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua
super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum,
in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscepit délixtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66.

DEUS misereatur nostri, et benedicat nobis : * illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terra viam tuam : * in omnibus gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi, Deus : * confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur, et exsultent gentes : * quoniam iudicas populos in æquitate, et gentes in terra dirigis.

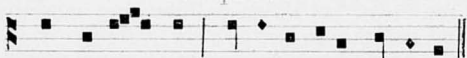
Confiteantur tibi populi, Deus : confiteantur tibi populi omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus : * et metuant eum omnes fines terræ.

Réquiem æternam, etc.

Et lux perpétua, etc.

Antiphona.

Me sus-cé - pit dextera tu-a, Dómine.

Antiphona.

A por-ta ín-fe-ri. Eu o u a e.

Canticum Ezechiae, Isaie 38.

EGO dixi : In dimidio dierum meorum * vadam ad portas inferi.

Quæsiui residuum annorum meorum : * dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra viventium.

Non aspiciam hominem ultra, * et habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est, et convoluta est a me, * quasi tabernaculum pastorum.

Præcisata est velut a texente, vita mea : dum adhuc ordier, succidit me : * de mane usque ad vespèram finies me.

Sperabam usque ad mane : * quasi leo sic contrivit omnia ossa mea.

De mane usque ad vespèram finies me : * sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor ut columba.

Attenuati sunt oculi mei, * suspicientes in excelsum.

Dómine, vim patior, responde pro me : * quid dicam, aut quid respondebit mihi, cum ipse fecerit ?

Recogitabo tibi omnes annos meos * in amaritudine animæ meæ.

Dómine, si sic vivitur, et in talibus vita spiritus mei : corripies me, et vivificabis me : * ecce in pace amaritudo mea amarissima.

Tu autem eruisti animam meam, ut non periret : * projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te : * non expectabunt, qui descendunt in lacum, veritatem tuam.

Vivens vivens ipse confitebitur tibi, sicut et ego hodie : * pater filiis notam faciet veritatem tuam.

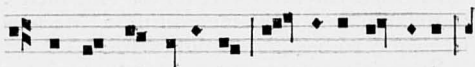
Dómine, salvum me fac : * et psalmos

nostros cantábitur cunctis diébus vitæ
nostræ in domo Dómini.

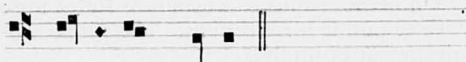
Réquiem ætérnam, etc.

Et lux perpétua, etc.

Antiphona:

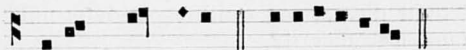

A por-ta ín-fe-ri é - ru-e, Dómine,

á - ni-mam meam.

Antiphona.

O-mnis spí-ritus. Eu o u a e.

Psalmus 148.

LAUDATE Dóminum de cælis : * laudáte
eum in excélsis.

Laudáte eum omnes ángeli ejus : * lau-
dáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : * laudáte
eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum ; * et aquæ
omnes, quæ super cælos sunt, laudent no-
men Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse
mandávit, et creáta sunt.

S tátuit ea in ætérnum, et in sæculum
sæculi : * præcéptum pósuit, et non præ-
teríbit.

Laudáte Dóminum de terra : * dracó-
nes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus pro-
cellárum : * quæ faciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles : * ligna fru-
ctífera, et omnes cedri.

Béstia, et univérſa pécora : * serpéntes,
et vólucres pennátæ.

Reges terræ, et omnes pópuli : * prín-
cipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines senes cum junióri-
bus laudent nomen Dómini : * quia exaltá-
tum est nomen ejus solius.

Conféſſio ejus super cælum et terram :
* et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis
Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

CANTATE Dómino cánticum novum : *
laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum : *
et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in
tympano, et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pó-
pulo suo : * et exaltábit mansuétos in sa-
lútem.

Exsultábunt sancti in glória : * læta-
búntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et
gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natió nibus :
* increpatiões in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédi-
bus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium conscriptum:
 * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus : *
 laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Iaudáte eum in virtútibus ejus : * lau-
 dáte eum secúndum multitudínem magni-
 tudinis ejus.

Iaudáte eum in sono tubæ : * laudáte
 eum in psaltério et cíthara.

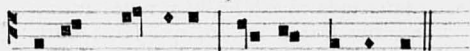
Iaudáte eum in tympano et choro : *
 laudáte eum in chordis et órgano.

Iaudáte eum in cymbalis benesonánti-
 bus, laudáte eum in cymbalis jubilatiónis :
 * omnis spíritus laudet Dóminum.

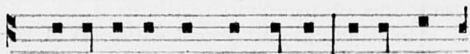
Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua, etc.

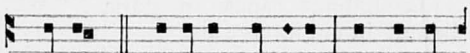
Antiphona.

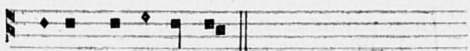
O-mnis spí-ritus lau-det Dóminum.

Ÿ. Audí-vi vocem de cæ-lo dicéntem

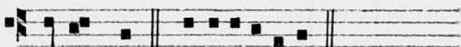

mi-hi. R. Be-á-ti mórtu-i qui in Dó-

mino mo-ri-ún-tur.

Antiphona.

E-go sum. E u o u a e.

Canticum Zachariæ. Luc. i. g.

BENEDICTUS Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis : * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus.

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos.

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Iusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis.

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini, paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum.

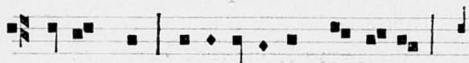
per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto.

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndo pedes nostros in viam pacis.

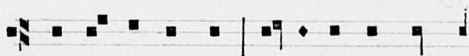
Réquiem ætérnam, etc.

Et lux perpétua, etc.

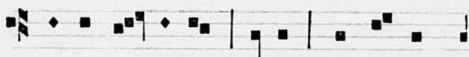
Antiphona.

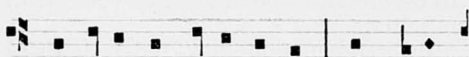
E-go sum resurrécti-o, et vi-ta :

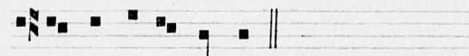
qui credit in me, é - ti-am si mór-

tu-us fú - e - rit, vivet, et o-mnis

qui vivit, et credit in me, non mori-

é - tur in æ - té-rnum.

Deinde, Pater noster.

Psalmus De profúndis, fol. 206. cum
Precibus et Orationibus Officio congruen-
tibus, ut supra in Vesperis, fol. 211.

DE OFFICIO FACIENDO

IN EXSEQUIIS ABSENTE CORPORE

DEFUNCTI ET IN DIE TERTIO, SEPTIMO, TRIGESIMO, ET ANNIVERSARIO.

Si faciendæ sint Exsequiæ absente corpore, eo die, quo bene visum fuerit, in Ecclesia dicatur Officium Mortuorum, cum tribus Nocturnis, et Laudibus, et Antiphonis duplicatis, vel saltem unum Nocturnum cum tribus Lectionibus, et Laudibus, et Missa. Post Missam, Celebrans deponit manipulum et planetam, accipit pluviale nigri coloris, et præcedentibus Subdiacono cum cruce, et Clero, et duobus Ceroferariis cum luminaribus accensis, et duobus Acolythis, uno cum navicula incensi et thuribulo, et altero cum vasculo aquæ benedictæ et aspersorio, et hoc libro Rituali, accedit cum Diacono a sinistris ad locum tumuli, et ibi a circumstante Clero cantatur *R. Libera me, Domine*, etc. fol. 194. Interim ministratur incensum, benedicitur, et imponitur in thuribulum.

Postea dicitur : *Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.* Sacerdos dicit : *Pater noster*, et dum secreto dicitur, accipit aspersorium, circuit tumbam aspergens, deinde incensat eodem modo, ut dictum est.

Postea dicit :

Ut fáciant in eis iudícium conscríptum :
 * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus : *
 laudáte eum in firmaménto virtútis
 ejus.

Iaudáte eum in virtútibus ejus : * lau-
 dáte eum secúndum multitudínem magni-
 tudínis ejus.

Iaudáte eum in sono tubæ : * laudáte
 eum in psaltério et cíthara.

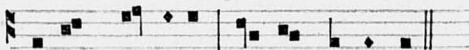
Iaudáte eum in tympano et choro : *
 laudáte eum in chordis et órgano.

Iaudáte eum in cymbalis benesonánti-
 bus, laudáte eum in cymbalis jubilatiónis :
 * omnis spíritus laudet Dóminum.

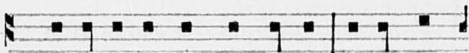
Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua, etc.

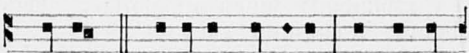
Antiphona.

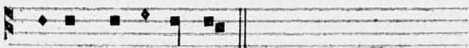
O-mnis spí-ritus lau-det Dóminum.

Ÿ. Audí-vi vocem de cæ-lo dicéntem

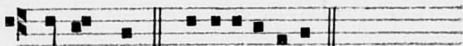

mi-hi. R. Be-á-ti mórtu-i qui in Dó-

mino mo-ri-ún-tur.

Antiphona.

E-go sum. E u o u a e.

Canticum Zachariæ. Luc. i. g.

BENEDICTUS Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptionem plebis suæ.

Et eréxit cornu salutis nobis : * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus.

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos.

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Iusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis.

Ut siné timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini, paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salutis plebi ejus : * in remissionem peccatórum eórum.

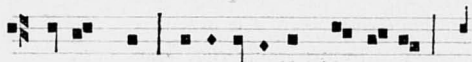
Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto.

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndo pe-des nostros in viam pacis.

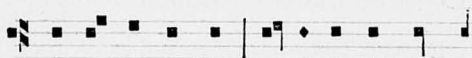
Réquiem ætérnam, etc.:

Et lux perpétua, etc.

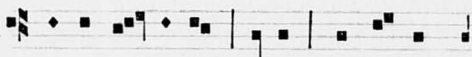
Antiphona.

E-go sum resurrécti-o, et vi-ta :

qui credit in me, é - ti-am si mór-

tu-us fú - e - rit, vivet, et o-mnis

qui vivit, et credit in me, non mori-

é - tur in æ - térum.

Deinde, Pater noster.

Psalmus De profúndis, fol. 206. cum
Precibus et Orationibus Officio congruen-
tibus, ut supra in Vesperis, fol. 211.

IN EXSEQUIIS ABSENTE CORPORE

DEFUNCTI ET IN DIE TERTIO, SEPTIMO, TRIGESIMO, ET ANNIVERSARIO.

Si faciendæ sint Exsequiæ absente corpore, eo die, quo bene visum fuerit, in Ecclesia dicatur Officium Mortuorum, cum tribus Nocturnis, et Laudibus, et Antiphonis duplicatis, vel saltem unum Nocturnum cum tribus Lectionibus, et Laudibus, et Missa. Post Missam, Celebrans deponit manipulum et planetam, accipit pluviale nigri coloris, et præcedentibus Subdiacono cum cruce, et Clero, et duobus Ceroferariis cum luminaribus accensis, et duobus Acolythis, uno cum navicula incensi et thuribulo, et altero cum vasculo aquæ benedictæ et aspersorio, et hoc libro Rituali, accedit cum Diacono a sinistris ad locum tumuli, et ibi a circumstante Clero cantatur *R. Libera me, Domine*, etc. fol. 194. Interim ministratur incensum, benedicitur, et imponitur in thuribulum.

Postea dicitur : *Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.* Sacerdos dicit : *Pater noster*, et dum secreto dicitur, accipit aspersorium, circuit tumbam aspergens, deinde incensat eodem modo, ut dictum est.

Postea dicit :

Y. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

Y. A porta ínferi.

R. Erue, Dómine, ánimam ejus.

Y. Requíescat in pace. R. Amen.

Y. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

ABSOLVE, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ N.) ut defúnctus (vel defúncta) sæculo tibi vivat : et quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Vel dicatur Oratio, quæ dicta est in Missa, vel alia conveniens.

Y. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.

R. Et lux perpétua líceat ei.

Y. Requíescat in pace. R. Amen.

¶ Si Offícium fuerit pro pluribus defunctis, Oratio et Y. dicantur in plurali numero : si fuerit mulier, in genere feminino : si fuerit Sacerdos, vel Episcopus, in Oratióne exprimitur nomen dignitatis, etc.

¶ Prædictus autem Officii ritus pro defunctis adultis tam Sacerdotibus et Clericis, quam sæcularibus et laicis, servari debet in Officio sepulturæ in die depositionis, sive in die tertio, septimo, trigesimo, et anniversario.

DE EXSEQUIIS PARVULORUM.

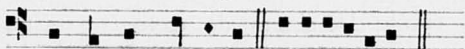
IN primis admonendi sunt Parochi, ut juxta vetustam et laudabilem Ecclesiarum consuetudinem, Parvulorum corpuscula non sepeliantur in communibus et promiscuis Cœmeteriorum et Ecclesiarum sepulturis; sed ut pro illis in parochialibus Ecclesiis, et illarum cœmeteriis, quatenus commode fieri potest, speciales et separatos ab aliis loculos et sepulturas habeant, seu fieri curent, in quibus non sepeliantur, nisi qui baptizati fuerint infantes, vel pueri, qui ante annos discretionis obierunt.

In funere Parvulorum ut plurimum non pulsantur campanæ; quod si pulsentur, non sono lugubri, sed potius festivo pulsari debent.

ORDO SEPELIENDI PARVULOS.

CUM igitur infans vel puer baptizatus defunctus fuerit ante usum rationis, induitur juxta ætatem, et imponitur ei corona de floribus, seu de herbis aromaticis et odoriferis, in signum integritatis carnis et virginitatis; et Parochus superpelliceo et stola alba indutus, et alii de Clero, si adsint, præcedente cruce, quæ sine hasta deferitur, accedunt ad domum defuncti, cum Clerico aspersorium deferente.

Sacerdos aspergit corpus, deinde dicit:
Antiphona.

Psalmus 112.

LAUDATE púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum : * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra ?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem.

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

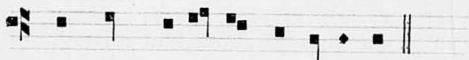
Glória Patri, etc.

Sicut erat, etc.

Antiphona.

Sit nomen Dómini benedíctum, ex

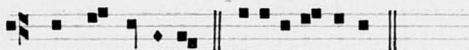

hoc nunc, et us-que in sæculum.

Dum portatur ad Ecclesiam, dicatur Psalm. Beáti immaculáti, etc. (fol. 180) ; et si tempus superest, dici potest Psalmus Laudáte Dóminum de cælis (fol. 258.) cum aliis duobus sequentibus, et in fine Glória Patri, etc.

Cum autem pervenerit ad Ecclesiam,
dicatur :

Antiphona.

Hic ac-cí-pi-et. E u o u a e.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : *
orbis terrárum, et univérsi qui hábi-
tant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : *
et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? *
aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde : *
qui non accépit in vano ánimam suam,
nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : *
et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, *
quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et
elevámini portæ æternáles : * et introíbit
rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ ? * Dóminus
fortis et potens, Dóminus potens in præ-
lio.

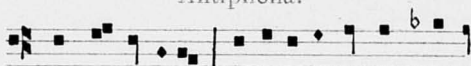
Attóllite portas príncipes vestras, et
elevámini portæ æternáles : * et introíbit
rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ ? * Dóminus
virtútum, ipse est rex glóriæ.

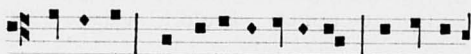
Glória Patri, etc.

Sicut erat, etc.

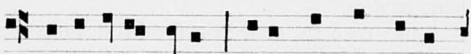
Antiphona.

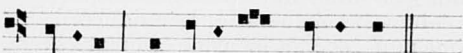
Hic ac-cí-pi-et be-nedicti-ó-nem a

Dómino, et mise-ricórdi-am a De-o

sa-lu-tá-ri su-o, quia hæc est gene-

rá-ti-o quærénti-um Dóminum.

Postea dicitur: Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto. Interim corpus aspergit.

Y. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

Y. Me autem propter innocéntiam suscepísti.

R. Et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

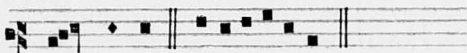
Orémus.

OMNIPOTENS et mitíssime Deus, qui ómnibus párvulis renátis fonte Baptísmatis, dum migrant a sæculo, sine ullis eórum méritis, vitam íllico largiris

ætérnam, sicut ánimæ hujus párvuli hódie
crédimus te fecísse : fac nos, quæsumus
Dómine, per intercessiónem beátæ Maríæ
semper Vírginis, et ómnium Sanctórum
tuórum, hic purificátis tibi méntibus fa-
mulári, et in paradíso cum beátis párvulis
perénniter sociári. Per Christum Dómi-
num nostrum. *R.* Amen.

Dum portatur ad tumulum, et etiamsi
tunc non portetur, dicitur :

Antiphona.

Jú - venes. E u o u a e.

Psalmus 148.

LAUDATE Dóminum de cælis : * laudáte
eum in excélsis.

Laudáte eum omnes ángeli ejus : *
laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : * laudáte
eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum : * et aquæ
omnes, quæ super cælos sunt, laudent
nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse
mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum
sæculi : * præcéptum pósuit, et non præ-
teríbit.

Laudáte Dóminum de terra : * dracó-
nes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus pro-
cellárum : * quæ fáciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiae, et univérſa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátæ.

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines, senes cum junióri-bus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solús.

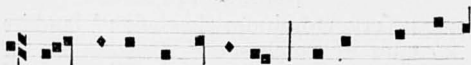
Conféſſio ejus super cælum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * filiis Isráel, pópulo appropinquánti sibi.

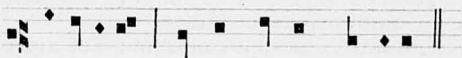
G lória Patri, etc.

Sicut erat, etc.

Antiphona.

Jú - venes et vírgi - nes, senes cum ju-

ni - ó - ri - bus laudent nomen Dómini.

K yrie eléison. C hriste eléison. K yrie eléison.

P ater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

V. Sínite párvulos veníre ad me.

R. Tálum est enim regnum cælórum.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

O rémus.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus, sanctæ puritátis amátor, qui ánimam hujus párvuli ad cælórum regnum hódie misericórditer vocáre dignátus es : dignéris étiam, Dómine, ita nobíscum misericórditer ágere, ut méritis tuæ sanctíssimæ Passiónis, et intercessióne beátæ Mariæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum tuórum, in eódem regno nos cum ómnibus Sanctis et Eléctis tuis semper fácias congaudére. Qui vivis et regnas cum Deo Patre, in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Deinde Sacerdos corpus aspergat aqua benedicta, et thurificet, similiter et tumulum : postea sepeliatur. Cum autem a sepultura revertuntur in Ecclesiam, dicatur :

Antiphona.

Benedí - cite. Eu o u a e.

Canticum trium puerorum. Dan. 3.

BENEDICITE ómnia ópera Dómini Dómino : * laudáte, et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite ángeli Dómini Dómino : * benedícite cæli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino : * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna Dómino : * benedícite stellæ cæli Dómino.

Benedícite omnis imber et ros Dómino : * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis et æstus Dómino : * benedícite frigus et æstus Dómino.

Benedícite rores et pruina Dómino : * benedícite gelu et frigus Dómino.

Benedícite glácies et nives Dómino : * benedícite noctes et dies Dómino.

Benedícite lux et ténebræ Dómino : * benedícite fúlgura et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * laudet, et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite montes et colles Dómino : * benedícite univérſa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino : * benedícite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete et ómnia, quæ movén-
tur in aquis, Dómino : * benedícite omnes
vólucres cæli Dómino.

Benedícite omnes béstia et pécora
Dómino : * benedícite fílii hóminum Dó-
mino.

Benedícat Israel Dóminum : * laudet et
superexáltet eum in sæcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómi-
no : * benedícite servi Dómini Dómino.

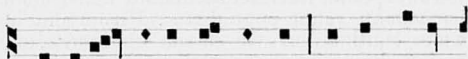
Benedícite spíritus, et ánimæ justórum
Dómino : * benedícite sancti, et húmiles
corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Míſael Dó-
mino : * laudáte, et superexaltáte eum in
sæcula.

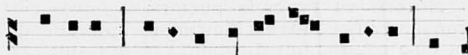
Benedicámus Patrem, et Fílium, cum sancto Spíritu : * laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

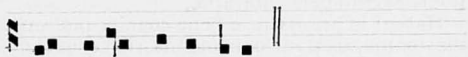
Antiphona.

Benedí - ci-te Dó-minum omnes e-lé-

cti ejus, á-gi-te di-es læ - tí-ti-æ et

con-fi-té - mi-ni il-li.

Deinde ante altare dicit Sacerdos :

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS, qui miro órdine Angelórum ministréria, hominúmque dispéncias : concéde propítius ; ut a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

DE SACRAMENTO MATRIMONII.

PAROCCHUS admonitus de aliquo Matrimonio in sua parochia contrahendo, primum cognoscat ex his ad quos spectat, qui et quales sint, qui Matrimonium contrahere volunt : An inter eos sit aliquod canonicum impedimentum : Utrum sponte, libere et secundum honestatem Sacramenti velint contrahere : Utrum sint in ætate legitima, ut vir saltem quatuordecim, mulier duodecim annos expleverit ; et uterque sciat rudimenta fidei, cum ea deinde filios suos docere debeant.

Noverit ex probatis auctoribus, quæ sint canonica impedimenta Matrimonii contrahendi, et quæ contractum dirimant ; et qui sint gradus consanguinitatis et affinitatis, et item cognationis spiritualis ex Baptismi vel Confirmationis Sacramento contractæ.

Habeat in primis ipse bene cognita præcepta illa omnia, quæ in Matrimoniis rite conficiendis servari oportere, sacri Canones, præcipue sancta Synodus Tridentina jussit ; dabitque operam, ut illa in parochia sua accurate, exacteque servantur.

Præsertim vero meminerit, Matrimonia inter raptorem et raptam, dum ipsa in raptoris potestate manserit, inita, nec non clandestina, et quælibet Matrimonia, quæ aliter quam præsentente Parocho, vel alio Sacerdote de ipsius Parochi, vel Ordinarii licentia, et duobus, vel tribus testibus contrahuntur, ex ipsius Concilii decretis, irrita omnino, ac nulla esse.

Est autem proprius Parochus, qui adesse debet, is, in cujus parochia Matrimonium celebratur, sive viri, sive mulieris.

Caveat præterea Parochus, ne facile ad contrahendum Matrimonium admittat vagos ac peregrinos, et qui incertas habent sedes ; neque item eos, qui antea conjugati fuerunt, ut sunt

uxores militum, vel captivorum, vel aliorum qui peregrinantur; nisi diligenter de iis omnibus facta inquisitione, et re ad Ordinarium delata, ab eoque habita ejusmodi Matrimonii celebrandi licentia, quæ gratis concedatur.

Antequam Matrimonium contrahatur, ter a proprio contrahentium Parocho continuis diebus festis in Ecclesia intra Missarum solemnias, ad ipsius Concilii præscriptum, publice denuntietur, inter quos Matrimonium sit contrahendum.

Si vero vir et mulier parochiæ sint diversæ, in utraque parochia fiant denuntiationes: quibus denuntiationibus factis, si nullum legitimum opponatur impedimentum, ad celebrationem Matrimonii procedatur. Sed si quid obstat, ultra Parochus non procedat.

Quod si aliquando probabilis fuerit suspicio, vel alia rationabilis causa subsit, arbitrio Episcopi, Matrimonium malitiose impediri posse, si tot præcesserint denuntiationes, tunc de licentia Ordinarii, vel una tantum fiat denuntiatio, vel saltem Parocho, et duobus, vel tribus testibus præsentibus, Matrimonium celebretur. Deinde ante illius consummationem denuntiationes in Ecclesia fiant: ut si aliqua subsunt impedimenta, facilius detegantur, nisi aliter Ordinarius ipse expedire judicaverit.

Has autem denuntiationes Parochus facere non aggrediatur, nisi prius de utriusque contrahentis libero consensu sibi bene constet.

Si vero infra duos menses post factas denuntiationes Matrimonium non contrahatur, denuntiationes repetantur, nisi aliter Episcopo videatur.

Denuntiationes autem fiant hoc modo. Inter Missarum solemnias Parochus populum admoneat in hanc sententiam vulgari sermone:

Notum sit omnibus hic præsentibus, quod N. vir, et N. mulier, ex tali, vel tali familia, et parochia, Deo adjuvante, intendunt inter se

contrahere Matrimonium. Proinde admonemus omnes et singulos, ut si quis noverit aliquod consanguinitatis, vel affinitatis, aut cognationis spiritualis, vel quodvis aliud impedimentum inter eos esse, quod Matrimonium contrahendum invicem impediat, illud quamprimum nobis denuntiare debeat; et hoc admonemus primo, si fuerit prima; vel secundo, si fuerit secunda; vel tertio, si fuerit tertia denuntiatio.

Moneat Parochus conjuges, ut ante benedictionem sacerdotalem in templo suscipiendam, in eadem domo non cohabitent, neque Matrimonium consumment, nec etiam simul maneant, nisi aliquibus propinquis, vel aliis præsentibus; quæ benedictio a nullo alio, quam ab ipso Parocho, seu ab alio Sacerdote de ipsius Parochi, vel Ordinarii licentia, fieri debet.

Caveat etiam Parochus, ne quando conjuges in primis nuptiis benedictionem acceperint, eos in secundis benedicat, sive mulier, sive etiam vir ad secundas nuptias transeat. Sed ubi ea viget consuetudo, ut si mulier nemini umquam nupserit, etiamsi vir aliam uxorem habuerit, nuptiæ benedicantur, ea servanda est. Sed viduæ nuptias non benedicat, etiamsi ejus vir numquam uxorem duxerit.

Matrimonium in Ecclesia maxime celebrari decet: sed si domi celebratum fuerit præsente Parocho et testibus, sponsi veniant ad Ecclesiam benedictionem accepturi, et tunc caveat Sacerdos, ne iterum a contrahentibus consensum exigit; sed tantum benedictionem illis conferat, celebrata Missa, ut infra dicetur.

Admoneantur præterea conjuges, ut antequam contrahant, sua peccata diligenter confiteantur, et ad Ss. Eucharistiam, atque ad Matrimonii Sacramentum suscipiendum pie accedant; et quomodo in eo recte et christiane conversari debeant, diligenter instruantur ex divina Scriptura, exemplo Tobiae et Saræ, ver-

bisque Angeli Raphaelis eos edocentis, quam sancte conjuges debeant convivere.

Postremo meminerint Parochi, a Dominica I. Adventus usque ad diem Epiphaniæ, et a Feria IV. Cinerum usque ad Octavam Paschæ inclusive, solemnitates nuptiarum prohibitas esse, ut nuptias benedicere, sponsam traducere, nuptialia celebrare convivia. Matrimonium autem omni tempore contrahi potest. Nuptiæ vero qua decet modestia et honestate fiant : sancta enim res est Matrimonium, sancteque tractandum.

Quæ omnia fere ex sacri Concilii Tridentini decretis desumpta, et item alia, quæ ibi de Matrimonio rite contrahendo præcipiuntur, sunt diligenter servanda.

RITUS CELEBRANDI

MATRIMONII SACRAMENTUM.

PAROCHUS igitur Matrimonium celebraturus, publicationibus factis tribus diebus festis, ut dictum est, si nullum obstet legitimum impedimentum, in Ecclesia, superpelliceo et alba stola indutus, adhibito uno saltem Clerico, superpelliceo pariter induto, qui librum et vas aquæ benedictæ cum aspersorio deferat, coram tribus aut duobus testibus, virum et mulierem, quos parentum vel propinquorum suorum præsentia cohonestari decet, de consensu in Matrimonium interroget, utrumque singillatim in hunc modum vulgari sermone :

N. vis accipere N. hic præsentem in

tuam legítimam uxórem juxta ritum sanctæ matris Ecclésiæ ?

Respondeat Sponsus : Volo.

Mox Sacerdos Sponsam interroget : N. vis accípere N. hic præsentem in tuum legítimum marítum juxta ritum sanctæ matris Ecclésiæ ?

Respondeat Sponsa : Volo.

Nec sufficit consensus unius, sed debet esse amborum, et expressus aliquo signo sensibili, sive fiat per se, sive per procuratorem.

Mutuo igitur contrahentium consensu intellecto, Sacerdos jubeat eos invicem jungere dexteras, dicens : Ego conjúngo vos in matrimónium, in nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Vel aliis utatur verbis juxta receptum uniuscujusque provinciæ ritum : postea eos aspergat aqua benedicta.

Mox benedicit annulum.

Benedictio Annuli.

✠. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

✠. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

O rémus.

BENEDIC, ✠ Dómine, ánnulum hunc, quem nos in tuo nómine benedícimus ✠, ut quæ eum gestáverit, fidelitátem íntegram suo sponso tenens, in pace, et voluntáte tua permáneat, atque in mútua

charitáte semper vivat. Per Christum Dó-
minum nostrum. *R.* Amen.

Deinde Sacerdos aspergat annulum
aqua benedicta in modum crucis; et
sponsus acceptum annulum de manu Sa-
cerdotis, imponit in digito annulari si-
nistre manus sponsæ, Sacerdote dicente:

In nómine Patris, *✠* et Filii, et Spíritus
Sancti. Amen.

Mox subjungat: *Ÿ.* Confirma hoc, Deus,
quod operátus es in nobis.

R. A templo sancto tuo, quod est in
Jerúsalem.

K yrie eléison. *C* hriste eléison. *K* yrie
eléison.

*P*ater noster. *secreto.*

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatióem.

R. Sed libera nos a malo.

Ÿ. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus, sperántes in te.

Ÿ. Mitte eis, Dómine, auxiliúm de san-
cto.

R. Et de Sion tuére eos.

Ÿ. Esto eis, Dómine, turris fortitúdi-
nis.

R. A fácie inimíci.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

O rémus.

RESPICE, quæsumus Dómine, super hos
fámulos tuos: et institútis tuis, qui-
bus propagatióem humáni géneris ordi-
násti, benígnus assístes; ut qui te auctóre

junguntur, te auxiliante serventur. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

His expletis, si benedicendæ sint nuptiæ, Parochus Missam pro Sponso et Sponsa, ut in Missali Romano, celebret servatis omnibus, quæ ibi præscribuntur.

Cæterum, si quæ provinciæ aliis, ultra prædictas, laudabilibus consuetudinibus et cæremoniis in celebrando Matrimonii Sacramento utantur, eas sancta Tridentina Synodus optat retineri.

Peractis omnibus, Parochus manu sua describat in libro Matrimoniorum nomina conjugum, et testium, et alia juxta formulam præscriptam; idque, licet alius Sacerdos, vel a se, vel ab Ordinario delegatus, Matrimonium celebraverit.

DE BENEDICTIONE

MULIERIS POST PARTUM.

Si qua puerpera post partum, juxta piam ac laudabilem consuetudinem, ad Ecclesiam venire voluerit, pro incolunitate sua Deo gratias actura, petieritque a Sacerdote benedictionem, ipse superpelliceo et stola alba indutus, cum ministro aspergillum deferente, ad fores Ecclesiæ accedat, ubi illam foris ad limina genuflectentem, et candelam accensam in manu tenentem, aqua benedicta aspergat, deinde dicat :

V. Adjutorium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Antiphona. Hæc accípiet.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : *
orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : *
et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? *
aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus, et mundo corde : *
qui non accépit in vano ánimam suam,
nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino :
* et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, *
quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et
elevámini portæ æternáles : * et introíbit
rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ ? * Dóminus
fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et
elevámini portæ æternáles : * et introíbit
rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ ? * Dóminus
virtútum, ipse est rex glóriæ.

Glória Patri, etc.

Sicut erat, etc.

Et repetitur Antiphona : Hæc accípiet
benedictiónem a Dómino, et misericórdiam
a Deo salutári suo : quia hæc est generátio
quæréntium Dóminum.

Deinde porrigens ad manum mulieris extremam partem stolæ, eam introducit in Ecclesiam, dicens:

Ingrédere in templum Dei, adóra Fílium beátæ Mariæ Vírginis, qui tibi fecunditátem tríbuit prolis.

Et ipsa ingressa, genuflectit coram Altari, et orat, gratias agens Deo de beneficiis sibi collatis; et Sacerdos dicit:

K yrie eléison. C hriste eléison. K yrie eléison.

P ater noster. *secreto.*

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

V. Salvam fac ancíllam tuam, Dómine.

R. Deus meus, sperántem in te.

V. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.

R. Et de Sion tuére eam.

V. Nihil proficiat inimícus in ea.

R. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

O rémus.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus, qui per beátæ Mariæ Vírginis partum fidélium pariéntium dolóres in gáudium vertísti: réspice propítius super hanc fámulam tuam, ad templum sanctum tuum pro gratiárum actióne lætam accedéntem; et præsta, ut post hanc vitam, ejúsdem beátæ Mariæ méritis, et intercessióne, ad

De Benedictionibus regulæ generales. 283
æternæ beatitudinis gaudia cum prole sua
pervenire mereatur. Per Christum Dómi-
num nostrum. R. Amen.

Deinde illam aspergit iterum aqua be-
nedicta in modum crucis, dicens : Pax et
benedictio Dei omnipotentis, Patris, ✠ et
Fílii, et Spíritus Sancti, descéndat super
te, et máneat semper. Amen.

DE BENEDICTIONIBUS

REGULÆ GENERALES.

NOVERIT Sacerdos, quarum rerum be-
nedictiones ad ipsum ; et quæ ad
Episcopum suo jure pertineant, ne ma-
joris dignitatis munera temere, aut impe-
rite unquam usurpet propria auctoritate.

In omni benedictione extra Missam,
Sacerdos saltem superpelliceo, et stola
pro ratione temporis utatur, nisi aliter
in Missali notetur.

Stando semper benedicat, et aperto
capite.

In principio cujusque benedictionis di-
cat :

✠. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicatur Oratio propria una, vel
plures, prout suo loco notatum fuerit.
Postea rem aspergat aqua benedicta, et

284 Ordo ad faciendam aquam bened.

ubi notatum fuerit, pariter incenset, nihil dicendo.

Cum Sacerdos aliquid benedicturus est, habeat ministrum cum vase aquæ benedictæ et aspergillo, et cum hoc Rituali libro, seu Missali.

Caveat, ne benedictionis causa ponat aliquid indecens super Altare, veluti esculenta; sed quod ejusmodi est, ponatur super mensam, commodo loco paratam.

ORDO AD FACIENDAM

AQUAM BENEDICTAM.

DIEBUS Dominicis, et quodcumque opus fuerit, præparato sale et aqua munda benedicenda in Ecclesia, vel Sacristia, Sacerdos superpelliceo et stola violacea indutus, primo dicit :

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Deinde absolute incipit Exorcismum salis.

EXORCIZO te creatúra salis per Deum✠ vivum, per Deum✠ verum, per Deum✠ sanctum, per Deum, qui te per Eliséum Prophétam in aquam mitti jussit, ut sanarétur sterílitas aquæ: ut efficiáris sal exorcizátum in salútem credéntium; et sis ómnibus suméntibus te sánitas ánimæ et córporis; et effúgiat, atque discédât a

loco, in quo aspersionem fueris, omnis phantasia, et nequitia, vel versutia diabolicæ fraudis, omnisque spiritus immundus, adjuratus per eum, qui venturus est judicare vivos et mortuos, et sæculum per ignem.

R. Amen.

Orémus.

IMMENSAM clementiam tuam, omnipotens æternæ Deus, humiliter imploramus, ut hanc creaturam salis, quam in usum generis humani tribuisti, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare tua pietate digneris: ut sit omnibus summentibus, salus mentis et corporis; et quidquid ex eo tactum, vel respersionem fuerit, careat omni immunditia, omni que impugnatione spiritalis nequitiae. Per Dominum nostrum.

Exorcismus aquæ, et dicitur absolute.

EXORCIZO te creatura aquæ, in nomine Dei Patris ✠ omnipotentis, in nomine Jesu ✠ Christi Filii ejus Domini nostri, et in virtute Spiritus ✠ Sancti: ut fias aqua exorcizata ad effugandam omnem potestatem inimici; et ipsum inimicum eradicare et explantare valeas cum angelis suis apostaticis: per virtutem ejusdem Domini nostri Jesu Christi, qui venturus est judicare vivos et mortuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Orémus.

DEUS qui ad salutem humani generis, maxima quæque sacramenta in aquarum substantia condidisti: adesto propitius invocationibus nostris, et elemento huic multimodis purificationibus præpa-

rátio. virtútem tuæ bene ✠ dictionis infunde; ut creatúra tua mystériis tuis serviens. ad abigéndos dæmones, morbósque pelléndos divínæ grátiae sumat efféctum, ut quidquid in dómibus, vel in locis fidélium, hæc unda respérserit, cáreat omni immundítia, liberétur a noxa: non illic resídeat spíritus péstilens, non aura corrúmpens: discédant omnes insídiæ laténtis inimíci; et si quid est, quod aut incolumitáti habitántium ínvidet, aut quiéti, aspersione hujus aquæ effúgiat, atque discédet: ut salúbritas per invocatióem sancti tui nóminis expetíta, ab ómnibus sit impugnationibus defénsa. Per Dóminum nostrum.

Hic ter mittit sal in aquam in modum crucis, dicendo semel: Commíxtio salis et aquæ páriter fiat in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Amen.

✠. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Grémus.

DEUS invíctæ virtútis auctor, et insuperábilis impérii Rex, ac semper magníficus triumphátor: qui advérsæ dominationis vires réprimis, qui inimíci rugientis sævítiam súperas, qui hostíles nequítias poténter expúgnas: te, Dómine, treméntes et súpplīces deprecámur, ac pétimus, ut hanc creatúram salis et aquæ dignánter aspicias, benígnus illústres, pietátis tuæ rore sanctífices; ut ubicúmque fúerit aspérta, per invocatióem sancti tui Nóminis, omnis infestatio immúndi spíritus abigá-

tur, terrórque venenósi serpéntis procul pellátur, et præséntia Sancti Spíritus nobis misericórdiam tuam poscéntibus, ubique adesse dignétur. Per Dóminum. in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Post benedictionem Aquæ, Sacerdos Dominicis diebus antequam incipiat Missam, aspergit Altare, deinde se, et ministros, ac populum, prout in Missali præscribitur.

Postea Christifideles possunt de ista Aqua benedicta in vasculis suis accipere, et secum deferre ad aspergendos ægros, domos, agros, vineas, et alia, et ad eam habendam in cubiculis suis, ut ea quotidie et sæpius aspergi possint.

BENEDICTIO CANDELARUM

extra diem Purificationis B. Mariæ Virginis.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, Fili Dei vivi, béne ✠ dic candélas istas supplicatió-
nibus nostris: infúnde eis, Dómine, per
virtútem sanctæ Cru ✠ cis, benedictiónem
cæléstem, qui eas ad repelléndas ténebras
humáno géneri tribuísti; talémque bene-
dictiónem signáculo sanctæ Cru ✠ cis

accípiant, ut quibuscúmque locis accénsæ, sive pósitæ fúerint, discédant príncipes tenebrárum, et contremíscent, et fúgiant pávidi cum ómnibus minístris suis ab habitatió nibus illis, nec præsúmant ámplius inquietáre, aut molestáre serviéntes tibi omnipoténti Deo : Qui vivis, et regnas in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

BENEDICTIO DOMORUM

in Sabbato Sancto Paschæ.

PAROCÍUS, seu alius Sacerdos, superpelliceo et stola alba indutus, cum ministro deferente vas aquæ ex benedictione Fontium antè perfusionem Chrismatis acceptæ, visitat domos sùe parochiæ, aspergens eas eadem aqua benedicta.

Ingrediens domum dicit : Pax huic dómui, et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde aspergens loca præcipua domus, et eos qui habitant in ea, dicit Antiphonam : Vidi aquam egrediéntem de templo a látere dextro, allelúja : et omnes, ad quos pervénit aqua ista, salvi facti sunt, et dicent : allelúja, allelúja.

Psalmus. Confitémini Dómino, quóniam bonus : quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Y. Glória Patri, etc.

Repetitur Antiphona. Vidi aquam, etc.

Deinde dicit : *Y.* Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, allelúja.

R. Et salutáre tuum da nobis, allelúja.

℣. Dómine, exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

EXAUDI nos, Dómine sancte, Pater omní-
potens, ætérne Deus : et sicut domos
Hebræórum in éxitu de Ægypto, agni
sánguine linítas (quod pascha nostrum, in
quo immolátus est Christus, figurábat), ab
Angelo percutiénte custodísti ; ita mittere
dignéris sanctum Angelum tuum de cælis,
qui custódiat, fóveat, próteget, vísitet, at-
que deféndat omnes habitántes in hoc
habitáculo. Per eúmdem Christum Dómi-
num nostrum. ℞. Amen.

ALIA BENEDICTIO DOMORUM.

alio tempore facienda cum aspersione
aquæ benedictæ.

PAROCHUS, seu alii Sacerdotes volentes
aliquam particularem domum, vel gene-
raliter domos fidelium alio tempore infra
annum aspergere aqua benedicta, ingre-
dientes domum dicant : Pax huic dómui,
et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde loca aspergendo, dicant Anti-
phonam : Aspérges me, Dómine, hyssópo,
et mundábor : lavábis me, et super nivem
dealbábor.

Psalmus. Miserére mei, Deus, secúndum
magnam misericórdiam tuam.

℣. Glória Patri, etc.

Et repetitur Antiphona. *Aspérge me, etc.*

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

EXAUDI NOS, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : et mittere digneris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, prótegit, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. *R.*

Amen.

Deinde aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO LOCI.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

BENEDIC ✠ Dómine, Deus omnípotens, locum istum (*vel* domum istam) : ut sit in eo (*vel* in ea) sánitas, cástitas, victória, virtus, humílitas, bónitas, et mansuetúdo, plenitúdo legis, et gratiárum áctio Deo Patri, et Fílio, et Spírítui Sancto ; et hæc benedíctio máneat super hunc locum (*vel* super hanc domum) et super habitántes in eo (*vel* in ea) nunc et semper. *R.* Amen.

Et aspergat aqua benedicta.

ALIA BENEDICTIO DOMUS NOVÆ.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

TE Deum Patrem omnipoténtem suppliciter exorámus pro hac domo, et habitatóribus ejus, ac rebus : ut eam bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre, ac bonis ómnibus ampliáre dignéris : tríbue eis, Dómine, de rore cæli abundántiam, et de pinguédine terræ vitæ substántiam, et desideria voti eórum ad efféctum tuæ miserationis perdúcas. Ad intróitum ergo nostrum bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris hanc domum, sicut benedícere dignátus es domum Abraham, Isaac, et Jacob : et intra paríetes domus istíus, Angeli tuæ lucis inhábitent ; eámque, et ejus habitátóres custódiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Deinde aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO THALAMI.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

BENEDIC ✠, Dómine, thálamum hunc :
et omnes habitántes in eo, in tua pace
consístant, et in tua voluntáte permáneant,
et senéscant, et multiplicéntur in longitú-
dinem diérum, et ad regna cælórum per-
véníant. Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Postea aspergat thalamum aqua be-
nedicta.

BENEDICTIO NOVÆ NAVIS.

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

PROPITIARE, Dómine, supplicatióibus
nostris, et béne ✠ dic navem istam
déktera tua sancta, et omnes qui in ea
vehéntur, sicut dignátus es benedícere
arcam Noe ambulántem in dilúvio : pór-
rige eis, Dómine, dékteram tuam, sicut
porrexísti beáto Petro ambulánti super
mare ; et mitte sanctum Angelum tuum de
cælis, qui líberet, et custódiat eam semper
a pérículis univérssis, cum ómnibus quæ in
ea erunt : et fámulos tuos, repúlsis adver-
sitátibus, portu semper optábili, cursúque
tranquíllo tueáris, transactísque, ac recte
perféctis negótiis ómnibus, iteráto témpo-
re ad própria cum omni gáudio revocáre

dignéris. Qui vivis et regnas, etc. *R.*
Amen.

Aspergat navim aqua benedicta.

BENEDICTIO COMMUNIS

super fruges et vineas.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ORAMUS pietátem tuam, omnípotens Deus, ut has primítias creatúre tuæ, quas áeris et plúviæ temperaménto nutríre dignátus es, benedictiónis tuæ imbre perfúndas, et fructus terræ tuæ usque ad maturitátem perdúcas. Tríbue quoque pópulo tuo de tuis munéribus tibi semper grátias ágere; ut a fertilitáte terræ esuriéntium ánimas bonis ómnibus affluéntibus répleas, et egénus et pauper laudent nomen glóriæ tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Aspergat illas aqua benedicta.

BENEDICTIO PEREGRINORUM

ad loca sancta prodeuntium.

PEREGRINI ad loca sancta profecturi, antequam discedant, juxta veteris Eccle-

sia institutum, debent accipere patentes seu commendatitias litteras a suo Ordinario, seu Parocho. Quibus obtentis, et rebus suis dispositis, facta peccatorum suorum confessione, et audita Missa, in qua dicitur Oratio pro Peregrinantibus, SS. Eucharistiam devote suscipiant. Expleta Missa, Sacerdos super eos genuflexos dicit sequentes preces :

Antiphona. In viam pacis.

Cant. Benedictus. fol. 261. in fine Gló-
ria Patri, etc.

Repetitur Antiphona. In viam pacis et prosperitátis dirigat vos omnípotens et miséricors Dóminus : et Angelus Ráphael comitétur vobíscum in via, ut cum pace, salute, et gáudio revertámini ad própria.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie
eléison. pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

V. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus, sperántes in te.

V. Mitte eis, Dómine, auxílium de san-
cto.

R. Et de Sion tuére eos.

V. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.

R. A fácie inimíci.

V. Nihil proficiat inimícus in eis.

R. Et fílius iniquitátis non appónat no-
cére eis.

V. Benedictus Dóminus die quotidie.

R. Prósperum iter fáciat vobis Deus
salutárium nostrórum.

V. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis.

R. Et sémitas tuas édoce nos.
 V. Utinam dirigántur viæ nostræ.
 R. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.
 V. Erunt prava in dirécta.
 R. Et áspera in vias planas.
 V. Angelis suis Deus mandávit de te.
 R. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
 V. Dómine, exáudi oratióem meam.
 R. Et clamor meus ad te véniat.
 V. Dóminus vobíscum.
 R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS, qui filios Israel per maris médium
 sicco vestígio ire fecísti, quique tri-
 bus Magis iter ad te stella duce pandísti :
 tribue eis, quæsumus, iter prósperum,
 tempúsque tranquíllum ; ut Angelo tuo
 sancto cómite, ad eum, quo pergunt lo-
 cum, ac demum ad æternæ salutis portum
 feliciter váleant perveníre.

DEUS, qui Abraham púerum tuum de
 Ur Chaldæórum edúctum, per omnes
 suæ peregrinatiónis vias illæsum custodí-
 sti : quæsumus, ut hos fámulos tuos custo-
 díre dignéris ; esto eis, Dómine, in pro-
 cínctu suffrágium, in via solátium, in æstu
 umbráculum, in plúvia et frígore tegu-
 méntum, in lassitúdine vehículum, in ad-
 versitaté præsidium, in lúbrico báculo, in
 naufrágio portus : ut te duce, quo ten-
 dunt, prósperè pervéniant, et demum in-
 cólumes ad própria revertántur.

ADESTO, quæsumus Dómine, supplica-
 tió nibus nostris, et viam famulórum
 tuórum in salutis tuæ prosperitaté dis-

póne : ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietates, tuo semper protegántur auxílio.

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus : ut família tua per viam salutis incédât, et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædixit, secúra pervéníat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

EXAUDI, Dómine, preces nostras, et iter famulórum tuórum propítius comitáre, atque misericórdiam tuam, sicut ubíque es, ita ubíque largíre : quátenus a cunctis adversitatibus, tua opitulatióne defénsi, gratiárum tibi réferant actiódinem. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Pax et benedictio ✠ Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti, descendat super vos, et máneat semper. Amen.

Deinde aspergantur aqua benedicta.

Quod si unus fuerit peregrinaturus, omnia dicantur in numero singulari : ac si Sacerdos ipse, qui benedicit, fuerit socius peregrinationis, dicat in persona prima numeri pluralis, quatenus congruere videbitur.

BENEDICTIO PEREGRINORUM

post reditum.

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Antiphona. Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum.

Psalmus 127.

BEATI omnes, qui timent Dóminum : *
qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Sicut erat, etc.

Antiphona. Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. P ater noster. secreto.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

Ÿ. Benedícti, qui véniunt in nómine Dómini.

R. Benedícti vos a Dómino, qui fecit cælum et terram.

Ÿ. Réspice, Dómine, in servos tuos, et in ópera tua.

R. Et dírige eos in viam mandatórum tuórum.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

LARGIRE, quæsumus Dómine, fámulis tuis indulgéntiam placátus et pacem : ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis, et secúra tibi mente deserviant.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, nostrórum témporum, vitæque dispósitor, fámulis tuis contínuæ tranquillitátis largíre subsidium : ut quos incólumes própriis laboribus reddidísti, tua fácias protectióne secúros.

DEUS, humílium visitátor, qui nos fraterna dilectióne consoláris : præténde societáti nostræ grátiam tuam ; ut per eos, in quibus hábitas, tuum in nobis sentiámus advéntum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, etc.

Deinde aspergantur aqua benedicta a Sacerdote, dicente : Pax et benedíctio ✠ Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, et Spírítus Sancti, descéndat super vos, et máneat semper. Amen.

BENEDICTIONES

ESCULENTORUM PRÆSERTIM IN PASCHA.

BENEDICTIO AGNI PASCHALIS.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS, qui per fámulum tuum Móysen, in liberatióne pópuli tui de Ægypto, agnum occídi jussísti in similitúdinem Dómini nostri Jesu Christi, et utrósque postes domórum de sáanguine ejúsdem agni perúngi præcepísti : tu bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris hanc creatúram carnis, quam nos fámuli tui ad laudem tuam súmere desiderámus, per resurrectionem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi : Qui tecum vivit et regnat in sæcula sæculórum. R. Amen.

Et mox aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO OVORUM

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

SUBVENIAT, quæsumus Dómine, tuæ bene ✠ dictiónis grátia, huic ovórum creatúræ : ut cibus salúbris fiat fidélibus tuis, in tuárum gratiárum actióne suméntibus ob resurrectionem Dómini nostri Jesu Christi : Qui tecum vivit et regnat in sæcula sæculórum. R. Amen.

Et aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO PANIS.

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, panis Angelórum, panis vivus æternæ vitæ, bene ✠ dicere dignáre panem istum, sicut benedixísti quinque panes in desérto : ut omnes ex eo gustántes, inde córporis et ánimæ percípiant sanitátem. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. R. Amen.

Et aspergat aqua benedicta.

ALIA BENEDICTIO PANIS.

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DOMINE sancte, Pater omnípotens, ætér-
ne Deus, bene ✠ dicere dignéris
hunc panem tua sancta spirituáli benedi-
ctióne : ut sit ómnibus suméntibus salus
mentis et córporis ; atque contra omnes
morbos, et univérsas inimicórum insídias
tutámen. Per Dóminum nostrum Jesum
Christum Fílium tuum, panem vivum, qui
de cælo descéndit, et dat vitam et salútem
mundo : et tecum vivit et regnat in uni-
táte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæ-
cula sæculórum. R. Amen.

Aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO

NOVORUM FRUCTUUM.

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus

BENEDIC ✠ Dómine hos novos fructus
N., et præsta : ut qui ex eis in tuo
sancto nómine vescéntur, córporis et áni-
mæ salúte potiántur. Per Christum Dómi-
num nostrum. R. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO

AD QUODCUMQUE COMESTIBILE.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

BENEDIC ✠ Dómine creatúram istam
N., ut sit remédium salutáre géneri
humáno : et præsta per invocatióem sancti Nóminis tui, ut quicumque ex ea sumpserint, córporis sanitátem, et ánimæ tutelam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO OLEI SIMPLICIS.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cælum et terram.

Exorcismus.

EXORCIZO te creatúra ólei per Deum Patrem ✠ omnipoténtem, qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt. Omnis virtus adversárii, omnis exércitus diáboli, et omnis incúrsus, omne phantásma sátanæ eradicáre, et effugáre ab hac creatúra ólei, ut fiat ómnibus, qui eo usúri sunt, salus mentis et córporis, in nómine Dei Patris ✠ omnipoténtis, et

Jesu ✠ Christi Fílii ejus Dómini nostri,
et Spíritus ✠ Sancti Parácliti, et in cha-
ritáte ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi,
qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos,
et sæculum per ignem. R. Amen.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Oremus.

D OMINE Deus omnípotens, cui adstat
exércitus Angelórum cum tremóre,
quorum servítium spirituále cognóscitur,
dignáre respícere, bene ✠ dícere, et san-
cti ✠ ficáre hanc creatúram ólei, quam ex
olivárum succo eduxísti, et ex eo infirmos
inúngi mandásti, quátenus sanitáte percé-
pta, tibi Deo vivo et vero grátias ágerent;
præsta, quæsumus, ut hi, qui hoc óleo,
quod in tuo nómine bene ✠ dícimus, usi
fúerint, ab omni languóre, omníque infir-
mitáte, atque cunctis insídiis inimíci libe-
réntur, et cunctæ adversitátes separéntur
a plásmate tuo, quod pretióso sáanguine
Fílii tui redemísti, ut numquam lædátur a
morsu antíqui serpéntis. Per eúmdem Dó-
minum nostrum Jesum Christum, etc. R.
Amen.

Aspergat oleum aqua benedicta.

BENEDICTIONES

AB EPISCOPIS VEL ALIIS FACULTATEM
HABENTIBUS FACIENDÆ.

BENEDICTIO

SACERDOTALIUM INDUMENTORUM

in genere.

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui per Móysen fámulum tuum pontificália, et sacerdotália, seu levítica vestiménta, ad expléndum in conspéctu tuo ministérium eórum, ad honórem et decórem Nóminis tui fieri decrevísti : adésto propítius invocatióibus nostris : et hæc induménta sacerdotália, désuper irrigánte grátia tua, ingénti benedictióne per nostræ humilitátis servítium purifi ✠ cáre, bene ✠ dicere, et conse ✠ cráre dignéris : ut divinis cúltibus et sacris mystériis apta et benedícta exístant : his quoque sacris véstibus pontífices, et sacerdótes, seu levítæ tui indúti, ab ómnibus impulsiónibus, seu tentatióibus malignórum spírituum

múniti et defénsi esse mereántur ; tuisque mystériis apte et condígne servíre et inhærére, atque in his tibi plácite et devóte perseveráre tríbue. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Orémus.

DEUS, invíctæ virtútis triumphátor, et ómnium rerum créator ac sanctificátor : inténde propítius preces nostras : et hæc indumentá levíticæ, sacerdotális, et pontificális glóriæ, minístris tuis fruéndá, tuo ore próprio bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris : omnesque eis uténtes, tuis mystériis aptos, et tibi in eis devóte ac laudabíliter serviéntes, gratos effícere dignéris. Per Dóminum, etc. R. Amen.

Orémus.

DOMINE Deus omnípotens, qui vestiménta pontíficibus, sacerdotíbus, et levítis in usum tabernáculi fœderis necessaria, Móysen fámulum tuum ágere jussísti, eúmque spírítu sapiéntiæ ad id peragéndum replevísti : hæc vestiménta in usum et cultum mystérii tui bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris ; atque minístros altáris tui, qui ea indúerint, septifórmis Spírítus grátia dignánter repléri, atque castitátis stola, beáta fácias, cum bonórum fructu óperum, ministérii congruéntis immortalitáte vestíri. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde aspergit ipsa indumenta aqua benedicta.

BENEDICTIO MAPPARUM

sive Lintheaminum Altaris.

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

EXAUDI, Dómine, preces nostras : et hæc lintheámina sacri altáris úsui præparáta, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Orémus.

DOMINE Deus omnípotens, qui Móysen fámulum tuum, ornáménta et lintheámina fácere per quadragínta dies docuísti : quæ étiam María téxuit, et fecit in usum ministérii, et tabernáculi foederis ; bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse-
✠ cráre dignéris hæc lintheámina ad tegéndum, involvendúmque altáre gloriosíssimi Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, etc. R. Amen.

Deinde aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO CORPORALIUM.

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℞ Et cum spírítu tuo.

Orémus.

CLEMENTISSIME Dómine, cujus inenarrá-
bilis est virtus, cujus mystéria arcánis
mirabílibus celebrántur : tríbue , quæsu-
mus ; ut hoc linteámen tuæ propitiatiónis
bene ✠ dictione sanctificétur ad conse-
crándum super illud Corpus et Sánguinem
Dei, et Dómini nostri Jesu Christi Fílii
tui : Qui tecum vivit et regnat in unitáte
Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula
sæculórum. ℞. Amen.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, bene ✠
dicere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠
cráre dignéris linteámen istud ad tegén-
dum , involvendúmque Corpus et Sán-
guinem Dómini nostri Jesu Christi Fílii
tui : Qui tecum vivit et regnat in unitáte,
etc. ℞. Amen.

Orémus.

OMNIPOTENS Deus , mánibus nostris
opem tuæ benedictiónis infúnde : ut
per nostram bene ✠ dictionem hoc lin-
teámen sanctificétur, et Córporis ac Sán-
guinis Redemptóris nostri novum sudá-
rium, Spíritus Sancti grátia efficiátur. Per
eúmdem Dóminum nostrum. in unitáte
ejúsdem Spíritus Sancti, etc. ℞. Amen.

Et aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO TABERNACULI

seu Vasculi pro sacrosancta Eucharistia
conservanda.

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

O MNIPOTENS sempitérne Deus, maje-
státem tuam súpplices deprecámur :
ut vasculum hoc pro Córpoře Fílii tui
Dómini nostri Jesu Christi in eo condéndo
fabricátum, bene ✠ dictiónis tuæ grátia
dicáre dignéris. Per eúndem Dóminum
nostrum, etc. R. Amen.

Deinde aspergit illud aqua benedicta.

BENEDICTIO NOVÆ CRUCIS.

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Y. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

R OGAMUS te, Dómine sancte, Pater om-
nípotens, ætérne Deus : ut dignéris
bene ✠ dícere hoc signum Crucis tuæ, ut
sit remédium salutáre géneri humáno ;

sit solíditas fídei, proféctus bonórum óperum, redéemptio animárum ; sit solámen, et protéctio, ac tutéla contra sæva jácula inimicórum. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Alia Oratio ad idem.

BENE ✠ DIC, Dómine Jesu Christe, hanc Crucem tuam, per quam eripuísti mundum a potestáte dæmonum, et superásti passióne tua suggestórem peccáti, qui gaudébat in prævaricatióne primi hóminis per ligni vétiti sumptiónem. Hic aspergat aqua benedicta. Sanctificétur hoc signum Crucis in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti ; ut orántes, inclinántesque se propter Dóminum ante istam Crucem, invéniant córporis et animæ sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Postea Sacerdos genuflexus ante Crucem devote adorat, et osculatur, et idem faciant quicumque voluerint.

BENEDICTIO IMAGINUM

Jesu Christi Domini nostri, Beatæ Mariæ Virginis, et aliorum Sanctorum.

✠. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

✠. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui Sanctorum tuórum imáges (sive effi-

gies) sculpi, aut pingi non réprobas, ut quóties illas óculis córporis intuémur, tóties eórum actus et sanctitátem ad imitándum memóriæ óculis meditémur: hanc, quæsumus, imáginem (seu sculptúram) in honórem et memóriam unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi (vel beatíssimæ Vírginis Mariæ, matris Dómini nostri Jesu Christi, vel beáti N. Apóstoli tui, vel Mártýris, vel Confessóris, aut Pontíficis, aut Vírginis) adaptátam bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris: et præsta; ut quicúmque coram illa unigénitum Fílium tuum (vel beatíssimam Vírginem, vel gloriósum Apóstolum, sive Mártýrem, sive Confessórem, aut Vírginem) suppliciter cólere et honoráre studúerit, illíus méritis et obténtu a te grátiam in præsénti, et ætérrnam glóriam obtíneat in futúrum. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Ultimo aspergat aqua benedicta.

RITUS BENEDICENDI ET IMPONENDI

PRIMARIUM LAPIDEM

PRO ECCLESIA ÆDIFICANDA

SERVANDUS A SACERDOTE FACULTATEM
HABENTE AB EPISCOPO.

ECCLESIAM ex Episcopi auctoritate tantum, juxta sacrorum Canonum decreta, ædificari fas est. Si vero Sacerdos, ejus ædificationis primum lapidem benedicendi potestatem habens, ejusmodi functionem peragat, hunc ritum servabit.

Pridie quam primarius lapis benedicatur, ligneam Crucem in loco, ubi debet esse Altare, figat ipse, vel alius Sacerdos. Sequenti vero die lapis in Ecclesiæ fundatione ponendus, qui debet esse quadratus, et angularis, benedicatur hoc modo.

Sacerdos indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albi coloris, adhibitis aliquot Sacerdotibus et Clericis, sal et aquam benedicit, nisi prius in promptu habeat jam benedictam ordinaria benedictione, ut supra fol. 284. et interim, dum cantatur a Clericis Antiphona cum Psalmo sequenti, aspergit locum, ubi Crux posita est, cum aqua benedicta.

Antiphona, Signum salutis pone, Dó-

mine Jesu Christe, in loco isto : et non permittas introíre ángelum percutiéntem.

Psalmus 83.

QUAM dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum ! * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exáudi oratió-nem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus : * et réspice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem dñligit Deus : * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in

innocentia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, etc.

Finito Psalmo, Sacerdos versus ad locum per eum aspersum, dicit :

Orémus.

DOMINE Deus, qui licet cælo et terra non capiáris, domum tuam dignáris habére in terris, ubi nomen tuum júgiter invocétur : locum hunc, quæsumus, beátæ Mariæ semper Vírginis, et beáti N. (nominando Sanctum vel Sanctam, in cujus honorem ac nomen fundabitur Ecclesia), omniúmque Sanctórum intercedéntibus méritis, seréno pietátis tuæ intúitu vísita, et per infusióem grátiae tuæ, ab omni inquinaménto purífica, purificatúmque consérva ; et qui dilécti tui David devotiónem in filii sui Salomónis ópere complevísti, in hoc ópere desidéria nostra perficere dignéris, effugiántque omnes hinc nequítiae spirituáles. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. R. Amen.

Postea stans benedicit primarium lapidem, dicens :

✠. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Sit nomen Dómini benedíctum.

R. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

✠. Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes.

314 Ritus bened. primum Lapidem.

R. Hic factus est in caput ánguli.

V. Tu es Petrus.

R. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam.

V. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

R. Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui es verus omnípotens Deus, splendor, et imágo ætérni Patris, et vita ætérna : qui es lapis anguláris de monte sine má-nibus abscíssus, et immutábile fundamén-tum : hunc lápidem collocándum in tuo nómine confírma ; et tu, qui es princípium et finis, in quo princípío Deus Pater ab inítio cuncta creávit, sis, quæsumus, prin-cípium, et increméntum, et consummátio ipsíus óperis, quod debet ad laudem et glóriam tui nóminis inchoári. Qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis, et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Tunc aspergit lapidem ipsum aqua be-nedicta, et accepto cultro, per singulas partes sculpsit in eum signum crucis, di-cens : In nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus Sancti. R. Amen.

Quo facto dicit : Orémus.

BENEDIC ✠ Dómine creatúram istam lá-pidis, et præsta per invocatiónem sancti Nóminis tui : ut quicúmque ad hanc Ecclésiám ædificándam pura mente auxí-lium déderint, córporis sanitátem, et áni-

mæ medélam percípiant. Per Christum
Dóminum nostrum. R. Amen.

Postea dicantur Litaníæ ordinariæ (fol.
135) sine Orationibus in fine positis : qui-
bus dictis, parato cæmento, et cæmenta-
rio assistente, Sacerdos inchoat, Clericis
prosequentibus, Antiphonam ; Mane sur-
gens Jacob, erigébat lápidem in títulum :
fundens óleum désuper, votum vovit Dó-
mino : Vere locus iste sanctus est, et ego
nesciébam.

Psalmus 126.

NISI Dóminus ædificáverit domum, * in
vanum laboravérunt qui ædificant
eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, *
frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere :
* súrgite postquam sedéritis, qui mandu-
cátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : *
ecce hæréditas Dómini, filii : merces, fru-
ctus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita fi-
lii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium
suum ex ipsis : * non confundétur, cum
loquétur inimícis suis in porta.

Glória Patri, etc.

Sicut erat, etc.

Quo dicto, Sacerdos stans tangit, et po-
nit ipsum primarium lapidem in funda-
mento, dicens : In fide Jesu Christi collo-
cámus lápidem istum primárium in hoc
fundaménto, in nómine Pa ✠ tris, et Fí-

✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti : ut vígeat vera fides hic, et timor Dei, fraternaque diléctio ; et sit hic locus destinátus oratióni, et ad invocándum, et laudándum nomen ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi ; qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Interim cæmentarius locat ipsum lapidem cum cæmento : postea Sacerdos spargit super ipsum lapidem aquam benedictam, dicens : Aspérge me, Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus. Miserére mei, Deus. (fol. 130) dicitur totus cum Glória Patri.

Quo dictó, Sacerdos spargit aquam benedictam per omnia fundamenta, si sunt aperta : si vero non sunt aperta, circuit aspergendo fundamenta Ecclesiæ designata. Et incipiens aspergere, inchoat Antiphonam, Clero prosequente.

Antiphona. O quam metuéndus est locus iste ! Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli.

Psalmus 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis :
✠ díligit Dóminus portas Sion super
ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósá dicta sunt de te, ✠ cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis ✠
sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus
Æthíopum, ✠ hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo

natus est in ea : * et ipse fundávit eam
Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populó-
rum, et príncipum : * horum, qui fuérunt
in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est
in te.

Gloria Patri. Sicut erat.

Antiphona. O quam metuéndus est lo-
cus iste ! Vere non est hic áliud, nisi do-
mus Dei, et porta cæli.

Interim aspergendo procedit usque ad
fundamenta aperta, seu designata, et re-
petita Antiphona, stans dicit : Orémus.

Ministri : Flectámus génuá. R. Leváte.

O MNIPOTENS, et miséricors Deus, qui
sacerdótibus tuis tantam præ cæteris
grátiam contulisti, ut quidquid in tuo nó-
mine digne, perfectéque ab eis ágitur, a
te fieri credátur : quæsumus imménsam
cleméntiam tuam ; ut quidquid modo vi-
sitatúri sumus, vísites : et quidquid bene-
dictúri sumus, bene ✠ dicas : sitque ad
nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum
tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli
pacis ingrèssus. Per Christum Dóminum
nostrum. R. Amen.

D EUS, qui ex ómnium cohabitatióne
Sanctórum ætérnum majestáti tuæ
condis habitáculum : da ædificatióni tuæ
incrementa cæléstia ; ut quod te jubénte
fundátur, te largiénte perficiátur. Per
Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

RITUS BENEDICENDI

NOVAM ECCLESIAM

SEU ORATORIUM PUBLICUM

UT IBI SANCTISSIMUM MISSÆ SACRIFICIUM
CELEBRARI POSSIT.

SACERDOS novam Ecclesiam de licentia Episcopi benedicturus, ut in ea divinum sacrificium Missæ rite celebretur, stola ac pluviali albi coloris indutus, aliquot Sacerdotibus et Clericis adhibitis, prælata Cruce media inter duos Clericos deferentes cereos accensos, mane procedit ad primariam Ecclesiæ, vel Oratorii januam: ubi stans capite aperto, conversus ad eam dicit absolute Orationem:

ACTIONES nostras, quæsumus Dómine, adspirando præveni, et adjuvando proséquere: ut cuncta nostra oratio et operatio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde inchoat Antiphonam: Aspér- ges me, etc. et Clerus alternatim dicit Psalmum Miserére, etc. (fol. 130) in fine Glória Patri.

Interim circumdant exterius Ecclesiam (quæ intus debet esse vacua et nuda, et pariter Altaria nuda, excluso populo, do-

nec absoluta sit benedictio), et Sacerdos accepto aspergillo ex herba hyssopi, ad ejus dexteram se convertens, parietes Ecclesiae in superiori parte, et in fundamentis, cum aqua benedicta aspergit, dicens: Aspérge me, Dómine; hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Reversi ad locum, unde Processio initium habuit, repetita Antiphona a Clero, Sacerdos stans ut prius versus Ecclesiam, dicit: Orémus.

Ministri: Flectámus génua. R. Leváte.
Oratio.

DOMINE Deus, qui licet cælo et terra non capiáris, domum tamen dignáris habére in terris, ubi nomen tuum júgiter invocétur: locum hunc, quæsumus, beátæ Mariæ semper Vírginis, et beáti N., omniumque Sanctórum intercedéntibus méritis, seréno pietátis tuæ intúitu vísita, et per infusióem grátiae tuæ ab omni inquinaménto purífica, purificatúmque consérva; et qui dilécti tui David devotiónem in fílii sui Salomónis ópere complevísti, in hoc ópere desidéria nostra perfícere dignéris, effugiántque omnes hinc nequítiae spirituáles. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. R. Amen.

Qua finita Oratione, omnes bini in Ecclesiam intrantes, ad Altare majus procedunt, Litanias decantantes (fol. 135).

Ubi dictum fuerit: Ut ómnibus fidélibus defúctis réquiem ætérrnam donáre dignéris: Te rogámus, audi nos, surgit

Sacerdos, et intelligibili voce dicit : Ut hanc Ecclesiám, et Altáre ad honórem tuum, et nomen sancti tui N., purgáre, et bene ✠ dícere dignéris, Te rogámus, audi nos.

Cum dicit, benedícere, manu dextera benedicit Ecclesiam, et Altare : deinde, ut prius, genuflectit donec perficiantur Litaníæ, et Cantorés prosequuntur : Ut nos exaudíre dignéris, Te rogámus, audi nos.

Fili Dei, Te rogámus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis, etc.

Dicto ultimo Kyrie eléison, Sacerdos stans, dicit : Orémus.

Ministri : Flectámus génuá. R. Leváte.

PRÆVENIAT nos, quæsumus Dómine, miséricórdia tua : et intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, voces nostras cleméntia tuæ propitiatiónis antícipet. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Tum distans ab Altari congruenti spatio genuflexus, et se signans, dicit : Deus, in adjutórium meum inténde ; et statim surgit, Clero respondente : Dómine, ad adjuvándum me festína ; ipse vero stans dicit : Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Chorus respondet : Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Postea Sacerdos dicit : Orémus.

Ministri : Flectámus génuá. R. Leváte.

Oratio.

OMNIPOTENS et miséricors Deus, qui sacerdotíbus tuis tantam præ cæteris

gratiam contulisti, ut quidquid in tuo nomine digne, perfectéque ab eis ágitur, a te fieri credátur : quæsumus imménsam cleméntiam tuam, ut quidquid modo visitáturi sumus, vísites ; et quidquid benedictúri sumus, bene ✠ dicas ; sitque ad nostræ humilitátis intróitum , Sanctorum tuorum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingrèssus. Per Dóminum , etc. R. Amen.

His dictis, inchoat Antiphonam : Bénedic, Dómine , domum istam nómini tuo ædificátam, cum tribus Psalmis sequentibus, videlicet :

Psalmus 119.

Ad Dóminum, cum tribulárer clamávi :
* et exaudivit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad linguam dolósam ?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 120.

LEVAVI óculos meos in montes, * unde
veniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit
cælum et terram.

Non det in commoti6nem pedem tuum :
* neque dormitet, qui cust6dit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet, *
qui cust6dit Israel.

D6minus cust6dit te, D6minus protectio
tua, * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te : * neque luna
per noctem.

D6minus cust6dit te ab omni malo : *
cust6diat animam tuam D6minus.

D6minus cust6diat introitum tuum, et
exitum tuum : * ex hoc nunc et usque in
sæculum.

Gloria Patri.

Sicut erat.

Psalmus 121.

LÆTATUS sum in his, quæ dicta sunt mi-
hi : * in domum D6mini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, * in atriiis
tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificatur ut civitas : *
cujus participatio ejus in idípsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus
D6mini : * testim6nium Israel ad confitén-
dum nómini D6mini.

Quia illic sederunt sedes in judicio, *
sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : *
et abundantia diligéntibus te.

Fiat pax in virtute tua : * et abundantia
in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos
meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum D6mini Dei nostri, *
quæsívi bona tibi.

Ritus reconciliandi Eccles. violatam. 323

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto.

Sicut erat, etc.

Antiphona. Benedic, Domine, domum istam nomini tuo ædificatam.

Interim aspergit interius parietes in parte superiori et inferiori, inchoans aspersionem a parte Evangelii, dicens: Asperges me, etc. tum ad Altare reversus, dicit: Oremus.

Ministri: Flectamus genua. R. Levate.

DEUS, qui loca nomini tuo dicanda sanctificas, effunde super hanc orationis domum gratiam tuam: ut ab omnibus hic nomen tuum invocantibus auxilium tue misericordie sentiatur. Per Dominum, etc. R. Amen.

His peractis, dicitur Missa de tempore occurrenti, vel de Sancto.

Ecclesia vero, quamvis a simplici Sacerdote, ut supra, sit benedicta, ab Episcopo tamen consecranda est.

RITUS RECONCILIANDI

ECCLESIAM VIOLATAM

SI NONDUM ERAT AB EPISCOPO CONSECRATA.

ECCLESIE violatæ reconciliatio per Sacerdotem ab Episcopo delegatum fiat hoc modo. Altare Ecclesiæ omnino nudetur, provideaturque, ut Ecclesia possit libere circumiri tam exterius, quam interiorius, si fieri potest. Paretur vasculum cum

aqua benedicta, et aspergillum de herba hyssopo factum. Sacerdos indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albo, adhibitis aliquot Sacerdotibus et Clericis, procedit ad primariam Ecclesiæ portam, ubi stans, Antiphonam incipit, dicens, Clero prosequente: **Aspérge me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Psalmus. Miserére, etc. (fol. 130), totus cum Glória Patri. Quo finito, Antiphona repetitur. Interim dum Antiphona, et Psalmus dicuntur, Sacerdos cum aqua benedicta aspergit in circuitu extrinsecus Ecclesiam, et Cœmeterium, simul aspergendo alternatim ad parietes Ecclesiæ, ac ad terram Cœmeterii, præsertim ad loca contaminata. Quo facto, redit ad locum, ubi incepit aspergere, et stans dicit:

Orémus.

OMNIPOTENS et miséricors Deus, qui sacerdotibus tuis tantam præ cæteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo nómine digne, perfectéque ab eis ágitur, a te fíeri credáur: quæsumus imménsam cleméntiam tuam, ut quod modo visitatúri sumus, vísites, et quidquid benedictúri sumus, bene ✠ dícas; sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingressus. Per Christum Dóminum nostrum. **R. Amen.**

Deinde Sacerdos incipit Litanias (fol. 135), et ingreditur Ecclesiam cum Clero, cantando eas: acceditque ante Altare

majus, coram quo genuflectit: cumque dictum fuerit: **Ut ómnibus fidélibus defúntis réquiem ætérnam donáre dignéris.** **R.** Te rogámus, audi nos.

Sacerdos surgit, et clara voce dicit: **Ut hanc Ecclésiám, et altáre hoc, ac Cœmetérium purgáre, et reconci- li
áre dignéris.** **R.** Te rogámus, audi nos.

Quibus dictis, rursus genuflectit, et Litanie perficiuntur. Quibus finitis, Sacerdos versus ad dictum Altare dicit: **Orémus.**

Et Ministri: **Flectámus génua.** **R.** Leváte.

PRÆVENIAT nos, quæsumus Dómine, misericórdia tua: et intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, voces nostras cleméntia tuæ propitiatiónis antícipet. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Deinde Sacerdos genuflectit ante Altare, et se signo crucis muniens, clara voce dicit: **Deus, in adjutórium meum inténde;** tum surgit et Chorus, seu adstantes Clerici respondent: **Dómine, ad adjuvándum me festína;** et Sacerdos stans, dicit: **Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.** **R.** Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Quo dicto, Sacerdos inchoat, Clero prosequente, Antiphonam: **Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus.**

Psalmus 67.

IN ecclésiis benedicite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

326 Ritus reconciliandi Eccles. violatam.

Repetitur Antiphona.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Repetitur Antiphona.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Repetitur Antiphona.

Manda, Deus, virtúti tuæ : * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

Repetitur Antiphona.

A templo tuo in Jerúsalem : * tibi ófferent reges múnera.

Repetitur Antiphona.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Repetitur Antiphona.

Díssipa gentes, quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægypto : * Æthiópia prævéniat manus ejus Deo.

Repetitur Antiphona.

Regna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino.

Repetitur Antiphona.

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad Oriéntem.

Repetitur Antiphona.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israel, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Repetitur Antiphona.

Mirábilis Deus in Sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ : * benedíctus Deus.

Et non dicitur G lória Patri, sed Anti-

phona repetitur. Interim dum Antiphona et Psalmi prædicti dicuntur, Sacerdos circumcivit Ecclesiam intrinsecus aspergendo: aspergit etiam specialiter loca contaminata. Quo facto, stans in Presbyterio versus ad Altare, dicit:

DEUS, qui in omni loco dominationis tuæ clemens et benígnus purificátor assístis: exáudi nos, quæsumus, et concède; ut in pósterum inviolábilis hujus loci permáneat benedíctio, et tui múnneris beneficia, univérsitas fidélium. quæ súpplicat, percípere mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Deinde dicitur Missa de die occurrenti.

¶ Simplex Sacerdos tantum ex privilegio Sedis Apostolicæ potest Ecclesiam ab Episcopo consecratam reconciliare, et tunc utatur ritu in Pontificali præscripto; procedatque indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albi coloris, adhibitis secum aliis Presbyteris et Clericis superpelliceis indutis, cum aqua ab Episcopo ad hunc usum rite benedicta.

RITUS BENEDICENDI

NOVUM CŒMETERIUM

PER SACERDOTEM AB EPISCOPO DELEGATUM.

PRIDIE quam fiat benedictio, ponitur in medio Cœmeterii benedicendi lignea Crux, alta ad staturam hominis, et ante

ipsam Crucem in terra figitur paxillus tri-
dens ligneus, altus ad cubitum unum,
aptus ad affigendum illi tres candelas.

Sequenti die mane Sacerdos in sacri-
stia paratus amictu, alba, cingulo, stola,
ac pluviali albi coloris, adhibitis aliquot
Sacerdotibus et Clericis indutis superpel-
liceis, qui deferant vasculum aquæ bene-
dictæ, aspergillum, et thuribulum cum
incensi navicula, et hoc Rituali libro, et
tribus candelis cereis, procedit ad Cœ-
meterium benedicendum, ante Crucem
in medio positam, et affiguntur, et accen-
duntur tres candelæ super ligneum paxil-
lum: et Sacerdos ante Crucem et cande-
las stans, discooperto capite, dicit:

Orémus.

OMNIPOTENS Deus, qui es custos animá-
rum, et tutela salutis, fides credén-
tium: respice propítius ad nostræ servi-
tútis officium, et ad intróitum nostrum
purgétur, bene ✠ dicátur, et sancti ✠ fi-
cétur hoc Cœmetérium; ut humana cór-
pora hic post vitæ cursum quiescéntia, in
magno judícii die simul cum felícibus
animábus mereántur adipísci vitæ perénis
gáudia. Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Mox ante ipsam Crucem omnes geni-
bus flexis dicunt Litanias (fol. 135), inci-
piente Cantore, cæteris respondentibus;
et cum dictum fuerit: **Ut omnibus fidéli-
bus defúctis, etc. Te rogámus, audi nos.**
Sacerdos surgit, et clara voce dicit, pro-
ducens manu signum crucis: **Ut hoc Cœ-**

metérium purgáre, et bene ✠ dícere dignéris. *R.* Te rogámus, audi nos.

Deinde Sacerdos, ut prius, genuflectit, et Litaníæ perficiuntur.

Quibus finitis, surgunt omnes, et Sacerdos Crucem aspergit aqua benedicta, dicens Antiphonam : Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus : Miserére, etc. (fol. 130). dicitur totus ab adstantibus, cum Glória Patri. Quo dicto, repetitur Antífona. Dum dicitur Psalmus, Sacerdos circuit, et perambulat totum Cœmeterium, incipiens ad ejus dexteram, aspergens ubique aqua benedicta : quo facto, redit ante Crucem, et ad ipsam respiciens, dicit :

Orémus.

DEUS, qui es totíus orbis cónditor, et humáni géneris redémptor, cunctarúmque creaturárum visibílium et invisibílium perféctus dispósitor : te súpplíci voce, ac puro corde expóscimus ; ut hoc Cœmetérium, in quo famulórum, famularúmque tuárum córpora quíescere debent, post currícula hujus vitæ labéntia, pur ✠ gáre, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris : quique remissionem ómnium peccatórum per tuam magnam misericórdiam in te confidéntibus præstitisti, corpóribus quoque eórum in hoc Cœmetério quiescéntibus, et tubam primi Archángeli exspectántibus, consolatiónem perpétuam largíter impertíre. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

330 Ordo reconciliandi Cœmet. violatum.

Tunc figit in summitate Crucis unam ex tribus candelis ardentibus, et alias duas similiter ardentem in duobus brachiis ejusdem Crucis. Deinde incensat ipsam Crucem, et aspergens aqua benedicta, redit cum Ministris in sacristiam.

ORDO RECONCILIANDI

CŒMETERIUM VIOLATUM

SIVE ECCLESIAE CONTIGUUM SIT SIVE SEPARATUM, UBI ECCLESIA NON EST POLLUTA.

MANE diei, qua facienda est reconciliatio, Sacerdos, si ab Episcopo facultatem habeat, adhibitis aliis Sacerdotibus et Clericis indutis superpelliceis, in sacristia, aut alio decenti loco, vestitus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albi coloris, accedit ad medium Cœmeterii, Clerico vasculum aquæ benedictæ, et aspergillum deferente: et ibi super tapete genuflectit una cum Ministris; et Cantores, alique omnes genibus flexis, dicunt Litanias (fol. 135). In quibus cum dictum fuerit: **Ut omnibus fidelibus defunctis, etc. Te rogâmus, audi nos; Sacerdos surgit, et manu dextera producens signum crucis super Cœmeterium, clara voce dicit: Ut hoc Cœmeterium reconciliâre, et sancti ✠ ficâre digneris. R. Te rogâmus, audi nos.**

Ordo reconciliandi Cœmet. violatum. 331

Quibus dictis, ut prius, genuflectit, Cantoribus Litanias perficientibus. Quibus finitis, surgunt omnes, et Sacerdos, accepto aspergillo cum aqua benedicta, inchoat Antiphonam : **Aspérge me, Dómine, hyssópo, Clero prosequente, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Psalmus : **Miserére**, etc. (fol. 130), dicitur totus sine Glória Patri, etc.

In fine repetitur Antiphona : **Aspérge me, etc.**

Dum hæc dicuntur, Sacerdos circuit totum Cœmeterium, incipiens ad ejus dexteram, aspergens ubique aqua benedicta, præsertim in loco, ubi violatio commissa est. Quo peracto, redit ad locum ubi Litanie dictæ fuerunt, et ibi stans dicit : **Orémus.**

Et Ministri : **Flectámus génua. R. Leváte.**

DOMINE pie, qui agrum figuli pretio Sanguinis tui in sepulturam peregrinorum comparari voluisti : quæsumus, dignanter reminiscere clementissimi hujus mysterii tui. Tu es enim, Dómine, figulus noster : tu quiétis nostræ ager : tu agri hujus pretium. Tu dedisti étiam, et suscepisti. Tu de pretio tui vivifici Sanguinis nos requiescere donasti. Tu ergo, Dómine, qui es offensionis nostræ clementissimus indúltor, expectantíssimus judicátor, judícii tui superabundantíssimus miserátor : judícium tuæ justíssimæ severitátis abscondens, post miseratióem tuæ

332 Ritus absolv. et bened. populos et

piae redemptionis, adesto exauditor, et effector nostrae reconciliationis: hocque Cœmetérium peregrinorum tuorum, cælestis patriæ incolatum expectantium, benignus purifica, et reconcilia; et hic tumulorum et tumulandorum corpora, de potentia et pietate tuæ resurrectionis ad glóriam incorruptionis, non damnans, sed glorificans resuscita. Qui venturus es judicare vivos, et mortuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

RITUS ABSOLVENDI ET BENEDICENDI

POPULOS ET AGROS

EX APOSTOLICÆ SEDIS INDULTO.

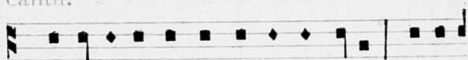
ACCEPTO diplomate Pontificio, constituitur dies Dominica, Delegato et Populo commodior, pro ejusdem diplomatis publicatione, et executionis inchoatione.

Die constituta, mane fiat concio, qua doceatur Populus de contentis in diplomate Pontificio, et de præparatione ad futuram absolutionem, et benedictionem. Deinde Missa celebretur a Delegato pro remissione peccatorum, sine Glória in excelsis, cum unica Oratione, et Credo, in paramentis violaceis: qua finita, deposita casula et manipulo, induatur Celebrans pluviali violaceo, et si sit Episcopus, mi-

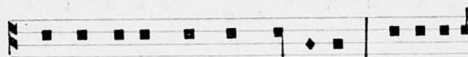
tram simplicem assumat; et omnibus genuflexis ante Altare, cantentur Litanie Sanctorum (fol. 135), omissis Precibus et Orationibus post eas dici solitis.

Sedeat Delegatus, dictis Litanis, cooperto capite, in sede sibi parata super scabello Altaris, vel in sede episcopali, si est Episcopus, seu super faldistorio posito super dicto scabello, cum duobus Ministris paratis more diaconali et subdiaconali sine manipulis, adstantibus hinc inde a lateribus omnibus de Clero; et alta voce ab aliquo legatur diploma, audiente Populo; quo lecto, dicat Delegatus: **Deo grátias.**

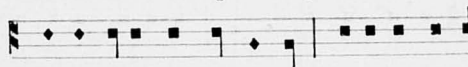
Tunc nomine Populi ille, qui ibi pro Diacono assistit, profunde inclinatus a sinistris Delegati facit Confessionem in cantu.

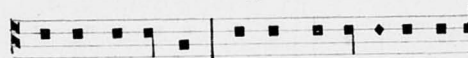
Confí-te-or De-o omnipoténti, be-á-

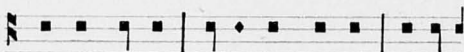
tæ Ma-rí-æ semper Vírgi-ni, be-á-to

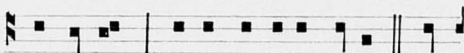
Micha-é-li Archánge-lo, be-á-to Jo-

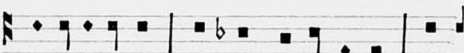
án-ni Baptístæ, sanctis A-póstolis Pe-

tro et Paulo, ómnibus Sanctis, et ti-

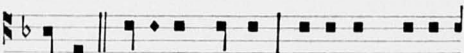
bi Pa-ter, qui-a peccávi nimis co-

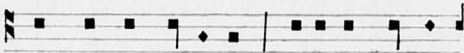
gi-ta-ti-ó-ne, ver-bo, et ó-pe-re : me-

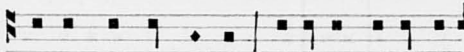
a culpa, me-a culpa, me-a má-xima

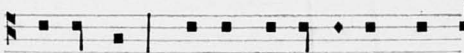
culpa. I-de-o precor be-átam Marí-

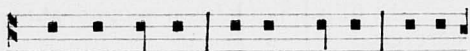
am semper Vírginem, be-átum Micha-

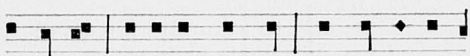
é-lem Archángelum, be-átum Joánnem

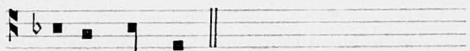
Ba-ptístam, sanctos A-pó-stolos Pe-

trum et Paulum, omnes Sanctos, et te

Pa-ter, o-rá-re pro me ad Dóminum

Deum nostrum.

Qua finita, si est Episcopus, assumpto baculo pastorali in sinistra manu, et adhuc sedens cooperto capite, incipit Psalmum *Miserére* (fol. 251), et in fine Glória Patri : et prosequitur alium Psalmum : Deus misereátur (fol. 256), et in fine Glória Patri, super universum Clerum et Populum genuflexum, recitando tales Psalmos sine cantu, alternatim a Delegato, et Clero.

Quibus finitis, Delegatus stans detecto capite, baculoque deposito, si est Episcopus, versus Populum manibus junctis, dicit : *Kyrie eléison.*

Respondet Clerus : *Christe eléison. Kyrie eléison.*

pater noster.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

V. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus, sperántes in te.

V. Nihil proficiat inimícus in eis,

R. Et filius iniquitátis non appónat nocére eis.

V. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.

R. A fácie inimíci.

V. Dómine, exáudi oratiómem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Oremus.

DEUS, cui próprium est miseréri semper, et párcere, súscipe deprecatiómem nostram : ut nos et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum. **R.** Amen.

Deinde sedens Delegatus cooperto capite, et si est Episcopus, assumpto baculo, dicit :

MISEREATUR vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. **R.** Amen.

INDULGENTIAM, absolutiódinem, et remisiómem peccatórum vestrórum tríbuat vobis omnípotens et miséricors Dóminus. **R.** Amen.

Manuque dextera super Populum genuflexum extensa, addit :

AUCTORITATE Dei omnípoténtis, et beatorum Apostolorum Petri et Pauli, a Sanctíssimo Dómino nostro Papa N. mihi concéssa, absólvo vos et omnes hujus loci, ab omni vínculo excommunicatiónis, suspensiónis, interdícti, aliisque ecclesiá-

sticis sententiis, censuris, et pœnis, étiam in lîtteris die Cœnæ Dómini sólitis legi conténtis, per vos incúrsis, quas modo ignorátis, juxta tenórem pontificiî diplómatis próxime lecti. Et restítuo vos omnes comunióni, et unitáti fidélium, et sanctis Sacraméntis Ecclésiæ. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. *℟.* Amen.

Si est Episcopus, facit ter signum crucis.

Tunc Delegatus adhuc sedens, per se ipsum, vel alium firmioris vocis, indicit dies tres singillatim pro jejunió; et decernit diem Dominicam sequentem, vel aliam arbitrio suo, pro Communionem, Benedictionem Agrorum et Populi, et Indulgentia Plenaria.

Die constituta, Populus universus debet communicare, et hora competenti Delegatus cantabit Missam, quæ est ad finem Missalis, sub titulo Pro quacumque necessitate, cum paramentis violaceis, sine Glória, cum unica Oratione, et Credo.

Et in fine Missæ Celebrans benedicit de more, et si est Episcopus, dat Indulgentias.

Finita Missa, Delegatus, et duo Ministri assumunt paramenta alba, et si est Episcopus, mitram pretiosam; et genuflexis ante Altare cum universo Clero et Populo cantantur Litanie Sanctorum (fol. 135), repetito ter *℣.* Ut fructus terræ dare, et conservare digneris: Te rogámus, audi nos.

338 Ritus absolv. et bened. populos et

Illisque finitis, Delegatus stans detecto capite, manibus junctis dicit: Pater noster. secreto.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a malo.

Et additur a Clero in Cantu:

Psalmus 84.

BENEDIXISTI, Dómine, terram tuam: *
avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: *
operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster: *
et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? *
aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: *
et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et justítia de cælo prospéxit.

agros ex Apostolicæ sedis indulto. 339

Etenim Dóminus dabit benignitatem : *
et terra nostra dabit fructum suum.

Iustitia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Glória Patri. Sicut erat.

Quo finito, Delegatus dicit :

Y. Benedices coronæ anni benignitatis tuæ.

R. Et campi tui replebúntur ubertáte.

Y. Oculi ómnium in te sperant , Dómine.

R. Et tu das illis escam in témpore opportúno.

Y. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS, refúgium nostrum et virtus :
adesto piis Ecclésiæ tuæ précibus ,
auctor ipse pietátis, et præsta ; ut quod
fidéliter pétimus, effícaciter consequá-
mur.

DEUS, qui in omni loco dominationis
tuæ clemens et benígnus assístis :
exáudi nos, quæsumus, et concéde ; ut in
pósterum inviolábilis hujus loci permáneat
benedictio ✠ , et tui múnervis beneficia,
univérsitas hæc fidélium, quæ súpplicat,
percípere mereátur.

ORAMUS pietátem tuam, omnípotens
Deus : ut fructus terræ, quos áeris
et plúviæ temperaménto nutrírre dignáris,
benedictiónis tuæ imbre perfúndas, et
tríbuas huic pópulo tuo de tuis munéribus

340 Ritus absolv. et bened. populos et
tibi semper grátias ágere ; ut fertilitáte
terræ, esuriéntium ánimas bonis affluénti-
bus répleas, et egénus et pauper laudent
nomen glóriæ tuæ. Per Christum Dómi-
num nostrum. R. Amen.

Postea assumpto baculo, si est Episco-
pus, et cooperto capite dicit Delegatus :
Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris ✠,
et Fílii, et Spíritus Sancti, super agros,
et bona quæcúmque loci hujus, plena de-
scéndat, et máneat semper. R. Amen.

Si est Episcopus, facit ter signum cru-
cis.

Deinde accepto de manu dignioris de
Clero aquæ benedictæ aspersorio, asper-
git versus quatuor mundi partes, dicens
sine cantu, et sine Psalmo Antiphonam :
Aspérges me hyssópo, et mundábor : la-
vábis me, et super nivem dealbábor.

Pro benedictione Populi, operto capi-
te, manibus junctis, dicit : Pater noster.
secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

V. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus, sperántes in te.

V. Non secúndum peccáta nostra fá-
cias nobis.

R. Neque secúndum iniquitátes nostras
retríbuas nobis.

V. Mitte nobis, Dómine, auxílium de
sancto.

R. Et de Sion tuére nos.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

agros ex Apostolicæ sedis indulto. 341

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

PROTECTOR in te sperántium, Deus, ex-
áudi preces pópuli tui, et præsta : ut
véniat super nos sperátæ a te benedicti-
onis ubértas, et pietátis tuæ munéribus jú-
giter perfruámur. Per Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Tunc Diaconus cantat alta voce : Hu-
miliáte vos ad Apostólicam Benedicti-
onem. Et Delegatus stans operto capite, et
si est Episcopus, baculum sinistra tenens
manu, benedicit semel, et si est Episco-
pus, ter dicens :

AUCTORITATE Dei omnipoténtis, et bea-
tórum Apostolórum Petri et Pauli,
et Sanctíssimi Dómini nostri Papæ N.,
benedíco vos, et omnes hujus loci : In nó-
mine Patris ✠, et Fílii, et Spírítus Sancti.
℞. Amen.

Demum cantetur Hymnus Te Deum, in-
choatus a Delegato; quo finito, Delegatus
cantat Orationem pro gratiarum actione.

Orémus.

DEUS, cujus misericórdiæ non est nú-
merus, et bonitátis infínitus est the-
sáurus : piíssimæ majestáti tuæ pro col-
látis donis grátias ágimus, tuam semper
cleméntiam exorántes; ut qui peténtibus
postuláta concédís, eósdem non déserens,
ad præmia futúra dispónas. Per Dómi-
num nostrum Jesum Christum. ℞. Amen.

Cantores addunt : Benedicámus Dómi-
no. ℞. Deo grátias.

PONTIFICIÆ BENEDICTIONI

STATIS DIEBUS SUPER POPULUM ELARGIENDÆ

RITUSQUE IN EA SERVANDUS A REGULARIBUS
 QUIBUS A S. SEDE HUIJUSMODI FACULTAS
 INDULTA EST VEL INDULGEBITUR.

ADMONEATUR Populus de Indulgentia a Sede Apostolica concessa, de præceptis operibus pro ea lucrificiendis, de die, quo visitanda est designata Ecclesia, de hora denique, qua dabitur Pontificia Benedictio. De quibus, quatenus opus sit, etiam schedis impressis, et consuetis locis palam affixis, certior fiat.

Postquam statutis die et hora Populus ad Ecclesiam convenerit, alta voce legantur Apostolicæ Litteræ, seu Decreta, quibus Indulgentia conceditur, una cum potestate Benedictionem Apostolicam super Populum effundendi, ut de delegatione audientibus constet; et concessio, ex latino sermone in vulgarem accommodatum ad Populi intelligentiam conversa, pronuncietur. Populus ad suorum scelestorum detestationem pio, brevique sermone excitetur: post quæ Sacerdos, nullis circumstantibus Ministris, stola et superpelliceo indutus, ut in Rituali hoc præscribitur, quum agitur de Benedictionibus, quæ extra Missam Presbyteris permittun-

Ritus benedict. pont. super populum. 343
tur, ante Altare genuflexus sequentibus
verbis Dei opem imploret.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Deinde stans sequentem recitet Ora-
tionem.

Orémus.

OMNIPOTENS et miséricors Deus, da no-
bis auxílium de sancto, et vota pó-
puli hujus in humilitáte cordis véniam
peccatórum poscéntis, tuámque benedi-
ctiódinem præstolántis et grátiam, clemén-
ter exáudi: délixteram tuam super eum be-
nígus exténde, ac plenitúdinem divínæ
benedictiódinis effúnde, qua bonis ómnibus
cumulátus, felicitátem et vitam consequá-
tur ætérnam. Per Christum Dóminum no-
strum. R. Amen.

Post quam ad cornu Epistolæ accedat
(ut in Actis Ecclesiæ Mediolanensis, par.
4. *Benedicet in Ecclesia, ad Altare, stans in
cornu Epistolæ*); et stans in cornu Episto-
læ, non trina, hoc est, triplici signo cru-
cis, sed una benedictione, unico videlicet
signo crucis, benedicat, proferens alta
voce hæc verba:

Benedícat vos omnípotens Deus, ✠ Pa-
ter, et Fílius, et Spíritus Sanctus. R. Amen.

RITUS

BENEDICTIONIS APOSTOLICÆ

IN ARTICULO MORTIS A SACERDOTIBUS
AD ID DELEGATIS IMPERTIENDÆ.

BENEDICTIO in articulo mortis cum soleat impertiri post Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ, et Extremæ Unctionis illis Infirmis, qui vel illam petierint, dum sana mente et integris sensibus erant, seu verisimiliter petissent, vel dederint signa contritionis; impertienda iisdem est, etiam si postea linguæ, cæterorumque sensuum usu sint destituti, aut in delirium, vel amentiam inciderint. Excommunicatis verò, impœnitentibus, et qui in manifesto peccato mortali moriuntur, est omnino deneganda.

Habens prædictam facultatem, ingrediendo cubiculum, ubi jacet infirmus, dicat: *Pax huic domui, etc.* ac deinde ægrotum, cubiculum, et circumstantes aspergat aqua benedicta, dicendo Antiphonam: *Asperges me, etc.*

Quod si ægrotus voluerit confiteri, audiat illum, et absolvat. Si Confessionem non petat, excitet illum ad eliciendum actum contritionis; de hujus Benedictionis efficacia ac virtute, si tempus ferat, breviter admoneat; tum instruat, atque hortetur, ut morbi incommoda ac dolores in anteactæ vitæ expiationem libenter perferat, Deoque sese paratum offerat ad ultro acceptandum quidquid ei placuerit, et mortem ipsam patienter obeundam in satisfactionem pœnarum, quas peccando promeruit. Tum piis ipsum verbis consoletur, in spem erigens, fore, ut ex divinæ munificentiae largi-

tate eam pœnarum remissionem, et vitam sit consecuturus æternam.

Sacerdos dicat :

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, delicta fámuli tui (vel ancíllæ tuæ) : neque vindíctam sumas de peccátis ejus.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

V. Salvum fac servum tuum (vel ancíllam tuam, et sic deinceps).

R. Deus meus, sperántem in te.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

CLEMENTISSIME Deus, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem, atque sperántem : secúndum multitudínem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum N., quem tibi vera fides, et spes christiána comméndat. Vísita eum in salutári tuo, et per Unigéniti tui passiónem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissiónem, et véniam cleménter indúlge : ut ejus ánima in hora éxitus sui te júdicem propitiátum invéniat, et in Sanguine ejúsdem Fílii tui ab

346 Rit. bened. Apost. in articulo mortis.

omni mácula ablúta, transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Tum dicto ab uno ex Clericis adstantibus *Confíteor*, Sacerdos dicat : *Misereátur*, etc. Deinde :

DOMINUS noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi, atque solvéndi : per suam piíssimam misericórdiam recípiat confessiónem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in baptísmate recepísti : et ego facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam, et remissionem ómnium peccatórum tibi concédo.

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Per sacrosáctæ humánæ reparatiónis mystéria, remíttat tibi omnípotens Deus omnes præséntis, et futúrae vitæ pœnas, paradísi portas apériat, et ad gáudia sempitérna perdúcat. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus, Pater, Fílius, et Spíritus Sanctus. Amen.

Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut neque Confessionis generalis faciendæ, neque præmissarum precum recitandarum tempus suppetat, statim Sacerdos Benedictionem ei impertiatur.

DE PROCESSIONIBUS.

PUBLICÆ, sacræque Processiones, seu supplicationes, quibus ex antiquissimo Ss. Patrum instituto Catholica Ecclesia vel ad excitandam fidelium pietatem, vel ad commemoranda Dei beneficia, eique gratias agendas, vel ad divinum auxilium implorandum uti consuevit, qua par est religione celebrari debent; continent enim magna ac divina mysteria, et salutare christianæ pietatis fructus eas pie exsequentes a Deo consequuntur: de quibus fideles præmonere et erudire, quo tempore magis opportunum fuerit, Parochorum officium est.

Videant in primis Sacerdotes, aliique ecclesiastici ordinis, ut in his Processionibus ea modestia ac reverentia tum ab ipsis, tum ab aliis adhibeatur, quæ piis et religiosis hujusmodi actionibus maxime debetur.

Omnes decenti habitu, superpelliceis, vel aliis sacris vestibus, sine galeris, nisi pluvia cogente, induti, graviter, modeste ac devote bini suo loco procedentes, sacris precibus ita sint intenti, ut remoto risu, mutuoque colloquio, et vago oculorum adspectu, populum etiam ad pie, devoteque precandum invitent.

Laici a Clericis, feminæ a viris separatæ, orantes prosequantur.

Præferatur Crux, et ubi fuerit consuetudo, vexillum sacris Imaginibus insignitum, non tamen factum militari seu triangulari forma.

Edendi ac bibendi abusus, secumque esculentum et poculentum deferendi in sacris Processionibus, agrisque lustrandis, et suburbanis Ecclesiis visitandis, tollere Parochi studeant; ac fideles, præsertim die Dominica, quæ proxime Rogationes antecedit, quam hæc dedecet corruptela, sæpius admoneant.

Processiones prius fieri debent, deinde Missa solemniter celebrari : nisi aliter ob gravem causam interdum Ordinario vel Clero videatur.

Processiones autem quædam sunt ordinariæ, quæ fiunt certis diebus per annum, ut in festo Purificationis B. Mariæ semper Virginis, et in Dominica Palmarum, et in Litanis Majoribus in festo S. Marci, et in Minoribus Rogationum triduo ante Ascensionem Domini, et in festo Ss. Corporis Christi, vel aliis diebus pro consuetudine Ecclesiarum.

Quædam vero sunt extraordinariæ, ut quæ variis, ac publicis Ecclesiæ de causis in dies indicuntur.

DE PROCESSIONE

IN DIE FESTO PURIFICATIONIS

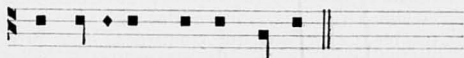
BEATÆ Mariæ Virginis.

COMPLETA benedictione, et distributione candelarum, ut in Missali Romano reformato, fit Processio. Et primo Celebrans imponit incensum in thuribulum; deinde Diaconus vertens se ad populum, dicit :

Procedámus in pace.

Et Chorus respondet :

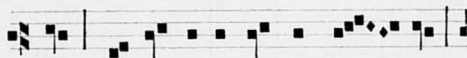
In nómine Christi. Amen.

Præcedit Thuriferarius cum thuribulo fumigante, deinde Subdiaconus paratus deferens crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris et candelis accensis : sequitur Clerus per ordinem, ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum candelis accensis in manibus : et cantantur Antiphonæ sequentes.

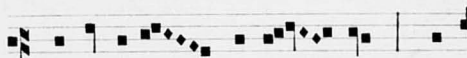
Antiphona.

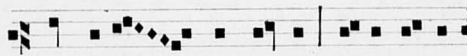
Ad-órna thálamum tu-um, Si -

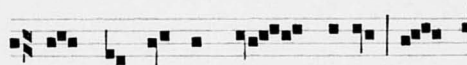
on, et sú-scipe Regem Chri - stum :

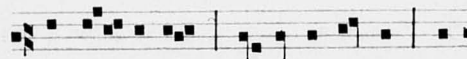
ampléctere Marí - am, quæ

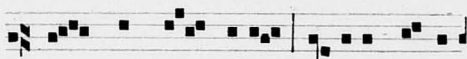
est cælé - stis porta : ip-sa e-nim

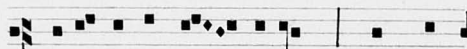
por-tat re-gem gló - ri-æ no -

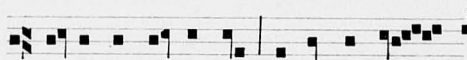
vi lí - mi-nis : subsístit Virgo, ad-

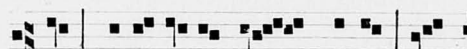
dú - cens má - nibus Fí-lium, an-te

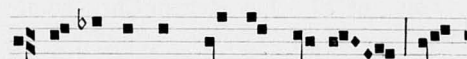
lu-cí-ferum gé - ni-tum : quem ac-

cí-pi-ens Sí-me-on in ul-nas su -

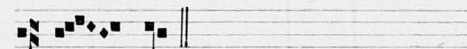
as, prædi-cá-vit pó - pu-lis, Dó-

minum e - um es-se vi -

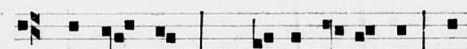

tæ et mor-tis, et Sal-va-tó - rem

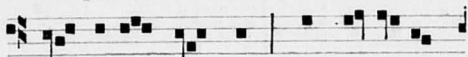

mun - di.

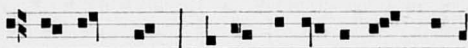
Alia Antiphona.

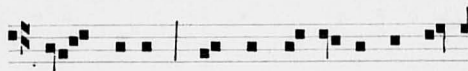
℣. Re-spón-sum ac-cé-pit Sí-me-on a

Spí-ri-tu san-cto, non vi-sú-rum

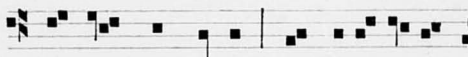
se mor-tem, ni-si vi-dé-ret Christum

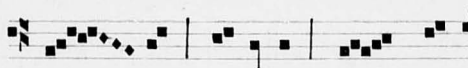
Dó - mini : et cum in-dú-cerent pú-

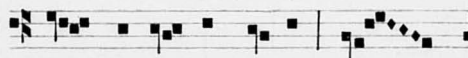
e-rum in templum, ac-cé-pit e-um

in ul - nas su-as, et bene-dí-xit

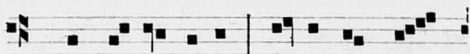
De - um, et di-xit : Nunc di-

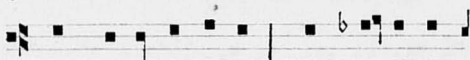
mít - tis ser-vum tu-um, Dó -

mi-ne, in pa-ce.

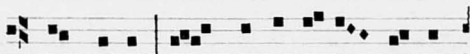
Y. Cum in-dú-cerent pú-e-rum Je -

sum paréntes e-jus, ut fá-cerent

secúndum consu-e-tú-di-nem le-gis

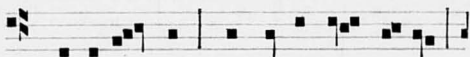

pro e-o, ip - se ac-cé-pit e - um

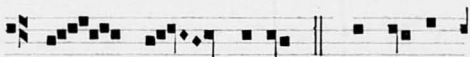

in ul - nas su-as.

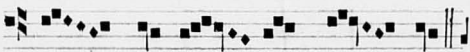
Et ingrediendo Ecclesiam, cantatur:

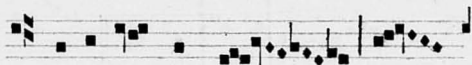
Y. Obtú-lé-runt pro e-o Dó-mi-no

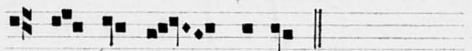
par túr - tu-rum, aut du-os

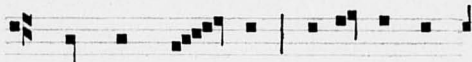
pul - los co - lum - bá - rum:

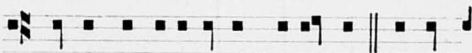
* Sicut scriptum est, - in

le - ge Dó - mi-ni.

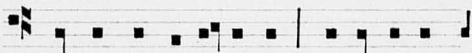
¶ Postquam au - tem im-plé-ti sunt

di-es purgati-ó-nis Marí - æ, secún-

dum le - gem Mó - y-si, tu-lé-runt

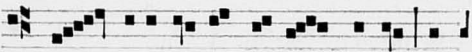

Jesum in Je-rú-salem, ut sí-sterent

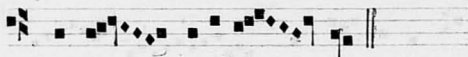

e - um Dó - mi-no.

Sicut scriptum est, *ut supra.*

¶ Gló - ri-a Pa-tri, et Fí - li-o, et

Spi-rí - tu-i san - cto.
Sicut scriptum est, ut supra.

Finita Processione, Celebrans et ministri, depositis violaceis, accipiunt paramenta alba pro Missa. Et candelæ tenentur in manibus accensæ, dum legitur Evangelium, et iterum ad elevationem Sacramenti usque ad Communionem.

DE PROCESSIONE

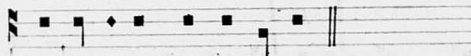
IN DIE PALMARUM.

IN Dominica Palmarum, facta benedictione, et distributione palmarum seu olivarum, post ultimam Orationem, Omnípotens, etc. fit Processio; ac primum Celebrans imponit incensum in thuribulum, et Diaconus vertens se ad populum, dicit:

Procedámus in pace.

Et Chorus respondet:

In nómine Christi. Amen.

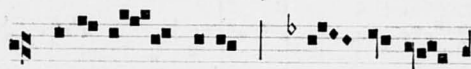
Præcedit Thuriferarius cum thuribulo

fumigante, deinde Subdiaconus paratus, deferens crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris et candelis accensis : sequitur Clerus per ordinem, ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum ramis in manibus, et cantantur sequentes Antiphonæ, vel omnes vel aliquæ, quousque durat Processio.

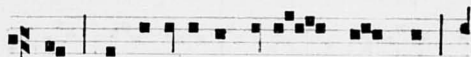
Antiphona.

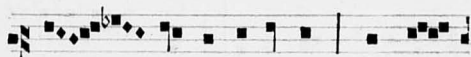
Cum ap-propinquáret Dó - minus

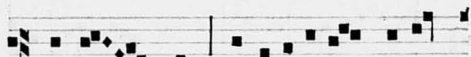
Je-ro-só - ly-mam, mi - sit du -

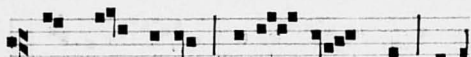
os ex discípulis su-is, di - cens :

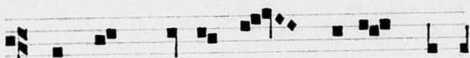
I - te in castéllum, quod con-

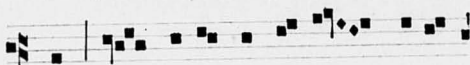
tra vos est : et inveni-é - tis pul-

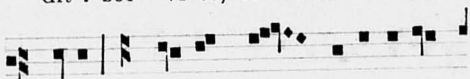
lum á - si-næ al-li - gá - tum, su-

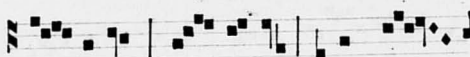
per quem nul-lus hó - mi-num se-

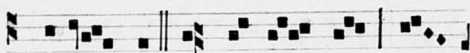
dit : sól - vi-te, et ad-dú - ci-te

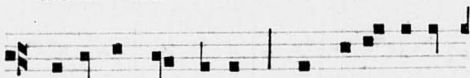
mihi. Si quis vos interro-gá-

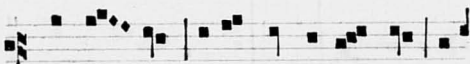
ve-rit, dí - ci-te : Opus Dó -

mino est. Sol-vén - tes ad -

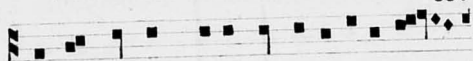
duxérunt ad Jesum : et impo-su-é-

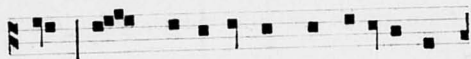
run: il - li vestimén-ta su - a, et

sedit su-per e-um : á - li-i

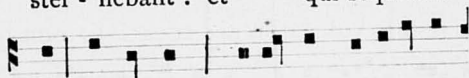
ex-pandébant vestiménta sua in vi -

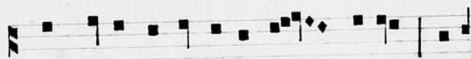
a : á - li-i ramos de arbóribus

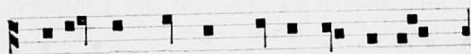
ster - nébant : et qui sequebán-

tur, clamábant : Hosánna, benedíctus,

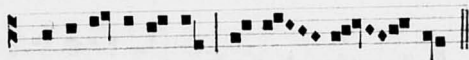
qui venit in nómine Dó - mi-ni : be-

nedí-ctum regnum patris no-stri Da -

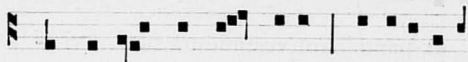

vid : Hosánna in ex-cél - sis :

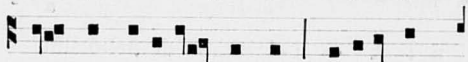

mise-rére no-bis, fi-li Da - vid.

Alia Antiphona.

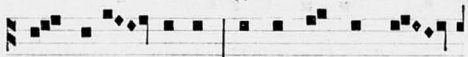
Cum au-dís - set pó - pulus, qui-a Jesus

ve - nit Jero-só - lyam, accepérunt

ra-mos pal-má - rum : et ex-i-é - runt

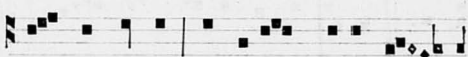
e - i ób - viam, et cla-mábant pú -

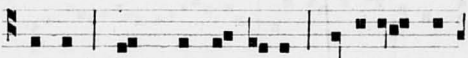
e-ri, di - céntes : Hic est, qui ventúrus

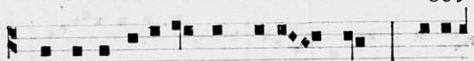
est in sa-lútem pó - pu-li. Hic est

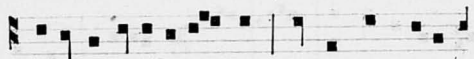
sa - lus nostra, et re-dém-pti-o Is -

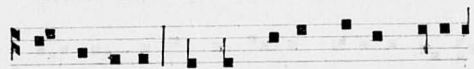
ra-el. Quantus est is - te, cu-i Throni,

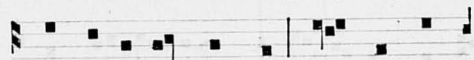
et Dominati-ó- nes oc-cúr - runt! Noli

timére fí-li-a Si - on : ec-ce Rex tuus

ve-nit ti-bi, sēdens super pullum á-si-

næ, sic-ut scriptum est. Sal - ve Rex,

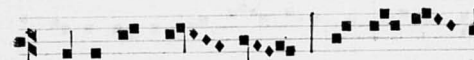

fabricá - tor mundi, qui ve-ní - sti re-

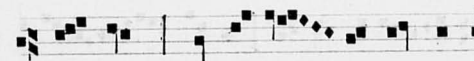

dí - me-re nos.

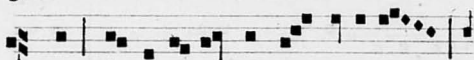
Alia Antiphona.

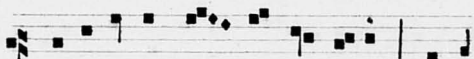
Ante sex di - es so - lé - mnis

Pa - schæ, quando ve - nit Dó-mi-

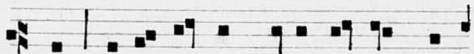
nus in ci-vi-tá-tem Je - rúsa-lem,

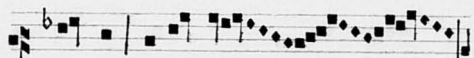
occurrérunt e - i pú-e-ri : et

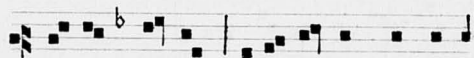
in mánibus portá-bant ramos pal-má-

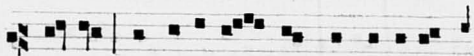
rum, et cla-mábant voce ma-gna, di-

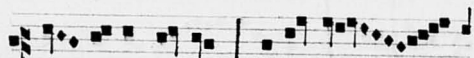
céntes : Hosánna

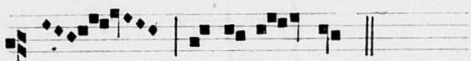
in ex - cél-sis : bene-dí-ctus, qui ve-

ní-sti in multi-tú - di - ne mise-ri-

cór-di-æ tu-æ : Hosánna

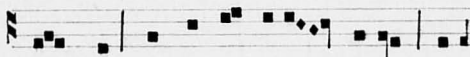

in ex-cél - sis.

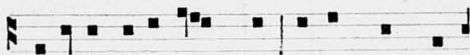
Alia Antiphona.

Occúrrunt tur-bæ cum fló - ribus et

pal - mis Redemptó-ri ób - vi-am : et

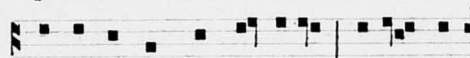
victóri triumphán - ti digna dant ob-

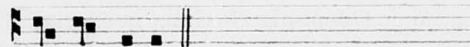
sé - quia : Fi-li-um De-i o-re gentes

prædicant : et in laudem Chri - sti

voces tonant per nú-bila : Hosán - na

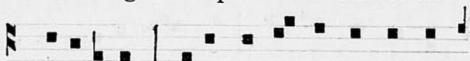

in ex-célsis.

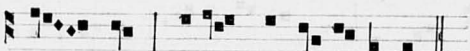
Alia Antiphona.

Cum Angelis et pú - e - ris fidéles in-

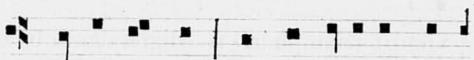

veni-ámur, triumpható - ri mortis cla-

mán - tes : Hosán - na in ex-célsis.

Alia Antiphona.

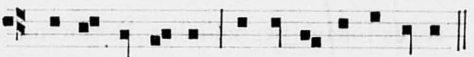
Turba mul-ta, quæ convénerat ad

di-em fe-stum, cla-mábat Dó-mi-no :

Be-ne-dí - ctus, qui ve-nit in nó -

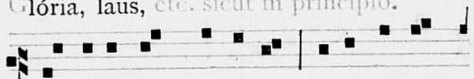

mi-ne Dó-mi-ni : Hosánna in excélsis.

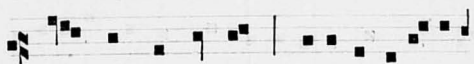
In reversione Processionis, dúo vel quatuor Cantores intrant in Ecclesiam, et

De Processione in die Palmarum. 363

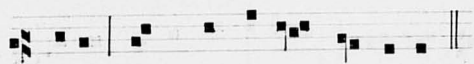
clauso ostio, stantes versa facie ad Processionem incipiunt V. Glória, laus, etc. et decantant duos primos Versus. Sacerdos vero cum aliis extra Ecclesiam repetit eosdem. Deinde qui sunt intus, cantant Versus sequentes, vel omnes, vel partem, prout videbitur; et qui sunt extra, ad quoslibet duos Versus respondent: Glória, laus, etc. sicut in principio.

V. Glóri-a, laus, et ho-nor, ti-bi sit, Rex

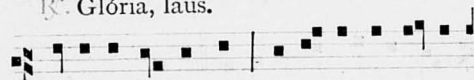

Chri-ste, Redémptor : Cu-i pu-e-rí-le

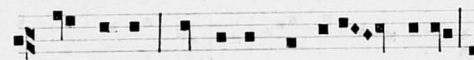

decus prompsit Ho-sán - na pi-um.

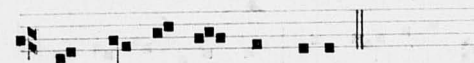
R. Glória, laus.

Is-ra-el es tu Rex, Daví-dis et ín-cly-

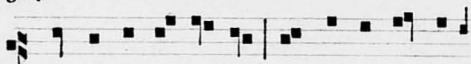

ta proles : Nómine qui in Dó - mi-ni

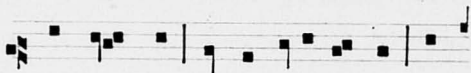

Rex be-ne-dí - cte venis.

R. Glória, laus.

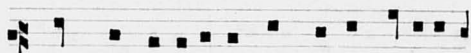
Cœtus in ex-cel-sis te laudat cœ-li-

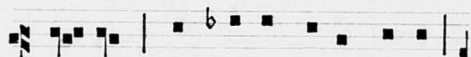
cus om-nis, Et mortális ho-mo, et

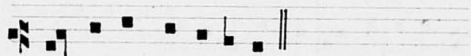
cuncta cre-á-ta simul. *R.* Glória, laus.

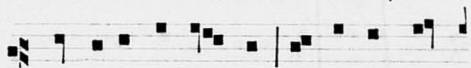
Plebs Hebræa ti-bi cum palmis óbvi-a

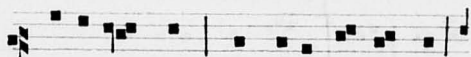
ve-nit : Cum prece, vo-to, hymnis,

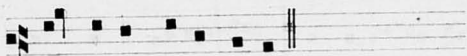
ád-sumus ec-ce ti-bi. *R.* Glória, laus.

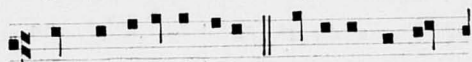
Hi ti-bi pas-sú-ro sol-vébant mú-

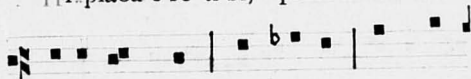
ni-a lau-dis : Nos ti-bi re-gnánti

pán-gimus ecce melos. R. Glória, laus.

Hi placu-é-re ti-bi, pláce-at de-vó-

ti-o no - stra : Rex bo-ne, Rex cle-

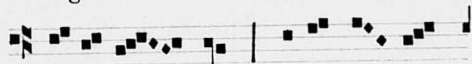
mens, cu-i bona cuncta pla - cent.

R. Glória, laus.

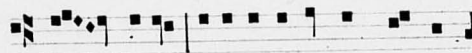
Postea Subdiaconus hastili crucis percutit portam : qua statim aperta, Processio intrat Ecclesiam, cantando Responso-rium :

Ingredi-én - te Dó-mi-no in sanctam

ci-vi-tá - tem, Hebræ-ó - rum

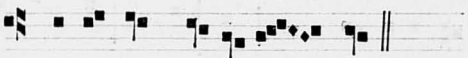
pú - e-ri resurrecti-ó-nem vi-tæ

pro - nunti-án - tes, * Cum ra -

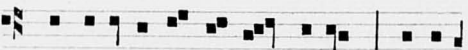
mis palmá - rum : Ho-sán - na,

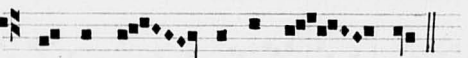
cla-má-bant, in ex-cél - sis.

γ. Cum au-dís-set pó - pu-lus, quod Je-

sus veníret Je-ro-só - ly-mam, ex-i-

é- runt ób - vi-am e - i.

Cum ramis. ut supra.

Et non dicitur Glória Patri, etc.

Deinde dicitur Missa : et rami tenentur in manibus, dum cantatur Passio, et Evangelium tantum.

ORDO SERVANDUS

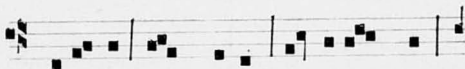
IN LITANIARUM MAJORUM

PROCESSIONE

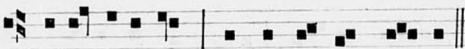
QUÆ IN FESTO S. MARCI CELEBRATUR

C LERUS et populus, hora statuta mane in Ecclesia congregati, omnes contrito et humili corde Deum flexis genibus paulisper precentur. Sacerdos pluviali cum ministris, vel saltem superpelliceo et stola violacei coloris sit indutus : cujus coloris habitu in reliquis Processionibus semper utatur, præterquam in Processionibus Corporis Christi, et quæ fiunt solemnitatibus diebus, vel in gratiarum actionem : quibus diebus utitur colore propriæ solemnitati congruenti. Cæteri vero Sacerdotes et Clerici superpelliceis induti, sequentem Antiphonam stantes concinant.

Antiphona.

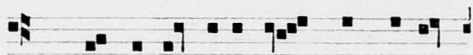

Exsúrge, Dó - mine, ád-juva nos :

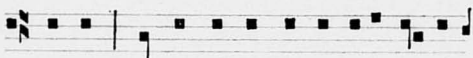

et lí - bera nos, propter no - men tu - um.

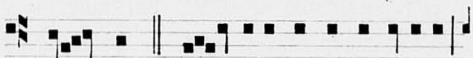
368 Ordo servandus in Litaniarum maj.

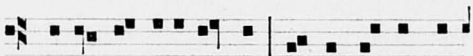
Ps. 43. De-us, áu-ribus no - stris au-dí-

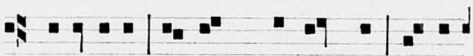
vimus : patres nostri annunti-a- vērunt

no - bis. $\bar{V}$. Gló - ri-a Patri, et Fíli-o,

et Spi-rí- tu-i sancto. Si-cut e- rat in

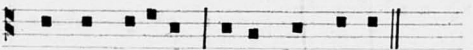
príncípi-o, et nunc, et semper, et in

sæcula sæculó - rum. A - men.

Et repetitur : Exúrge, Dómine.

Deinde genuflectant omnes : et duo Clerici ante Altare majus genuflexi, devote Litanias cantare incipiant (fol. 135), cæteris eadem voce respondentibus. Cum autem cantatum erit :

Sancta Marí-a, O ra pro nobis.

surgunt omnes, et ordinatim procedunt, egredientes, Litaniasque prosequentes, præcedente cruce, et sequente Clero, ultimo loco Sacerdos paratus, ut supra dictum est, cum ministris, prout res vel locus postulat, sacris vestibus indutis.

Si Processio sit longior, vel repetantur Litaniae, vel Litaniis absolutis usque ad Preces exclusive, dicantur aliqui Psalmi ex Pœnitentialibus, seu Gradualibus. Hymni vero, vel cantica lætitiæ in iis, vel in Rogationibus, aut aliis pœnitentiæ causâ institutis Processionibus, non dicantur.

Si ad unam, vel plures Ecclesias in via sit divertendum, ingressis Ecclesiam, intermissisque Litaniis, vel Psalmis, cantatur Antiphona cum Versu et Oratione sancti Patroni illius Ecclesiæ. Deinde egredientes, resumptis Precibus, eodem ordine procedunt usque ad Ecclesiam, ubi cum Precibus et Orationibus omnibus Processio terminatur, ut in fine Breviarii Romani post Psalmos Pœnitentiales.

¶ In Litaniis minoribus Rogationum servantur omnia, ut supra in Litaniis maioribus.

DE PROCESSIONE

IN FESTO

SANCTISSIMI CORPORIS CHRISTI.

DECENTER ornentur Ecclesiæ et parietes viarum, per quas est transeundum

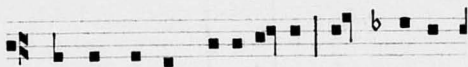
tapetibus, et aulæis, et sacris imaginibus, non autem profanis aut vanis figuris, seu indignis ornamentis.

Sacerdos primum Missam celebret, in qua duas hostias consecret, et sumpta una, alteram in tabernaculum. in Processione deferendum ita reponat, ut per vitrum seu crystallum, quo ipsum tabernaculum circumseptum esse debet, exterius adorantibus appareat, veloque operiatur, donec auferatur ab Altari.

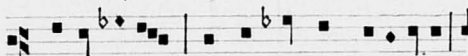
Peracto autem Sacrificio, et Processione jam inchoata, ordine quo jam supra dictum est in Litanis majoribus, Sacerdos pluviali albo indutus, ter incenset Sacramentum genuflexus.

Deinde Diaconus oblongum ac decens velum circumponit scapulis Sacerdotis, qui parte veli ante pectus pendente, utraque manu cooperta, ostensorium seu tabernaculum a Diacono sibi porrectum reverenter suscipit in supremo Altaris gradu : mox ad Altare ascendit, et Sacramentum ante faciem tenens, vertit se ad populum ; inde descendit sub umbella comitantibus ministris, et duo Acolythi vel Clerici cum thuribulis effumantibus præcedunt.

Omnes præcedunt nudo capite, accensos cereos gestantes, et sequentes Hymnos pro longitudine Processionis devote concincentes. Dum vero Sacerdos discedit ab Altari, Clerus, vel Sacerdos cantare incipit sequentem Hymnum :

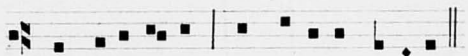
Pange lingua glori-ó - si Cór - poris

mysté-ri-um, Sangui-nisque preti-ó-si,

Quem in mundi préti-um Fructus ven-

tris gene-ró-si, Rex ef-fúdit géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine :
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine :
Sui moras incolátus
Miro clausit órđine.

In suprémae nocte cœnae,
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit :
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

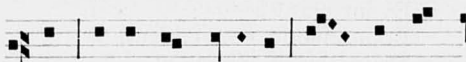
Tantum ergo sacramentum
 Venerémur cernui :
 Et antiquum documentum
 Novo cedat ritui :
 Præstet fides supplementum
 Sensuum defectui.

Genitori, Genitôque
 Laus et jubilatio :
 Salus, honor, virtus quoque
 Sit, et benedictio :
 Procedenti ab utroque
 Compar sit laudatio. Amen.

Hymnus.

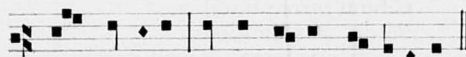
Sacris so- lémni-is jun-cta sint gáudi-

a, Et ex præcórdi-is so - nent præ-

cóni-a : Recé-dant vé-tera, no - va

sint ómni-a, Corda, voces, et ó-pera.

Noctis recólitur coena novíssima,
 Qua Christus créditur agnum et ázymba
 Dedísse frátribus, juxta legítima
 Priscis indúlta pátribus.

Post agnum typicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis :
Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.

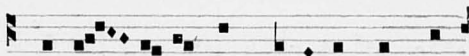
Dedit fragílibus córporis férculum,
Dedit et trístibus sánguinis póculum,
Dicens : Accípite quod trado vásculum,
Omnes ex eo bíbite.

Sic sacrificium istud instítuit,
Cujus officium commítte vóluit
Solis presbyteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, et dent cæteris.

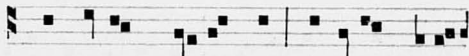
Panis angélicus fit panis hóminum,
Dat panis cælicus figúris términum :
O res mirábilis ! mandúcat Dóminum
Pauper servus, et húmilis.

Te Trina Déitas, Unaque póscimus :
Sic nos tu vísita, sicut te cólimus :
Per tuas sémitas duc nos quo téndimus.
Ad lucem, quam inhábitas. Amen.

Hymnus.

Verbum su-pérnum pródiens, Nec Pa-

tris linquens dé-xteram, Ad o-pus su-um

ex- i- ens, Ve-nit ad vi- tæ vé-speram.

In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádedit discíplis.

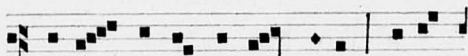
Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et sánguinem :
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium :
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

O salutáris hóstia,
Quæ cæli pandis óstium :
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.

Uni. trinóque Dómino
Sit sempitérna glória :
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria. Amen.

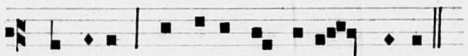
Hymnus.

Sa-lú - tis hu-má-næ sator, Je-su

vo-lúptas córdi-um, Orbis redémpti

cónditor, Et casta lux a-mán - tium.

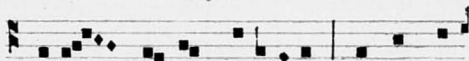
Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina,
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tóllerés !

Perrúmpis inférnum chaos,
Vinctis caténas détrahis :
Victor triúmpho nóbili
Ad dexteram Patris sedes.

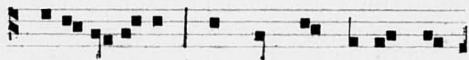
Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

Tu dux ad astra, et sémita,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrymárum gáudium,
Sis dulce vitæ præmium. Amen.

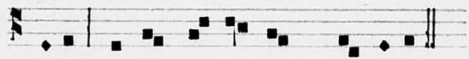
Hymnus.

Ætér - ne Rex altíssime, Redémptor

et fi-dé-li-um, Cui mors per-émpta dé-

tulit Summæ tri-úm-phum gló-ri-æ.

Ascéndis orbes síderum,
Quo te vocábat cælitus
Colláta, non humánitus,
Rerum potéstas ómnium.

Ut trina rerum máchīna
 Cæléstium, terréstrium,
 Et inferórum cóndita,
 Flectat genu jam súbdita.

Tremunt vidéntes Angeli
 Versam vicem mortálium :
 Peccat caro, mundat caro,
 Regnat Deus, Dei caro.

Sis ipse nostrum gáudium,
 Manens olympto præmium,
 Mundi regis qui fábricam,
 Mundána vincens gáudia.

Hinc te precántes quæsumus :
 Ignósce culpis ómnibus,
 Et corda sursum súbleva
 Ad te supérna grátia.

Ut cum repénite cœperis
 Clarére nube júdicis,
 Pœnas repéllas débitas,
 Reddas corónas pérditas.

Jesu tibi sit glória,
 Qui victor in cælum redis :
 Cum Patre, et almo Spíritu,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Te Deum laudámus. ut infra fol. 394.

Benedíctus Dóminus Deus Israel. ut supra fol. 261. in fine : Glória Patri. Sicut erat.

Magníficat ánima mea Dóminum. ut supra fol. 209. in fine : Glória Patri. Sicut erat.

Peracta Processione, et SS. Sacramento ad Ecclesiam reportato, et super Altari deposito, omnes Ecclesiastici, qui adsunt, hinc inde ordine genuflexi illud reveren-

ter adorantes, dum Sacerdos de more incensat, sequentem Hymni partem concinant :

TANTUM ergo sacraméntum,
Venerémur cernui :

Et antiquum documéntum

Novo cedat rítui :

Præstet fides suppléméntum

Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque

Laus et jubilátio :

Salus, honor, virtus quoque

Sit, et benedíctio :

Procedénti ab utróque

Compar sit laudátio. Amen.

Postea duo Clerici dicant :

V. Panem de cælo præstitísti eis. Allelúja. **R.** Omne delectaméntum in se habéntem. Allelúja.

Deinde Sacerdos stans dicit :

Orémus.

DEUS, qui nobis sub Sacraménto mirá-
bili, passiónis tuæ memóriam reliquísti : tríbue, quæsumus ; ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis, et regnas in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Tunc Sacerdos, facta genuflexione, cum Sacramento semel benedicat populum in modum crucis, nihil dicens : postea illud reverenter deponat.

¶ Hic autem modus benedicendi servatur etiam in aliis Processionibus faciendis cum SS. Sacramento.

AD PETENDAM PLUVIAM.

AGUNTUR omnia, ut supra in Litaniiis majoribus, usque ad finem Litaniarum, in quarum Precibus bis dicitur : **U**t congruentem pluviam fidelibus tuis concedere digneris : **T**e rogamus, audi nos.

In fine postea dicitur : **P**ater noster.
secreto.

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

Psalmus 146.

LAUDATE Dóminum, quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædificans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israëlís congregábit.

Qui sanat contrítos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitudínem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessiône : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus : * et parat terræ pluviam.

Qui producit in móntibus scœnum : * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdi- ne equi voluntátem habébit : * nec in tibiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timén- tes eum : * et in eis, qui sperant super mi- sericórdia ejus.

Glória Patri. Sicut erat.

Quo finito, dicuntur Preces :

Y. Operi, Dómine, cælum núbibus.

R. Et para terræ plúviam.

Y. Ut producat in móntibus fœnum.

R. Et herbam servitúti hóminum.

Y. Riga montes de superióribus tuis.

R. Et de fructu óperum tuórum satiábi- tur terra.

Y. Dómine, exáudi oratió- nem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEUS, in quo vívimus, movémur, et su- mus, plúviam nobis tríbue congruén- tem : ut præséntibus subsidiis sufficién- ter adjúti, sempitérna fiduciálius appetá- mus.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus : ut qui in afflictión- e nostra de tua pie- táte confidimus, contra advér- sa ómnia tua semper protectión- e muniámur.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, plúviam salutárem : et áridam terræ faci- em

AD PETENDAM PLUVIAM

AGUNTUR omnia, ut supra in Litaniis majoribus, usque ad finem Litaniarum, in quarum Precibus bis dicitur: Ut congruentem pluviam fidelibus tuis concedere digneris: Te rogamus, audi nos.

In fine postea dicitur: **Pater noster.**
secreto.

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

Psalmus 146.

LAUDATE Dóminum, quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus: * dispersiónes Israëlís congregábit.

Qui sanat contrítos corde: * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitudínem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus: * et parat terræ pluviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum: * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Glória Patri. Sicut erat.

Quo finito, dicuntur Preces :

V. Operi, Dómine, cælum núbibus.

R. Et para terræ plúviam.

V. Ut producat in móntibus fœnum.

R. Et herbam servitúti hóminum.

V. Riga montes de superióribus tuis.

R. Et de fructu óperum tuórum satiábitur terra.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS, in quo vívimus, movémur, et sumus, plúviam nobis tríbue congruéntem : ut præséntibus subsidiis sufficiénter adjúti, sempitérna fiduciálius appetámus.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus : ut qui in afflictiónē nostra de tua pietáte confídimus, contra advérſa ómnia tua semper protectiónē muniámur.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, plúviam salutárem : et áridam terræ fáciem

380 Process. ad postulandam serenitatem.
fluéntibus cæléstibus dignánte infúnde.
Per Dóminum, etc. *R.* Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

V. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. *R.* Amen.

V. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscent in pace. *R.* Amen.

PROCESSIO

AD POSTULANDAM SERENITATEM.

OMNIA fiant, ut supra in Litaníis maioribus, et in Litaniarum Precibus bis dicatur : Ut fidélibus tuis áeris serenitátem concédere dignéris : Te rogámus, audi nos.

Ad finem obsecrationum dicitur : Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatióem.

R. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 66.

DEUS, misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confi-

Process. ad postulandam serenitatem. 381
teántur tibi pópuli omnes : * terra dedit
fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, bene-
dícat nos Deus : * et métuant eum omnes
fines terræ.

Glória Patri, etc.

Sicut erat, etc.

Y. Adduxísti, Dómine, spíritum tuum
super terram.

R. Et prohibítæ sunt plúviæ de cælo.

Y. Cum obdúxero núbibus cælum.

R. Apparébit arcus meus, et recordá-
bor fœderis mei.

Y. Illústra fáciem tuam, Dómine, super
servos tuos.

R. Et bénedic sperántes in te.

Y. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEUS, qui culpa offéndetis, pœniténtia
placáris : preces pópuli tui supplicán-
tis propítius réspice ; et flagélla tuæ ira-
cúndiæ, quæ pro peccátis nostris meré-
mur, avérte.

Oratio.

AD te nos, Dómine, clamántes exáudi,
et áeris serenitátem nobis tríbue sup-
plicántibus : ut qui juste pro peccátis no-
stris affligimur, misericórdia tua præve-
niénte, cleméntiam sentiámus.

Oratio.

QUÆSUMUS, omnípotens Deus, clemén-
tiam tuam : ut inundántiam coérceas

382 Preces ad repellendam tempestatem.

ímbrium, et hilaritátem vultus tui nobis impertíri dignéris. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. R. Amen.

PRECES

AD REPELLENDAM TEMPESTATEM.

PULSENTUR campanæ, et qui adesse possunt, in Ecclesiam convocatis, dicuntur Litanie ordinariæ, in quibus bis dicitur : A fúlgure, et tempestáte, etc. et post Litanias, Orationemque Dominicam dicitur :

Psálmus 147.

LAUDA, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Míttit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit ?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum suum Jacob : * justítias et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Glória Patri, etc.

Sicut erat, etc.

Preces ad repellendam tempestatem. 383

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

R. Et salutáre tuum da nobis.

V. Adjuva nos, Deus salutáris noster.

R. Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.

V. Nihil proficiat inimícus in nobis.

R. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

V. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

R. Quemádmódum sperávimus in te.

V. Salvum fac pópulum tuum, Dómine.

R. Et bénedic hæreditáti tuæ.

V. Non privábis bonis eos, qui ámbulant in innocéntia.

R. Dómine, Deus virtútum : beátus homó, qui sperat in te.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEUS, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice ; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Oratio.

A domo tua, quæsumus Dómine, spirítales nequítia repellántur : et aereárum discédant malignitas tempestátum.

Oratio.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus, parce metuéntibus, propitiáre supplicibus : ut post nóxios ignes núbium, et vim procellárum, in matériam tránseat laudis comminátio tempestátum.

Oratio.

DOMINE Jesu, qui imperásti ventis et mari, et facta fuit tranquíllitas magna : exáudi preces famíliæ tuæ, et præsta ; ut hoc signo sanctæ cru cis omnis discédât sævítia tempestátum.

Oratio.

OMNIPOTENS, et miséricors Deus, qui nos et castigándo sanas, et ignoscéndo consérvas : præsta supplicibus tuis ; ut et tranquillitátibus hujus optatæ consolatiónis lætémur, et dono tuæ pietátis semper utámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. R. Amen.

Aspergatur aqua benedicta.

PRECES DICENDÆ

TEMPORE PENURIÆ ET FAMIS.

AGUNTUR omnia, ut supra in Litaníis majoribus, usque ad finem Litaniarum, in quarum Precibus bis dicitur : Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris : Te rogámus, audi nos.

Post Litanias dicitur : Pater noster.

Psalmus : Dóminus regit, etc. ut supra (fol. 230). In fine : Glória Patri. Sicut erat.

V. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.

R. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

V. Oculi ómnium in te sperant, Dómine.

R. Et tu das illis escam in témpore oportúno.

V. Meménto congregatiónis tuæ.

R. Quam possedísti ab inítio.

V. Dóminus dabit benignitátem.

R. Et terra nostra dabit fructum suum.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus. Oratio.

INEFFABILEM nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, piæ supplicatiónis efféctum, et famem propitiátus avérte : ut mortálium corda cognóscant, et, te indignánte, tália flagélla prodíre, et, te miseránte, cessáre.

Oratio.

POPULUM tibi súbditum pro peccátis suis fame laborántem ad te, Dómine, convérte propítius : qui quæréntibus regnum tuum ómnia adjiciénda esse dixísti. Qui vivis et regnas cum Deo Patre, etc. **R.** Amen.

PROCESSIO

TEMPORE MORTALITATIS ET PESTIS.

F IAT ut supra in Litaníis majoribus : et in Litaniarum Precibus dicatur bis : A peste et fame, Líbera nos Dómine, et infra suo loco : Ut a pestiléntiæ flagéllō nos liberáre dignéris : Te rogámus, audi nos. In fine Litaniarum dicitur : Pater noster.

Psalmus : Dómine, ne in furóre tuo árguas me. (fol. 126).

Ÿ. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.

R. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

Ÿ. Adjuva nos, Deus salutáris noster.

R. Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.

Ÿ. Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum.

R. Cito anticipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.

Ÿ. Ora pro nobis, sancte Sebastíane.

R. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus. Oratio.

E XAUDI nos, Deus salutáris noster : et intercedénte beáta et gloriósa Dei Geni-

tríce María semper Vírgine, et beáto Sebastião Mártire tuo, et ómnibus Sanctis ; pópulum tuum ab iracúndiæ tuæ terróribus líbera, et misericórdiæ tuæ fac largitáte secúrum.

Oratio.

PROPITIARE, Dómine, supplicatióibus nostris : et animárum et córporum medére languóribus ; ut remissióne percépta, in tua semper benedictióne lætémur.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, piæ petitiónis efféctum : et pestiléntiam, mortalitatémque propitiátus avérte ; ut mortálium corda cognóscant, a te indignánte tália flagélla prodíre, et te miseránte cessáre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. *R.* Amen.

PRECES DICENDÆ

IN LITANIIS TEMPORE BELLI.

PERACTIS omnibus, ut supra in Litaniis majoribus, ad finem Litaniarum dicitur : Pater noster, secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 45.

DEUS noster, refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatióibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et túrbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Glória Patri, etc.

Sicut erat, etc.

V. Exsúrge, Dómine, ádjuva nos.

R. Et líbera nos propter nomen tuum.

V. Salvum fac pópulum tuum, Dómine.

R. Deus meus, sperántem in te.

V. Fiat pax in virtúte tua.

R. Et abundántia in túrribus tuis.

V. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.

R. A fácie inimíci.

V. Arcum cónteret, et confrínget arma.

R. Et scuta combúret igni.

V. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.

R. Et de Sion tuére nos.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEUS, qui cónteris bella, et impugnatóres in te sperántium poténtia tuæ defensiónis expúgnas : auxiliáre fámulis tuis, implorántibus misericórdiam tuam ; ut inimicórum suórum feritáte depréssa, incessábili te gratiárum actióne laudémus.

Oratio.

DEUS, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera : da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem ; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranqúlla.

Oratio.

HOSTIUM nostrórum, quæsumus Dómine, elíde supérbiam : et eórum contumáciam dexteræ tuæ virtúte prostérne. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. R. Amen.

Si veró bellum est contra Turcas, et alios infideles, vel hæreticos, inter Preces Litaniarum bis dicatur : Ut inimícos sanctæ Ecclesiæ humiliáre dignéris : Te rogámus, audi nos.

Et addatur : Ut Turcárum (vel hæreticórum) conátus reprímere, et ad níhi-

lum redígere dignéris : Te rogámus, audi nos.

Et dicto Pater noster, dicatur :

Psalmus 78.

DEUS, venérunt gentes in hæreditátem tuam, polluérun't templum sanctum tuum : * posuérun't Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérun't morticína servórum tuórum, escas volatílibus cæli : * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt ságuinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem : * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris : * subsannátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem : * accendétur velut ignis zelus tuus ?

Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt : * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.

Quia comedérunt Jacob : * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito antícipent nos misericórdiæ tuæ : * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster : et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos : * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

Ne forte dicant in géntibus : Ubi est Deus eórum ? * et innotéscat in natióibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est : * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum : * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscluæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatióem et generatióem, * annuntiábimus laudem tuam.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípío, et nunc, etc.

Ÿ. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus, sperántes in te.

Ÿ. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.

R. A fácie inimíci.

Ÿ. Nihil proficiat inimícus in nobis.

R. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

Ÿ. Hóstium nóminis tui, Dómine, elíde supérbiam.

R. Et eórum contumáciam délixteræ tuæ virtúte prostérne.

Ÿ. Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti.

R. Et Angelus Dómini persecúatur eos.

Ÿ. Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt.

R. Et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.

Ÿ. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.

392 Processio in quacumque tribulatione.

R. Et de Sion tuere nos.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus. Oratio.

DA, quæsumus, Ecclesiæ tuæ, misericors Deus : ut Sancto Spiritu congregata, hostili nullatenus incursione turbetur.

Oratio.

DEUS, qui culpa offenderis, poenitentia placaris : preces populi tui supplicantis propitius respice ; et flagella tuæ iracundiæ, quæ pro peccatis nostris meremur, averte.

Oratio.

OMNIPOTENS, sempiternæ Deus, in cujus manu sunt omnium potestates, et omnium jura regnorum : respice in auxilium Christianorum ; ut gentes Turcarum (vel hæreticorum), quæ in sua feritate confidunt, dexteræ tuæ potentia conterantur. Per Dominum nostrum Jesum Christum, etc. R. Amen.

V. Exaudiat nos Dominus. R. Amen.

PROCESSIO

IN QUACUMQUE TRIBULATIONE.

SERVATIS omnibus, ut supra in Litaniiis majoribus, finitisque Litaniiis, dicitur : Pater noster.

V. Et ne nos indúcas in tentatióem.

R. Sed líbera nos a malo.

Psalm. Exáudiat te Dóminus. ut supra (fol. 151), cum Glória Patri. vel Psalm. Qui hábitat. ut supra (fol. 155). Quo finito, dicitur :

V. Deus, refúgium nostrum et virtus.

R. Adjutor in tribulatióibus.

V. Salvos fac servos tuos, Dómine,

R. Deus meus, sperántes in te.

V. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortalis.

R. Miserére nobis.

V. Adjuva nos, Deus salutáris noster.

R. Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

NE despicias, omnipotens Deus, pópulum tuum in afflictiónē clamántem : sed propter glóriam nóminis tui, tribulátis succurre placátus.

Oratio.

INEFFABILEM misericórdiam tuam, Dómine, nobis cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Oratio.

CONCEDE nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Mariæ semper Vírginis interces-

394 Preces dicendæ in Processione
sione, a præsentī liberārī tristitia, et ætér-
na pérfrui lætitia.

Oratio.

TRIBULATIONEM nostram, quæsumus Dó-
mine, propítius réspice : et iram tuæ
indignatiónis, quam juste merémur, avérte.

Oratio.

DEUS, refúgium nostrum et virtus : adé-
sto piis Ecclésiæ tuæ précibus, au-
ctor ipse pietátis, et præsta ; ut quod
fidéliter pétimus, efficáciter consequámur.
Per Dóminum. R. Amen.

PRÆCES DICENDÆ IN PROCESSIONE

PRO GRATIARUM ACTIONE.

Initio Processionis cantatur Hymnus :

TE Deum laudámus : * te Dóminum
confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra ve-
nerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cæli, et uni-
vérsæ potestátes,

Tibi Chérubim et Séraphim, * incessá-
bili voce proclámant :

Sanctus, Sanctus, Sanctus * Dóminus
Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra * majestátis gló-
riæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus :

Te Prophetárum * laudábilis númerus :

Te Mártyrum candidátus * laudat exér-
citus.

Te per orbem terrarum * sancta confitetur Ecclésia :

Patrem * imménsæ majestátis :

Venerándum tuum verum, * et únicum Fílium :

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cælórum.

Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória Patris.

Judex * créderis esse ventúrus.

Te ergo, quæsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso Sáanguine redemísti.

Ætérna fac cum Sanctis tuis * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bédedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per singulos dies * benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmódum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi : * non confúndar in ætérnum.

Deinde dici poterunt Psalmi, qui sequuntur, prout tempus feret.

Psalmus 65.

JUBILATE Deo omnis terra, psalmum dicite nómīni ejus : * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo, quam terribília sunt ópera tua, Dómine ! * in multitudīne virtútis tuæ mentientur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nómīni tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flumine pertransibunt pede : * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super gentes respíciunt : * qui exásperant, non exalténtur in semetipsis.

Benedícite gentes Deum nostrum : * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotióem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus : * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatióes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam : * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta offeram tibi cum incénso aríetum : * offeram tibi oves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si adspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudivit Deus, * et atténdit voci deprecationis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Glória Patri, etc.

Sicut erat, etc.

Psalmus 80.

EXSULTATE Deo adjutóri nostro : * jubilate Deo Jacob.

Súmíte psalmum, et date tympanum : * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni dié solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israel est, * et júdiciu[m] Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti : * linguam, quam non nóverat, audivit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus : * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te : * exaudivi te in abscóndito tempestá-

tis : probávi te apud aquam contraditiónis.

Audi pópulus meus, et contestábor te :
* Israel, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti : * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam : * et Israel non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiόνibus suis.

Si pópulus meus audísset me : * Israel si in viis meis ambuláset :

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem : * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei : * et erit tempus eórum in sæcula.

It cibávit eos ex ádipe fruménti : * et de petra, melle saturávit eos.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : *
cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia :
* Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terrá : * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, commovéatur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte : * et pópulos in veritáte sua.

Glória Patri.

Sicut erat.

Psalmus 99.

JUBILATE Deo omnis terra : * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus : * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam suávis

est Dóminus : in ætérnum misericórdia
ejus, * et usque in generatióem et gene-
ratióem véritas ejus.

Glória Patri.

Sicut erat.

Psalmus 102.

BENEDIC ánima mea Dómino : * et óm-
nia, quæ intra me sunt, nómini san-
cto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino : * et noli
oblívisci omnes retributióes ejus :

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus
tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : *
qui coronat te in misericórdia et misera-
tióibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : *
renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus : * et ju-
dícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis
Israel voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus : *
longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque
in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit no-
bis : * neque secúndum iniquitátes no-
stras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a
terra : * corroborávit misericórdiam suam
super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte : *
longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, mi-

sértus est Dóminus tíméntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est, quóniam pulvis sumus : * homo sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super tíméntes eum.

Et justítia illíus in filios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes ángeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus : * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bédedic ánima mea Dómino.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 116.

LAUDATE Dóminum omnes gentes : * laudáte eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri, etc.

Sicut erat, etc.

Psalmus : Laudáte Dóminum de cælis, etc. cum duobus sequentibus, ut supra (col. 258) ; in fine Glória Patri.

Canticum : Benedícite ómnia, ut supra (col. 271).

Canticum : Benedíctus Dóminus Deus Israel. ut supra (col. 261) ; in fine Glória Patri.

Hæc autem prædicta, prout longitudo itineris postulaverit, vel omnia, vel ex parte cantari possunt.

Deinde in Ecclesia, ubi fit statio, ante altare dicuntur sequentes Versus, et Orationes.

V. Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum.

R. Et laudábilis, et gloriósus in sæcula.

V. Benedicámus Patrem, et Fílium cum Sancto Spíritu.

R. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

V. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli.

R. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

V. Bénedic ánima mea Dómino.

R. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEUS, cujus misericórdiæ non est número, et bonitátis infínitus est the-

sáurus : piússimæ majestati tuæ pro collá-
tis donis grátias ágimus, tuam semper
cleméntiam exorántes ; ut qui peténtibus
postuláta concédis, eósdem non déserens,
ad præmia futúra dispónas.

Oratio.

DEUS, qui corda fidélium Sancti Spíritus
illustratióne docuísti : da nobis in
eódem Spíritu recta sápere, et de ejus
semper consolatióne gaudére.

Oratio.

DEUS, qui néminem in te sperántem ní-
mium affligi permíttis, sed pium pré-
cibus præstas audítum : pro postulatióni-
bus nostris, votisque susceptis grátias ági-
mus ; te piússime deprecántes, ut a cun-
ctis semper muniámur advérsis. Per Dó-
minum nóstrum Jesum Christum, etc. R.
Amen.

DE PROCESSIONE

IN TRANSLATIONE SACRARUM RELIQUIARUM
INSIGNIUM.

ECCELESIA, et viæ, per quas transeundum
est, quam fieri potest decentius ornén-
tur. Sacerdotes, et ministri vestibibus induti
albi, vel rubei coloris, prout Sancti, quo-
rum Reliquiæ transferuntur, exposcunt,
et cum luminaribus accensis, omnes pro-
cedant, decantantes Litanias cum invoca-
tione Sanctorum, quorum Reliquiæ defe-
runtur, et Hymnum Te Deum, etc. et
Psalmum Laudáte Dóminum de cælis,

Psalmus : Laudáte Dóminum de cælis, etc. cum duobus sequentibus, ut supra (fol. 258) ; in fine Glória Patri.

Canticum : Benedícite ómnia, ut supra (fol. 271).

Canticum : Benedíctus Dóminus Deus Israel. ut supra (fol. 261) ; in fine Glória Patri.

Hæc autem prædicta, prout longitudo itineris postulaverit, vel omnia, vel ex parte cantari possunt.

Deinde in Ecclesia, ubi fit statio, ante altare dicuntur sequentes Versus, et Orationes.

V. Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum.

R. Et laudábilis, et gloriósus in sæcula.

V. Benedicámus Patrem, et Fílium cum Sancto Spíritu.

R. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

V. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli.

R. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

V. Bénedic ánima mea Dómino.

R. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEUS, cujus misericórdiæ non est númerus, et bonitátis infínitus est the-

sáurus : piíssimæ majestati tuæ pro collá-
tis donis grátias ágimus, tuam semper
cleméntiam exorántes ; ut qui peténtibus
postuláta concédis, eósdem non déserens,
ad præmia futúra dispónas.

Oratio.

DEUS, qui corda fidélium Sancti Spíritus
illustratióne docuísti : da nobis in
eódem Spíritu recta sápere, et de ejus
semper consolatióne gaudére.

Oratio.

DEUS, qui néminem in te sperántem ní-
mium afflígi permíttis, sed pium pré-
cibus præstas audítum : pro postulatióni-
bus nostris, votisque suscep-tis grátias ági-
mus ; te piíssime deprecántes, ut a cun-
ctis semper muniámur advérsis. Per Dó-
minum nóstrum Jesum Christum, etc. R.
Amen.

DE PROCESSIONE

IN TRANSLATIONE SACRARUM RELIQUIARUM
INSIGNIUM.

ECCLESIA, et viæ, per quas transeundum
est, quam fieri potest decentius ornén-
tur. Sacerdotes, et ministri vestibibus induti
albi, vel rubei coloris, prout Sancti, quo-
rum Reliquiæ transferuntur, exposcunt,
et cum luminaribus accensis, omnes pro-
cedant, decantantes Litanias cum invoca-
tione Sanctorum, quorum Reliquiæ defe-
runtur, et Hymnum Te Deum, etc. et
Psalmum Laudáte Dóminum de cælis,

404 De exorcizandis obsessis a dæmonio.
cum duobus sequentibus, et alios Psalmos, et Hymnos de Proprio vel de Comuni eorum Sanctorum, quorum Reliquiæ transferuntur.

DE EXORCIZANDIS

OBSESSIS A DÆMONIO.

SACERDOS, seu quivis alius legitimus Ecclesiæ minister, vexatos a dæmone exorcizaturus, ea qua par est pietate, prudentia, ac vitæ integritate præditus esse debet: qui non sua, sed divina fretus virtute, ab omni rerum humanarum cupiditate alienus, tam pium opus ex charitate constanter et humiliter exsequatur. Hunc præterea maturæ ætatis esse decet, et non solum officio, sed etiam morum gravitate reverendum.

Ut igitur suo munere recte fungatur, cum alia multa sibi utilia documenta, quæ brevitatibus gratia hoc loco prætermittuntur, ex probatis auctoribus, et ex usu noscere studeat; tum hæc pauca magis necessaria diligenter observabit.

In primis, ne facile credat, aliquem a dæmonio obsessum esse, sed nota habeat ea signa, quibus obsessus dignoscitur ab iis, qui vel atrabile, vel morbo aliquo laborant. Signa autem obsidentis dæmonis sunt: ignota lingua loqui pluribus verbis, vel loquentem intelligere; distantia, et occulta patefacere; vires supra ætatis, seu conditionis naturam ostendere; et id genus alia, quæ cum plurima concurrunt, majora sunt indicia.

Hæc autem ut magis cognoscat, post unum aut alterum exorcismum interroget obsessum, quid senserit in animo, vel in corpore, ut sciat etiam, ad quænam verba magis diaboli contur-

bentur, ut ea deinceps magis inculcet ac repetat.

Advertat, quibus artibus ac deceptionibus utantur dæmones ad Exorcistam decipiendum: solent enim ut plurimum fallaciter respondere, et difficile se manifestare, ut Exorcista diu defatigatus desistat; aut infirmus videatur non esse a dæmonio vexatus.

Aliquando postquam sunt manifesti, abscondunt se, et relinquunt corpus quasi liberum ab omni molestia, ut infirmus putet se omnino esse liberatum: sed cessare non debet Exorcista, donec viderit signa liberationis.

Aliquando etiam dæmones ponunt quæcumque possunt impedimenta, ne infirmus se subiciat exorcismis, vel conantur persuadere infirmitatem esse naturalem; interdum in medio exorcismi faciunt dormire infirmum, et ei visionem aliquam ostendunt, subtrahendo se, ut infirmus liberatus videatur.

Aliqui ostendunt factum maleficium, et a quibus sit factum, et modum ad illud dissipandum: sed caveat, ne ob hoc ad magos, vel ad sagas, vel ad alios, quam ad Ecclesiæ ministros confugiat, aut ulla superstitione, aut alio modo illicito utatur.

Quandoque diabolus infirmum quiescere, et suscipere sanctissimam Eucharistiam permittit, ut discessisse videatur.

Denique innumerabiles sunt artes et fraudes diaboli ad decipiendum hominem, quibus ne fallatur, Exorcista cautus esse debet.

Quare memor, Dominum nostrum dixisse, genus esse dæmoniorum, quod non ejicitur nisi per orationem et jejunium, *Matth. 17.*, hæc duo potissimum remedia ad impetrandum divinum auxilium, dæmonesque pellendos, exemplo sanctorum Patrum, quoad ejus fieri poterit, tum per se, tum per alios curet adhiberi.

In Ecclesiam, si commode fieri potest, vel in alium religiosum et honestum locum seor-

sum a multitudine perductus energumenus, exorcizetur; sed si fuerit ægrotus, vel persona nobilis, vel alia honesta de causa, in domo privata exorcizari poterit.

Admoneatur obsessus, si mente et corpore valeat, ut pro se oret Deum, ac jejundet, et sacra Confessione et Communionem sæpius ad arbitrium Sacerdotis se communiat; et dum exorcizatur, totum se colligat, et ad Deum convertat, ac firma fide salutem ab eo deposcat cum omni humilitate. Et cum vehementius vexatur, patienter sustineat, nihil diffidens de auxilio Dei.

Habeat præ manibus, vel in conspectu Crucifixum. Reliquiæ quoque Sanctorum, ubi haberi possint, decenter ac tuto colligatæ, et coopertæ, ad pectus, vel ad caput obsessi reverenter admoveantur; sed caveatur, ne res sacræ indigne tractentur, aut illis a dæmone ulla fiat injuria. Sanctissima vero Eucharistia super caput obsessi, aut aliter ejus corpori non admoveatur, ob irreverentiæ periculum.

Exorcista ne vagetur in multiloquio, aut supervacaneis vel curiosis interrogationibus, præsertim de rebus futuris et occultis, ad suum munus non pertinentibus; sed jubeat immundum spiritum tacere, et ad interrogata tantum respondere; neque ei credatur, si dæmon simularet se esse animam alicujus Sancti, vel defuncti, vel angelum bonum.

Necessariæ vero interrogationes sunt, ut de numero et nomine spirituum obsidentium, de tempore quo ingressi sunt, de causa, et aliis hujusmodi. Cæteras autem dæmonis nugas, risus, et ineptias Exorcista cohibeat, aut contemnat, et circumstantes, qui pauci esse debent, admoneat, ne hæc curent, neque ipsi interrogent obsessum; sed potius humiliter et enixe Deum pro eo precentur.

Exorcismos vero faciat ac legat cum imperio, et auctoritate, magna fide, et humilitate, atque

fervore ; et cum viderit spiritum valde torqueri, tunc magis instet et urgeat. Et quoties viderit obsessum in aliqua corporis parte commoveri, aut pungi, aut tumorem alicubi apparere, ibi faciat signum crucis, et aqua benedicta aspergat, quam exorcizando in promptu habeat.

Observet etiam ad quæ verba dæmones magis contremiscant, et ea sæpius repetat ; et quando pervenerit ad comminationem, eam iterum et sæpius proferat, semper pœnam augendo ; ac si videat se proficere, in ipsa perseveret per duas, tres, quatuor horas, et amplius prout poterit, donec victoriam consequatur.

Caveat proinde Exorcista, ne ullam medicinam infirmo obsesso præbeat, aut suadeat ; sed hanc curam medicis relinquat.

Mulierem exorcizans, semper secum habeat honestas personas, quæ obsessam teneant, dum exagitur a dæmonio ; quæ quidem personæ sint patienti, si fieri potest, cognatione proximæ ; atque honestatis memor Exorcista caveat, ne quid dicat, vel faciat, quod sibi, aut aliis occasio esse possit pravæ cogitationis.

Dum exorcizat, utatur sacræ Scripturæ verbis potius, quam suis, aut alienis. Jubeatque dæmonem dicere, an detineatur in illo corpore ob aliquam operam magicam, aut malefica signa, vel instrumenta, quæ si obsessus sumpserit, evomat ; vel si alibi extra corpus fuerint, ea revelet ; et inventa comburantur. Moneatur etiam obsessus, ut tentationes suas omnes Exorcistæ patefaciat.

Si vero obsessus liberatus fuerit, moneatur, ut diligenter sibi caveat a peccatis, nè occasionem dæmoni præbeat in ipsum revertendi, nè fiant novissima hominis illius pejora prioribus.

ITAQUE Sacerdos, sive alius Exorcista, rite confessus, aut saltem corde peccata

sua detestans, peracto, si commode fieri potest, Ss. Missæ sacrificio, divinoque auxilio piis precibus implorato, superpelli-
ceo et stola violacea, cujus extrema pars ad obsessi collum circumponatur, indu-
tus, et coram se habens obsessum liga-
tum, si fuerit periculum, eum, se, et ad-
stantes communiat signo crucis, et asper-
gat aqua benedicta, et genibus flexis, aliis
respondentibus, dicat Litanias ordinarias
(fol. 135) usque ad Preces inclusive.

In fine Antiphona : Ne reminiscáris ,
Dómine, delícta nostra, vel paréntum no-
strórum : neque vindíctam sumas de pec-
cátis nostris.

Pater noster. secreto.

Y. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 53.

DEUS, in nómine tuo salvum me fac : *
et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratióem meam : * áuri-
bus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advér-
sum me, et fortes quæsiérunt ánimam
meam : * et non proposuérunt Deum an-
te conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dó-
minus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veri-
táte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confité-
bor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum
est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti

me : ⁂ et super inimícos meos despéxit
óculus meus.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui San-
cto.

Sicut erat, etc.

V. Salvum fac servum tuum.

R. Deus meus, sperántem in te.

V. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.

R. A fácie inimíci.

V. Nihil proficiat inimícus in eo.

R. Et fílius iniquitátis non appónat no-
cére ei.

V. Mitte ei, Dómine, auxílium de san-
cto.

R. Et de Sion tuére eum.

V. Dómine, exáudi oratiómem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS, cui próprium est miseréri semper
et párcere : súscipe deprecationem
nostram ; ut hunc fámulum tuum (vel fá-
mulam tuam), quem (vel quam) delictó-
rum cátena constríngit, miserátio tuæ pie-
tátis cleménter absólvat.

DOMINE sancte, Pater omnípotens, ætér-
ne Deus, Pater Dómini nostri Jesu
Christi, qui illum réfugam tyránnum et
apóstatam gehénnæ ígnibus deputásti,
quique Unigénitum tuum in hunc mun-
dum misísti, ut illum rugiéntem conté-
ret : velóciter atténde, accélera, ut erípias
hóminem ad imáginem et similitúdinem
tuam créatum, a ruína, et dæmónio meri-

diáno. Da, Dómine, terrórem tuum super béstiam, quæ extérminat víneam tuam. Da fidúciam servis tuis contra nequíssimum draconem pugnáre fortíssime, ne contémnat sperántes in te, et ne dicat, sicut in Pharaóne, qui jam dixit : Deum non novi, nec Israel dimítto. Urgeat illum déxtera tua potens discédere a fámulo tuo N. (vel a fámula tua N.) ✠, ne diútius præsumat captívum tenére, quem tu ad imáginem tuam fácere dignátus es, et in Fílio tuo redemísti : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Deinde præcipiat dæmoni hunc in modum,

PRÆCIPIO tibi, quicúmque es, spíritus immúnde, et ómnibus sóciis tuis hunc Dei fámulum obsidéntibus : ut per mystéria Incarnatiónis, Passiόνis, Resurrectiόνis, et Ascensiόνis Dómini nostri Jesu Christi, per missiónem Spíritus Sancti, et per advéntum ejúsdem Dómini nostri ad judícium, dicas mihi nomen tuum, diem, et horam éxitus tui, cum aliquo signo ; et ut mihi Dei minístro, licet indígno, prorsus in ómnibus obédias : neque hanc creatúram Dei, vel circumstántes, aut eórum bona ullo modo offéndas.

Deinde legantur super obsessum hæc Evangelia, vel unum, aut alterum.

Léctio sancti Evangélii secúndum
Joánnem.

Hæc dicens, signat se et obsessum in fronte, ore, et pectore.

In principio erat Verbum, etc. ut supra
(fol. 157).

Lectio sancti Evangelii secundum
Marcum. Marc. 16.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis
suis : Eúntes in mundum univérsum ,
prædicáte evangélium omni creatúræ. Qui
credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit :
qui vero non credíderit, condemnábitur.
Signa autem eos, qui credíderint, hæc se-
quéntur : In nómine meo dæmónia ejí-
cient : linguis loquéntur novis : serpéntes
tollent : et si mortíferum quid bíberint,
non eis nocébit : super ægros manus im-
pónent, et bene habébunt.

Lectio sancti Evangelii secundum
Lucam. Luc. 10.

IN illo tempore : Revérsi sunt septuagín-
ta duo cum gáudio, dicéntes ad Jesum :
Dómine, étiam dæmónia subjiciúntur no-
bis in nómine tuo. Et ait illis : Vidébam
sátanam sicut fulgur de cælo cadéntem.
Ecce dedi vobis potestátem calcáandi su-
pra serpéntes, et scorpiónes, et super om-
nem virtútem inimíci : et nihil vobis nocé-
bit. Verúntamen in hoc nolíte gaudére,
quia spíritus vobis subjiciúntur : gaudéte
autem, quod nómina vestra scripta sunt in
cælis.

Lectio sancti Evangelii secundum
Lucam. Luc. 11.

IN illo tempore : Erat Jesus ejíciens dæ-
mónium, et illud erat mutum. Et cum
ejecísset dæmónium , locútus est mutus,
et admirátæ sunt turbæ. Quidam autem

412 De exorcizandis obsessis a dæmonio.
ex eis dixerunt : In Beélzebub príncipe
dæmoniórum éjicit dæmónia. Et álii ten-
tántes, signum de cælo quærébant ab eo.
Ipse autem ut vidit cogitatiónes eórum,
dixit eis : Omne regnum in seípsum divi-
sum desolábitur, et domus supra domum
cadet. Si autem et sátanás in seípsum di-
vísus est, quómo do stabit regnum ejus ?
quia dícitis in Beélzebub me ejícere dæ-
mónia. Si autem ego in Beélzebub ejício
dæmónia, filii vestri in quo ejíciunt ? Ideo
ipsi júdices vestri erunt. Porro si in dígitó
Dei ejício dæmónia : profécto pervénit in
vos regnum Dei. Cum fortis armátus cu-
stódit átrium suum, in pace sunt ea, quæ
póssidet. Si autem fórtior eo supervénienti
vícérit eum, univérsa arma ejus áuferet, in
quibus confidébat, et spólia ejus distrí-
buet.

Ÿ. Dómine, exáudi oratió nem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS Dómine, Verbum Dei Pa-
tris, Christe Jesu, Deus et Dóminus
univérsæ creatúráe : qui sanctis Apóstolis
tuis dedísti potestátem calcándi super
serpéntes et scoriónes : qui inter cætera
mirábílium tuórum præcépta dignátus es
dícere : Dæmones effugáte : cujus virtúte
motus tamquam fulgur de cælo sátanás
cécidit : tuum sanctum nomen cum timóre
et tremóre suppliciter déprecor, ut indi-
gníssimo mihi servo tuo, data vénia óm-

nium delictórum meórum, constántem fidem, et potestátem donáre dignéris, ut hunc crudélem dæmonem, bráchii tui sancti múnitus poténtia, fidénter et secúrus aggrédíar : per te, Jesu Christe, Dómine Deus noster, qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. *R.* Amen.

Deinde muniens se et obsessum signo crucis, circumposita parte stolæ ad collum ejus, et dextera manu sua capiti ejus imposita, constanter, et magna cum fide dicat ea quæ sequuntur.

V. Ecce crucem Dómini, fúgite partes advérsæ.

R. Vicit leo de tribu Juda, radix David.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEUS, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, ínvoco nomen sanctum tuum, et cleméntiam tuam supplex expóscó : ut advérsus hunc, et omnem immúndum spíritum, qui vexat hoc plasma tuum, mihi auxílium præstáre dignéris. Per eúndem Dóminum nostrum.

Exorcismus.

EXORCIZO te, immundíssime spíritus, omnis incúrsio adversárii, omne phantásma, omnis légio : in nómine Dómini nostri Jesu ✠ Christi eradicáre, et effugáre ab hoc plásmate Dei. ✠ Ipse tibi ímperat, qui te de supérnis cælórum in

inferióra terræ demérge præcépit. Ipse tibi imperat, qui mari, ventis, et tempestátibus imperávit. Audi ergo, et time, sátana, inimíce fídei, hostis géneris húmáni, mortis addúctor, vitæ raptor, justítiae declinátor, malórum radix, fomes vitiórum, sedúctor hóminum, próditor géntium, incitátor invídiæ, orígo avarítiae, causa discórdiae, excitátor dolórum : quid stas, et resístis, cum scias, Christum Dóminum vias tuas pérdere? Illum métue, qui in Isaac immolátus est, in Joseph venúmdatus, in agno occísus, in hómine crucifíxus, deínde inférni triumphátor fuit. *Sequentes cruces fiant in fronte obsessi.* Recéde ergo in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti : da locum Spíritui Sancto, per hoc signum sanctæ ✠ crucis Jesu Christi Dómini nostri : Qui cum Patre, et eódem Spíritu Sancto vivit, etc.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEUS, cónditor et defénsor géneris húmáni, qui hóminem ad imáginem tuam formásti : réspice super hunc fámulum tuum N. (vel hanc fámulam tuam N.) qui (vel quæ) dolis immúndi spíritus appetitur, quem vetus adversárius, antíquus hostis terræ, formídinis horróre circúmvolat, et sensum mentis húmánae stupóre defígit, terróre contúrbat, et metu trépidi timóris exágitat. Repélle Dómine, virtú-

tem diaboli, fallacésque ejus insídias ámove : procul ímpius tentátor aufúgiat : sit nóminis tui signo ✠ (in fronte) fámulus tuus múnitus, et in ánimo tutus et córpore. (Tres cruces sequentes fiant in pectore dæmoniaci.) Tu péctoris ✠ hujus intéra custódias. Tu víscera ✠ regas. Tu ✠ cor confirmes. In ánima adversatrícis potestátis tentaménta evanéscant. Da, Dómine, ad hanc invocatióem sanctíssimi nóminis tui grátiam, ut qui hucúsque terrébat, térritus aufúgiat, et victus abscédát, tibique possit hic fámulus tuus et corde firmátus, et mente sincérus débitum præbére famulátum. Per Dóminum nostrum. R. Amen.

Exorcismus.

A DJURO te, serpens antíque, per júdicem vivórum et mortuórum, per factórem tuum, per factórem mundi : per eum, qui habet potestátem mittere te in gehénnam, ut ab hoc fámulo Dei N., qui ad Ecclesiæ sinum recúrrit, cum metu, et exercitú furóris tui festínus discédas. Adjuro te íterum ✠ (in fronte) non mea infirmitáte, sed virtúte Spíritus Sancti, ut éxeas ab hoc fámulo Dei N., quem omnípotens Deus ad imáginem suam fecit. Cede ígitur, cede non mihi, sed ministro Christi. Illíus enim te urget potéstas, qui te cruci suæ subjugávit. Illíus bráchium contremísce, qui devíctis gemítibus inférni, ániam ad lucem perdúxit. Sit tibi terror corpus hóminis ✠ (in pectore), sit tibi formído imágo Dei ✠ (in fronte.) Non resístas, nec moréris discédere ab

hómine isto, quóniam compláuit Christo in hómine habitáre. Et ne contemnéndum putes, dum me peccatórem nimis esse cognóscis. Imperat tibi Deus ✠. Imperat tibi majéstas Christi ✠. Imperat tibi Deus Pater ✠, ímperat tibi Deus Fílius ✠, ímperat tibi Deus Spíritus ✠ Sanctus. Imperat tibi sacraméntum Crucis ✠. Imperat tibi fides sanctórum Apostolórum Petri et Pauli, et cæterórum Sanctórum ✠. Imperat tibi Mártyrum sanguis ✠. Imperat tibi continéntia Confessórum ✠. Imperat tibi pia Sanctórum et Sanctárum ómnium intercéssio ✠. Imperat tibi Christiánæ fidei Mysteriórum virtus ✠. Exi ergo transgréssor, exi sedúctor, plene omni dolo et fallácia, virtútis inimíce, innocéntium persecútor. Da locum, diríssime; da locum, impiíssime; da locum Christo, in quo nihil invenísti de opéribus tuis: qui te spoliávit, qui regnum tuum destrúxit, qui te victum ligávit, et vasa tua dirípuit: qui te projécit in ténebras exterióres, ubi tibi cum minístris tuis erit præparátus intéritus. Sed quid truculén-te reníteris? quid temerárie detréctas? Reus es omnipoténti Deo, cujus statúta transgréssus es. Reus es Jesu Christo Dómino nostro, quem tentáre ausus es, et crucifigere præsumpsísti. Reus es humano géneri, cui tuis persuasió nibus venénium propinásti.

Adjúro ergo te, draco nequíssime, in nómine Agni ✠ immaculáti, qui ambulávit super áspidem et basilíscum, qui con-

culcávit leónem et dracónem, ut discédas ab hoc hómine ✠ (fiat signum crucis in fronte); discédas ab Ecclésia Dei ✠ (fiat signum crucis super circumstantes): contremísce, et éffuge, invocáto nómine Dómini illíus, quem ínferi tremunt: cui Virtútes cælórum, et Potestátes, et Dominationés subjéctæ sunt: quem Chérubim et Séraphim indeféssis vóciis laudant, dicéntes: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Imperat tibi Verbum ✠ caro factum. Imperat tibi natus ✠ ex Vírgine. Imperat tibi Jesus ✠ Nazaréus, qui te, cum discípulos ejus contémneres, elísum, atque prostrátum exíre præcépit ab hómine: quo præsénte, cum te ab hómine separásset, nec porcórum gregem íngredi præsumébas. Recéde ergo nunc adjurátus in nómine ejus ✠ ab hómine, quem ipse plasmávit. Durum est tibi velle resístere ✠. Durum est tibi contra stímulum calci-tráre ✠. Quia quanto tárdius exis, tanto magis supplícium crescit, quia non hómines contémnis, sed illum, qui dominátor vivórum et mortuórum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminús vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS cæli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Prophétarum, Deus Apostolórum, Deus Márty-

rum, Deus Vírginum, Deus, qui potestatem habes donare vitam post mortem, requiem post laborem : quia non est alius Deus præter te, nec esse poterit verus, nisi tu, Créator cæli et terræ, qui verus Rex es, et cujus regni non erit finis ; humiliter majestati gloriæ tuæ supplico, ut hunc famulum tuum de immundis spirítibus liberare digneris. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Exorcismus.

ADJURO ergo te, omnis immundissime spíritus, omne phantasma, omnis incursio sátanæ, in nómine Jesu Christi ✠ Nazaréni, qui post lavácrum Joánnis in desértum ductus est, et te in tuis sédibus vicit : ut quem ille de limo terræ ad honórem gloriæ suæ formávit, tu désinas impugnare : et in hómine miserábili non humanam fragilitatem, sed imáginem omnipotentis Dei contremíscas. Cede ergo Deo ✠ qui te, et malítiam tuam in Pharaóne, et in exércitu ejus per Móysen servum suum in abyssum demérsit. Cede Deo ✠ qui te per fidelíssimum servum suum David de rege Saule spirituálibus cánticis pulsum fugávit. Cede Deo ✠ qui te in Juda Iscarióte proditóre damnávit. Ille enim te divínis ✠ verbéribus tangit, in cujus conspéctu cum tuis legiónibus tremens et clamans dixísti : Quid nobis et tibi, Jesu, Fili Dei altíssimi ? Venísti huc ante tempus torquere nos ? Ille te perpétuis flammis urget, qui in fine témporum dictúrus est ímpiis : Discédite a me, male-

dícti, in ignem ætérnum, qui parátus est diábolo, et ángelis ejus. Tibi enim, ímpie, et ángelis tuis vermes erunt, qui numquam moriéntur. Tibi, et ángelis tuis inextinguíbile præparátur incéndium; quia tu es princeps maledícti homicídii, tu auctor incéstus, tu sacrilegórum caput, tu actiónum pessimárum magíster, tu hæreticórum doctor, tu totíus obscenitátis invéntor. Exi ergo ✠, ímpie, exi ✠, sceleráte, exi cum omni fallácia tua: quia hómínem templum suum esse vóluit Deus. Sed quid diútius moráris hic? Da honórem Deo Patri ✠ omnipoténti, cui omne genu fléctitur. Da locum Dómino Jesu Christo ✠, qui pro hómíne Sánguinem suum sacratíssimum fudit. Da locum Spirítui ✠ Sancto, qui per beátum Apóstolum suum Petrum te maniféste stravít in Simóne mago; qui falláciam tuam in Ananía et Saphíra condemnávit; qui te in Heróde honórem Deo non dante percússit; qui te in mago Elyma per Apóstolum suum Paulum cæcitatís calígine pérdidit, et per eúmdem de Pythoníssa verbo ímperans exíre præcépít. Discéde ergo nunc ✠, discéde ✠ sedúctor. Tibi erémus sedes est. Tibi habitatio serpens est: humiliáre, et prostérnere. Jam non est differéndi tempus. Ecce enim Dominátor Dóminus próximat cito, et ignis ardébit ante ipsum, et præcedet, et inflammábit in circúitu inimícos ejus. Si enim hómínem fefélleris, Deum non póteris irridére. Ille te éjicit, cujus óculis nihil occúltum est. Ille te expéllit, cujus

420 De exorcizandis obsessis a dæmonio.
virtúti univérſa subjécta sunt. Ille te ex-
clúdit, qui tibi, et ángelis tuis præparávit
ætéſnam gehénnam; de cujus ore exíbit
gládius acútus; qui ventúrus est judicáre
vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.
R. Amen.

Prædicta omnia, quatenus opus fuerit,
repeti possunt, donec obsessus sit omnino
liberatus.

JUVABIT præterea plurimum hæc, quæ
infra notantur, super obsessum devote
dicere, sæpeque repetere Pater noster.
A ve María. Credo.

Canticum. Magníficat. ut supra (fol.
209).

Canticum. Benedíctus. ut supra (fol.
261).

Symbolum S. Athanasii.

QUICUMQUE vult salvus esse, * ante
ómnia opus est, ut téneat cathóli-
cam fidem.

Quam nisi quisque íntegram, inviola-
támque serváverit, * absque dúbio in
ætéſnum períbit.

Fides autem cathólica hæc est : * ut
unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in
unitáte venerémur.

Neque confundéſtes persónas, * neque
substántiam separáſtes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii,
* ália Spíritus Sancti.

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti
una est divínitas, * æquális glória, coæ-
téſna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus Sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus Sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus Sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur : * ita tres Deos aut Dóminos dícere, cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est, * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus Sanctus a Patre et Fílio, * non

factus, nec creátus, nec génitus, sed procedens.

Unus ergo Pater, non tres Patres, unus Fílius, non tres Fílii, * unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut posterius, nihil majus aut minus, * sed totæ tres persónæ coæternæ sibi sunt, et coæquales.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únititas in Trinitáte, et Trinitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad æternam salutem, * ut incarnationem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sæcula génitus, * et homo est ex substántia matris in sæculo natus.

Perfécus Deus, perfécus homo, * ex ánima rationáli et humána carne subsistens.

Æqualis Patri secúndum divinitátem : * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui licet Deus sit, et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem, * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

De exorcizandis obsessis a dæmonio. 423

Nam sicut ánima rationalis, et caro unus est homo : * ita Deus, et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salute nostra, descendit ad inferos, * tertia die resurrexit a mortuis.

Ascendit ad cælos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis : * inde venturus est iudicare vivos et mortuos.

Ad cuius adventum omnes homines resurgere habent cum corporibus suis, * et redditori sunt de factis propriis rationem.

Et qui bona egerunt, ibunt in vitam æternam ; * qui vero mala, in ignem æternum.

Hæc est fides catholica : * quam nisi quisque fideliter, firmiterque crediderit, salvus esse non poterit.

Gloria Patri, etc.

Sicut erat, etc.

Psalmus. Qui habitat, etc. ut supra (fol. 155).

Psalmus 67.

EXSURGAT Deus, et dissipentur inimici ejus : * et fugiant qui oderunt eum, a facie ejus.

Sicut deficit fumus, deficiant : * sicut fluit cera a facie ignis, sic pereant peccatores a facie Dei.

Et justi epulentur, et exsultent in conspectu Dei : * et delectentur in lætitia.

Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus : * iter facite ei, qui ascendit super occasum : Dominus nomen illi.

Exsultate in conspectu ejus : * turba-

búntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus, qui inhabitáre facit uníus moris in domo :

Qui edúcit vinctos in fortitúidine : * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto :

Terra mota est, étenim cæli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti tuæ : * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti : * et speciéi domus dividere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cæléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis : * ut quid suspicámini montes coagulátos ?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium : * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem : * accepísti dona in homínibus :

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotidie : * prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi : * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum : * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris.

Ut intingátur pes tuus in ságuine : * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingrédus tuos, Deus, * ingrédus Dei mei : regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúcti psaléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda, Deus, virtúti tuæ : * cónfirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi offérent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdent eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes, quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægypto : * Æthiopia prævéniét manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israel : * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ : * benedíctus Deus.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmi : Deus, in adjutórium. ut supra (fol. 139).

Deus, in nómine tuo. ut supra (fol. 408).

Confitémini Dómino. ut supra (fol. 178).

Psalmus 34.

JUDICA, Dómine, nocéntes me : * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum : * et exsúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me : * dic ánimæ meæ : Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti : * et ángelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum : * et ángelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi in-

De exorcizandis obsessis a dæmonio. 427
térítum láquei sui : * supervácue expro-
bravérunt ánimam meam.

Véníat illi láqueus, quem ignórat, et
cáptio, quam abscondit, apprehéndat
eum : * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit in Dómi-
no : * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : * Dómine,
quis símilis tibi ?

Erípiens ínopem de manu fortiórum
ejus : * egénium et páuperem a diripiénti-
bus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorá-
bam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis : *
sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi molésti essent, *
induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam :
* et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem no-
strum, sic complacébam : * quasi lugens
et contristátus sic humiliábar.

Et advérsus me lætáti sunt, et conve-
nérunt : * congregáta sunt super me fla-
gélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavé-
runt me, subsannavérunt me subsannatió-
ne : * frenduérunt super me déntibus
suis.

Dómine, quando respícies ? * restítue
ánimam meam a malignitáte eórum : a
leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in
pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi, qui adversántur mihi iníque : * qui odérunt me gratis, et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur : * et in iracúndia terræ loquéntes dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum : * dixerunt : Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas : * Dómine, ne discédas a me.

Exsúrge, et inténde iudício meo : * Deus meus, et Dóminus meus, in causam meam.

Iúdica me secúndum justítiam tuam, Dómine Deus meus : * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis : Euge, euge, ánimæ nostræ : * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubéscant et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia, * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et læténtur qui volunt justítiam meam : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Glória Patri, etc.

Sicut erat, etc.

Psalmus 30.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam : * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii : * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me, Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi : * exultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexisti humilitátem meam : * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci : * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulor : * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus.

Quóniam defécit in dolóre vita mea : * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, et vicínis meis valde : * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me : * obliuióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum : *

430 De exorcizandis obsessis a dæmonio.

quóniam audívi vituperatióem multórum
commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advér-
sum me, * accípere ánimam meam consi-
liáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine : *
dixi : Deus meus es tu, in má nibus tuis
sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum,
* et a persecúentibus me.

Illústra fáciem tuam super servum
tuum, salvum me fac in misericórdia tua :
* Dómine, non confúndar, quóniam invo-
cávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in in-
férnum : * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniqui-
tátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ,
Dómine, * quam abscondísti timéntibus
te !

Perfecísti eis, qui sperant in te : * in
conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscondito faciéi tuæ,
* a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo, * a
contradictiόne linguárum.

Benedíctus Dóminus : * quóniam miri-
ficávit misericórdiam suam mihi in civi-
táte muníta.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ :
* Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiόnis meæ, *
dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus :

* quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuét abundánte faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

G lória Patri, etc.

Sicut erat, etc.

Psalmus 21.

DEUS, Deus meus, réspice in me : quare me dereliquísti ? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo : * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum : * saluum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meæ : in te projéctus sum ex útero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu : * ne discésseris a me.

Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdederunt me vítuli multi : * tauri pingues obsederunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas, et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt, et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam : * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Jacob glori ficáte eum.

Tímeat eum omne semen Israel : * quóniam non spre vit, neque despéxit deprecationem páuperis.

Nec avértit faciém suam a me : * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : *

De exorcizandis obsessis a dæmonio. 433
vota mea reddam in conspéctu timéntium
eum.

Edent páuperes, et saturabúntur : et
laudábunt Dóminum qui requírunť eum :
* vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur, et converténtur ad Dó-
minum * univérsi fines terræ :

Et adorábunt in conspéctu ejus * uni-
vर्सæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse
dominábitur géntium.

Manducavérunt, et adoravérunt omnes
pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent
omnes, qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * et semen
meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ven-
túra : * et annuntiábunt cæli justítiam ejus
pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 3.

DOMINE, quid multiplicáti sunt, qui trí-
bulant me ? * multi insúrgunt advér-
sum me.

Multi dicunt animæ meæ : * Non est
salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es :
* glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et
exaúdivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et
exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis
mē : * exsúrge, Dómine ; salvum me fac,
Deus meus.

434 De exorcizandis obsessis a dæmonio.

Q uóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

D ómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

G lória Patri, etc.

Sicut erat, etc.

Psalmus 10.

I N Dómino confído ; quómodo dícitis I ánimæ meæ : * Trásmigra in montem sicut passer ?

Q uóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra : * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Q uóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit ?

D óminus in templo sancto suo : * Dóminus in cælo sedes ejus.

O culi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérogant fílios hóminum.

D óminus intérogat justum, et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

P luet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Q uóniam justus Dóminus , et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

G lória Patri. Sicut erat.

Psalmus 12.

U SQUEQUO, Dómine, obliviscéris me in finem ? * úsquequo avértis fáciem tuam a me ?

Quámdiu ponam consília in ánima mea,
* dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus
super me? * réspice, et exáudi me, Dómi-
ne Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne umquam ob-
dórmiam in morte: * ne quando dicat
inimícus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt, si motus
fúero: * ego autem in misericórdia tua
sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo:
cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi:
* et psallam nómini Dómini altíssimi.

G lória Patri. Sicut erat.

Oratio post liberationem.

O RAMUS te, Deus omnípotens, ut spíri-
tus iniquitátis ámplius non hábeat
potestátem in hoc fámulo tuo N. (vel fá-
mula tua N.), sed ut fúgiat, et non rever-
tátur: ingrediátur in eum (vel in eam),
Dómine, te jubénte, bónitas et pax Dómini
nostri Jesu Christi, per quem redépti
sumus, et ab omni malo non timeámus,
quia Dóminus nobíscum est. Qui vivit et
regnat cum Deo Patre in unitáte Spíritus
Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculó-
rum. *R.* Amen.

FORMULÆ SCRIBENDÆ

IN LIBRIS HABENDIS A PAROCHIS.

LIBER Baptizatorum habeatur in Ecclesiis, in quibus confertur Baptisma.

Liber Confirmatorum habeatur in Ecclesiis, in quibus confertur Chrisma.

Liber Matrimoniorum.

Liber Status animarum.

Liber Defunctorum habeatur etiam in omnibus Ecclesiis, in quibus defuncti sepeliuntur.

Hi tres
habeantur
a quolibet
Parocho.

Advertat in primis Parochus, ut in libris tam Baptizatorum, et Confirmatorum, quam Matrimoniorum, et Defunctorum exprimat semper non solum nomen personarum, quæ ibi nominantur, sed etiam familiam.

FORMA DESCRIBENDI BAPTIZATOS

IN PRIMO LIBRO

ANNO Domini.... die.... mensis.... ego N. Parochus hujus Ecclesiæ S. N., civitatis vel loci N., baptizavi infantem natum vel natam die... ex N. et N. conjugibus hujus Parochiæ, vel Parochiæ S. N., et ex tali patria et familia, cui impositum est nomen N. Patrini fuerunt N., filius N., ex Parochia seu loco N., et N. conjux N., filia N., ex Parochia seu loco N.

Si infans non fuerit ex legitimo matrimonio natus, nomen saltem alterius parentis, de quo constat, scribatur (omnis tamen infamiæ vitetur occasio); si vero de neutro constat, ita scribatur: **Baptizavi**

Form. scribendæ in lib. habendis a Par. 437

infantem, cujus parentes ignorantur, natum die, etc. ut supra.

Si expositus sit infans, exprimatur quo die, ubi, et a quo repertus, et quot dierum verisimiliter sit; et baptizetur sub conditione, si ignoratur fuisse baptizatum.

Si infans domi ob imminens mortis periculum baptizatus sit, tunc ita scribatur :

Anno.... die.... mensis...., natus est N., filius N. et N. conjugum, etc. ut supra; quem ob imminens mortis periculum, in domo rite baptizavit N. obstetrix probata, vel N., filius N., ut mihi retulit N.

Si supervixerit infans, et ei adhibitæ sint in Ecclesia sacre cæremoniæ, ita addatur :

Die ejusdem mensis ad Ecclesiam portatus est infans prædictus, ipsique ego Parochus sacras cæremonias et preces adhibui, et N. nomen imposui.

Si forte non Parochus, sed alius baptizaverit, id exprimatur.

Si fuerit baptizatus sub conditione : Si non es baptizatus, etc., id pariter exprimitur.

FORMA DESCRIBENDI CONFIRMATOS

IN SECUNDO LIBRO.

ANNO.... die... mensis... qui fuit dies...., N., filius N. et N. conjugum, vel N. filia N. (et si fuerit nupta, addatur uxor N.), Sacramentum Confirmationis accepit

a Reverendissimo D. N., Episcopo N., in Ecclesia S. N., civitatis N. vel loci N. Compater fuit N., filius N., Parochiæ S. N. civitatis vel loci N.

Marium descriptio in una pagina, seu prima facie folii; foeminarum vero in altera sejunctim notetur.

Si Confirmatus non constet, an ex legitimo Matrimonio genitus sit, vel parentes ignorentur, servetur quod in libro Baptizatorum præscriptum est.

FORMA DESCRIBENDI CONJUGATOS

IN TERTIO LIBRO.

ANNO.... die... mensis..., Denuntiationibus præmissis tribus continuis diebus festivis, quarum prima die..., secunda die..., tertia die..., inter Missæ Parochialis solemnia habita est, nulloque legitimo impedimento detecto, ego N., Rector hujus Ecclesiæ Parochialis N., civitatis vel loci N., filium N., Parochiæ S. N.; et N., filiam N. seu relictam quondam N. (si fuerit vidua), hujus seu Parochiæ S. N., in Ecclesia N. interrogavi, eorumque mutuo consensu habito, solemniter per verba de præsentis Matrimonio conjunxi; præsentibus testibus notis N., filio N. qui habitat in Parochia S. N., et N. filio N. etc., et N. filio N., etc. Postea eis ex ritu S. Matris Ecclesiæ (si tamen nuptias benedixerit), in Missæ celebratione benedixi.

Si unus ex his, qui Matrimonium contrahere voluerint, alterius Parochiæ fuerit, antequam admittatur, Parochus, in cujus Ecclesia Matrimonium celebrari debet, denuntiationum in ejus Parochia rite factarum fidem scriptam habeat, quæ asservetur, et res tota exprimatur in ipso met libro Matrimoniorum, hac ratione :

Denuntiationes ejus Matrimonii factæ sunt etiam a R. D. N., Parocho Ecclesiæ S. N., sub cujus cura dictus N. vel dicta N. habitat, ut ex ipsius Parochi scripto servato apud me apparet. Denuntiationum autem prima facta est die..., secunda die..., tertia die..., inter Missæ Parochialis solemnia, nullumque impedimentum canonicum detectum est.

Si autem alteruter sit diversæ diœcesis, testimonium Parochi affirmantis denuntiationes esse rite præstitas, nullius roboris censeatur, nisi ab Episcopo, vel ab ejus Vicario Generali illius diœcesis subscriptione et sigillo comprobatum, et ab Episcopo seu ejus Vicario loci, ubi contrahitur Matrimonium, recognitum sit, ab eoque licentia contrahendi fuerit obtenta.

Ubi vero Ordinarii concessu, quod scripto constare debet, denuntiationes aliquæ differendæ, aut omittendæ interdum sint, ita notetur.

Anno Domini... die... mensis... Denuntiationum una die festo rite facta, reliquis vero dilatis post Matrimonii celebrationem, ex facultate scripto concessa a Rev. N. seu Vicario N. sub die.... datis etc., in-

frascripti tenoris, quam penes me servo cum aliis hujusmodi facultatibus, nulloque prorsus impedimento allato, ego etc. ut supra.

Denuntiationes vero, quæ post contractum Matrimonium fient, ita scribantur :

Anno... die... mensis... qui fuit festus etc., et sequenti, qui fuit Dominicus etc., ejusdem mensis, ego N., Rector hujus Ecclesiæ S. N., inter Missarum solemnia, Denuntiationes habui Matrimonii, jam prævia opportuna dispensatione initi inter N. et N. die prima hujus mensis, nullum tamen canonicum impedimentum ab aliquo allatum est, quo minus hujusmodi Matrimonium ratum ac firmum esse debeat.

Si autem denuntiationes omnes omittebdæ sint, aut differendæ, ita scribantur :

Denuntiationibus omnibus omissis, vel dilatis, etc., ex facultate etc., ego Rector N. etc. ut supra.

Cæterum si alteri Presbytero ab Ordinario, vel a Parocho ipso facultas facta sit conjungendi aliquos, id in libro proprii Parochi sic adnotetur ipsius Parochi manu :

N. Presbyter vel Capellanus Ecclesiæ N., de licentia Reverendissimi Episcopi N., seu N. ejus Vicarii loci N., aut mea, quæ penes me exstat, N., filium N. et N. etc. in Matrimonium conjunxit, etc. ut supra. Et ego N., Parochus N., subscripsi et testor, rem ita se habere.

Quod si ex denuntiationibus comper-
tum sit, conjuges aliquos consanguinitatis,

aut affinitatis gradu conjunctos esse, et nihilominus ad contrahendum fuerit cum ipsis Apostolica auctoritate dispensatum, annotetur gradus consanguinitatis vel affinitatis dispensatæ, et compendium decreti super ea relati cum die et anno, ac Notarii de illo rogati nomine; hoc modo:

Anno Domini... die... mensis.... præmissis Denuntiationibus, ac comperto impedimento secundi, vel tertii, aut quarti gradus consanguinitatis, vel affinitatis, seu alio quovis etc. inter N. et N. etc. obtentoque per eos Apostolicæ Sedis mandato de dispensando, et cum eis per Reverendissimum Episcopum N. auctoritate dispensato sub die... anno... ut constat ex Actis Notarii Officii prædicti Episcopi, eos **Matrimonio conjunxi, etc.** ut in prædicta formula.

Denuntiationes autem factæ in diversis Parochiis, sponsi videlicet et sponsæ, ab utroque Parocho in libro notari debent, etiam si Matrimonium non sequatur.

FORMA

DESCRIBENDI STATUM ANIMARUM

IN QUARTO LIBRO.

FAMILIA quæque distincta in libro notatur, intervallo relicto ab unaquaque ad alteram subsequentem, in quo singillatim scribantur nomen, cognomen, ætas singulorum, qui ex familia sunt, vel tamquam advenæ in ea vivunt.

Qui vero ad sacram Communionem admissi sunt, hoc signum in margine e contra habeant : **C.**

Qui Sacramento Confirmationis sunt muniti, hoc signum habeant : **Chr.**

Qui ad alium locum habitandum accesserint, eorum nomina subducta linea notentur.

Hac igitur ratione fiat, videlicet :

Anno... die... mensis... in via, seu platea, vel pago, in propriis ædibus Pauli N., vel in ædibus N. a Paulo conductis, habitant :

Chr. Paulus N. Petri filius, annorum, etc.

Chr. Apollonia ejus uxor, filia Jacobi N., annorum, etc.

C. Dominicus eorum filius, annorum, etc.

C. Lucia eorum filia, annorum, etc.

C. Chr. Antonius, filius N., famulus, annorum, etc.

C. Catharina N., filia N., ancilla, annorum, etc.

C. Martinus, filius N. annorum, etc.

FORMA DESCRIBENDI DEFUNCTOS

IN QUINTO LIBRO.

DESCRIBATUR quis, et quæ, et cui Sacramenta ministraverit, quando quis mortuus fuerit, et ubi sepultus, quod hoc pacto fieri poterit :

Anno... die... mensis... N., filius vel filia N., ex loco N., ætatis N. (si hæc sciri pos-

sunt), in domo N., in communione S. Matris Ecclesiae animam Deo reddidit; cujus corpus die... sepultum est in Ecclesia S. N.; mihi N., vel N. Confessario probato, confessus die..., sanctissimoque Viatico refectus die..., et sacri Olei unctione roboratus per me, die... etc.

INDEX.

	PAG.
DE iis, quæ in administratione Sacramentorum generaliter servanda sunt.	7
DE SACRAMENTO BAPTISMI RITE ADMINISTRANDO.	10
Ordo Baptismi Parvulorum.	19
De Baptismo Adultorum.	28
Ordo Baptismi Adultorum.	30
Ordo supplendi omissa super infantem Baptizatum.	57
Ordo supplendi omissa super Baptizatum Adultum.	65
Ritus servandus cum Episcopus baptizat.	85
Benedictio Fontis Baptismi extra Sabbatum Paschæ et Pentecostes, cum Aqua consecrata non habetur.	87
DE SACRAMENTO PŒNITENTIÆ.	91
Ordo ministrandi Sacramentum Pœnitentiæ.	92
Absolutionis forma.	95
De absolutione ab excommunicatione in foro exteriori.	97
Ritus absolvendi excommunicatum jam mortuum.	99
De modo absolvendi a suspensione vel ab interdicto extra vel intra Sacramentalem Confessionem.	101
DE SANCTISSIMO EUCHARISTIÆ SACRAMENTO.	102
Ordo administrandi sacram Communionem.	104
De Communione Paschali.	108
De Communione Infirmorum.	109
DE SACRAMENTO EXTREMÆ UNCTIONIS.	115
Ordo ministrandi Sacramentum extremæ Unctionis.	118
SEPTEM PSALMI PŒNITENTIALES.	126

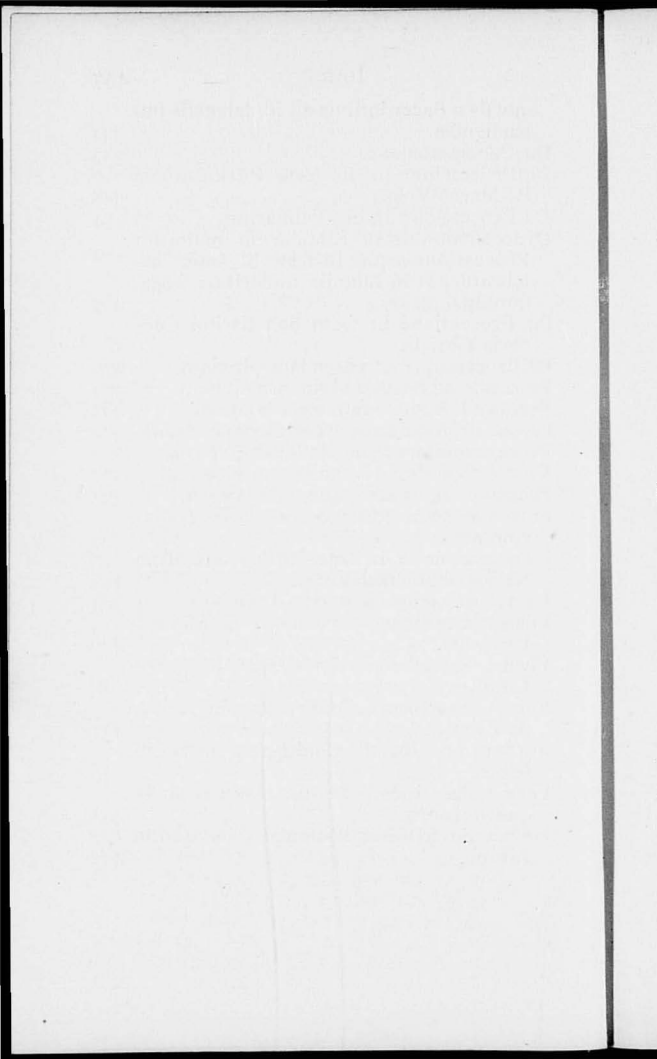
Litaniæ.	135
DE VISITATIONE ET CURA INFIRMORUM.	143
Modus juvandi morientes.	159
ORDO COMMENDATIONIS ANIMÆ.	161
In expiratione.	184
DE EXSEQUIIS.	186
Quibus non licet dare Ecclesiasticam sepulturam.	188
Exsequiarum ordo.	189
OFFICIUM DEFUNCTORUM.	203
De officio faciendo in Exsequiis, absente corpore defuncti, et in die tertio, septimo, trigesimo, et anniversario.	263
DE EXSEQUIIS PARVULORUM.	265
Ordo sepeliendi parvulos.	ib.
DE SACRAMENTO MATRIMONII.	274
Ritus celebrandi Matrimonii Sacramentum.	277
De Benedictione Mulieris post partum.	280
DE BENEDICTIONIBUS REGULÆ GENERALES.	283
Ordo ad faciendam Aquam benedictam.	284
Benedictio Candelarum extra diem Purificationis B. Mariæ Virginis.	287
Benedictio domorum in Sabbato Sancto Paschæ.	288
Alia benedictio domorum alio tempore facienda cum aspersione Aquæ benedictæ.	289
Benedictio loci.	290
Alia benedictio domus novæ.	291
Benedictio thalami.	ib.
Benedictio novæ navis.	292
Benedictio communis super fruges et vineas.	293
Benedictio peregrinorum ad loca sancta prodeuntium.	ib
Benedictio peregrinorum post reditum.	296
<i>Benedictiones esculentorum, præsertim in Pascha.</i>	
Benedictio agni paschalis.	299
Benedictio ovorum.	ib.
Benedictio panis.	300

Alia benedictio panis.	300
Benedictio novorum fructuum.	301
Benedictio ad quodcumque comestibile.	302
Benedictio olei simplicis.	ib.

*Benedictiones ab Episcopis,
vel aliis facultatem habentibus faciendæ.*

Benedictio Sacerdotalium Indumentorum in genere.	304
Benedictio Mapparum sive Lintheaminum Altaris.	306
Benedictio Corporalium.	ib.
Benedictio Tabernaculi seu Vasculi pro sa- crosancta Eucharistia conservanda.	308
Benedictio novæ Crucis.	ib.
Benedictio Imaginum Jesu Christi Domini nostri, B. Mariæ Virginis, et aliorum Sanctorum.	309
Ritus benedicendi, et imponendi prima- rium lapidem pro Ecclesia ædificanda, servandus a Sacerdote facultatem ha- bente ab Episcopo.	311
Ritus benedicendi novam Ecclesiam, seu Oratorium publicum, ut ibi sanctissim- um Missæ sacrificium celebrari possit.	318
Ritus reconciliandi Ecclesiam violatam, si nondum erat ab Episcopo consecrata.	323
Ritus benedicendi novum Cœmeterium per Sacerdotem ab Episcopo delegatum.	327
Ordo reconciliandi Cœmeterium violatum, sive Ecclesiæ contiguum sit, sive sepa- ratum, ubi Ecclesia non est polluta.	330
Ritus absolvendi, et benedicendi populos et agros ex Apostolicæ Sedis indulto.	332
Methodus Indictionis præmittendæ Ponti- ficiæ Benedictioni, statis diebus super populum elargiendæ, ritusque in ea ser- vandus a Regularibus, quibus a S. Sede hujusmodi facultas indulta est vel in- dulgetur.	342
Ritus Benedictionis Apostolicæ, in articulo	

mortis a Sacerdotibus ad id delegatis impertiendæ.	344
DE PROCESSIONIBUS.	347
De Processione in die festo Purificationis B. Mariæ Virg.	348
De Processione in die Palmarum.	354
Ordo servandus in Litaniarum majorum Processione, quæ in festo S. Marci celebratur, et in Litanis minoribus Rogationum.	367
De Processione in festo Sanctissimi Corporis Christi.	369
De Processione ad petendam pluviam.	378
Processio ad postulandam serenitatem.	380
Preces ad repellendam tempestatem.	382
Preces dicendæ tempore penuriæ et famis.	384
Processio tempore mortalitatis et pestis.	386
Preces dicendæ in Litanis tempore belli.	387
Processio in quacumque tribulatione.	392
Preces dicendæ in Processione pro gratiarum actione.	394
De Processione in translatione Sacrarum Reliquiarum insignium.	403
DE EXORCIZANDIS OBSESSIS A DÆMONIO.	404
FORMULÆ SCRIBENDÆ IN LIBRIS HABENDIS A PAROCHIS.	436
Forma describendi Baptizatos in primo Libro.	ib.
Forma describendi Confirmatos in secundo Libro.	437
Forma describendi Conjugatos in tertio Libro.	438
Forma describendi Statum Animarum in quarto Libro.	441
Forma describendi Defunctos in quinto Libro.	442

APPENDIX
AD RITUALE ROMANUM
SIVE
COLLECTIO
BENEDICTIONUM ET INSTRUCTIONUM
A RITUALI ROMANO EXSULANTIUM
SANCTÆ SEDIS AUCTORITATE
APPROBATARUM SEU PERMISSARUM
IN USUM ET COMMODITATEM
MISSIONARIORUM APOSTOLICORUM
ALIORUMQUE SACERDOTUM
DIGESTA.

F

q

B

E

n
st
c
o
a
sa
b
e
m
m
ju
ig

I

ct
h
co
d

DE SACRAMENTO BAPTISMI

Formula brevior pro Benedictione Fontis
seu Aquæ baptismalis,

a Summo Pontifice Paulo III. Missionariis
Peruanis apud Indos olim concessa,

et nonnisi in iis locis adhibenda, ad
quæ speciali Apostolicæ Sedis indulto
extensa fuit.

Benedictio Fontis seu Aquæ Baptismalis.

EXORCIZO te, creatúra aquæ, in nómine
Dei Patris omnipoténtis ✠, et in nó-
mine Jesu Christi ✠ Fílii ejus Dómini no-
stri, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti. Exor-
cizo te, omnis virtus adversárii diáboli: ut
omnis phantásia eradicétur, ac effugétur
ab hac creatúra aquæ, et fiat fons aquæ
saliéntis in vitam ætérnam: ut qui ex ea
baptizáti fúerint, fiant templum Dei vivi,
et Spíritus Sanctus hábitet in eis, in re-
missiónem peccatórum: in nómine Dó-
mini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est
judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per
ignem. Amen.

Orémus.

DOMINE sancte, Pater omnípotens, ætér-
ne Deus, aquárum spirituálium san-
tificátor, te suppliciter deprecámur: ut
hoc ministérium humilitátis nostræ respí-
cere dignéris, et super has aquas, abluén-
dis et vivificándis homínibus præparátas,

IV De Sacramento Confirmationis.

Angelum sanctitátis emittas; ut peccátis prióris vitæ ablútis, reatúque detérso, purum sacráto Spíritui habitáculum regeneratióibus procúret. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Infundat deinceps Sanctum Oleum in aquam, in modum crucis, dicens: **Conjúntio Olei unctiόνis, et aquæ Baptísmatis sanctificétur, et fecundétur. In nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti. Amen.**

Deinde Chrisma aquæ infundat, in modum crucis, et dicat: **Conjúntio Chrísmatis sanctificatiόνis et Olei unctiόνis et aquæ Baptísmatis sanctificétur et fecundétur. In nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti. Amen.**

DE SACRAMENTO

CONFIRMATIONIS.

Instructio pro simplici Sacerdote Sacramentum Confirmationis ex S. Sedis Apostolicæ delegatione administrante, edita ex decreto S. Congregationis de Propaganda Fide, diei IV. Maji MDCCCLXXIV.

DECRETUM SACRÆ CONGREGATIONIS GENERALIS

DE PROPAGANDA FIDE

Habitæ die 21. Martii 1774.

REFERENTE R. P. D. Stephano Borgia Secretario, nonnullos Missionum Superiores, aliosque, quibus ab Apostolica Sede extraor-

dinaria Sacramentum Confirmationis administrandi facultas conceditur, in illius administratione usos quandoque esse vestibus ac ornamentis episcopalibus: Eminentissimi Patres declararunt, ac vigore præsentis Decreti declarant, nemini prorsus characterē episcopali non insignito, vel cui alias usus Pontificalium ex vero, legitimoque privilegio non competit, licuisse, vel licere in collatione Chrismatis adhibere Rochettum, Mitram, Baculum pastoralem, Annulum, vel Crucem pectoralem; statueruntque supplicandum esse Sanctissimo pro approbatione hujus declarationis, necnon efformandam Instructionem pro simplicibus Sacerdotibus, Confirmationem, ut supra, administrantibus.

Facta vero SSmo Domino Nostro CLEMENTI PP. XIV. per præfatum Dominum Secretarium in audientia diei 3. Aprilis currentis supradictæ Sacræ Congregationis sententiæ relatione, Sanctitas Sua illam benigne approbavit, et ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari mandavit.

Datum Romæ ex Ædibus dictæ Sacræ Congregationis die 23. Aprilis 1774.

JOSEPH MARIA Card. CASTELLI, Præf.

STEPHANUS BORGIA Secretarius.

INSTRUCTIO PRO SIMPLICI SACERDOTE

SACRAMENTUM CONFIRMATIONIS

EX SEDIS APOSTOLICÆ DELEGATIONE ADMINISTRANTE.

ETSI, juxta Sacrosancti Tridentini Concilii definitionem solus Episcopus sit ordinarius hujus Sacramenti minister ¹⁾; solet tamen

¹⁾ Sess. VII *de Confirm.* can. 3.

VI Instructio pro simplici sacerdote

quandoque justis de causis Sedes Apostolica simplici Sacerdoti, tamquam extraordinario ministro, facultatem tribuere illud conferendi 1).

Sacerdos igitur, cui facultas hæc fuerit concessa, in primis curet apud se habere Chrisma per catholicum Antistitem cum eadem S. Sede communionem habentem confectum, ac sciat, sibi numquam licere 2), sine eo Confirmationem administrare, vel illud ab Episcopis hæreticis aut schismaticis recipere.

Animadvertat insuper, num in facultate sibi ab Apostolica Sede impertita alia etiam facultas expressa legatur, utendi scilicet Chrismate ante annum benedicto; alias eo non utatur, nisi forte in casibus necessitatis 3), cum a sacris canonibus id prohibitum sit 4).

Licet omni tempore administrari valeat Confirmatio, congruum tamen est, ut præcipue in hebdomada Pentecostes, et circa horam tertiam, in qua Spiritus Sanctus illapsus est Apostolis, conferatur 5).

Quod ad ætatem Confirmandorum attinet, præ oculis habendum est Catechismi Romani 6) monitum in hæc verba : *Illud observandum est, omnibus quidem post Baptismum Confirmationis Sacramentum posse administrari, sed minus tamen expedire hoc fieri, antequam pueri rationis usum habuerint. Quare si duodecimus annus expectandus non videatur, usque ad septimum certe hoc Sacramentum differre maxime convenit.* Quod sane monitum in pueris

1) Eugenius IV. in Decreto pro Armenis.

2) S. Thomas III. part. quæst. 72, art. 5. in corp.

3) Benedictus XIV. Constit. *Anno vertente*. Bull. Tom. III. pag. 288.

4) Canone *Litteris*. de Consecr., dist. 3.; et Canone *Si quis de alio*. de Consecr., dist. 4.

5) Catechismus Romanus de Sacramento Confirmationis; S. Carolus in V. Synodo Mediolanen., cap. de Confirm.

6) Loc. cit.

benevolentibus locum habet. Nam, si agatur de eo, qui gravi morbo laboret, ex quo decedens praevideatur, non solum prohibitum non est illi ante septennium sacrum Chrisma administrare, sed expedit, ut id fiat, unde ex hac vita demigrans majorem gloriam, juxta S. Thomæ doctrinam 1), in cælis consequatur. Aliæ insuper, juxta probatam plurium theologorum sententiam 2), esse possunt legitimæ causæ antevertendi septennium in collatione hujus Sacramenti, et præsertim, cum prævidetur futura diutina absentia Episcopi, vel Presbyteri, cui, ut supra, facta sit facultas illud administrandi, vel alia urget necessitas.

Ut confirmandi, qui usum rationis habent, digne hoc Sacramentum recipiant, debent esse in gratia; et ideo conveniens valde est, ut illius susceptioni præmittant sacramentalem Confessionem 3). Si enim conscii alicujus peccati letalis, quod absit, ad Confirmationem accederent, non solum hujus Sacramenti gratiam non reciperent, sed gravissimo sacrilegio se illigarent.

Juxta veterem Ecclesiæ usum, Confirmandi deberent esse jejuni 4), optandumque propterea esset, ut id ipsum in præsentī etiam servaretur.

Sacro Chrismate liniendi ante diligenter erudiendi sunt juxta doctrinas Catechismi Romani de natura, dignitate, effectibus, ac dispositionibus ad digne Sacramentum hujusmodi recipiendum prærequisitis. Item oportet, ut instruuntur circa Fidei rudimenta, Decalogi, et Ecclesiæ præcepta, Actus Virtutum theologia-

1) S. Thomas III. part. quæst. 73., art. 8. ad 4.

2) Benedictus XIV. in lib. VII., cap. 10., n. 5. 6. et 7. de Synodo Diœcesana.

3) Instructio Eminentissimi Almæ Urbis Vicarii pro iis, qui suscepturi sunt hoc Sacramentum, an. 1773.

4) Catechismus Romanus, de Confirmatione.

VIII Instructio pro simplici sacerdote

lium, ac Orationem Dominicam, et Apostolorum Symbolum memoria teneant.

Ceterum Missionarii non omittant, populos sibi creditos etiam hortari, ut Confirmationem debito tempore recipiant, nec non ut parentes filios suos confirmari curent; etsi enim hoc Sacramentum non sit de necessitate medii ad salutem, tamen sine gravis peccati reatu respui non potest, ac negligi 1), cum illud suscipiendi opportuna adest occasio. Porro hæc doctrina, si pro omnibus, qui sunt undique, Christifidelibus vera est, multo magis locum habet in illis, qui in terris degunt hæreticorum, vel paganorum, in quibus quandoque adversus Catholicos persecutiones ingruunt; unde opus est, ut septiformis Spiritus virtute roborentur, qua non solum corde credant ad justitiam, sed etiam ore confessionem faciant ad salutem, seque paratos exhibeant pro Christo etiam sanguinem fundere.

Cum hoc Sacramentum indelebilem in anima characterem imprimat, reiterari non debet; et propterea, qui est confirmatus, ad illud recipiendum non audeat accedere; sicut nec excommunicatus, interdictus, in divinis communicans cum hæreticis, aut schismaticis, vel qui ritus idololatrias usurpat, sive alio modo publice peccat; item qui præceptum paschale non adimpleverit.

Caveant Confirmandi ne sordida fronte 2), capillisque impexis ad hoc Sacramentum accedant, vestibis tamen sint induti, quemadmodum et Patrini, simplicibus, et ad modestiam compositis. Mulieres vero illud suscepturæ, et quæ Matrinarum officium exercebunt, non se in Ecclesia cum vanis ornamentis, aut fucata facie, sed cum omni modestia et reverentia præsentent.

1) Benedictus XIV. in Const. *Etsi Pastoralis*. § 3. n. 4., Bull. Tom. I.

2) Concilium Aquense, an. 1585. Instructio supradicta.

Si quis ex Confirmandis turpe nomen, vel christiano homini non conveniens haberet, aliud in Confirmatione assumat 1).

Quamquam de necessitate hujus Sacramenti non sit, ut in eo recipiendo Patrinus vel Matrinx adhibeatur, id tamen laudabilis Ecclesiæ consuetudo suadet, sacrique canones præscribunt 2).

Ab hoc vero munere excluduntur tum minores annis quatuordecim 3), tum qui Sacramentum Confirmationis nondum receperunt 4). Verum quia contingere potest, ut in locis Missionum nullus adsit, qui antea confirmatus fuerit, permittitur in hoc casu, ut aliqui sine Patrino confirmentur, qui postea Patrini ceterorum esse poterunt.

Ad Patrinos hujusmodi quod attinet, hæc insuper regulæ erunt observandæ. I. Ut non plures 5), sed unus tantum, sive vir, sive mulier, in Patrinum aut Matrinam adhibeatur. II. Ut nec feminis mares 6), nec maribus feminae Patrini officium præstent, sed suo quisque sexui Patrinus adhibeatur. III. Ut nisi necessitas cogat 7), idem non sit, sed diversus Confirmationis Patrinus a Patrino Baptismi. IV. Ut a Patrini munere arceantur excommunicati 8), interdicti, publici peccatores, aut qui præceptum paschale omiserint.

Circa cognationem spiritualem, quæ in hoc Sacramento contrahitur, hæc statuit Tridentina Synodus 9) : *Ea quoque cognatio, quæ ex Con-*

1) Concilium Aquense, an. 1585.; Concilium Tolosan., an 1590.; S. Carolus Borrom. in V. Synodo Mediolanen.

2) Sacramentarium S. Gregorii M.; Ordo Romanus apud Hittorpium.

3) Instructio prædicta.

4) Can. *In Baptismate*. 102, de Consecrat., dist. 4.

5) Can. *Non plures* 101. dist. 4.

6) Pontificale Romanum.

7) Can. *In Catechismo*. 100. de Consecr., dist. 4.

8) Pontificale Romanum.

9) Sess. XXIV. *de Reform. Matrimonii*, cap. 2.

*firmatione contrahitur, Confirmantem, et Confirmatum, illiusque patrem, et matrem, ac tenentem non egrediatur, omnibus inter alias personas hujus spiritualis cognationis impedi-
mentis omnino sublatis.*

Quod quidem Concilii decretum locum habet in iis, qui ad Tridentini statuta servanda adstringuntur. Ceteri vero disciplinæ in suis regionibus vigenti hac in parte se conforment.

CUM tempus advenerit, quo Sacerdos utens facultate sibi ab Apostolica Sede, ut supra, tributa, administrare Confirmationem intendit, vestibus sacerdotalibus, vel saltem alba et stola indutus, stans ante Altare versus ad populum hinc inde dispositum (masculis a dextris, feminis vero a sinistris), circumstantes summarie de præmissis admoneat, eisque præsertim denunciât, quod nullus alius nisi solus Episcopus Confirmationis ordinarius minister est; se vero paratum esse illam conferre jure per S. Sedem delegato.

Mox delegationis Decreto, sive Brevi Apostolico, lingua vernacula alta et intelligibili voce lecto, iterum moneat adstantes, quod nullus Confirmatus discedat, nisi benedictione accepta, quam ipse post omnium Confirmationem daturus est. Item, quod infantes, si quos in primæ ætate justa de causa confirmandos existimaverit, per Patrinos teneantur in brachiis dexteris, et quod adulti ponant pedem suum super pedem dexterum Patrini sui.

Hac altera monitione completa ¹⁾, pariter stans, et versa facie ad Confirmandos, junctis ante pectus manibus, Confirmandis vero genua flectentibus, et manus ante pectus junctas tenentibus, dicit:

V. Spíritus Sanctus supervéniat in vos, et virtus Altíssimi custódiat vos a peccátis.

R. Amen.

Deinde signans se manu dextera a fronte ad pectus signo crucis, dicit:

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Tunc extensis versus Confirmandos manibus, dicit:

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui regeneráre dignátus es hos fámulos tuos ex aqua, et Spíritu Sancto, quique dedísti eis remissionem ómnium peccatórum : emítte in eos septifórmem Spíritum tuum Sanctum Paráclitum de cælis. *R.* Amen.

Spíritum Sapiéntiæ, et Intelléctus.

R. Amen.

Spíritum Consílii, et Fortitúdinis.

R. Amen.

Spíritum Sciéntiæ, et Pietátis.

R. Amen.

1) Pontificale Romanum.

xii Instructio pro simplici sacerdote

Adimple eos Spíritu Timóris tui, et consigna eos signo Cru ✠ cis Christi in viam propitiátus ætérnam. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, etc. R̄. Amen.

Post hæc Sacerdos confirmat per ordinem genuflexos, primo mares, secundo feminas. Uno ordine confirmato illi surgunt, et alii genuflectunt, et confirman-
tur, et sic usque in finem. Inquiri-
t autem singillatim de nomine cujuslibet Confir-
mandi, sibi per Patrimum vel Matrinam
flexis genibus præsentati, et summitate
pollicis dexteræ manus Chrismate intin-
cta dicit :

N. Signo te signo Cru ✠ cis : quod dum
dicit producit pollice signum crucis in
frontem illius, deinde prosequitur : et
confirmo te Chrismate salutis. In nómine
Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ San-
cti. R̄. Amen.

Deinde leviter in maxilla cædit, dicens :
Pax tecum.

Ligandæ essent vitta lineæ recens Con-
firmatorum frontes juxta Pontificalis Ro-
mani præscriptum ¹⁾. Verum quoniam
publica vittarum delatio apud infideles
ludibrio exponere posset Sacramentum,
ideo, si prævideatur hoc scandalum even-
turum, consultius erit, vittas hujusmodi
non adhibere ; sed in hoc casu opus erit,

1) De Confirmandis.

ut Sacerdos, postquam frontes Confirmandorum linierit sacro Chrismate, eas gossipio, mox comburendo, diligenter abstergat, ac deinde lavet ¹⁾).

Omnibus confirmatis, tergit cum mica panis, et lavat pollicem, et manus super pelvim; deinde aqua lotionis cum pane fundatur in piscinam Sacrarii, in qua reponi debent etiam supradictorum gossypiorum cineres.

Dum lavat manus, si adsint ministri, cantatur, vel legitur sequens Antiphona; alias post lotionem ab ipso Sacerdote dicatur: **Confirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis, a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem. V. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto: sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.**

Et repetitur Antiphona tono octavo: **Confirma hoc Deus, etc.**

Qua repetita, conversus ad Altare, junctis ante pectus manibus dicit:

V. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

R. Et salutáre tuum da nobis.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Junctis vero adhuc ante pectus manibus, et omnibus confirmatis devote genuflectentibus, dicit:

1) S. Carolus Borrom. in dict. V. Synodo Mediolan.

Orémus.

DEUS, qui Apóstolis tuis Sanctum dedisti Spíritum, et per eos, eorúmque successóres céteris fidélibus tradéndum esse voluísti : réspice propítius ad humilitátis nostræ famulátum, et præsta ; ut eórum corda, quorum frontes sacro Chrísmate delinívimus, et signo sanctæ Crucis signávimus, idem Spíritus Sanctus in eis supervéniens, templum glóriæ suæ dignánter inhabitándo perficiat : Qui cum Patre, et eódem Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Deinde dicit : Ecce sic benedicétur omnis homo, qui timet Dóminum. Et vertens se ad Confirmatos, ac faciens super eos signum crucis, pariter dicit : Bene ✠ dícat vos Dóminus ex Sion, ut videátis bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ vestræ, et habeátis vitam ætérnam. *R.* Amen.

Expedita hoc pacto Confirmatione, Sacerdos sedens juxta memoratum Pontificale Romanum *1)* Patrinos et Matrinas monet, quod instruant filios suos bonis moribus, unde fugiant mala, et faciant bona ; et si fortè in infantili ætate essent confirmati, ut suo tempore doceant eos Credo in Deum, et Pater noster, et Ave María, quoniam ad hoc sunt obligati.

Hoc Sacramentum potest conferri minus solemniter, et præsertim tunc cum in privatis domibus, vel extra Ecclesiam seu Orato-

1) Loc. cit.

rium, pueris ægrotantibus, de quibus supra, conferendum est, vel etiam adultis, qui ad Ecclesiam quacumque ex causa, legitima tamen, accedere nequeunt. In iis casibus Sacerdos non omittat uti saltem stola, si superpelliceum habere non possit. Cavere etiam debet, ne coram hæreticis, aut schismaticis, et multo minus eis ministrantibus, confirmet.

Quod si tandem per Sedem Apostolicam alicui fieri potestatem contingat, Confirmationem administrandi in regionibus, in quibus, præter Latinos, degunt Orientales Catholici, non modo opus erit, ut supradicta diligenter observet, sed curabit etiam, priusquam Orientalibus ipsis hoc Sacramentum conferat, ab Apostolica Sede instructionem petere, quo pacto se gerere debeat erga Orientales uniuscujusque ritus.

Ut autem congruum quantocius responsum accipiat, de nonnullis S. Congregationem de Propaganda Fide singillatim certiore reddat oportet. Et primo quidem, cujus ritus sint Orientales hujusmodi; an fuerint a quoquam confirmati, et a quibus, videlicet an a suis Episcopis, vel a Presbyteris propriæ nationis; an sponte petant confirmari; an Confirmationem commode a suis Episcopis recipere valeant; ac tandem, an Confirmatio administranda sit in Diœcesi, in qua actu resideat Episcopus Orientalis, qui sit Confirmandi Ordinarius.

QUAM Sacræ Congregationis Instructionem SS. D. N. CLEMENTI XIV. per me infra-scriptum Secretarium ejusdem S. Congregationis relatam in Audientia habita die prima Maji anni currentis, Sanctitas Sua illam benigne in omnibus adprobavit, et omnino seruari mandavit.

Datum Romæ ex Ædibus Sacræ Congregationis die IV. Maji MDCCLXXIV.

STEPHANUS BORGIA Secretarius.

DE SACRAMENTO EUCHARISTIÆ.

Instructio

a S. R. C. die 12 Septembris 1857 edita

pro Sacerdote Apostolicam facultatem
habente bis Missam eadem die celebrandi.

QUANDO Sacerdos eadem die duas Missas dissitis in locis celebrare debet, in prima, dum divinum Sanguinem sumit, eum diligentissime sorbeat. Exinde super corporale ponat Calicem et palla tegat, ac junctis manibus in medio Altari dicat : **Quod ore sumpsimus**, etc. et subinde admoto aquæ vasculo digitos lavet dicens : **Corpus tuum**, etc. et abstergat.

Hisce peractis Calicem, super corporale manentem adhuc, deducta palla cooperiat ceu mos est, scilicet primum purificatorio linteo, deinde patena ac palla, et demum velo.

Post hæc Missam prosequatur, et completo ultimo Evangelio, rursus stet in medio Altaris, et detecto Calice, inspiciat an aliquid divini Sanguinis nec ne ad imum se receperit, quod plerumque continget. Quamvis enim sacræ species primum sedulo sorptæ sint, tamen dum sumuntur, cum particulæ, quæ circum sunt, undequaque sursum deferantur, non nisi deposito Calice ad imum redeunt. Si itaque divini Sanguinis gutta quædam supersit adhuc, ea rursus ac diligenter sorbeatur, et quidem ex eadem parte qua ille pri-

De Missa bis eadem die celebranda. **xvii**
mum sumptus est. Quod nullimode omit-
tendum est, quia Sacrificium moraliter
durat, et superexstantibus adhuc vini spe-
ciebus ex divino præcepto compleri de-
bet.

Postmodum Sacerdos in ipsum Calicem
tantum saltem aquæ fundat, quantum
prius vini posuerat, eamque circumactam
ex eadem parte, qua S. Sanguinem bibe-
rat, in paratum vas demittat. Calicem
subinde ipsum purificatorio linteo abster-
gat, ac demum cooperiat, uti alias fit, at-
que ab Altari discedat.

Depositis vestibus sacris, et gratiarum
actione completa, aqua e Calice demissa
pro rerum adjunctis vel ad diem crasti-
num servetur (si nempe eo rursus Sacer-
dos redeat, Missam habiturus), et in se-
cunda purificatione in Calicem demitta-
tur, vel gossipio aut stuppa absorpta com-
buratur, vel in sacrario, si sit exsiccanda,
relinquatur, vel demittatur in piscinam.

Cum autem Calix, quo Sacerdos pri-
mum est usus, purificatus jam sit, si illo
ipso pro Missa altera indigeat, eum secum
deferat: secus vero in altera Missa diver-
so Calice uti poterit.

Cum superior S. R. C. Instructio nonnisi ca-
sum respiciat, quo Sacerdos duas Missas dis-
sit in locis eadem die sit celebraturus; ope-
ræ pretium visum est, ex Commentariis Bar-
tholomæi Gavanti et Cajetani Mariæ Merati hic
ritus adjungere a Sacerdote servandos, cum
utramque Missam in eadem Ecclesia offerre
debet.

DE SACRAMENTO EUCHARISTIÆ.

Instructio

a S. R. C. die 12 Septembris 1857 edita

pro Sacerdote Apostolicam facultatem
habente bis Missam eadem die celebrandi.

QUANDO Sacerdos eadem die duas Missas dissitis in locis celebrare debet, in prima, dum divinum Sanguinem sumit, eum diligentissime sorbeat. Exinde super corporale ponat Calicem et palla tegat, ac junctis manibus in medio Altari dicat: **Quod ore sumpsimus**, etc. et subinde admoto aquæ vasculo digitos lavet dicens: **Corpus tuum**, etc. et abstergat.

Hisce peractis Calicem, super corporale manentem adhuc, deducta palla cooperiat ceu mos est, scilicet primum purificatorio linteo, deinde patena ac palla, et demum velo.

Post hæc Missam prosequatur, et completo ultimo Evangelio, rursus stet in medio Altaris, et detecto Calice, inspiciat an aliquid divini Sanguinis nec ne ad imum se receperit, quod plerumque continget. Quamvis enim sacræ species primum sedulo sorptæ sint, tamen dum sumuntur, cum particulæ, quæ circum sunt, undequaque sursum deferantur, non nisi deposito Calice ad imum redeunt. Si itaque divini Sanguinis gutta quædam supersit adhuc, ea rursus ac diligenter sorbeatur, et quidem ex eadem parte qua ille pri-

De Missa bis eadem die celebranda. **XVII**

num sumptus est. Quod nullimode omit-
tendum est, quia Sacrificium moraliter
durat, et superexstantibus adhuc vini spe-
ciebus ex divino præcepto compleri de-
bet.

Postmodum Sacerdos in ipsum Calicem
tantum saltem aquæ fundat, quantum
prius vini posuerat, eamque circumactam
ex eadem parte, qua S. Sanguinem bibe-
rat, in paratum vas demittat. Calicem
subinde ipsum purificatorio linteo abster-
gat, ac demum cooperiat, uti alias fit, at-
que ab Altari discedat.

Depositis vestibus sacris, et gratiarum
actione completa, aqua e Calice demissa
pro rerum adjunctis vel ad diem crasti-
num servetur (si nempe eo rursus Sacer-
dos redeat, Missam habiturus), et in se-
cunda purificatione in Calicem demitta-
tur, vel gossipio aut stuppa absorpta com-
buratur, vel in sacrario, si sit exsiccanda,
relinquatur, vel demittatur in piscinam.

Cum autem Calix, quo Sacerdos pri-
mum est usus, purificatus jam sit, si illo
ipso pro Missa altera indigeat, eum secum
deferat: secus vëro in altera Missa diver-
so Calice uti poterit.

Cum superior S. R. C. Instructio nonnisi ca-
sum respiciat, quo Sacerdos duas Missas dis-
sit in locis eadem die sit celebraturus; ope-
ræ pretium visum est, ex Commentariis Bar-
tholomæi Gavanti et Cajetani Mariæ Merati hic
ritus adjungere a Sacerdote servandos, cum
utramque Missam in eadem Ecclesia offerre
debet.

xviii De Missa bis eadem die celebranda.

Hoc itaque in casu Sacerdos post hauritum in prima Missa diligenter Sanguinem Domini, omitta consueta purificatione, patena Calicem et palla patenam tegens, ac super corporale relinquens, dicet junctis manibus : **Quod ore sumpsimus, Dómine** etc. Deinde digitos, quibus SS. Sacramentum tetigit, in aliquo vase mundo, ad hoc in Altari præparato, abluet, interim dicens : **Corpus tuum, Dómine** etc.; abstersisque purificatorio digitis, Calicem velo cooperiet, velatumque ponet super corporale extensum.

Absoluta Missa, si nulla in Ecclesia sit sacristia, Calicem eodem modo super Altare relinquet; secus vero in sacristiam deferet, ibique super corporale vel pallam in aliquo loco decenti et clauso collocabit usque ad secundam Missam, in qua, cum eodem Calice uti debeat, illum rursus secum deferet ad Altare, ac super corporale extensum reponet.

Cum autem in secunda Missa Sacerdos ad Offertorium devenerit, ablato velo de Calice, hunc parumper versus cornu Epistolæ collocabit, sed non extra corporale; factaque hostiæ oblatione cavebit, ne purificatorio extergat calicem, sed eum intra corporale relinquens leviter elevari, vinumque et aquam eidem caute imponet, ne guttæ aliquæ ad labia ipsius Calicis resiliant, quem deinde nullatenus ab intus abstersum more solito offeret.

MODUS SACRAM EUCCHARISTIAM

DEFERENDI OCCULTE AD INFIRMOS
OB METUM INFIDELIUM.

Ex Constitutione Benedicti XIV. *Inter
omnigenas*. §. 25. edita pro Servia et fi-
nitimis regionibus die 2. Februarii 1744.

UBI Turcarum vis prævalet et iniquitas,
Sacerdos stolam semper habeat pro-
priis coopertam vestibus: in sacculo, seu
bursa Pyxidem recondat, quam per funi-
culos collo appensam in sinu reponat; et
numquam solus procedat, sed uno saltem
fidei, in defectu Clerici, associetur.

DECRETUM

A SACRORUM RITUUM CONGREGATIONE

die 9. Julii 1864. editum

DE SPECIE OLEI

PRO NUTRIENDA LAMPADE SANCTISSIMI SACRAMENTI.

NONNULLI Reverendissimi Galliarum Antisti-
tes, serio perpendentes, in multis suarum
Diocesium Ecclesiis difficile admodum et non-
nisi magnis sumptibus comparari posse oleum
olivarum ad nutriendam diu noctuque saltem
unam lampadem ante Sanctissimum Eucharis-
tiæ Sacramentum, ab Apostolica Sede decla-
rari petierunt: Utrum in casu, attentis difficul-
tatibus et Ecclesiarum paupertate, oleo oliva-
rum substitui possint alia olea, quæ ex vegeta-
libus habentur, ipso non excluso petroleo.

Sacra porro Rituum Congregatio, etsi sem-
per sollicita, ut etiam in hac parte quod usque

ab Ecclesiæ primordiis circa usum olei ex olivis inductum est, ob mysticas significationes retineatur; attamen silentio præterire minime censuit rationes ab iisdem Episcopis prolatas: ac proinde exquisito prius voto alterius ex Apostolicarum Cæremoniarum Magistris, subscriptus Cardinalis Præfectus ejusdem Sacræ Congregationis rem omnem proposuit in ordinariis Comitibus ad Vaticanum hodierna die habitis.

Eminentissimi autem et Reverendissimi Patres, sacris tuendis Ritibus præpositi, omnibus accurate perpensis ac diligentissime examinatis, rescribendum censuerunt: *Generatim utendum esse oleo olivarum; ubi vero haberi nequeat, remittendum prudentiæ Episcoporum, ut lampades nutriantur ex aliis oleis quantum fieri possit vegetabilibus.* Die 9. Julii 1864.

Facta postmodum de præmissis Sanctissimo Domino nostro PIO PAPÆ IX. per Secretarium fidei relatione, Sanctitas Sua sententiam Sacræ Congregationis ratam habuit, et confirmavit. Die 14. iisdem mense et anno.

LITANIÆ, PRECES ET ORATIONES

QUÆ DICI DEBENT IN EXPOSITIONE
XL. HORARUM IN ALMA URBE.

KYRIE eléison.
Christe eléison.

Kyrie eléison.

Christe audi nos.

Christe exáudi nos.

Pater de cælis Deus, miserére nobis.

Fili, Redémptor mundi Deus, miserére nobis.

Spiritus Sancte Deus, miserére nobis.

Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.

Sancta María, ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix, ora.

Sancta Virgo vírginum, ora.

Sancte Mícheal, ora.

Sancte Gábriel, ora.

Sancte Ráphael, ora.

Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte
pro nobis.

Omnes sancti beatórum Spirítuum órdi-
nes, oráte.

Sancte Joánnes Baptísta, ora.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ,
oráte.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Joánnes, ora.

Sancte Thoma, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Philíppe, ora.

Sancte Bartholomæe, ora.

Sancte Matthæe, ora.

Sancte Simon, ora.

Sancte Thaddæe, ora.

Sancte Mathía, ora.

Sancte Bárnaba, ora.

Sancte Luca, ora.

Sancte Marce, ora.

Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ,
oráte.

Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.

Omnes sancti Innocéntes, oráte.

Sancte Stéphane, ora.

XXII Litaniae, Preces et Orationes

Sancte Laurénti,	ora.
Sancte Vincénti,	ora.
Sancti Fabiáne et Sebastíane,	oráte.
Sancti Joánnes et Paule,	oráte.
Sancti Cosma et Damiáne,	oráte.
Sancti Gervási et Protási,	oráte.
Omnes sancti Mártýres,	oráte.
Sancte Silvéster,	ora.
Sancte Gregóri,	ora.
Sancte Ambrósi,	ora.
Sancte Augustíne,	ora.
Sancte Hierónyme,	ora.
Sancte Martíne,	ora.
Sancte Nicoláe,	ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres,	oráte.
Omnes sancti Doctóres,	oráte.
Sancte Antóni,	ora.
Sancte Benedícite,	ora.
Sancte Bernárde,	ora.
Sancte Domínice,	ora.
Sancte Francísce,	ora.
Sancte Ludovíce,	ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ,	oráte.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ,	oráte.
Sancta María Magdaléna,	ora.
Sancta Agatha,	ora.
Sancta Lúcia,	ora.
Sancta Agnes,	ora.
Sancta Cæcília,	ora.
Sancta Catharína,	ora.
Sancta Anastásia,	ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ,	oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis	

Propítius esto, parce nobis, Dómine.

Propítius esto, exáudi nos, Dómine.

Ab omni malo, líbera nos, Dómine.

Ab omni peccáto, líbera.

Ab ira tua, líbera.

Ab imminéntibus pérículis, líbera.

A flagello terræmótus, líbera.

A peste, fame, et bello, líbera.

A subitánea et improvísá morte, líbera.

Ab insídiis diáboli, líbera.

Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.

A spíritu fornicatiónis, líbera.

A fúlgnore et tempestáte, líbera.

A morte perpétua, líbera.

Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.

Per Advéntum tuum, líbera.

Per Nativitátem tuam, líbera.

Per Baptísmum et sanctum Jejúnium

tuum, líbera.

Per Crucem et Passiόνem tuam, líbera.

Per Mortem et Sepultúram tuam, líbera.

Per sanctam Resurrectiόνem tuam, líbera.

Per admirábilem Ascensiόνem tuam, líbera.

Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti, líbera.

In die iudícii, líbera.

Peccatóres, te rogámus audi nos.

Ut nobis parcas, te rogámus.

Ut nobis indúlgeas, te rogámus.

Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere

dignéris, te rogámus.

Ut Ecclésiám tuam sanctam régere, et

conserváre dignéris, te rogámus.

XXIV Litaniae, Preces et Orationes

- Ut Domnum Apostolicum, et omnes ecclesiasticos ordines in sancta religione conservare digneris, te rogamus.
- Ut Turcarum, et Hæreticorum conatus reprimere, et ad nihilum redigere digneris, te rogamus.
- Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliare digneris, te rogamus.
- Ut Régibus et Principibus Christianis pacem et veram concordiam donare digneris, te rogamus.
- Ut cuncto populo Christiano pacem, et unitatem largiri digneris, te rogamus.
- Ut nosmetipsos in tuo sancto servitio confortare, et conservare digneris, te rogamus.
- Ut mentes nostras ad cælestia desideria erigas, te rogamus.
- Ut omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas, te rogamus.
- Ut animas nostras, fratrum, propinquorum, et benefactorum nostrorum ab æterna damnatione eripias, te rogamus.
- Ut fructus terræ dare, et conservare digneris, te rogamus.
- Ut omnibus fidelibus defunctis requiem æternam donare digneris, te rogamus.
- Ut nos exaudire digneris, te rogamus.
- Fili Dei, te rogamus.
- Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis, Dómine.
- Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exaudi nos, Dómine.
- Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Christe audi nos.

Christe exáudi nos.

Kyrie eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Pater noster, etc.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69.

DEUS, in adiutórium meum inténde : *
Dómine, ad adiuvándum me festína.

Confundántur, et revereántur, * qui
quærunť ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, *
qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui
dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes, qui
quærunť te : * et dicant semper : Magnifi-
cétur Dóminus, qui diligunt salutáre
tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : *
Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu :
* Dómine, ne moréris.

Glória Patri, etc.

Sicut erat, etc.

℣. Salvos fac servos tuos.

℞. Deus meus, sperántes in te.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitú-
dinis.

℞. A fácie inimíci.

℣. Nihil proficiat inimícus in nobis.

℞. Et fílius iniquitátis non appónat no-
cére nobis.

Ÿ. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.

℞. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

Ÿ. Orémus pro Pontífice nostro N.

℞. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Ÿ. Orémus pro benefactóribus nostris.

℞. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. Amen.

Ÿ. Orémus pro fidélibus defúctis.

℞. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

Ÿ. Requiéscant in pace.

℞. Amen.

Ÿ. Pro frátribus nostris abséntibus.

℞. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

Ÿ. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.

℞. Et de Sion tuére eos.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS, qui nobis sub Sacraménto mirábili passióis tuæ memóriam reliquisti : tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári ; ut redemptiόνis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus.

Ab Adventu usque ad Nativitatem
Domini :

DEUS, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplícibus tuis ; ut qui vere eam genitricem Dei crédimus, ejus apud te intercessióibus adjuvémur.

A Nativitate usque ad Purificationem :

DEUS, qui salútis æternæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humano géneri præmia præstitísti : tríbue, quæsumus ; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus per quam meruímus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

A Purificatione usque ad Adventum Domini, etiam tempore Paschali :

CONCEDE nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et æténa pérfrui lætítia.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus : miserére fámulo tuo Pontífici nostro N., et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis æternæ ; ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

DEUS, refúgium nostrum, et virtus : adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, et præsta ; ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus, in cujus manu sunt ómnium potestátes, et

XXVIII Litaniæ Lauretanæ B. Mariæ V.

ómnium jura regnórum : réspice, in auxili-
lium Christianórum ; ut gentes Turcárum
et hæreticórum , quæ in sua feritáte et
fraude confidunt , dexteræ tuæ poténtia
conterántur.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus, qui vi-
vórum domináris simul et mortuó-
rum, omniúmque miseréris, quos tuos fide
et ópere futúros esse prænocíscis : te súpli-
ces exorámus ; ut pro quibus effúndere
preces decrevimus, quosque vel præsens
sæculum adhuc in carne rétinet, vel futú-
rum jam exútos corpore suscepit, interce-
déntibus ómnibus Sanctis tuis , pietátis
tuæ cleméntia ómnium delictórum suó-
rum véniam consequántur. Per Dóminum
nostrum Jesum Christum Fílium tuum :
qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíri-
tus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæcu-
lórum. **R.** Amen.

V. Dómine, exáudi oratióne meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Exáudiat nos omnípotens et miséri-
cors Dóminus.

R. Et custódiat nos semper. Amen.

V. Fidélium ánimæ per misericórdiam
Dei requiéscent in pace.

R. Amen.

LITANIÆ LAURETANÆ

B. MARIE VIRGINIS.

KYRIE eléison.
Christe eléison.

Kyrie eléison.

Christe audi nos.

Christe exáudi nos.

Pater de cælis Deus, miserére nobis.

Fili, Redemptor mundi Deus, miserére nobis.

Spíritus Sancte Deus, miserére nobis.

Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.

Sancta María, ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix, ora.

Sancta Virgo vírginum, ora.

Mater Christi, ora.

Mater divínæ grátiae, ora.

Mater puríssima, ora.

Mater castíssima, ora.

Mater invioláta, ora.

Mater intemeráta, ora.

Mater amábilis, ora.

Mater admirábilis, ora.

Mater Creatóris, ora.

Mater Salvatóris, ora.

Virgo prudentíssima, ora.

Virgo veneránda, ora.

Virgo prædicánda, ora.

Virgo potens, ora.

Virgo clemens, ora.

Virgo fidélis, ora.

Spéculum justítiæ, ora.

Sedes sapiéntiæ, ora.

Causa nostræ lætítiæ, ora.

Vas spirituále, ora.

Vas honorábile, ora.

Vas insigne devotiónis, ora.

Rosa mystica, ora.

Turris Davídica, ora.

Turris ebúrnea,	ora.
Domus áurea,	ora.
Fœderis arca,	ora.
Iánua cæli,	ora.
Stella matutína,	ora.
Salus infirmórum,	ora.
Refúgium peccatórum,	ora.
Consolátrix afflictórum,	ora.
Auxílium Christianórum,	ora.
Regína Angelórum,	ora.
Regína Patriarchárum,	ora.
Regína Prophetárum,	ora.
Regína Apostolórum,	ora.
Regína Mártyrum,	ora.
Regína Confessórum,	ora.
Regína Vírginum,	ora.
Regína Sanctórum ómnium,	ora.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi : par-	
ce nobis, Dómine.	
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi : ex-	
áudi nos, Dómine.	
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi : mi-	
serére nobis.	
V. Ora pro nobis, sancta Dei génitrix.	
R. Ut digni efficiámur promissionibus	
Christi.	

Orémus.

CONCEDE nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Mariæ semper Vírginis intercessióne, a præsentí liberári tristítia, et æténa pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

¶ In Diócesibus pro quibus adest Apo-

stolicum Indultum, Litaniis Lauretanis post Regina Sanctorum omnium, addi potest aliud ipsius Deiparæ Encomium: Regina sine labe originali concepta, ora pro nobis.

LITANIÆ SS. NOMINIS JESU.

KYRIE eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Jesu, audi nos.

Jesu, exáudi nos.

Pater de cælis Deus, miserére nobis.

Fili, Redemptor mundi Deus, miserére nobis.

Spiritus Sancte Deus, miserére nobis.

Sancta Trinitas unus Deus, miserére nobis.

Jesu, Fili Dei vivi, miserére.

Jesu, splendor Patris, miserére.

Jesu, candor lucis æternæ, miserére.

Jesu, rex glóriæ, miserére.

Jesu, sol justitiæ, miserére.

Jesu, Fili Mariæ Virginis, miserére.

Jesu, amábilis, miserére.

Jesu, admirábilis, miserére.

Jesu, Deus fortis, miserére.

Jesu, pater futúri sæculi, miserére.

Jesu, magni consílii ángele, miserére.

Jesu, potentíssime, miserére.

Jesu, patientíssime, miserére.

Jesu, obedientíssime, miserére.

Jesu, mitis et húmilis corde, miserére.

Jesu, amátor castitátis, miserére.

Jesu, amátor noster, miserére.

Jesu, Deus pacis,	miserére.
Jesu, auctor vitæ,	miserére.
Jesu, exémpplar virtútum,	miserére.
Jesu, zelátor animárum,	miserére.
Jesu, Deus noster,	miserére.
Jesu, refúgium nostrum,	miserére.
Jesu, pater páuperum,	miserére.
Jesu, thesáurus fidélium,	miserére.
Jesu, bone pastor,	miserére.
Jesu, lux vera,	miserére.
Jesu, sapiéntia æténa,	miserére.
Jesu, bónitas infiníta,	miserére.
Jesu, via et vita nostra,	miserére.
Jesu, gáudium Angelórum,	miserére.
Jesu, rex Patriarchárum,	miserére.
Jesu, magíster Apostolórum,	miserére.
Jesu, doctor Evangelistárum,	miserére.
Jesu, fortitúdo Mártýrum,	miserére.
Jesu, lumen Confessórum,	miserére.
Jesu, púritas Vírginum,	miserére.
Jesu, coróna Sanctórum ómnium,	miserére.
Propítius esto, parce nobis, Jesu.	
Propítius esto, exáudi nos, Jesu.	
Ab omni malo, líbera nos, Jesu.	
Ab omni peccáto,	líbera.
Ab ira tua,	líbera.
Ab insídiis diabóli,	líbera.
A spíritu fornicatiónis,	líbera.
A morte perpétua,	líbera.
A negléctu inspiratiónum tuárum,	líbera.
Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ,	líbera.
Per nativitátem tuam,	líbera.
Per infántiam tuam,	líbera.
Per diviníssimam vitam tuam,	líbera.

rére.	per labóres tuos,	líbera.
rére.	per agoníam et passióem tuam,	líbera.
rére.	per crucem et derelictiόem tuam,	líbera.
rére.	per languóres tuos,	líbera.
rére.	per mortem et sepultúram tuam,	líbera.
rére.	per resurrectionem tuam,	líbera.
rére.	per ascensionem tuam,	líbera.
rére.	per gáudia tua,	líbera.
rére.	per glóriam tuam,	líbera.
rére.	Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi : par-	
rére.	ce nobis, Jesu.	
rére.	Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi : ex-	
rére.	áudi nos, Jesu.	
rére.	Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi : mi-	
rére.	serére nobis, Jesu.	
rére.	Jesu, audi nos.	
rére.	Jesu, exáudi nos.	

O rémus

DOMINE Jesu Christe, qui dixísti : Pétite, et accipiétis ; quærite, et inveniétis ; pulsáte, et aperiétur vobis : quæsumus, da nobis peténtibus diviníssimi tui amóris afféctum, ut te toto corde, ore et opére diligámus, et a tua numquam laude ces-sémus.

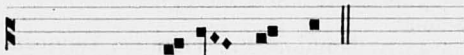
SANCTI Nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum : quia numquam tua gubernatió-ne destítuís, quos in soliditáte tuæ dilectiόnis instítuís. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.**
Amen.

DE BENEDICTIONIBUS

BENEDICTIONES NON RESERVATÆ

BENEDICTIO POPULI CUM AQUA BENEDICTA
DIEBUS DOMINICIS IMPERTIENDA.

SACERDOS celebraturus, indutus pluviali coloris Officio convenientis, accedit ad Altare, et ibi ad gradus cum ministris genuflexus, etiam tempore Paschali, accipit a Diacono aspersorium, et primo ter aspergit Altare, deinde se, et erectus ministros, incipiens Antiphonam : **Aspérge me.** Et Chorus prosequitur : **Dómine hyssópo,** etc. ut infra. Interim Celebrans aspergit Clerum, deinde populum, dicens submissa voce cum ministris Psalmum **Miserére mei, Deus.**

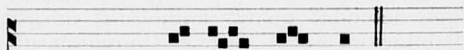

Antiphona. A - spér-ge me,
Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis
me, et super nivem dealbábor. Psalmus
50. Miserére mei, Deus, secúndum ma-
gnam misericórdiam tuam. V. Glória Pa-
tri.

Et repetitur Antiphona : **Aspérge me.**

Hæc Antiphona prædicto modo dicitur
ad aspersionem aquæ benedictæ in Domi-

Bened. populi cum aqua bened., etc. **xxxv**
 nicis per totum annum : excepta Domi-
 nica de Passione, et Dominica Palmarum,
 in quibus non dicitur **Glória Patri** ; sed
 post Psalmum **Miserére** repetitur imme-
 diate Antiphona **Aspérget me**. Excepto
 etiam tempore Paschali, scilicet a Domi-
 nica Paschæ usque ad Pentecosten inclu-
 sive, quo tempore cantatur sequens

Antiphona. Vi-di a - quam
 egredientem de templo, a latere dextro,
 allelúja : et omnes, ad quos pervénit aqua
 ista, salvi facti sunt, et dicent : allelúja, al-
 lelúja. Psalmus 117. Confitémini Dómino
 quóniam bonus : quóniam in sæculum mi-
 sericórdia ejus. **℣. Glória Patri.**

Repetitur Antiphona : Vidi aquam egre-
 dientem.

In Dominica vero Trinitatis resumitur :
Aspérget me, Dómine.

In die sancto Paschæ, et Pentecostes,
 ubi est fons Baptismalis, fit aspersio cum
 aqua pridie benedicta in fonte Baptismi,
 et ante infusionem Olei et Chrismatis ac-
 cepta.

FINITA Antiphona supradicto modo, Sa-
 cerdos qui aspersit aquam, reversus
 ad Altare, stans ante gradus Altaris jun-
 ctis manibus, dicat :

**℣. Osténde nobis, Dómine, misericór-
 diam tuam.**

Tempore Paschali additur : **Allelúja.**

℟. Et salutáre tuum da nobis.

XXXVI Benedictio vini in Festo

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

O rémus. Oratio.

EXAUDI nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

BENEDICTIO VINI

in Festo S. Joannis Evangelistæ.

IN Festo sancti Joannis Evangelistæ, expleta omnino Missa majore, hoc est post ultimum Evangelium, retentis omnibus paramentis, excepto manipulo, vinum a populo oblatum, in memoriam et honorem S. Joannis, qui venenum innocue sumpsit, benedicitur hoc modo.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

O rémus.

BENE DICERE et conse- cráre dignéris, Dómine Deus, dextera tua hunc cálicem vini, et cuiuslibet potus : et præ-

sta ; ut per mérita sancti Joánnis Apóstoli et Evangelistæ, omnes in te credéntes et de cálice isto bibéntes benedicántur, et protegántur. Et sicut beátus Joánnes de cálice bibens venénium, illæsus omníno permánsit, ita omnes, hac die in honórem beáti Joánnis de cálice isto bibéntes, méritis ipsíus ab omni ægritúdine venéni, et nóxiis quibúsvís absolvántur, et córpore ac ánima se offeréntes, ab omni culpa liberéntur. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Béne ✠ dic, Dómine, hanc creatúram potus : ut sit remédium salutáre ómnibus suméntibus : et præsta per invocatiónem sancti nóminis tui ; ut quicúmque ex eo gustáverint, tam animæ quam córporis sanitátem te donánte percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Concludendo :

Et benedictio Dei omnipoténtis, Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, descéndat super hanc creatúram vini, et cuiúslibet potus, et máneat semper. Amen.

Postremo aqua benedicta aspergat.

¶ Quod si benedictio illa fiat privatim extra Missam, Sacerdos, superpelliceo et stola indutus, eam conficiat modo superius tradito.

ALIA BENEDICTIO VINI

in Festo S. Joannis Apostoli et Evangelistæ.

Approbata pro Archidiœcesi Coloniensi.

IN fine Missæ post Evangelium sancti Joannis, scilicet In principio dicitur :
Psalmus 22.

DOMINUS regit me, et nihil mihi déerit :
* in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me :
* ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ : *
propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ
mortis, non timébo mala : * quóniam tu
mecum es.

Virga tua, et báculo tuus : * ipsa me
consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam : *
advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et
calix meus inébrians quam præclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me : *
ómnibus diébus vitæ meæ.

Et út inhábitem in domo Dómini : * in
longitúdinem diérum.

Glória Patri, etc.

Sicut erat, etc.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie
eléison.

Pater noster. secreto.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

Ÿ. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus, sperántes in te.

Ÿ. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.

R. Et de Sion tuére eos.

Ÿ. Nihil proficiat inimícus in eis.

R. Et fílius iniquitátis non appónat nocére eis.

Ÿ. Et si mortíferum quid bíberint,

R. Non eis nocébit.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Oratio. Orémus.

DOMINE sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : qui Fílium tuum tibi coætérum et consubstantiálem de cælis descendere, et de sacratíssima Vírgine María in hoc témpore plenitúdinis incarnári temporáliter voluísti, ut ovem pérditam et errántem quæreret, et in húmeris propriis ad ovíle reportáret; nec non ut eum, qui in latrónes incidit, a vúlnerum suórum dolore, infúdens ipsi vinum et óleum, curáret; béne ✠ dic et sanctí ✠ fíca hoc vinum, quod de vite in potum hóminum produxísti, et præsta : ut quisquis in hac sacra solemnitáte de eo sumpserit vel bíberit, salútem animæ et córporis consequátur : et si in peregrinatióne fúerit, ab eódem, tua grátia mediánte, confortétur; ut via ejus in omni prosperitáte dirigátur. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum.

Alia Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui te vitem veram, et sanctos Apóstolos tuos pálmities appellári, et de ómnibus te diligéntibus vineam eléctam plantáre voluísti : béne ✠ dic hoc vinum, et virtútem ei tuæ benedictiónis infúnde : ut quicúmque ex eo sumpserit vel bíberit, intercedénte dilecto discípulo tuo Joánne Apóstolo et Evangelísta, síngulis morbis et venénis pestíferis effugátis, sanitátem inde córporis et ánimæ consequátur. Qui vivis et regnas.

Alia Oratio.

DEUS, qui humano géneri panem in cibum, et vinum in potum procreásti, ut panis corpus confortet, et vinum cor hóminis lætíficet ; quique beáto Joánni prædilecto discípulo tuo tantam grátiam contulísti, ut non solum haustum venéni illæsus eváderet, sed étiam in tua virtúte venéno prostrátos a morte resuscitáret : præsta ómnibus hoc vinum bibéntibus, ut spirituálem lætítiam et vitam cónsequi mereántur ætérrnam. Per Dóminum nostrum Jesum Christum. **R.** Amen.

BENEDICTIO

AURI, MYRRHÆ ET THURIS

in die Epiphaniæ.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

SUSCIPE, sancte Pater, a me indíгно fá-
mulo tuo hæc múnera, quæ in honó-
rem Nóminis tui sancti, et in títulum om-
nipoténtiæ tuæ majestátis, humíliter tibi
óffero ; sicut suscepísti sacrificium Abel
justi, et sicut éadem múnera a tribus Ma-
gis tibi quondam offeréntibus suscepísti.

Exorcízo te, creatúra auri, myrrhæ et
thuris, per Patrem ✠ omnipoténtem, per
Jesum Christum ✠ Fílium ejus unigéni-
tum, et per Spíritum Sanctum ✠ Parácli-
tum : ut a te discédât omnis fraus, dolus,
et nequítia diaboli, et sis remédium salu-
táre humano géneri contra insídias inimí-
ci ; et quicúmque divíno freti auxílio te in
suis lóculis, dómibus, aut circa se habúe-
rint, per virtútem et mérita Dómini et Sal-
vatóris nostri, ac intercessiónem ejus san-
ctíssimæ Genitrícis et Vírginis Mariæ, ac
eórum, qui hódie simílibus munéribus
Christum Dóminum veneráti sunt, om-
niúmque Sanctórum, ab ómnibus perículis
ánimæ et córporis liberéntur, et bonis
ómnibus pérfrui mereántur. R. Amen.

DEUS invisibilis et interminábilis, pie-
tátem tuam per sanctum et tremén-
dum Fílii tui nomen, suppliciter deprecá-
mur : ut in hanc creatúram auri, thuris,
myrrhæ bene ✠ dictiónem ac operatió-
nem tuæ virtútis infúndas : ut qui ea pe-
nes se habúerint, ab omni ægritúdinis et

læsiónis incúrsu tuti sint ; et omnes morbos córporis et ánimæ effúgiant, nullum dominétur eis perículum, et læti, ac incólumes tibi in Ecclésia tua deserviánt : qui in Trinitáte perfécta vivis et regnas Deus per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Postea aspergantur aqua benedicta.

Et benedíctio Dei omnipoténtis, Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, descéndat super hanc creatúram auri, thuris et myrrhæ, et máneat semper. *R.* Amen.

BENEDICTIO CRETÆ

in Festo Epiphaniæ.

BENE ✠ DIC, Dómine Deus, creatúram istam cretæ : ut sit salutáris humáno géneri ; et præsta per invocatiónem Nóminis tui sanctíssimi, ut quicúmque ex ea sumpserint, vel in ea in domus suæ portis scrípserint nómina sanctórum tuórum Gáspari, Melchióris et Baltássar, per eórum intercessiόnem et mérita, córporis sanitátem et ánimæ tutelam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO DOMORUM

in Festo Epiphaniæ.

IN ingressu : *V.* Pax huic dómui.
R. Et ómnibus habitántibus in ea.

Antiphona. Ab Oriënte venérunt Magi in Bétlehem, adoráre Dóminum : et apértis thesáuris suis pretiósa múnera obtulérunt, aurum Regi magno, thus Deo vero, myrrham sepultúræ ejus. Allelúja.

Canticum B. Mariæ Virginis.

Luc. cap. I. v. 46.

MAGNIFICAT * ánima mea Dóminum.
Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ :
* ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est :
* et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede : * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri. Sicut erat.

Interea aspergitur, et incensatur domus, et in fine repetitur Antiphona : Ab Oriënte venérunt, etc.

Pater noster, etc. secreto.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

Ÿ. Omnes de Saba vénient.

R. Aurum et thus deferentes.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS, qui hodiérna die Unigénitum tuum géntibus stella duce revelásti : concéde propítius ; ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Responsorium. Illumináre, illumináre Jerúsalem, quia venit lux tua : et glória Dómini super te orta est, Jesus Christus ex María Vírgine.

V. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo : et reges in splendóre ortus tui.

R. Et glória Dómini super te orta est.

Orémus.

BENE ✠ DIC, Dómine Deus omnípotens, locum istum (vel domum istam) : ut sit in eo (vel in ea) sánitas, cástitas, victóriæ virtus, humílitas, bónitas et mansuetúdo, plenitúdo legis, et gratiárum áctio Deo Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto ; et hæc benedíctio máneat super hunc locum (vel super hanc domum), et super habitántes in eo (vel in ea). Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

BENEDICTIO CANDELARUM

in Festo S. Blasii Episcopi et Martyris.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Óremus.

ÓMNIPOTENS et mitíssime Deus, qui ómnium mundi rerum diversitatés solo Verbo creásti, et ad hóminum reformatiódinem illud idem Verbum, per quod facta sũnt ómnia, incarnári voluísti: qui magnus es, et imménsus, terríbilis atque laudábilis, ac fáciens mirabília: pro cujus fidei confessiódine gloriósus Martyr et Póntifex Blásius, diversórum tormentórum génera non pavéscens, martyrii palmam feliciter est adéptus: quique eídem, inter céteras grátias, hanc prærogatívam contulísti, ut quoscúmque gútturis morbos tua virtúte curáret; majestátem tuam supplíciter exorámus, ut non inspéctu reátus nostri, sed ejus placátus méritis et préci-bus, hanc ceræ creatúram bene dicere, ac sanctificáre tua venerábili pietáte dignéris, tuam grátiam infundéndo; ut omnes, quorum colla per eam ex bona fide tacta fúerint, a quocúmque gútturis morbo ipsíus passiódinis méritis liberéntur, et in

Ecclésia sancta tua sani et hílares tibi gratiárum réferant actiónes, laudéntque nomen tuum gloriósum, quod est benedíctum in sæcula sæculórum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Aspergantur aqua benedicta.

Deinde Sacerdos terminata Missa, deposita casula, et manipulo, accensis duobus cereis, ac in modum crucis aptatis, apponens illos sub mento gutturi cujusvis benedicendorum, ipsis ante Altare genuflectentibus, dicat:

Per intercessiónem sancti Blásii, Epíscopi et Mártiris, líberet te Deus a malo gútturis, et a quólibet álio malo. In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

BENEDICTIO HERBARUM

in Festo Assumptionis B. Mariæ V.

ABSOLUTA aspersione, si Festum venerit in Dominica, alioquin immediate ante majorem Missam, Officians ante Altare, conversus ad populum tenentem herbas, vel fructus, incipit voce intelligibili:

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Deinde dicat:

Psalmus 64.

TE decet hymnus, Deus in Sion : * et tibi reddetur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiaberis.

Beátus quem elegísti et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus salutáris noster : * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt, qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni et vespere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímína ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérmíans.

Benedíces coronæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Linguéscent speciósa desérti : * et exsultatíone colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles

abundábunt fruménto : * clamábunt, éte-
nim hymnum dicent.

Glória Patri. Sicut erat.

Ÿ. Dóminus dabit benignitátem.

R. Et terra nostra dabit fructum suum.

Ÿ. Rigans montes de superióribus suis.

R. De fructu óperum tuórum satiábitur
terra.

Ÿ. Prodúcens fœnum juméntis.

R. Et herbam servitúti hóminum.

Ÿ. Ut edúcas panem de terra.

R. Et vinum lætíficet cor hóminis.

Ÿ. Ut exhílalet fáciem in óleo.

R. Et panis cor hóminis confírmet.

Ÿ. Misit verbum suum, et sanávit eos.

R. Et erípuit eos de ómnibus interitió-
nibus eórum.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

O rémus.

O MNIPOTENS sempitérne Deus, qui cæ-
lum, terram, mare, visibília et invisi-
bília, verbo tuo ex nîhilo creásti, quique
herbas, arborésque ad usus hóminum,
animaliúmque terram gígnere, et unum-
quódque juxta seméntem in semetípso
fructum habére præcepísti ; atque non so-
lum ut herbæ animántibus ad victum, sed
ægris étiam corpóribus prodessent ad me-
dicaméntum, tua ineffábili pietáte conces-
sísti : te súplici mente et ore deprecá-
mur, ut has divérsi géneris herbas et fru-
ctus tua cleméntia bene ✠ dícas, et supra

naturálem a te índitam virtútem, eis benedictionis tuæ novæ grátiam infúndas; ut ad usum homínibus et juméntis in nómine tuo applicátæ, ómnium morbórum et adversitátum efficiántur præsidium. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Orémus.

DEUS, qui per Móysen fámulum tuum mandásti fíliis Israel, ut manípulos novórum frúctuum benedicéndo deférrent ad sacerdótes, tolleréntque fructus árboris pulchérrimæ, et lætaréntur coram te Dómino Deo suo : adésto propítius invocationibus nostris, et infúnde tuæ benedictionis abundántiam super nos et super manípulos novárum frugum, novárum herbárum, et frúctuum collectionem, quæ cum gratiárum actióne tibi repræsentámus, et in nómine tuo in hac solemnitáte bene *✠* dícimus; et concéde, ut homínibus, pecóribus, pecúdibus et juméntis contra morbos, pestes, úlceras, malefícia, incantatiónes, venefícia serpéntum, et aliórum venenosórum animálium et bestiárum morsus, nec non quæcúmque venéna, remédium præstent : atque contra diabólicas illusiones, et machinatiónes, et fraudes tutámen ferant, in quocúmque loco póstum vel portátum aut hábitum áliquid ex eis fúerit : quátenus cum manípulis bonórum óperum, méritis beátæ Maríæ Vírginis, cujus Assumptiόνis Festum cólimus,

L Benedictio Seminum et Segetum

quo ipsa assúpta est, súscepi mereámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Orémus.

DEUS, qui virgam Jesse, Genitrícem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, hodiérna die ad cælórum fastigia ídeo evéxisti, ut per ejus suffrágia et patrocínia fructum ventris illíus, eúmdem Fílium tuum, mortalitáti nostræ comunicáres: te súpplíces exorámus; ut ejúsdem Fílii tui virtúte, ejúsque Genitrícis glorióso patrocínio, istórum terræ frúctuum præsídiis per temporálem ad ætérnam salutem disponámur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti, descendat super has creatúras, et máneat semper. *R.* Amen.

Postea herbæ aqua benedicta aspergantur et thurificentur.

BENEDICTIO

SEMINUM ET SEGETUM

in Festo Nativitatis B. Mariæ V.

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOMINE sancte, Pater omnipotens, sempitérne Deus : pétimus ac rogámus, ut hos fructus ségetum ac séminum tuis serénis óculis, hilaríque vultu adspícere dignéris : et sicut testátus es Móysi fámulo tuo in terra Ægypti, dicens : Dic fíliis Israel, cum ingressi fúerint terram promissionis, quam eis dabo, ut primitias frúctuum suórum ófferant sacerdotibus, et erunt benedícti ; sic et nos rogámus te, Dómine, ut per auxílium misericórdiæ tuæ emíttas super hunc fructum ségetum déxteræ tuæ bene ✠ dictionem, quem ad exhibéndum proférre dignéris, ut non súb-ruat grando, nec áeris inundátio extérminet, sed semper incólumis permáneat, propter usum animárum et córporum, et ad bene abundántem et pleníssimam maturitátem perdúcere dignéris : Qui in Trinitáte perfécta vivis et regnas in sæcula sæculórum. R. Amen.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, cæléstis verbi seminátor et cultor, qui nostri cordis áream spiritalibus rastris exérces : adésto propítius précibus nostris, et super agros, quibus si fúerint sémina ínsita, tuam largam benedictiónem infúnde, ac ab eis omnem vim procellárum grátia tuæ

defensiónis avérte; ut omnis hic fructus et tua bene ✠ dictióne repleátur, et ad hórrea sine impediménto pervéniat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Aspergantur aqua benedicta, et, si fieri potest, thurificentur.

BENEDICTIO INSTRUMENTORUM

ORGANI IN ECCLESIA.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Psalmus 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in tympano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus, laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri, etc.

Sicut erat, etc.

V. Laudáte Dóminum in tympano et choro.

R. Laudáte eum in chordis et órgano.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS, qui per Móysen fámulum tuum tubas ad canéndum super sacrificiis, nómini tuo offeréndis, fácere præcepísti, quique per filios Israel in tubis et cymbalis laudem tui nóminis decantári voluísti: béne ✠ dic, quæsumus, hoc instrumentum órgani, cúltui tuo dedicátum; et præsta, ut fidéles tui in cánticis spirituális jubilántes in terris, ad gáudia æténa perveníre mereántur in cælis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℞. Amen.

BENEDICTIO

VEXILLI PROCESSIONALIS.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, cujus Ecclésia est véluti castrórum ácies ordináta: béne ✠ dic hoc vexíllum; ut omnes sub eo tibi Dómino Deo exercítuum militántes, per intercessiónem beáti N. (vel beátæ N.) inimícos suos visíbiles et invisíbiles in hoc sæculo superáre, et post victóriam in cælis triumpháre mereántur. Per te, Jesu Chri-

LIV Benedictio Metalli pro Campana.

ste, qui vivis et regnas cum Deo Patre et Spíritu Sancto, in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Deinde Vexillum aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO

METALLI PRO CAMPANA

dum ære conflatur.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOMINE Deus omnípotens, qui creatúris étiam inanimátis hunc honórem tríbuis, ut ad cultum tuum destinéntur: tuam, quæsumus, bene ✠ dictionem effúnde super hoc metállum; et præsta, ut cum jam in rívulos ignítos prófluet, tua dirigénte délixtera et protegénte grátia, apte et conveniénter disponátur ad efformándum tintinnábulum, quo (vel efformánda tintinnábula, quibus) fidéles ad laudem et glóriam nóminis tui in Ecclésia congregéntur. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Deinde Fornacem aspergit aqua benedicta.

Benedictio Domus Scholaris. LV

Postquam autem feliciter completum fuerit opus, Sacerdos dicit :

Psalmus 116.

LAUDATE Dóminum, omnes gentes : *
laudáte eum, omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Postea adjungit Orationem sequentem :
Orémus.

ACTIONES nostras, quæsumus Dómine, adspirádo præveni, et adjuvádo proséquere : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

BENEDICTIO DOMUS SCHOLARIS

noviter erectæ.

DIE Dominicali vel Festivali, a Curato et Patrono constituta et rite promulgata, Officians et qui adsunt Sacerdotes et ministri, in domo parochiali, vel, si in loco, ubi schola benedicenda sit; domus parochialis non fuerit, in aliqua alia decenti domo, paramentis coloris albi induti, omnibus bene paratis, hora statuta, præcedente scholari juventute cum vexillo suo, choro et Subdiacono cum Cruce, et sequente Patrono vel ejus commissario, cum reliquis fidelibus ad hanc solemnitatem invitatis, bono ordine in solemni

processione, sub pulsu campanarum et cantu Litaniarum ad omnes Sanctos vel piorum hymnorum, ex domo parochiali in Ecclesiam se conferunt, ubi Officians ad aram majorem, in infimo gradu genuflexus, tono consueto intonat sequentem Hymnum. Quod si vero Ecclesia nulla sit in loco, sequentia dicantur in domo, e qua egrediuntur.

Veni Creátor Spíritus : quem chorus prosequitur :

Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti péctora.

Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cháritas,
Et spiritális únctio.

Tu septifórmis múnere,
Dígitus Patérnæ délixteræ,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus :
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium :
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória,

Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

Tempore Paschali:

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

Hoc finito cantatur:

V. Kyrie eléison.

R. Christe eléison.

V. Kyrie eléison.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatióem.

R. Sed líbera nos a malo.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gáudere.

DEUS, cui omne cor patet, et omnis voluntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum: purífica per infusióem Sancti Spíritus cogitatióes cordis nostri; ut hanc nostram benedictiόem digne perfícere, et tuis fidélibus perinde optátam salútem procuráre valeámus.

ACTIONES nostras, quæsumus Dómine, adspirándo præveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te

LVIII Benedictio Domus Scholaris.

coepta finiatur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Ÿ. Sínite párvulos veníre ad me.

R. Tálium est enim regnum cælórum.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, te suppliciter deprecámur, ut respícere dignéris super infántulos tuos : infúnde in corda eórum grátiam Spíritus Sancti ; ut per eúndem illumináti et edócti sciant, quid accéptum sit coram te omni témpore, et proficiant sapiéntia, ætáte et grátia. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Diaconus : *Ÿ.* Procedámus in pace.

R. In nómine Christi. Amen.

Nunc Officians in processione solemni, sub cantu scholaris juventutis et pulsu campanarum, vadit ad Scholam benedicendam. Quo cum pervenerit Officians, stans ante januam anteriorem, cantat solus :

Ÿ. Pax huic dómui.

R. Et ómnibus habitántibus in ea.

Tunc intonat Antiphonam : Aspérges me. Et chorus prosequitur tono Psalmi :

Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Miserére mei, Deus : secúndum magnam misericórdiam tuam.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper: et in sæcula sæculórum. Amen.

Deinde repetitur Antiph. Aspérget me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Interim dum hæc cantantur, Officians aspergit parietes exteriores saltem in anteriori parte aqua benedicta.

His finitis, Officians cantat:

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS et miséricors Deus, qui sacerdotíbus tuis tantam præ cæteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo nómine digne, perfectéque ab iis ágitur, a te fieri credátur: quæsumus imménsam cleméntiam tuam; ut quidquid modo visitáturi sumus, vísites, et quidquid benedictúri sumus, bene ✠ dícas, sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga inimíci, Angeli pacis ingrèssus.

DOMINE sancte, Pater omnípotens, per intercessiónem sanctórum Ignátii et Aloísii béne ✠ dic domum istam, béne ✠ dic intróitum nostrum, béne ✠ dic ingrèssum pedum nostrórum: sicut dignátus es domum Patriarchárum Abraham, Isaac, et Jacob benedícere. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Nunc sequitur ingressus. Officians intrandó amplius Scholæ cubiculum, cantat:

LX Benedictio Domus Scholaris.

Y. Pax huic dómui.

Chorus respondet :

R. Et ómnibus habitántibus in ea.

Progrediens cum Clero et choro ad mensam linteo albo tectam, in qua inter duos cereos accensos Crucifixi imago est posita, cantat :

Y. Dómine, exáudi oratióne meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

E XAUDI nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, próteget, vísitet, atque deféndat omnes habitántes, docéntes et discéntes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Orémus.

D OMINE Jesu Christe, qui discípulis tuis dixísti : In quamcúmque domum intravéritis, salutáte eam, dicéntes : Pax huic dómui ; véniat, quæsumus, pax illa super hanc domum, instituéndæ juventúti destinátam, et super omnes habitántes, docéntes, et discéntes in ea ; et eos, Dómine, ab omni infirmitáte erípere, et liberáre dignéris : reple docéntes in ea spíritu sciéntiæ, sapiéntiæ, et timóris tui ; reple discéntes in ea grátia tua, ut, quæ salutáriter et útiliter edocéntur, intelléctu cápian, corde retíneant, ópere exsequántur, et in ómnibus nomen tuum honorificétur. Ad intróitum ergo nostrum bene-

✠ dicere, et sanctificáre dignéris hanc scholam, et intra parietes domus istíus Angeli tuæ lucis hábitent, eámque et in ea habitántes, docéntes, et discéntes custódiant. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Postea Officians intonat Antiphonam : Aspérget me, et chorus prosequitur, ut supra, fol. LVIII. Interim fit aspersio cubi- culi aqua benedicta. Reversus ad mensam, Officians imponit thus in thuribulum, et benedicit illud, dicens :

Per intercessiόνem sancti Michaélis Archángeli, stantis a dextris altáris incénsi, et ómnium sanctórum Angelórum, incénsum istud dignéris, Dómine, bene ✠ dicere, et in odórem suavitátis accípere. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Hoc dicto, sumit Officians thuribulum, et incensat cubiculum, choro cantante tono Psalmi :

Incénsum istud, a te benedíctum, ascéndat ad te, Dómine : et descéndat super nos misericórdia tua.

Psalmus 140.

DIRIGATUR, Dómine, orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum, sacrificium vesper- tinum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínet cor meum in verba malí- tiæ, * ad excusándas excusatiónes in pec- cátiis.

Glória Patri. Sicut erat.

LXII Benedictio Domus Scholaris.

Incensatione peracta, Officians stans coram imagine Crucifixi, cantat: ~

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

VISITA, quæsumus Dómine, habitatió-
nem istam, et omnes insídias inimíci
ab ea longe repélle: Angeli tui sancti há-
bitent in ea, qui omnes hic habitántes, do-
céntes, et discéntes in pace custódi-
ant, et benedíctio tua super illos sit semper.

Béne ✠ dic, Dómine, domum istam, et
sit ibi sánitas, sánctitas, virtus et glória,
humílitas, bónitas, mansuetúdo, lénitas,
docílitas, et plenitúdo legis, obediéntia et
gratiárum áctio Deo Patri, et Fílio, et Spi-
rítui Sancto. Et hæc benedíctio sit super
hanc domum et locum istum: atque super
omnes habitántes, docéntes, et discéntes
in eo descéndat septifórmis grátia Spírítus
Sancti. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Officians nunc affigit sanctam Crucem
in loco apto cubiculi, dicendo:

Signum salútis impóne, Dómine, super
hanc domum: et non permíttas introíre
in eam ángelum percutiéntem. In nómine
Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spírítus ✠ San-
cti. ℞. Amen. Versus Crucem:

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui in
omni loco dominationis tuæ totus
assístis, solus operáris: adésto supplica-
tiónibus nostris, ut hujus domus sis proté-
ctor, et nulla hic nequítia contráriæ pote-

státis obsístat ; sed in virtúte sanctæ crucis et operatione Spíritus Sancti fiat tibi hic purum servítium, et devóta libértas exístat. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Orémus.

ADESTO nobis, Dómine Deus noster : et eos qui in sanctæ crucis præsidio confidunt, perpétuis defénde auxiliis. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Tandem benedicit Officians cubiculo et omnibus præsentibus manu dextera, formans signum crucis, et dicens :

Benedíctio Dei omnipoténtis, Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, descéndat super hanc domum, super omnes habitántes, docéntes, et discéntes in ea, super nos omnes, et máneat semper. **R.** Amen.

His finitis sub cantu juventutis et pulsu campanarum processionaliter fit reditus in Ecclesiam statuto ordinē, ubi celebratur Missa conveniens Officio diei.

BENEDICTIO

PRIMARII LAPIDIS AEDIFICII.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS, a quo omne bonum sumit initium, et semper ad potióra progré-

LXIV Bened. Viæ Ferreæ et Curruum.

diens percipit incrementum: concède quæsumus, supplicántibus nobis; ut quod ad laudem nóminis tui inchoáre aggrédimur, ætérno tuæ patérnæ sapiéntiæ múnere perducátur ad términum. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

BENEDICTIO

VIÆ FERREÆ ET CURRUUM.

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui ómnia eleménta ad tuam glóriam, utilitatémque hóminum condidísti: dignáre, quæsumus, hanc viam férream, ejúsque instruménta bene ✠ dícere, et benígna semper tua providéntia tuéri; ut dum fámulí tui velóciter próperant in via, in lege tua ambulántes, et viam mandatórum tuórum curréntes, ad cæléstem pátriam felíciter perveníre váleant. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Orémus.

PROPITIARE Dómine Deus supplicatióibus nostris, et béne ✠ dic currus istos délixtera tua sancta: adjúnge ad ipsos sanctos Angelos tuos, ut omnes qui in eis vehéntur, líberent et custódiánt semper a pérículis univérsis: et quemádmo-

dum viro Æthiopi super currum suum sedenti, et sacra elóquia legénti, per Levítam tuum Philíppum fidem et grátiam contulísti; ita fámulis tuis viam salutis osténde, qui tua grátia adjúti, bonisque opéribus júgiter inténti, post omnes viæ et vitæ hujus varietátes, ætérra gáudia cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Deinde Sacerdos aspergat viam et currus aqua benedicta.

BENEDICTIO PONTIS NOVI.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ADESTO, Dómine, supplicatióibus nostris: et pontem istum, et omnes qui per eum transíbunt, bene ✠ dícere dignáre; ut inter próspera hujus mundi et advérsa tuo semper protegántur auxílio. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Orémus.

EXAUDI nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérrne Deus: et mittere dignáre sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, vísitet, et deféndat pontem istum, et omnes qui per eum transíbunt. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Deinde aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO FONTIS.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

SUPPLICES deprecámur, Dómine, cleméntiam pietátis tuæ : ut aquam fontis hujus cælésti benedictióne sancti ✠ fices, et ad commúnem vitæ usum concédas esse salúbrem ; et ita omnem diabólicæ tentatiónis incúrsum inde fugáre dignéris, ut quicúmque ex eo háuserint vel bíberint, vel in quibuscúmque necessáriis úsibus hausta aqua usi fúerint, totíus virtútis ac sanitátis dulcédine perfruántur, tibi-que sanctificatóri et salvatóri ómnium Dómino grátias ágere mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Fontem aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO PUTEI.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOMINE Deus omnípotens, qui in hujus pútei altitúdinem per crepídinem fistulárum cópiam aquárum manáre jussí-

Benedictio ignis, Fornacis Calcariae. LXVII
sti : præsta, ut te juvante atque bene
dicente per nostræ officium functionis,
repulsis hinc phantasmaticis collusioni-
bus, ac diabólicis insidiis, purificatus at-
que emundatus semper hic puteus perse-
véret. Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Puteum aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO IGNIS.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

D OMINE Deus, Pater omnípotens, lu-
men indeficiens, qui es cónditor óm-
nium lúminum : novum hunc ignem san-
cti ✠ fica ; et præsta, ut ad te, qui es lu-
men indeficiens, puris méntibus, post
hujus sæculi caliginem pervenire valeá-
mus. Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Deinde aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO

FORNACIS CALCARIÆ.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

LXVIII Bened. Fornacis Fusoriæ metallicæ.

R̃c. Et clamor meus ad te véniat.

Ṽ. Dóminus vobíscum.

R̃c. Et cum spírítu tuo.

O rémus.

O MNIPOTENS ætérne Deus, a quo ómnia creáta procédunt, et qui mirábili dispositióne bonitátis tuæ eis tríbuis ad usum hóminum inservíre; qui olim altáre tuum de lapídibus constrúctum calce levigáre jussísti, ut per Deuteronomíum in eo scriptum tuórum servarétur memória mandatórum: te súpplices exorámus, béne ✠ dic hanc fornácem, et ab ea longe repúlsa omni versútia diabólicæ fraudis, fructuósam reddas illam et aptam; ut per ignem vim virtútis suæ exercéntem aptatóres hujus óperis de tua benignitáte calcem recípiant congruéntem; quibus étiam tríbue, ut in eis simul crescat tuæ grátiae salutáris augméntum. Per Christum Dóminum nostrum. R̃c. Amen.

Aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO

FORNACIS FUSORIÆ METALLICÆ

vel coctoriæ laterum et tegularum.

Ṽ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R̃c. Qui fecit cælum et terram.

Ṽ. Dómine, exáudi oratióne meam.

R̃c. Et clamor meus ad te véniat.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Oremus.

óm-
mirá-
fíbuis
olim
ctum
eute-
ser-
súp-
orná-
ersú-
ddas
irtú-
peris
con-
n eis
nén-
R.

OMNIPOTENS ætérne Deus, a quo ómnia creáta procédunt, et qui mirábili dispositióne bonitátis tuæ eis tríbuis ad usum hóminum inservíre ; qui modo coércens vim flammárum tres púeros in camínno ignis illæsos custodísti, et modo illam adáugens viros illos, qui sanctos míserant in fornácem, consumpsísti : te súpplíces exorámus, béne ✠ dic hunc clíbanum, et ab eo longe repúlso omni versútia diabólicæ fraudis, fructuósum reddas illum et aptum ; ut per ignem vim virtútis suæ exercéntem aptatóres hujus óperis metálli matériam recípiant congruéntem (vel láterum vel tegulárum cópiam recípiant congruéntem) : quibus étiam tríbue, ut in eis simul crescat tuæ grátiae salutáris augméntum. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Et aspergat fornacem aqua benedicta.

BENEDICTIO SEMINUM.

CÆ

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Y. Dóminus vobíscum.

Dó-

R. Et cum spírítu tuo.

Oremus.

n.

TE rogámus, Dómine, ac pétimus : ut hos fructus séminum bene ✠ dícere, plácido lenis auræ afflátu fovére, rore cæ-

LXX Benedictio Horrei seu Segetum etc.

lésti fecundáre, et incólumes propter
usum animárum et córporum ad plenís-
simam maturitátem perdúcere dignéris.
Per Christum Dóminum nostrum. R̃.
Amen.

Deinde aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO

HORREI SEU SEGETUM

DEMESSARUM.

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

R̃. Qui fecit cælum et terram.

Y. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DOMINE Deus omnípotens, qui de rore
cæli abundántiam, et de pinguédine
terræ vitæ substántiam homínibus con-
ferre non désinis: piíssimæ majestáti tuæ
pro colléctis frúctibus grátias ágimus,
tuam cleméntiam exoránte; ut has sége-
tes, quas de benignitáte tua suscepimus,
bene ✠ dícere, conserváre, et ab omni
noxa deféndere dignéris: simúlque con-
céde, ut quorum in bonis replésti desidé-
rium, de tua custódia gloriéntur, miseri-
córdias tuas sine fine colláudent, et sic
tránseant per bona temporália, ut non
amíttant æténa. Per Christum Dóminum
nostrum. R̃. Amen.

Deinde aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO PISTRINI.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui in pœnam peccáti dixísti : In sudóre vultus tui vescéris pane tuo ; béne ✠ dic pístrinum istud, quod ad teréndum fruméntum eréctum est, ut inde panis conficiátur ad nostram sustentatióem, Angelúmque lucis ac defensióis ei assignáre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

BENEDICTIO

ADULTI ÆGROTANTIS.

Sacerdos cubiculum ægrotantis ingrediens dicat :

℣. Pax huic dómui.

℞. Et ómnibus habitántibus in ea.

Et continuo ad infirmum accedens subjungat :

℣. Adjutórium nostrum ✠ in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dómine, exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

LXXII Benedictio Adulti ægrotantis.

Orémus.

INTROEAT, Dómine Jesu Christe, domum hanc ad nostræ humilitátis ingrèssum pax et misericórdia tua : effúgiat ex hoc loco omnis nequítia dæmonum, adsint ángeli pacis, domúmque hanc déserat omnis malígna discórdia. Magnífica, Dómine, super nos nomen sanctum tuum : et bédedic nostræ conversatióni : Qui sanctus et pius es, et pérmanes cum Patre et Spíritu Sancto in sæcula sæculorum. *R.* Amen.

Orémus.

RESPICE, Dómine, fámulum tuum (vel fámulam tuam) in infirmitáte corpóris laborántem, et ánimam réfove quam creásti : ut castigatióibus emendátus (vel emendáta) ; contínuo se séntiat tua miseratióne salvátum (vel salvátam). Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Orémus.

MISERICORS Dómine, fidélium consolátor, quæsumus imménsam pietátem tuam, ut ad intróitum humilitátis nostræ hunc fámulum tuum (vel hanc fámulam tuam) super lectum dolóris sui jacéntem, visitáre dignéris, sicut socrum Simónis visitásti : propítius adésto ei, Dómine, quátenus prístina sanitáte recépta, gratiárum tibi, in Ecclésia tua, réferat actiões : Qui vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Deinde, extendens dexteram versus caput ægroti, dicat :

Bened. plurium Adultorum etc. LXXIII

DOMINUS Jesus Christus apud te ✠ sit,
ut te deféndat : intra te ✠ sit, ut te
consérvet : ante te ✠ sit, ut te ducat : post
te ✠ sit, ut te custódiat : super te ✠ sit, ut
te benedícat : Qui cum Patre et Spíritu
Sancto vivit et regnat in sæcula sæculó-
rum. *R.* Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et
Fílii ✠, et Spíritus Sancti, descéndat su-
per te, et máneat semper. *R.* Amen.

Demum aspergat infirmum aqua bene-
dicta.

EADEM BENEDICTIO

PRO PLURIBUS INFIRMIS.

Sacerdos cubiculum ægrotantium in-
grediens dicat :

V. Pax huic dómui.

R. Et ómnibus habitántibus in ea.

Et continuo ad infirmos accedens sub-
jungat :

V. Adjutórium nostrum ✠ in nómine
Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

INTROEAT, Dómine Jesu Christe, domum
hanc ad nostræ humilitátis ingrèssum
pax et misericórdia tua : effúgiat ex hoc
loco omnis nequítia dæmonum, adsint
ángeli pacis, domúmque hanc déserat

LXXIV Bened. plurium Adulorum etc.

omnis málgna discórdia. Magnífica, Dómine, super nos nomen sanctum tuum : et bédedic nostræ conversatióni : Qui sanctus et pius es, et pérmanes cum Patre et Spíritu Sancto in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Orémus.

RESPICE, Dómine, fámulos tuos (vel fámulas tuas) in infirmitáte córporis laborántes, et ánimas réfove quas creásti : ut castigatió nibus emendáti (vel emendátæ), contínuo se séntiant tua miseratióne salvátos (vel salvátas). Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Orémus.

MISERICORS Dómine, fidélium consolátor, quæsumus imménsam pietá'em tuam, ut ad intróitum humilitátis nostræ hos fámulos tuos (vel has fámulas tuas) super lectum dolóris sui jacéntes, visitáre dignéris, sicut socrum Simónis visitásti : propítius adésto eis, Dómine, quátenus prístina sanitáte recépta, gratiárum tibi, in Ecclésia tua, réferant actiões : Qui vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Deinde, extendens dexteram versus ægrotos, dicat :

DOMINUS Jesus Christus apud vos ✠ sit, ut vos deféndat : intra vos ✠ sit, ut vos consérvet : ante vos ✠ sit, ut vos ducat : post vos ✠ sit, ut vos custódiat : super vos ✠ sit, ut vos benedícat : Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Benedictio Mulieris prægnantis etc. LXXV

Benedictio Dei omnipotentis, Patris, et Filii ✠, et Spiritus Sancti, descendat super vos, et maneat semper. R. Amen.

Demum aspergat infirmos aqua benedicta.

BENEDICTIO

MULIERIS PRÆGNANTIS

in periculis partus.

Y. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Y. Salvam fac ancillam tuam.

R. Deus meus, sperantem in te.

Y. Esto illi, Domine, turris fortitudinis.

R. A facie inimici.

Y. Nihil proficiat inimicus in ea.

R. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei.

Y. Mitte ei, Domine, auxilium de sancto

R. Et de Sion tuere eam.

Y. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

Y. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS sempiternè Deus, qui dedisti famulis tuis in confessione veræ fidei æternæ Trinitatis glóriam agnoscere, et in potèntia majestátis adorare unitatem : quæsumus ; ut ejúsdem fidei firmi-

LXXVI Benedictio Mulieris prægnantis

tâte hæc fámula tua N. ab ómnibus semper muniátur advérsis. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Orémus.

DOMINE Deus, ómnium Creátor, fortis et terríbilis, justus et miséricors, qui solus bonus et pius es ; qui de omni malo liberásti Israel, fáciens tibi patres nostros diléctos, et sanctificásti eos manu Spíritus tui ; qui gloriósæ Vírginis Maríæ corpus et ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu Sancto cooperánte præparásti ; qui Joánnem Baptístam Spíritu Sancto replésti, et in útero matris exsultáre fecísti : áccipe sacrificium cordis contríti, ac fervens desidérium fámulæ tuæ N., humíliter supplicántis pro conservatióne prolis, quam ei dedísti concípere : custódi partem tuam, et ab omni dolo et injúria duri hostis defénde ; ut obstetricánte manu misericórdiæ tuæ foetus ejus ad lucem prospere véniat, ac sanctæ generatióni servétur, tibi que in ómnibus júgiter desérviat, et vitam cónsequi mereátur ætérnam. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Deinde Mulier aspergatur aqua benedicta, et interim dicatur :

Psalmus 66.

DEUS misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : *
in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : * confi-
teántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes : * quó-
niam júdicas pópulos in æquitáte, et gen-
tes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus : confi-
teántur tibi pópuli omnes : * terra dedit
fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, bene-
dícat nos Deus : * et métuant eum omnes
fines terræ.

Glória Patri, etc.

Sicut erat, etc.

Ÿ. Benedicámus Patrem, et Fílium,
cum Sancto Spíritu.

℞. Laudémus et superexaltémus eum
in sæcula.

Ÿ. Angelis suis Deus mandávit de te.

℞. Ut custódiant te in ómnibus viis
tuis.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

VISITA, quæsumus Dómine, habitatióem
istam, et omnes insídias inimíci ab
ea, et a præsentí fámula tua N. longe re-
pélle : Angeli tui sancti hábitent in ea,
qui eam et ejus prolem in pace custó-
diant, et bene ✠ díctio tua sit super
eam semper. Salva eos, omnípotens Deus,
et lucem eis tuam concéde perpétuam.

LXXVIII Benedictio Infantis.

Per Christum Dóminum nostrum. *R.*
Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris ✠,
et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti, descéndat
super te, et prolem tuam, et máneat sem-
per. *R.* Amen.

BENEDICTIO INFANTIS.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Deus noster miserétur.

R. Custódiens párvulos Dóminus.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui
ante ómnia sæcula génitus, in tém-
pore tamen infans esse voluísti, et hujus
ætátis díligis innocéntiam; qui párvulos
tibi oblátos amáncer compléxus es, iisque
benedixísti: infántem istum præveni in
benedictiónibus dulcédinis, et præsta, ne
malítia mutet intelléctum ejus; eíque con-
céde, ut profíciens ætáte, sapiéntia et grá-
tia, tibi semper placére váleat. Qui vivis
et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíri-
tus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæcu-
lórum. *R.* Amen.

Deinde infantem aspergat aqua béne-
dicta in modum crucis, dicens:

Pax et benedíctio Dei omnipoténtis,

Bened. Pueri ad obtinendam, etc. LXXIX

Patris, et Fílii ✠, et Spíritus Sancti, de-
scéndat super te, et máneat semper. R̃.
Amen.

¶ Si fuerint plures, Oratio et Benedictio
dicantur in numero plurali.

BENEDICTIO PUERI

ad obtinendam super ipsum misericor-
diam Dei.

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

R̃. Qui fecit cælum et terram.

Y. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui
dixísti : Sínite párvulos veníre ad
me, tálium est enim regnum cælórum ;
super hunc púerum tuum virtútem bene-
✠ dictiónis tuæ infúnde, ac ad Ecclésiæ
et paréntum illíus fidem ac devotiónem
réspecte ; ut virtúte ac sapiéntia apud
Deum et hómínes profíciens, ad optátam
pervéníat senectútem, et salútem conse-
quátur ætérnam. Qui vivis et regnas in
sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Psalmus 112.

LAUDATE, púeri, Dóminum, * laudáte no-
men Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex
hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudá-
bile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus,
* et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in
altis hábitat, * et humília respicit in cælo,
et in terra ?

Súscitans a terra ínopem, * et de stér-
core érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum
príncipibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, *
matrem filiórum lætántem.

Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie
eléison.

Pater noster. dicitur secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Pa ✠
tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, de-
scéndat super te, et máneat semper. ℞.
Amen.

BENEDICTIO PUERORUM

cum præsertim in Ecclesia præsentantur.

DIE et hora constitutis, pueri conve-
niant in Ecclesiam, quos ibi a paren-
tibus vel magistris associari maxime de-
ceret, ut in silentio et modestia facilius se
componant. Quibus per ordinem disposi-
tis, et pueris a puellis, si adsint, separa-
tis, Sacerdos ad ipsos accedat, et brevis-
simo ac simplici sermone eos alloquatur,
prout opportunum sibi visum fuerit.

cum præsertim in Ecclesia etc. LXXXI

Deinde stans versus eos dicat :

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cælum et terram.

Antiphona. Laudáte púeri Dóminum ,
laudáte nomen Dómini.

Psalmus 112. incipitur a secundo versu :
Sit nomen Dómini. ut supra.

Et repetitur Antiphona : Laudáte púeri
Dóminum, laudáte nomen Dómini.

Qui Psalmus cum sua Antiphona , si
paucis tantum, aut minus solemniter con-
feratur Benedictio, omitti poterit.

Finito Psalmo et repetita Antiphona,
Sacerdos dicit :

Ÿ. Sínite párvulos veníre ad me.

℞. Tálum est enim regnum cælórum.

Ÿ. Angeli eórum.

℞. Semper vident fáciem Patris.

Ÿ. Nihil proficiat inimíscus in eis.

℞. Et fílius iniquitátis non appónat no-
cére eis.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, qui párvulos tibi
oblátos et ad te veniéntes compléxus
es, manúsque super illos impónens bene-
dixísti eis, atque dixísti : Sínite párvulos
veníre ad me, et nolíte prohibére eos, tá-
lium est enim regnum cælórum, et Angeli
eórum semper vident fáciem Patris mei ;
réspice, quæsumus , ad puerórum (vel

puellárum, si solæ adsint puellæ) præsentium innocentiam, et ad eórum paréntum devotiónem, et cleménter eos (vel eas) hódie per ministérium nostrum béne ✠ dic; ut in tua grátia et misericórdia semper proficiant, te sápiant, te díligant, te tímeant, et mandáta tua custódiant, et ad finem optátum felíciter pervéniant: per te, Salvátor mundi, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Orémus.

DEFENDE, quæsumus Dómine, beáta María semper Vírgine intercedénte, istam ab omni adversitaté famíliam: et toto corde tibi prostrátam, ab hóstiū propítius tuére cleménter insídiis. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Orémus.

DEUS, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad nostram custódiam mittere dignáris: largíre supplicibus tuis; et eórum semper protectiõe deféndi, et æténa societáte gaudére. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Postea manu dextera producens signum crucis super pueros, benedicit eos, dicens:

Benedícat vos Deus, et custódiat corda vestra et intelligéntias vestras, Pater, et Fílius ✠, et Spíritus Sanctus. *R.* Amen.

Deinde aspergat pueros aqua benedicta in modum crucis.

BENEDICTIO

PUERORUM ÆGROTANTIUM.

PUERI infirmi, qui ad hunc usum rationis pervenerunt, ut ipsis præberi possit Sacramentum Extremæ Uctionis, iis adjuventur exhortationibus et precibus, quæ describuntur in Rituali Romano, ubi de visitatione et cura Infirmorum, prout feret temporis opportunitas, et eorundem ægrotantium status.

Verum pro ceteris junioribus pueris infirmis adhiberi poterunt sequentes preces.

Sacerdos igitur infirmi cubiculum ingressus, primum dicat :

V. Pax huic dómui.

R. Et ómnibus habitántibus in ea.

Mox infirmum et lectum ejus et cubiculum aspergat nihil dicens.

Deinde dicere poterit supra infirmum Psalmum Laudáte púeri Dóminum, laudáte nomen Dómini (fol. LXXIX), cum Glória Patri in fine. Postea dicat :

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

V. Deus noster miserétur.

R. Custódiens párvulos Dóminus.

V. Sínite párvulos veníre ad me.

R. Tálíum est enim regnum cælórum.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DEUS, cui cuncta adoléscent, et per quem adúlta firmántur : exténde dexteram tuam super hunc fámulum tuum (vel hanc fámulam tuam), in ténera ætáte languéntem : quátenus vigóre sanitátis recepto, ad annórum pervéniat plenitúdinem, et tibi fidéle, grátumque obséquium indesinénter præstet ómnibus diébus vitæ suæ. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. ℞. Amen.

Orémus.

PATER misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui creatúræ tuæ multiplici pietáte cónsulens, non solum ánimæ, sed ipsi córpori curatiónis grátiam benígnus infúndis : hunc párvulum infírmum (vel hanc párvulam infírmam) a lecto ægrítudinis erígere, et Ecclésiæ tuæ sanctæ, suisque paréntibus incólumem restituere dignéris ; ut cunctis prolongátæ sibi vitæ diébus, grátia et sapiéntia coram te et homínibus profíciens, in justítia et sanctitáte tibi sérviat, et débítas misericórdiæ tuæ réferat gratiárum actiões. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Orémus.

DEUS, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas : concéde propítius ; ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab

Bened. Puerorum ægrotantium. LXXXV
his in terra vita hujus pueri (vel puellæ)
muniatur. Per Christum Dóminum no-
strum. R. Amen.

Completa Oratione ultima, Sacerdos
imponat dexteram manum super caput
infirmi, et dicat :

Super ægros manus impónent, et bene
habébunt. Jesus, Mariæ Fílius, mundi sa-
lus et Dóminus, méritis et intercessióne
sanctorum Apostolorum suorum Petri et
Pauli, et ómnium Sanctorum, sit tibi cle-
mens et propítius. Amen.

Quod sequitur Evangelium, pro tempo-
ris opportunitate et pro ægrotantis pueri
parentum desiderio, Sacerdotis arbitrio
dici poterit.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Inítium sancti Evangélíi secúndum
Joánnem.

R. Glória tibi, Dómine.

Dum Sacerdos dicit Inítium, etc. facit
signum crucis de more super se in fronte,
ore et pectore ; similiter super puerum in-
firmum, si non potest se signare.

IN princípío erat Verbum, et Verbum
erat apud Deum, et Deus erat Verbum.
Hoc erat in princípío apud Deum. Omnia
per ipsum facta sunt : et sine ipso factum
est nihil, quod factum est : in ipso vita
erat, et vita erat lux hóminum : et lux in
ténebris lucet, et ténebræ eam non com-
prehendérunt. Fuit homo missus a Deo,
cui nomen erat Joánnes. Hic venit in te-
stimónium, ut testimónium perhiberet de

LXXXVI Bened. Puerorum ægrotantium.

lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhiberet de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fíeri, his, qui credunt in nómine ejus : qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. (Hic genuflectitur.) Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis : et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiae et veritátis. *R.* Deo grátias.

Postea benedicens puerum infirmum, subjungat dicens :

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii ✠, et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. *R.* Amen.

Deinde aspergat eum aqua benedicta.

¶ Si fuerint plures infirmí in eodem cubiculo vel loco, Orationes et Benedictio prædictæ dicuntur super eos numero plurali.

BENEDICTIO

VESTIUM ET CINGULI

quæ deferuntur in honorem B. Mariæ V.

PRO BENEDICTIONE VESTIS.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

BENE ✠ DIC, Dómine, vestem istam, in honórem et sub protectióne beatíssimæ Vírginis Mariæ suméndam : et præsta per invocatiónem sancti tui nóminis : ut qui eam indúerit, córporis sanitátem, et ánimæ tutélam percípiat. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Deinde vestis aspergatur aqua benedicta.

PRO BENEDICTIONE CINGULI.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS, qui ut servum redímeres, Fílium tuum per manus impiórum ligári voluísti : béne ✠ dic, quæsumus, cingulum

LXXXVIII Ben. Linteaminum pro Infirmis.

istud ; et præsta, ut fámulus tuus, qui eo véluti sui córporis pœnitentiáli ligámine cingétur, vinculórum ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi perpétuus exístat amátor, tuisque semper obséquiis se alligátum esse cognóscat. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. R̃. Amen.

Deinde cingulum aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO

LINTEAMINUM PRO INFIRMIS.

Ṽ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R̃. Qui fecit cælum et terram.

Ṽ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, qui per tactum fímbríum vestimentórum tuórum mulierem fluxu sánguínis laborántem, aliósque passim infirmos sanáre dignátus es, et per sudária, et semicínctia Apóstoli tui Pauli languóres et spírítus nequam ab infirmis eádem virtúte fugásti : præsta, quæsumus ; ut qui his vestiméntis, velis, et linteamínibus, quæ in tuo nómine bene ✠ dícimus, indúti vel opérti fúerint, sanitátem mentis et córporis percípere mereántur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. R̃. Amen.

BENEDICTIO

CUJUSCUMQUE MEDICINÆ.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS, qui mirabíliter hóminem creásti, et mirabílius reformásti, qui váriis infirmitátibus, quibus detinétur humána mortálitás, múltiplici remédio succúrrere dignátus es : propítius esto invocatió nibus nostris, et sanctam tuam de cælis bene ✠ dicti ónem super hanc medicínam infúnde ; ut ille, qui eam sumpserit (vel hi, qui eam sumpserint), sanitátem mentis et córporis percípere mereátur (vel mereántur). Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Et mox aspergat medicinam aqua benedicta.

BENEDICTIO

PANIS ET PLACENTARUM.

DOMINE Jesu Christe, panis Angelórum, panis vivus, et æternæ vitæ : bene ✠ dicere dignáre panem istum, sicut benedixísti quinque panes in desérto ; ut omnes ex eo digne gustántes, inde córporis et ánimæ desiderábilem percípiant sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

BENEDICTIO CEREVISIÆ.

BENEDIC ✠ Dómine creatúram istam cerevisiæ, quam ex ádipe fruménti producere dignátus es : ut sit remédium salutáre humáno géneri ; et præsta per invocatióem nóminis tui sancti ; ut quicumque ex ea bíberint, sanitátem córporis, et ánimæ tutelam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

BENEDICTIO CASEI ET BUTYRI.

DIGNARE, Dómine Deus omnípotens, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre hanc creatúram cásei et butyri, quam ex ádipe animálium producere dignátus es : ut quicumque ex pópulis tuis fidélibus de eis coméderint, omni benedictióe cælesti, et grátia tua saturáti, repleántur in bonis. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

BENEDICTIO LARIDI.

BENE ✠ DIC, Dómine, creatúram istam laridi, ut sit remédium salutáre géneri humáno : et præsta per invocatióem tui sancti nóminis ; ut quicumque ex eo sumpserint, córporis sanitátem, et ánimæ tutelam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

BENEDICTIO VOLUCRUM.

DEUS, univérſæ cónditor natúrae, qui inter cæteras diversárum creaturárum spécies, pro humáni géneris usu étiam volatílium genus ex aqua producere dignátus es; de quibus Noe ex arca egrédiens holocáustum tibi plácitum obtulit; et qui pópulo tuo ex Ægypto edúcto per Móysen servum tuum, munda ab immúndis ségregans, ut de iis éderent, præcéptum dedísti: te súpplīces rogámus, ut has mundárum ávium carnes bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris; ut quicúmque ex iis coméderint, benedictiónis tuæ abundántia repleántur, et ad ætérnæ vitæ páscua perveníre mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

BENEDICTIO APUM.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírītu tuo.

Orémus.

DOMINE Deus omnípotens, qui creásti cælum et terram, et ómnia animália super ea et in eis existéntia, ut eis uteréntur hómīnes; quique jussísti per minístros sacrosánctæ Ecclesiæ céreos ex opéribus apum edúctos in templo, dum sacrum perágitur ministériū, in quo confícitur et súmitur sacrosánctum corpus et sanguis

xcii Bened. Pecorum et Jumentorum.

Jesu Christi Fílii tui, accéndi : descéndat tua sancta bene ✠ díctio super has apes et hæc alveária ; ut múltiplicent, fructíficent et conservéntur ab ómnibus malis, ita ut fructus ex eis proveniéntes ad laudem tuam, Fílii et Spíritus Sancti, beatissimæque Vírginis Maríæ dispenséntur. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Et alvearia aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO

PECORUM ET JUMENTORUM.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R̃. Qui fecit cælum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOMINE Deus, rex cæli et terræ, Verbum Patris, per quod ómnia facta sustentatióni nostræ trádicta sunt, réspice quæsumus humilitátem nostram : et sicut nostris labóribus et necessitatibus subventionem tribuísti, ita tua benigníssima miseratione, ac cælesti benedictióne, hæc pécora et arménta (hoc pecus et arméntum) bene ✠ dícere, tuéri, et custodíre, ac fámulis tuis cum temporáli provéntu grátiam perpétuam largíri dignéris ; ut cum gratiárum actióne nomen sanctum tuum laudétur et glorificétur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Benedictio Equorum et Animalium. XCIII

In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et
Spíritus ✠ Sancti. R̃. Amen.

BENEDICTIO

EQUORUM ET ANIMALIUM.

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

R̃. Qui fecit cælum et terram.

Y. Dómine, exáudi oratióem meam.

R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Y. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS, refúgium nostrum, et virtus :
adesto piis Ecclésiæ tuæ précibus,
auctor ipse pietátis, et præsta ; ut quod
fidéliter pétimus, effícaciter consequámur.
Per Christum Dóminum nostrum. R̃.
Amen.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui glo-
riósum beátum Antónium, váriis ten-
tatióibus probátum, inter mundi hujus
túrbines illæsum abíre fecísti : concéde
fámulis tuis ; ut et præcláro ipsíus profi-
ciámus exémplo, et a præsentis vitæ pe-
rículis ejus méritis et intercessióne liberé-
mur. Per Christum Dóminum nostrum.
R̃. Amen.

Orémus.

BENE ✠ DITIONEM tuam, Dómine, hæc
animália accípiant : qua córpore sal-
véntur, et ab omni malo per intercessió-

nem beáti Antónii liberéntur. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Deinde aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO ANIMALIUM

peste vel alio morbo laborantium.

Sacerdos superpelliceo et stola violacea indutus dicat :

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Y. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.

R. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

Y. Hómines et juménta salvábis, Dómine.

R. Quemádmódum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Y. Aperis tu manum tuam.

R. Et imple omne ánimál benedictióne.

Y. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS, qui labóribus hóminum étiam de mutis animálibus solátia subrogásti : súpplíces te rogámus ; ut sine quibus non álitur húmána condítio, nostris fácias úsibus non períre. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Orémus.

MISERICORDIAM tuam, Dómine, súpli-
ces exorámus : ut hæc animália, quæ
gravi infirmitáte vexántur, in nómine tuo
atque bene ✠ dictionis virtúte sanéntur.
Exstinguátur in eis omnis diabólica poté-
stas, nec ultérius ægrótent. Tu eis, Dómi-
ne, sis defénsor vitæ, remédium sanitátis.
Per Dóminum nostrum Jesum Christum
Fílium tuum : qui tecum vivit, etc. *R.*
Amen.

Orémus.

AVERTE, quæsumus Dómine, a fidélibus
tuis cuncta propítius flagélla : et mor-
bórum in animália sæviéntium depélle
perniciem ; ut quos mérito plectis dévios,
fóveas tua miseratione corréctos. Per
Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Et aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO

PECORUM ET JUMENTORUM

gravi infirmitate vexatorum.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

MISERICORDIAM tuam, Dómine, súpli-
ces exorámus : ut hæc animália, quæ
gravi infirmitáte vexántur, in nómine tuo,

xcvi Benedictio Salis vel Avenæ etc.

atque tuæ bene ✠ dictionis virtute sanentur. Exstinguatur in eis omnis diabólica potestas; et ne ulterius ægrótent, tu eis, Dómine, sis defénsio vitæ, et remédium sanitátis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. R. Amen.

BENEDICTIO SALIS VEL AVENÆ

pro animalibus.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOMINE Deus, ómnium cónditor et conservátor, cujus in manu est ánima omnis vivéntis, et spíritus univérsæ carnis: exáudi, quæsumus, tuórum fidélium preces, et hanc creatúram salis (vel avenæ) tua bene ✠ dictione, tuæque invisibilis operatiónis virtute perfúnde; ut animalia quæ necessitatibus humánis tribúere dignátus es, cum ex eo (vel ex ea) gustáverint, ab omni morbo illæsa reddántur, et a maligni spíritus incúrsu, te protegén-te, custodiántur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Aspergat sal vel avenam aqua benedicta.

BENEDICTIO STABULI

equorum, boum et aliorum armentorum.

✠. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cælum et terram.

✠. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOMINE Deus omnípotens, qui Filium tuum unigénitum, Redemptórem nostrum, in stábulo nasci, et inter duo animalia in præsépio reclinári voluísti : béne ✠ dic, quæsumus, hoc stábulum, et defénde illud ab omni nequítia vel versútia diabólicæ fraudis ; ut juméntis, pecóribus, ceterisque animántibus efficiátur locus sanus, et ab omni impugnatione secúrus. Et quóniam cognóvit bos possessórem suum, et ásinus præsépe dómini sui : misericórditer tríbue fámulis tuis, quos ad imáginem tuam creásti, paulo minus ab Angelis minuísti, et sub quorum pédibus subjecísti oves et boves univérsas, insuper et pécora campi ; ne comparéntur juméntis insipiéntibus, et ne fiant sicut equus et mulus, quibus non est intelléctus ; sed te solum Deum auctórem bonórum ómnium agnóscant, et in servítio tuo fídeles perseverént, quátenus de percéptis munéribus tibi grátias exhibéntes, benefícia potióra percípere mereántur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

xcviii **Benedictio ad omnia.**

Deinde, si tunc in stabulo congregata fuerint animalia, addere poterit Sacerdos sequentes Orationes : **O mnípotens sempitérne Deus, qui gloriósum, etc. et Benedictionem tuam, etc.** uti supra in Benedictione Equorum et Animalium fol. **xciii.**

Postea aspergat aqua benedicta stabulum et animalia.

BENEDICTIO AD OMNIA.

Hæc benedictionis formula adhiberi potest a quovis Sacerdote pro omnibus rebus, de quibus specialis benedictio non habetur in Rituali Romano.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

O rémus.

DEUS, cujus verbo sanctificántur ómnia, benedictionem tuam effúnde super creatúram istam (vel creatúras istas) : et præsta, ut quisquis ea (vel eis) secúndum legem et voluntátem tuam cum gratiárum actióne usus fúerit, per invocatióem sanctíssimi Nóminis tui, córporis sanitátem, et ánimæ tutélam, te auctóre, percípiat. **Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.**

Deinde illam (vel illas) Sacerdos aspergit aqua benedicta.

BENEDICTIONES RESERVATÆ

AB EPISCOPO VEL ALIIS SACERDOTIBUS
FACULTATEM HABENTIBUS FACIENDÆ.

BENEDICTIO

SOLEMNIOR NOVÆ CRUCIS.

NOVA Crux, seu Tabula, in qua Crucifixus est depictus, hoc modo benedicitur. Paratis thure, thuribuloque cum igne, aqua benedicta, Sacerdos delegatus superpelliceo, stola, et pluviali rubri coloris indutus, stans dicit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

O rémus.

BENE✠ DIC, Dómine Jesu Christe, hanc Crucem tuam, per quam eripuísti mundum a potestáte diábolí, et superásti passióne tua suggestórem peccáti, qui gaudébat in prævaricatioe primi hóminis per ligni vétiti sumptiónem. Qui cum Deo Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℞. Amen.

O rémus.

ROGAMUS te, Dómine sancte, Pater omnípotens, sempitérne Deus : ut dignéris benedícere ✠ hoc signum Crucis

c Benedictio solemnior novæ Crucis.

tuæ, ut sit remedium salutare generi humano : sit soliditas fidei, profectus bonorum operum, redemptio animarum : sit solamen et protectio ac tutela contra sæva jacula inimicorum. Per Dominum nostrum Jesum Christum, etc. *R.* Amen.

Deinde dicit voce mediocri, extensis manibus ante pectus, Præfationem.

V. Per omnia sæcula sæculorum.

R. Amen.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

V. Sursum corda.

R. Habemus ad Dominum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus : cujus sanctum ac terribile Nomen, inter cæteras visibiles creatúras, ligna quoque fructífera laudare ac benedícere non cessant : qui in figúram unigénitæ Sapiéntiæ tuæ ligno vitæ a principio paradísum voluptátis ornásti, ut ejúsdem fructu, sacro mystério, Protoparéntes nostri géneris mortem cavére, et vitam admonéres obtinére perpétuam : quique nos vétitæ árboris attáctu justæ morti addíctos, ejúsdem coæternæ tibi Sapiéntiæ, Dei et Dómini nostri Jesu Christi, innóxia morte ad vitam misericórditer revocáre dignátus es : Te súpplices exorámus, ut hoc singuláre signum,

Benedictio sollemnior novæ Crucis. ci

quod ad exéplum primi illius sacratissimi vexilli, quo pretioso Fílii tui ságuine triumphásti, fidélium tuórum devotióne compáctum, erectúmque est, cælésti tua bene ✠ dictiône sanctificáre dignéris ; ut ómnibus hic génua flecténtibus, ac tuæ Majestáti supplicántibus, lárgior et cordis compúnctio , et admissórum indulgéntia concedátur , atque intercedénte ipsa victoriosíssima unigéniti Fílii tui passióne, et tibi plácita postuláre, et cítiús váleant postuláta percípere. Da, quæsumus, clementíssime Pater, in quo vívimus, movémur et sumus : ut, quóties triúmphum divínæ humilitátis, quæ supérbiam nostri hostis dejécit, óculis intuémur, quotiésque mente recólimus, et contra hostem ipsum fidúciám fortitúdinis, et majórem tibi devótæ humilitátis grátiam consequámur : quátenus in illo treméndo tuæ Majestátis exámine, cum pavéntibus eleméntis, cælórúmque commóti virtútibus, signum istud gloriíficum redemptionis nostræ apparúerit in cælo, ipsi de morte ad vitam transíre, ac perpétua beátæ resurrectionis vidére gáudia mereámur. Quod sequitur, dicitur submissa voce legendo, ita tamen quod a circumstantibus audiri possit : Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Orémus.

DEUS, qui beátæ Crucis patíbulum, quod prius erat sceléstis ad pœnam,

CII Benedictio solemnior novæ Crucis.

convertísti redéptis ad vitam : concéde plebi tuæ, ejus vallári præsidio, cujus est armáta vexílló.

SIT ei Crux fidei fundaméntum, spei suffrágium, in advérsis defénsio, in prospéris adjuvámen : sit ei in hostes victória, in civitaté custódia, in campis protéctio, in domo fultúra : ut per eam Pastor in futúro gregem consérvet incólumem, quæ nobis, Agno ✠ vincénte, convérsa est in salútem. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Orémus.

SANCTI ✠ FICA, Dómine Jesu Christe, signáculum istud passiónis tuæ : ut sit inimícis tuis obstáculum, et credéntibus in te perpétuum efficiátur victóriæ vexíllum : Qui cum Patre vivis et regnas in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Tum offertur Sacerdoti thus in navicula, quod stans benedicit, dicens :

Orémus.

DOMINE Deus omnípotens, cui assístit Exércitus Angelórum cum tremóre, quorum servítium spirituále, et ígneum esse cognóscitur : dignáre respícere, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre hanc creatúram incénsi, ut omnes languóres, omnesque infirmitátes, atque insídiæ inimíci, odórem ejus sentiéntes, effúgiant, et separéntur a plásmate tuo ; ut numquam læ-

Benedictio solemnior novæ Crucis. **CIII**

dátur a morsu antíqui serpéntis, quod pretiósó Fílii tui sánguine redemísti. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Quo facto, Sacerdos imponit thus in thuribulum. Deinde aspergit Crucem aqua benedicta, et mox eam incensat. Tunc dicit adhuc stans :

Sanctificétur lignum istud in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti : et benedíctio illíus ligni, in quo membra sancta Salvatóris suspénsa sunt, sit in isto ligno ; ut orántes, inclinántesque se propter Deum ante istam Crucem, invéniant córporis et ánimæ sanitátem. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. **R.** Amen.

Tum Sacerdos flexis ante Crucem genibus ipsam devote adorat, et osculatur. Idem faciunt quicumque alii voluerint.

¶ Si vero Crux est ex metallo vel lapide, loco præcedentis Orationis, videlicet : **Sanctificétur**, etc. Sacerdos stans dicit sequentem Orationem :

DEUS glóriæ, Deus excélse Sábaoth, fortíssime Emmánuel, Deus Pater veritátis, Pater sapiéntiæ, Pater beatitúdinis, Pater illuminationis ac vigiliatiónis nostræ ; qui mundum regis, qui cuncta regna dispónis, qui es bonórum collátor múnere, et bonórum ómnium attribútor ; cui omnes gentes, pópuli, tribus et linguæ sérviant ; cui assístit omnis Angelórum légio ; qui largíris fámulis tuis fidem et laudem tui nóminis, ut débita tibi obláta

civ Benedictio solemnior novæ Crucis.

persolvant ; cui prius fides offeréntium
cómplacet, deínde sacrificátur oblátio :
quæsumus exorábilem misericórdiæ tuæ
pietátem, ut sanctí ✠ fices tibi hoc signum
Crucis, et cónse ✠ cres, quod tota men-
tis devotióne famulórum tuórum religiósá
fides constrúxit, trophæum scílicet victó-
riæ tuæ ac redemptiόνis nostræ, quod in
amórem Christi triumphális glória conse-
crávit. Adspice hoc signum Crucis insu-
perábile, per quod diabóli exinaníta est
potéstas, mortálium restitúta libértas : quæ
licet fúerit aliquándo in pœnam, sed nunc
versa est in honórem per grátiam, et quæ
reos quondam puniébat supplício, nunc
et nóxios absólvit a débito. Et tibi quid
per hoc placére pótuit, nisi id, per quod
tibi plácuit nos redímere ? Et nullum tibi
débitum ámplius munus est, quam quod
tibi nunc córporis dedicávit affíxio : nec
tibi est magis familiáris oblátio, quam
quæ familiári mánuum tuárum extensióne
sacráta est. Illis ergo mánibus hanc Cru-
cem áccipe, quibus illam ampléxus es, et
de sanctitáte illíus hanc sanctí ✠ fica : et
sícuti per illam mundus expiátus est a reá-
tu, ita offeréntium famulórum tuórum
ánimæ, devotíssimæ hujus crucis mérito,
omni cáreant perpetráto peccáto, et tuæ
veræ Crucis obtéctu enitéscant succéssi-
bus assíduis triumphatóres. Rádiet hic
unigéniti Fílii tui Dómini nostri splendor
divinitátis in auro ; émicet glória ejus in
ligno ; in Cruce rúilet nostræ mortis re-
demptio ; in crystálli splendóre vitæ no-

stræ purificatio. Sit suorum protectio, spei certa fiducia; eos simul cum gente et plebe fide confirmet, spe et pace consociet; augeat triumphis, amplifcet in secundis, proficiat eis ad perpetuitatem temporis, ad vitam æternitatis, ut eos temporali floréntes glória muniat, et ad perpétuam redemptos coronam, ad regna cælestia potenti virtute perducat. Præsta per propitiationem sanguinis ejus, per ipsum datorem qui seipsum dedit redemptionem pro multis, qui se hostiam pro delictis offerre dignatus est, qui exaltatus in ligno Crucis suæ principatus et potestates humiliavit, qui tecum sidereo considet throno, indissolubili connexione Spiritus Sancti, per infinita sæculorum sæcula. *R.* Amen.

Tum Sacerdos flexis genibus, eam devote adoratur, et osculatur. Idem faciunt quicumque alii voluerint.

BENEDICTIO OSTENSORII

pro Ss. Sacramento fidelium venerationi exponendo.

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitærne Deus, vasculum istud, pro Filii tui Domini nostri Jesu Christi Corpore fidelium venerationi

CVI Benedictio Capsarum etc.

exponéndo fabrefáctum, bene ✠ dícere,
et sancti ✠ ficáre dignáre : ut omnes, qui
eúmdem Ünigénitum in hoc sæculo pio
afféctu venerántur, et in futúro perpé-
tuam pietátis suæ mercédem accípiant.
Per eúmdem Christum Dóminum no-
strum. R. Amen.

Deinde Sacerdos Ostensorium aspergat
aqua benedicta.

BENEDICTIO CAPSARUM

pro Reliquiis Sanctorum includendis.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Grémus.

BENE ✠ DIC, Dómine, cápsulam hanc
Sanctorum tuorum Reliquiis condén-
dis præparátam : et præsta ; ut quicúm-
que eas pro mentis afféctu veneráti fúe-
rint, ipsis Sanctis tuis intercedéntibus,
ómnium delictórum suórum véniam obtí-
neant, et contra omnes adversitátes tuo
semper muniántur auxílio. Per Christum
Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde Sacerdos aspergat Capsam
aqua benedicta.

BENEDICTIO VASORUM

pro sacris Oleis includendis.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

EXAUDI Dómine, Pater clementíssime, preces nostras : et hæc purificánda vasa, Ecclesiæ tuæ sacri ministérii úsui præparáta, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, a quo ómnia immúnda purgántur, et in quo ómnia purgáta claréscunt : súpplices omnipoténtiam tuam invocámus ; ut ab his vasis, quæ tibi ófferunt fámuli tui, omnis spíritus immúndus confúsus longe discédát, et per tuam bene ✠ dictionem ad usum et ministérium Ecclesiæ tuæ sanctificáta permáneant. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde aspergit ea aqua benedicta.

BENEDICTIO

SACRORUM VASORUM

et aliorum Ornamentorum in genere.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

CVIII Benedictio simplex novæ Campanæ.

R̃. Qui fecit cælum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

E XAUDI Dómine, Pater clementíssime, preces nostras : et hæc purificánda vasa et ornáménta sacri Altáris, atque Ecclesiæ tuæ sacri ministérii úsui præparáta, bene ✠ dícere, et sanctificáre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Orémus.

O MNIPOTENS sempitérne Deus, a quo ómnia munda purgántur, et in quo ómnia purgáta claréscunt : súpplíces omnipoténtiam tuam invocámus ; ut ab his vasis et ornáméntis, quæ tibi ófferunt fámulí tui, omnis spírítus immúndus confúsus longe discédat, et per tuam benedictiónem ad usum et ministérium sancti Altáris et Ecclesiæ tuæ sanctificáta permáneant. Per Christum Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Deinde aspergit ea aqua benedicta.

BENEDICTIO SIMPLEX

NOVÆ CAMPANÆ

quæ tamen ad usum Ecclesiæ non inserviat.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R̃. Qui fecit cælum et terram.

MISERERE mei, Deus : * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum : * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vías tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus

cx Benedictio simplex novæ Campanæ.

salútis meæ : * et exsultábit lingua mea
justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os
meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísseſ sacrificium, dedís-
sem útique : * holocáustis non delectábe-
ris.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus :
* cor contrítum et humiliátum, Deus, non
despícies.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte
tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsa-
lem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ,
oblatiões et holocáusta : * tunc impo-
nent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri.

Sicut erat.

Psalmus 53.

DEUS, in nómine tuo salvum me fac : *
et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratióem meam : * áuri-
bus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advér-
sum me, et fortes quæsiérunt ánimam
meam : * et non proposuérunt Deum ante
conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me, * et Dómi-
nus suscéptor est ánimæ meæ.

A vértē mala inimícis meis : * et in veri-
táte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi : * et confi-
tébor nómini tuo, Dómine, quóniam bo-
num est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti

Benedictio simplex novæ Campanæ. cxi

me, * et super inimicos meos despexit
oculus meus.

Gloria Patri. Sicut erat.

Psalmus 56.

MISERERE mei, Deus, miserere mei : *
quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum sperabo, *
donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum : * Deum
qui benefecit mihi.

Misit de cælo, et liberavit me : * dedit
in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, et ve-
ritatem suam : * et eripuit animam meam
de medio catulorum leonum : dormivi
conturbatus.

Filii hominum, dentes eorum arma et
sagittæ : * et lingua eorum gladius acú-
tus.

Exaltare super cælos, Deus : * et in om-
nem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis : *
et incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam : *
et incidérunt in eam.

Paratum cor meum, Deus, paratum
cor meum : * cantabo et psalmum di-
cam.

Exsurge gloria mea, exsurge psalté-
rium et cithara : * exurgam dilúculo.

Confitebor tibi in populis, Domine : * et
psalmum dicam tibi in gentibus.

Quoniam magnificata est usque ad cæ-
los misericordia tua : * et usque ad nubes
veritas tua.

CXII Benedictio simplex novæ Campanæ.

Exaltáre super cælos, Deus : * et super omnem terram glória tua.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 66.

DEUS misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur, et exsúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 69.

DEUS, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant : * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes : * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Benedictio simplex novæ Campanæ. CXIII

Ego vero egénus et pauper sum : *
Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : *
Dómine, ne moréris.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 85.

INCLINA Dómine aurem tuam, et exáudi
me : * quóniam inops et pauper sum
ego.

Custódi ánimam meam, quóniam san-
ctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus
meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te
clamávi tota die : * lætífica ánimam servi
tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam
meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis, *
et multæ misericórdiæ ómnibus invocán-
tibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratióem
meam : * et inténde voci deprecatiós-
nis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te :
* quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine : *
et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vé-
nient et adorábunt coram te, Dómine : *
et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mira-
bília : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et in-
grédiar in veritáte tua : * lætétur cor
meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in

CXIV Benedictio simplex novæ Campanæ.
toto corde meo : * et glorificábo nomen
tuum in ætérnum.

Quia misericórdia tua magna est super
me : * et eruísti ánimam meam ex inférno
inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et
synagóga poténtium quæsiérunt ánimam
meam : * et non proposuérunt te in conspé-
ctu suo.

Et tu, Dómine Deus, miserátor et misé-
ricors : * pátiens, et multæ misericórdiæ,
et verax.

Réspice in me, et miserére mei : * da
impérium tuum púero tuo, et salvum fac
fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut ví-
deant, qui odérunt me, et confundántur :
* quóniam tu Dómine adjuvísti me, et
consolátus es me.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine :
* Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem
deprecationis meæ.

Sí iniquitátes observáveris, Dómine : *
Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et pro-
pter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : *
sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, *
speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * et
copiósa apud eum redémptio.

Ben
Et
iniqu
Gl
Si
Y
R
Y
P
Y
R
Y
R
Y
R
Y
R

D
fieri
tém
cedi
fiero
ven
lum
Spín
sequ
ctur
ctan
num
núe
fide
míc
stát
pros

Benedictio simplex novæ Campanæ. cxv

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Glória Patri, etc.

Sicut erat, etc.

Ÿ. Kyrie eléison.

℟. Christe eléison.

Ÿ. Kyrie eléison.

Pater noster. secreto.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatióem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Ÿ. Sit nomen Dómini benedíctum.

℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS, qui per beátum Móysen, legíferum fámulum tuum, tubas argénteas fferi præcipísti, quibus dum sacerdótes témpore sacrificii clángerent, sónitu dulcedínis pópulus mónitus ad te adorándum fferet præparátus, et ad celebrándum conveníret : præsta, quæsumus ; ut hoc vásculum, sanctæ tuæ Ecclésiæ præparátum, a Spíritu Sancto per nostræ humilitátis obsequium sancti ✠ ficétur, ut per illíus tactum et sónitum fidéles inviténtur ad sanctam Ecclésiám, et ad præmium supérnum. Et cum melódia illíus áuribus insonúerit populórum, crescat in eis devótio fidei, procul pellántur omnes insídiæ inimíci, fragor grándinum, ímpetus tempestátum, temperéntur infésta tonítrua, prostérnat aéreas potestátes délixtera tuæ

cxvi Benedictio simplex novæ Campanæ.
virtútis : ut hoc audiéntes tintinnábulum
contremíscant , et fúgiant ante sanctæ
Crucis vexíllum in eo depíctum. Quod
ipse Dóminus noster Jesus præstáre di-
gnétur, qui absórpta morte per patíbulum
crucis, regnat in glória Dei Patris, cum
eódem Patre et Spírítu Sancto, per ómnia
sæcula sæculórum. R̄. Amen.

Nunc Officians ponit incensum in thu-
ribulum et benedicit; et primum aspergit
circumeundo campanam, choro dicente :

Aspérges me , Dómine , hyssópo , et
mundábor : lavábis me, et super nivem
dealbábor.

Dein incensat circumeundo campanam,
choro dicente :

Dirigátur, Dómine, orátio mea : sicut
incénsum in conspéctu tuo. Officians pro-
sequitur :

Orémus.

OMNIPOTENS Dominátor Christe, quo
secúndum carnis assumptionem dor-
miénite in navi, dum obórta tempésta
mare conturbásset, te prótinus excitáto et
imperánte dissíluit : tu necessitátibus pó-
puli tui benígnus succúrre : tu hoc tintin-
nábulum Sancti Spírítus rore perfúnde ;
ut ante sónitum illíus semper fúgiat bo-
nórum inimícus, invitétur ad fidem pópu-
lus christiánus, hostílis terreátur exérci-
tus, confortétur in Dómino per illud pó-
pulus tuus convocátus. ac sicut Davídica
cithara delectátus désuper descéndat Spí-
ritus Sanctus : atque ut Samuéle agnum
lacténtem mactánte in holocáustum Regis

æter
répu
sculi
tuæ
ca, f
salv
ste J
gnas
Deu
Am
T
nam
dit c

C
pro
can
B
suæ
F
Da
S
qui
S
nu
A
trib
sui
J
pat

æterni imperii, fragor aurarum turbam
répultit adversantium; ita dum hujus vá-
sculi sónitus transit per núbila, Ecclesiæ
tuæ convéntum manus consérvet angéli-
ca, fruges credéntium, mentes et córpora
salvet protéctio sempitérna. Per te, Chri-
ste Jesu, qui cum Deo Patre vivis et re-
gnas in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti
Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.*
Amen.

V. In honórem sancti N. *R.* Amen.

Tum Officians producit super Campa-
nam benedictam signum crucis, et disce-
dit cum Ministris.

BENEDICTIO TELEGRAPHI.

CLERUS vel a proximiori Ecclesia, vel
ab alio aliquo loco ad hoc parato,
procedat usque ad stationem Telegraphi
canendo vel recitando Canticum :

BENEDICTUS Dóminus Deus Israel : * quia
visitávit, et fecit redemptiónem plebis
suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo
David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, *
qui a sæculo sunt, prophetárum ejus.

Salútem ex inimícis nostris, * et de ma-
nu ómnium qui odérunt nos.

Ad faciéndam misericórdiam cum pá-
tribus nostris : * et memorári testaménti
sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham
patrem nostrum : * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis : * præsíbis enim ante fáciem Dómini, paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissionem peccatórum eórum.

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto.

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri, etc.

Sicut erat, etc.

Ibi Episcopus vel Sacerdos in aliqua ecclesiastica dignitate constitutus, intonabit Antiphonam :

Ant. Benedíctus es, Dómine, qui ponis nubem ascénsum tuum : qui ámbulas super pennas ventórum, qui facis ángelos tuos spíritus, et minístros tuos ignem uréntem. Post eam

Psalmus 103.

BENEDIC, ánima mea, Dómino : * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confessionem et decórem induísti : * amíctus lúmine sicut vestiménto.

Exténdens cælum sicut pellem : * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum : * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángeles tuos, spíritus : * et
minístros tuos, ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem
suam : * non inclinábitur in sæculum sæ-
culi.

Abyssus, sicut vestiméntum, amíctus
ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient : * a voce
tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes, et descéndunt cam-
pi, * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgre-
diéntur : * neque converténtur operíre
terram.

Qui emíttis fontes in convállibus : * in-
ter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiae agri : * exspe-
ctábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli habitábunt : * de
médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis : *
de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens fœnum juméntis, * et her-
bam servitúti hóminum.

Ut edúcas panem de terra, * et vinum
lætíficet cor hóminis :

Ut exhílalet fáciem in óleo, * et panis
cor hóminis confírmes.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Lí-
bani, quas plantávit : * illic pásseres nidi-
ficábunt.

Heródii domus dux est eórum : * montes
excélsi cervis, petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit
occásu suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiae silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápíant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum, * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine ! * ómnia in sapiéntia fecísti : impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum má-nibus : * illic reptília, quorum non est nú-merus.

Animália pusílla cum magnis : * illic naves pertransíbunt.

Draco iste, quem formásti ad illudén-dum ei : * ómnia a te exspéctant, ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent : * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur boni-táte.

Averténte autem te fáciem, turbabún-tur : * áuferes spíritum eórum, et def-ficient, et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum : * lætábi-tur Dóminus in opéribus suis.

Qui réspicit terram, et facit eam tréme-re : * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psal-lam Deo meo, quámdui sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

Deficiant peccatores a terra, et iniqui,
ita ut non sint : * benedic, ánima mea,
Dómino.

Glória Patri. Sicut erat.

Ac repetita Antiphona, incipiet in hunc
modum Benedictionem :

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Oremus.

CONCEDE nos fámulos tuos, quæsumus,
Dómine Deus, perpétua mentis, et
córporis sanitate gaudere : et gloriósa
beátæ Mariæ semper Vírginis intercessió-
ne, a præsentí liberári tristítia, et æténa
pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum
nostrum. R. Amen.

Oremus.

DEUS, qui ámbulas super pennas ven-
tórum, et facis mirábília solus : con-
céde, ut cum per vim huic metállo índi-
tam fulmíneo ictu celérius huc abséntia,
et hinc álio præsentia transmíttis ; ita nos
invéntis novis edócti, tua grátia opitu-
lante, prómptius et facilius ad te venire
valeámus. Per Christum Dóminum no-
strum. R. Amen.

Deinde aspergit Telegraphum aqua be-
nedicta.

BENEDICTIO

VIÆ FERREÆ ET CURRUUM.

CLERUS, vel a proximiori Ecclesia, vel ab aliquo alio loco ad hoc parato, procedat usque ad stationem Viæ ferreæ, canendo vel recitando :

Antiph. In viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et miséricors Dóminus : et Angelus Ráphael comitétur nobíscum in via, ut cum pace, salúte, et gáudio revertámur ad própria.

Cant. Benedíctus Dóminus Deus. ut supra, fol. CXVII.

Ibi Episcopus vel Sacerdos in aliqua ecclesiastica dignitate constitutus, repetita Antiphona, intonabit :

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.

℞. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.

℞. Et de Sion tuére nos.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.

℞. A fácie inimíci.

℣. Nihil proficiat inimícus in nobis.

℞. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie.

Benedictio Viæ ferreæ et Curruum. CXXIII

R. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

V. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis.

R. Et sémitas tuas édoce nos.

V. Utinam dirigántur viæ nostræ.

R. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.

V. Erunt prava in dirécta.

R. Et áspera in vias planas.

V. Angelis suis Deus mandávit de te.

R. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui ómnia eleménta ad tuam glóriam, utilitatémque hóminum condidísti: dignáre, quæsumus, hanc viam férream, ejúsque instruménta bene ✠ dícere, et benígna semper tua providéntia tuéri; ut dum fámulí tui velóciter próperant in via, in lege tua ambulántes, et viam mandatórum tuórum curréntes, ad cæléstem pátriam felíciter perveníre váleant. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Orémus.

PROPITIARE Dómine Deus supplicatióibus nostris, et béne ✠ dic currus istos déxtera tua sancta, adjúnge ad ipsos san-

CXXIV Benedictio Deprecatoria

ctos Angelos tuos, ut omnes qui in eis
vehéntur, líberent et custódiant semper
a perículis univérſis : et quemádmódum
viro Æthíopi super currum suum sedénti,
et sacra elóquia legénti, per Levítam tuum
Philíppum fidem et grátiam contulísti ;
ita fámulis tuis viam salútis osténde, qui
tua grátia adjúti, bonísque opéribus júgi-
ter inténti, post omnes viæ et vitæ hujus
varietátes ætéRNA gáudia cónsequi me-
reántur. Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Deinde aspergit viam et currus aqua
benedicta.

Post utramque Benedictionem dicitur
Te Deum, cum Oratione Deus cujus mise-
ricórdiæ, etc. ut infra, fol. CXLV.

BENEDICTIO DEPRECATORIA

contra mures, locustas, bruchos, vermes
et alia animalia nociva.

SACERDOS indutus superpelliceo et stola
coloris violacei, veniat ad agros, a lo-
custis, bruchis vel aliis animalibus noxiis
vexatos, et dicat :

Antiphona. Exsúrge, Dómine, ádjuva
nos : et líbera nos propter nomen tuum.

Psalmus. Deus, áuribus nostris audívi-
mus : patres nostri annuntiavérunt nobis.

Ÿ. Glória Patri, etc. Sicut erat, etc.

Repetitur Antiphona : Exsúrge, etc.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

PRECES nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi: ut qui juste pro peccátis nostris affligimur, et hanc múrimum (vel locustárum, seu bruchórum, aut vérmium, sive aliorum animalium) persecutióem pátimur, pro tui nóminis glória ab ea misericórditer liberémur; ut tua poténtia procul expúlsi (vel expúlsæ) nulli nóceant, et campos, agrósque nostros in tranquillitáte ac quiéte dimíttant, quátenus ex eis surgéntia et orta tuæ Majestáti deserviant, et nostræ necessitáti subvéniant. Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, ómnium bonórum remunerátor, et peccatórum máximus miserátor, in cujus nómine ómnia genuflectúntur, cæléstia, terréstria, et inférnalia: tua poténtia nobis peccatóribus concéde, ut quod de tua misericórdia confísi ágimus, per tuam grátiam effícacem ejus consequámur effectum; quátenus hos pestíferos mures (seu locústas, vel bruchos, aut vermes, sive alia animalia) per nos servos tuos maledicéndo maledícas, segregádo ségrege, exterminádo extérmines; ut per tuam cleméntiam ab hac peste liberáti, gratiárum

CXXVI Benedictio Habitus clericalis.

actiones Majestati tuæ libere referamus.
Per Christum Dominum nostrum. R.
Amen.

Exorcismus.

EXORCIZO vos pestíferos mures (vel locustas, seu bruchos, aut vermes, sive alia animalia), per Deum Patrem ✠ omnipotentem, per Jesum Christum ✠ Filium ejus unicum, per Spiritum ✠ Sanctum ab utroque procedentem, ut confestim recedatis a campis et agris nostris, nec amplius in eis habitetis, sed ad ea loca trans-eatis, in quibus nemini nocere possitis: pro parte omnipotentis Dei, et totius curiæ cælestis, et Ecclesiæ sanctæ Dei vos maledicens, ut, quocúmque ieritis, sitis maledicti (vel maledictæ) deficientes de die in diem in vos ipsos (vel ipsas), et decrecentes; quatenus reliquiæ de vobis nullo in loco inveniántur, nisi necessariæ ad salutem et usum humanum. Quod præstare dignetur, qui venturus est judicare vivos et mortuos, et sæculum per ignem.
R. Amen.

Postremo aqua benedicta aspergantur loca infecta.

BENEDICTIO

HABITUS CLERICALIS.

Si quis militiæ clericalis candidatus, impetrata facultate induendi ejusdem ordinis habitum, ipsum petierit a Sacerdote benedici, Sacerdos delegatus habi-

tum clericalem, quem induendus genuflexus brachiis sustentat, hac forma benedicat :

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

O rémus.

DOMINE Jesu Christe, qui tégumen nostræ mortalitátis indúere dignátus es, obsecrámus imménsam tuæ largitátis abundántiam : ut hoc genus vestiménti, quod sancti patres ad innocentíæ vel humilitátis indícium, deponéntes ignomíniam sæculáris hábitus, ferre sanxérunt, tu ita bene ✠ dicere dignéris, ut hi fámuli tui, qui hoc indúti fúerint (si unus fuerit : hic fámulus tuus, qui hoc indútus fúerit) vestiménto, te quoque indúere mereántur (vel mereátur) ; et inter réliquos hómines conversatióne sancta tibi agnoscántur esse dicáti (vel agnoscátur esse dicátus). Qui vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Deinde vestes seu vestem aspergit aqua benedicta.

BENEDICTIO CINGULORUM

in honorem sancti Josephi, Sponsi
B. M. V.

IN Diócesibus, quibus a S. Apostolica Sede privilegium conceditur benedi-

CXXVIII Benedictio Cingulorum.

cendi Cingula in honorem S. Josephi Sponsi B. M. V., Sacerdotes adhibere debent hanc formulam, a S. Rituum Congregatione approbatam die 19 Septembris 1859.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, qui virginitátis consílium et amórem íngeris atque castitátem præcipis: orámus cleméntiam tuam, ut hæc cingula castitátis tésseram bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris; ut quicúmque pro castitáte servánda illis præcíncti fúerint, intercedénte beáto Josépho, sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponso, gratam tibi continéntiam, mandatorúmque tuórum obediéntiam servant, atque véniam peccatórum suórum obtíneant, et sanitátem mentis et córporis percípiant, vitámque consequántur ætérnam. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Orémus.

DA, quæsumus, omnípotens ætérne Deus: ut puríssimæ Vírginis Mariæ, ejúsque Sponsi Joséphi, integérrimam virginitátem venerántes, eórum intercessiónibus puritátem mentis et córporis consequámur. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui sanctíssimo viro Josépho puríssimam Mariám semper Vírginem, et púerum Jesum commisísti: te súpplices exorámus; ut fidéles tui, qui his cín-gulis in honórem, et sub protectióne ejúsdem sancti Joséphi præcíncti fúerint, te largiénte, et ipso intercedénte, in castitáte semper devóte persístant. Per eúmdem Dóminum nostrum, etc. *R.* Amen.

Orémus.

DEUS, innocéntiæ restitutor et amátor: quæsumus, ut fidéles tui, qui hæc cín-gula adhibúerint, intercedénte beáto Josépho, sanctíssimæ Genitrícis tuæ Spon-so, in lumbis suis sint semper præcíncti, et lucérnas ardéntes gestent in mánibus suis; ac símiles sint homínibus exspectántibus dóminum suum quando revertátur a núptiis, ut cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei, et in ætéRNA gáudia ré-cipi mereántur. Qui vivis et regnas in sæ-cula sæculórum. *R.* Amen.

Deinde Sacerdos, imposito thure in thuribulo, aqua benedicta aspergit cín-gula, dicens: Aspérges me, etc. postea incensat, et tandem dicit:

V. Salvos fac servos tuos.*R.* Deus meus, sperántes in te.*V.* Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.*R.* Et de Sion tuére eos.*V.* Dómine, exáudi oratiónem meam.*R.* Et clamor meus ad te véniat.

cxxx Bened. Puerorum et Puellarum

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

O rémus.

DEUS miséricors, Deus clemens, cui bona cuncta placent, sine quo nihil boni inchoátur, nihilque boni perfícitur : adsint nostris humíllimis précibus tuæ pietátis aures, et fidéles tuos, qui in tuo sancto nómine cingulo benedícto in honórem et sub protectióne sancti Joséphi præcíncti fúerint, a mundi impediménto, vel sæculári desidério defénde ; et concéde eis, ut in hoc sancto propósito devóti persístere, et remissióne percépta ad electórum tuórum váleant perveníre consórtium. Per Dóminum nostrum, etc. ℞. Amen.

BENEDICTIO

PUERORUM ET PUELLARUM

in Festis piæ Unionis a Sancta Infantía nuncupatæ.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cælum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

O rémus.

QUÆSUMUS, omnipotens Deus, púeris istis, pro quibus tuam deprecámur cleméntiam, bene ✠ dícere dignáre : et per virtútem Sancti Spíritus corda eórum corróbora, vitam sanctífica, castimóniam prómove, sensus eórum bonis

opéribus únice inténtos custódi, própsera
tribue, pacem concéde, salútem confer,
charitátem largíre, et ab ómnibus diabóli-
cis atque humánis insídiis tua protectióne
et virtúte semper defénde ; ut, te mise-
ránte, paradísi réquiem tandem felíciter
assequántur. Per Dóminum nostrum Je-
sum Christum Fílium tuum, qui tecum vi-
vit et regnat in unitáte Spíritus Sancti
Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.*
Amen.

O rémus.

DOMINE Jesu Christe, qui párvulos tibi
oblátos, et ad te veniéntes, comple-
ctebáris (hic ponat manus super capita
puerorum) manúsque super illos impó-
nens, eis benedicébas, dicens : Sínite pár-
vulos veníre ad me, et nolíte prohibére
eos : tálium est enim regnum cælórum, et
Angeli eórum semper vident fáciem Pa-
tris mei ; réspice , quæsumus , ad pueró-
rum et puellárum præsentium devotió-
nem, et benedíctio tua copiósa super illos
descéndat, ut in tua grátia et charitáte
proficiant, te sápiant, te díligant, te tí-
meant, mandáta tua custódiant, et ad ex-
optátum finem pervéniant, per te, Salvá-
tor mundi, qui cum Patre et Spíritu San-
cto vivis et regnas Deus in sæcula sæcu-
lórum. *R.* Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Pa-
tris, et Fílii, et Spíritus Sancti, descén-
dat super vos, custódiat atque dírigat vos,
et máneat semper vobíscum. *R.* Amen.

Deinde aspergantur aqua benedicta.

INSTRUCTIO PRO SACERDOTIBUS

QUIBUS SUMMUS PONTIFEX FACULTATEM DELEGAT
BENEDICENDI

CORONAS, ROSARIA,
CRUCES, CRUCIFIXOS, PARVAS
STATUAS ET SACRA NUMISMATA

CUM ADNEXARUM INDULGENTIARUM ELENCHO.

UTRIUSQUE SEXUS Christifideles in primis admonitos vult Sanctitas Sua, ut quis consequi valeat Indulgentias, quas in præfata Benedictione concedit, necessario requiri aliquod ex enunciatis Numismatibus, Coronis etc. secum habere, aut apud se retinere.

Item orationes, devotasque preces infrascriptas, uti conditiones pro Indulgentiarum consecutione requisitas, unumquemque teneri recitare, vel secum deferendo Coronam, Crucifixum etc., vel si quis secum non habeat, eadem in cubiculo vel alic decenti loco suæ habitationis retinere, et coram eis respectivas preces recitare debebit.

Præterea ab hujusmodi Benedictione Sanctitas Sua rejicit Imagines sive impressas sive depictas, necnon Cruces, Crucifixos, parvas Statuas, Numismata, vulgo Medaglie nuncupata, quæ ex ferro, stanno, plumbo, vel ex fragili alia materia facilisque consumptionis conficiuntur.

Vult denique Sanctitas Sua Imagines et Icones benedicendas repræsentare Sanctos vel jam canonizatos, vel in Martyrologio Romano descriptos.

His pro clariori intelligentia prænotatis, In-

dulgentiarum series, quas quis consequi potest, nec non piorum operum implendorum elenchus recensetur, prout infra, videlicet :

QUICUMQUE semel in singulas hebdomadas Coronam Domini, aut Beatissimæ Virginis, vel Rosarium, ejusque tertiam partem, aut Officium sive divinum sive parvum ejusdem Beatissimæ Virginis, vel Defunctorum, aut septem Psalmos Pœnitentiales, vel Graduales recitabit ; aut rudimenta fidei tradere, aut detentos in carcere, vel alicujus domus hospitalis ægrotos visitare, aut pauperibus subvenire, aut Missam audire, vel, si Sacerdos est, celebrare consuevit ; si vere pœnitens, et Sacerdoti per Ordinarium approbato confessus, sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserit, in quolibet ex diebus infrascriptis, nimirum diebus festis Nativitatis Domini nostri Jesu Christi, Epiphaniæ, Paschatis, Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, Sanctissimæ Trinitatis, Corporis Christi ; tum diebus Purificationis, Annunciationis, Assumptionis, Nativitatis et Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis ; necnon diebus Nativitatis sancti Joannis Baptistæ, sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, Andreæ, Jacobi, Joannis, Thomæ, Philippi et Jacobi, Bartholomæi, Matthæi, Simonis et Judæ, Mathiæ, sancti Josephi Sponsi B. Mariæ Virginis, atque Omnium Sanctorum ; piasque ad Deum preces fuderit pro hæresum atque schismatum extirpatione, fidei catholicæ propagatione, pace et christianorum principum concordia, ceterisque Romanæ Ecclesiæ necessitatibus, in unoquoque præfatorum dierum plenariam Indulgentiam consequetur.

Qui eadem aliis festis Domini, aut B. Virginis Mariæ peregerit, in quolibet eorum participet Indulgentiam septem annorum, ac totidem quadragenarum : qui vero quavis Dominica vel alio anni Festo, Indulgentiam quinque annorum, totidemque quadragenarum. Qui demum

CXXXIV Instructio pro Sacerdotibus

in alio quocumque anni die ea præstabit, Indulgentiam centum dierum.

Quicumque saltem semel in hebdomada recitare consuevit Coronam aut Rosarium aut Officium B. Mariæ Virginis, vel Defunctorum, aut Vesperas, vel unum saltem ex Nocturnis, et Laudes, aut septem Psalmos Pœnitentiales cum Litanis et earumdem Precibus, quo die id egerit, Indulgentiam centum dierum acquireret.

Quisquis animam suam Deo in articulo mortis devote commendans, ipsamque mortem æquo ac libenti animo de manu Domini suscipere paratus, et vere pœnitens, confessus ac sacra Communione refectus, si valeat, alioquin contritus nomen Jesu ore, si potuerit, sin minus saltem corde invocaverit, plenariam Indulgentiam consequetur.

Quicumque ante Missæ celebrationem, vel sumptionem Eucharistiæ, aut recitationem divini Officii, vel parvi Beatæ Mariæ Virginis, aliquam devotam præparationem præmiserit, quinquaginta dierum Indulgentiam, qualibet vice id egerit, percipiet.

Qui detentos in carcere, aut ægros in nosocomiis visitaverit, eos aliquo bono opere adjuvando, aut doctrinam christianam in Ecclesia vel domi filios aut propinquos aut famulos docuerit, toties Indulgentiam biscentum dierum consequetur.

Qui ad pulsum campanæ alicujus Ecclesiæ mane aut meridie aut vespere consuetas preces *Angelus Domini* etc. dicet, vel si eas ignoret, semel Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam; vel dato signo sub horam noctis orandi pro Defunctis, Psalmum *De profundis*, aut si hunc nescit, Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam recitabit, centum dierum indulgentiam qualibet vice adipiscetur.

Eandem pariter consequetur Indulgentiam, qui Feria sexta devote cogitaverit de Passione

ac Morte Domini nostri Jesu Christi, terque Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam recitaverit.

Quisquis vere pœnitens peccata commissa emendare firmiter proponat, conscientiam suam excutiat, ter Oratione Dominica et Angelica Salutatione devote repetitis in honorem sanctissimæ Trinitatis, et ob reverentiam quinque Vulnerum Jesu Christi quinquies devote eandem Orationem et Salutationem recitet, eandem Indulgentiam consequetur.

Omnes et singulas antedictas Indulgentias unusquisque memoratis diebus poterit aut pro seipso adipisci, aut fidelibus Defunctis per modum suffragii applicare.

Declarat insuper Sanctitas Sua concessione præfata Indulgentiarum nullo modo derogari Indulgentiis, quas alii Summi Pontifices Prædecessores jam concessere pro nonnullis ex supra indicatis piis operibus, volens easdem suorum Prædecessorum concessionem in suo robore permanere.

In distribuendis autem hujusmodi Coronis, Crucibus etc., earumque usu, Sanctissimus Dominus noster servari jubet Decretum fel. record. Alexandri VII. editum sub die 6. Februarii 1657.; nimirum, ut Coronæ, Cruces, Rosaria etc. ut supra benedicta, quoad Indulgentiam non transeant personam illorum, quibus concessa sunt, aut quibus ab iis prima vice distribuuntur; nec aliqua re ex prædictis perditâ, pro ea subrogari altera ullo modo possit, quacumque concessione aut privilegio in contrarium non obstante: nec non eadem commodari. aut precario dari non possint pro Indulgentiarum communicatione, alioquin amittant Indulgentias jam concessas: tum etiam præfata post Pontificiam Benedictionem vendi non possint, juxta dispositionem Decreti Sacræ Congregationis Indulgentiarum et Sacrarum Reliquiarum, editi die 5. Junii 1721.

CXXXVI Benedictiones Propriæ.

Insuper Sanctitas Sua confirmat Decretum fel. record. Benedicti XIV., datum die 19. Augusti 1752., quo expresse declarat Missas ad Altare (in quo aliqua ex præfatis sive Crucifixi sive Numismatis Imago quoquo modo collocata fuerit) lectas, sive a Sacerdote hujusmodi Imaginem secum habente celebratas, vigore dictæ Imaginis nullo prorsus gaudere privilegio.

Præterea vetat ne quisquam, quem infirmis morti proximis assistere contigerit, benedictionem cum Indulgentia plenaria in articulo mortis, vigore hujusmodi Imaginis, illis impertiri audeat sine speciali facultate in scriptis obtenta, quoniam ad hujusmodi effectum in Constitutione Benedicti XIV. incipient. *Pia Mater*, satis provisum jam fuit.

BENEDICTIONES PROPRIÆ

NONNULLORUM ORDINUM REGULARIUM.

Quæ sequuntur benedictiones nonnisi a Sacerdotibus specialem facultatem habentibus adhiberi possunt.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO

SCAPULARIS SS. TRINITATIS.

*Propria Ordinis Sanctissimæ Trinitatis
Redemptionis Captivorum.*

SACERDOS indutus superpelliceo et stola albi coloris dicit:

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Modus imponendi Scapulare. CXXXVII

R. Qui fecit cælum et terram.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, qui tégumen nostræ mortalitátis indúere dignátus es: obsecrámus imménsam tuæ largitátis abundántiam; ut hoc genus vestiménti, quod sancti patres ad innocéntiæ et humilitátis indícium abrenuntiántes sæculo ferre sanxérunt, tu ita bene ✠ dícere dignéris, ut hic fámulus tuus (vel fámula tua) N. qui (vel quæ) hoc indútus (vel indúta) fúerit vestiménto, te quoque indúere mereátur. Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Postea aspergit aqua benedicta.

MODUS

imponendi dictum Scapulare.

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ADESTO, Dómine, supplicatió nibus nostris: ut hunc fámulum tuum (vel fámulam tuam), cui in tui nómine hábitum Religiónis sanctíssimæ Trinitátis impónimus, tu ita bene ✠ dícere dignéris; ut te largiénte devótus (vel devóta) persístat, et vitam cónsequi mereátur ætérrnam. Per

CXXXVIII Modus imponendi Scapulare.

Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.
R. Amen.

Nunc imponitur sacrum Scapulare a Sacerdote dicente: Accipe hábitum sanctíssimæ Trinitátis, in augméntum fidei, spei, et charitátis: in nómine Patris, et Fílii ✠ et Spíritus Sancti. R. Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Oremus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui dedísti fámulo tuo (vel fámulæ tuæ) in confessióne veræ fidei æternæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre unitátem: quæsumus; ut ejúsdem fidei firmitáte ab ómnibus semper muniátur advérsis.

Deus, qui per sanctos Joánnem et Felícem Ordinem sanctíssimæ Trinitátis, ad rediméndum de potestáte Saracenórum captívos, cælitus institúere dignátus es: præsta, quæsumus; ut eórum suffragántibus méritis a captivitáte córporis et áni-mæ, te adjuvánte, liberétur hic fámulus tuus (vel hæc fámula tua). Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Suscípiat te sanctíssima Trínitas in númerum confrátrum, consororúmque Confraternitátis nostræ: et licet te indigne suscípimus, in oratió nibus tamen nostris precámur, ut tibi sanctíssima Trínitas concédât tempus bene vivéndi, constantiam perseverándi; et sicut nos hódie fratérna cháritas spirituáliter jungit in terris, ita divína píetas, quæ dilectiónis est

Bened. Trisagii SS. Trinitatis. CXXXIX

auctrix et amatrix, nos cum fidelibus suis conjungere dignetur in cælis. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Datur benedictio, dicendo : Pax et benedictio Dei omnipotentis, Patris ✠ et Filii ✠ et Spiritus ✠ Sancti descendat super te (vel super vos), et maneat semper. R. Amen.

BENEDICTIO

TRISAGII SS. TRINITATIS.

Y. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Y. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS et misericors Deus, qui per Filium tuum unigenitum, ac per Prophetas et Apostolos tuos, sanctissimæ Trinitatis mysterium revelare dignatus es, ut sanctorum Angelorum choros imitantes in terris, dignas et devotas tibi laudes referamus : tuam obsecramus clementiam ; ut hæc trisagia (vel hoc trisagium), quæ (vel quod) in honorem et laudem ejusdem sanctissimæ Trinitatis ab Ecclesia fideli dicata sunt (vel dicatum est), benè ✠ dicas, et sanctifices, eisque (vel eisque) tantam infundas Spiritus Sancti virtutem, ut quicumque horum quodlibet portaverit, atque in domo sua reverenter servaverit, seu devòte recitaverit, tuâ divîna virtute

CXL Methodus pro erigendis

ab ómnibus ánimæ et córporis perículis eruátur; sitque consors et párticeps gratiárum ómnium, privilegiórum et indulgentiárum, quæ ab Apostólica Sede concessa fúerint; atque in éxitu suo a sanctis Angelis tuis in conspéctu divínæ majestátis præsentári mereátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. *R.* Amen.

Postea aspergatur aqua benedicta.

METHODUS PRO ERIGENDIS STATIONIBUS

VIAE CRUCIS.

Propria Ordinis Minorum Observantium S. Francisci.

SACERDOS superpelliceo et stola violacei coloris indutus, uno saltem clerico adhibito, qui ei opportuno tempore porrigere possit vasculum aquæ benedictæ cum aspersorio, et thuribulum cum incensi navicula, ascendit Altare, ibique stans brevi sermone super præstantia et utilitate pii exercitii Viæ Crucis populum alloquetur. Deinde genuflexus in infimo gradu intonabit Hymnum: Veni, Créator Spíritus, etc. ut supra fol. LVI.

Ÿ. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur.

R. Et renovábis fáciem terræ.

Orémus.

D^EUS, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Defende, quæsumus Dómine, beáta María semper Vírgine intercedente, pópulum istum (vel famíliam istam) ab omni adversitatē : et toto corde tibi prostrátum (vel prostrátam), ab hóstium propítius tuere cleménter insídiis.

Actiões nostras, quæsumus Dómine, adspirádo præveni, et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. *R.* Amen.

BENEDICTIO

TABULARUM PICTARUM

si adsunt.

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui Sanctórum tuórum imágines sculpi aut pingi non réprobas, ut quóties illas óculis córporis intuémur, tóties eórum actus et sanctitátem ad imitándum memóriæ óculis meditémur : has, quæsumus, imágines, in honórem et memóriam unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi adaptátas, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris ; et præsta, ut quicúmque coram illis

CXLII Methodus pro erigendis

unigénitum Fílium tuum suppliciter có-
lere, et honoráre studúerit, illíus méritis
et obténtu, a te grátiam in præsénti, et
aetérnam glóriam obtíneat in futúro. Per
eúndem Christum, etc. *R.* Amen.

Tunc Sacerdos eas aspergit aqua bene-
dicta, et incensat. In Oratorio privato
omitti potest incensatio.

BENEDICTIO CRUCIUM

quæ ex ligno esse debent:

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

O rémus.

ROGAMUS te, Dómine sancte, Pater om-
nípotens, sempitérne Deus: ut digné-
ris bene✠ dicere hæc signa Crucis tuæ,
ut sint remédia salutária géneri humano;
sint solíditas fidei, bonórum óperum pro-
féctus, et redéemptio animárum; sint so-
lámén, et protéctio, ac tutéla contra sæva
jácula inimicórum. Per Christum Dómi-
num nostrum. *R.* Amen.

O rémus.

BENE✠ DIC, Dómine, has Cruces, quia
per Crucem sanctam tuam eripuísti
mundum a potestáte dæmonum, et su-
perásti passióne tua suggestórem peccáti,
qui gaudébat in prævaricatióne primi hó-
minis per ligni vétiti sumptiónem.

Tunc Sacerdos eas aspergens, dicat :

Sanctificentur ista Crucis signa in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti : ut orántes, inclinántesque se propter Deum ante istas Cruces, invéniant sanitátem ánimæ, et córporis. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Deinde cantatur sequens

Hymnus.

VEXILLA Regis pródeunt,
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróné diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda, et sáanguine.

Impléta sunt, quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natió nibus :
Regnávit a ligno Deus.

A rbor decóra et fúl gida,
Ornáta regis púr pura,
Elécta digno stíp ite
Tam sancta membra tángere.

B eáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux, ave, spes única,
Hoc passió nis témpore,
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

T e, fons salútis, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus :

Quibus Crucis victóriam

Largíris, adde præmium. Amen.

Loco Versus Hoc passiónis témpore,
qui dicitur tempore Passionis, tempore
paschali dicitur : Paschále quæ fers gáu-
dium ; alio tempore : In hac triúmphi
glória.

Hymnus.

STABAT mater dolorósa
Juxta Crucem lacrimósa,
Dum pendébat Fílius.

Cujus ánimam geméntem,
Contristátam et doléntem,
Pertransívit gládus.

O quam tristis et afflícta
Fuit illa benedícta
Mater Unigéniti !

Quæ mœrébat, et dolébat,
Pia mater, dum vidébat
Nati pœnas ínclyti.

Quis est homo, qui non fleret,
Matrem Christi si vidéret
In tanto supplício ?

Quis non posset contristári,
Christi matrem contemplári
Doléntem cum Fílio ?

Pro peccátis suæ gentis
Vidit Jesum in torméntis,
Et flagéllis súbditum.

Vidit suum dulcem Natum
Moriéndo desolátum,
Dum emísit spíritum.

Eja mater, fons amóris,
Me sentíre vim dolóris
Fac, ut tecum lúgeam.

Fac ut árdeat cor meum
In amándo Christum Deum,
Ut sibi compláceam. Amen.

Sacerdos accedens ad locum primæ Stationis, osculatur Crucem et tabulam, easque, vel per se, vel per laicum decenti habitu indutum, collocat in loco ad id præparato; deinde legit meditationem et preces huic Stationi respondentes: quod et fiet in ceteris Stationibus. Quibus finitis, cantatur

Hymnus.

TE Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cæli, et universæ potestátes,

Tibi Chérubim et Séraphim * incessábilis voce proclámant:

Sanctus, Sanctus, Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus:

Te Prophetárum * laudábilis númerus:

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia:

Patrem * imménsæ majestátis:

Venerándum tuum verum, * et únicum Fílium:

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

CXLVI Methodus pro erigendis etc.

Tu Rex glóriæ, * Christe.

Tu Patris * sempiternus es Filius.

Tu ad liberandum suscepturus hominem, * non horruisti Virginitis uterum.

Tu devicto mortis aculeo, * aperuisti credentibus regna cælorum.

Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória Patris.

Iudex * crederis esse venturus.

Te ergo, quæsumus, tuis famulis subveni, * quos pretioso Sanguine redemisti.

Æterna fac cum Sanctis tuis * in glória numerari.

Salvum fac populum tuum, Domine, * et benedic hereditati tuæ.

Et rege eos, * et extolle illos usque in æternum.

Per singulos dies * benedicimus te.

Et laudamus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.

Dignare, Domine, die isto * sine peccato nos custodire.

Miserere nostri, Domine, * miserere nostri.

Fiat misericordia tua, Domine, super nos, * quemadmodum speravimus in te.

In te, Domine, speravi: * non confundar in æternum.

℣. Benedicamus Patrem, et Filium, cum Sancto Spiritu.

℟. Laudemus, et superexaltemus eum in sæcula.

Oremus.

DEUS, cujus misericordiæ non est numerus, et bonitatis infinitus est the-

Bened. et Impositio Scapularis etc. CXLVII
sáurus, piíssimæ majestáti tuæ pro collá-
tis donis grátias ágimus : tuam semper
cleméntiam exoránte ; ut qui peténtibus
postuláta concédis, eósdem non déserens,
ad præmia futúra dispónas. Per Christum
Dóminum nostrum. R. Amen.

Tunc Sacerdos benedicit populum cum
Cruce.

FORMULA AD FIDEM FACIENDAM

DE ERECTIONE VIÆ CRUCIS.

VIGORE facultatis mihi commissæ Ego
N. N. Viam Crucis cum annexis In-
dulgentiis erexi in loco ut supra in preci-
bus etc. juxta régulas a S. Indulgentiarum
Congregatione die 10. Maji 1742. præscri-
ptas. In quorum fidem testimonium hoc
mea manu exaravi hac die etc.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO

HABITUS VEL SCAPULARIS NIGRI

SS. CRUCIS ET PASSIONIS D. N. J. C.

*Propria Congregationis Clericorum Regularium
SS. Crucis et Passionis D. N. Jesu Christi.*

SACERDOS indutus superpelliceo et stola
rubea, eo genuflexo cui Habitus vel
Scapulare est imponendum, dicit :

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

R. Qui fecit cælum et terram

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, qui pro redemptione mundi voluisti nasci, circumcidi, a Judæis reprobári, a Juda traditore osculo tradi, vñculis alligári, sicut agnus innocens ad victimam duci, atque conspéctibus Annæ, Cáiphæ, Piláti et Heródis indecénter offérri, a falsis téstibus accusári, flagéllis et oppróbriis vexári, sputis cónspuí, spinis coronári, cólaphis cædi, arúndine pércuti, fácie velári, véstibus éxui, cruci clavis affígi et láncea vulnerári: tu Dómine, per has sanctíssimas pœnas tuas, et sanctam crucem et mortem tuam, hujus fámuli tui (vel fámulæ tuæ) intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut charitátis tuæ dulcédine perfúsus (vel perfúsa) lácrymas compunctiónis júgiter effúndat, totáque virtúte te díligat, et quæ tibi plácita sunt, tota dilectióne perfíciat. Qui vivis et regnas cum Deo Patre, etc.
R. Amen.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Sit nomen Dómini benedictum.

R. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, qui tégumen mortalitátis nostræ assúmere dignátus es: te humíliter deprecámur; ut hoc indu-

méntum, quod in memóriam tuæ sanctíssimæ Passiónis et Mortis institútum fuit, bene. ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris ; ut hic fámulus tuus (vel hæc fámula tua , qui (vel quæ) ipsum gestáverit, ejúsdem Passiónis párticeps efféctus (vel effécta), ætérmam glóriam tuam cónsequi mereátur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. R̃. Amen.

Hic Sacerdos sacrum Habitum vel Scapulare aspergit aqua benedicta, et illud imponit, dicens : Induat te Dóminus novum hóminem, ut hac lugúbri poeniténtiæ téssera múnitus, júgiter aspicias ad Jesum, quem manus impiórum confixerunt, et dóleas super eum, ut doléri solet in morte primogéniti. R̃. Amen.

Deinde subjungit : Et ego ex facultáte mihi concéssa recípio te ad participatió-nem ómnium bonórum spirituálium, quibus ex Apostólico privilégio gaudet Congregátio Sanctíssimæ Crucis et Passiónis Dómini nostri Jesu Christi. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

In fine tandem : Pássio Dómini nostri Jesu Christi sit semper in córdibus nostris. Amen.

BENEDICTIO SCAPULARIS RUBRI

PASSIONIS, SACRATISSIMIQUE
CORDIS D. N. J. C.NEC NON ET CORDIS AMANTISSIMI
ET COMPATIENTIS

B. MARIE V. IMMACULATÆ.

Propria Congregationis Missionum.

GENUFLEXO qui suscepturus est Scapulare, Sacerdos superpelliceo et stola rubra indutus, capite detecto, dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, qui tégumen nostræ mortalitátis indüere dignátus, temetípsum exinanivísti, formam servi accípiens, et factus obédiens usque ad mortem Crucis : tuæ largitátis cleméntiam humíliter implorámus, ut hoc genus vestiménti, quod in honórem et memóriam dolorosíssimæ Passiónis tuæ, tuíque sacratíssimi Cordis, necnon et Cordis amantíssimi ac compatiéntis Immaculatæ Matris tuæ institútum fuit, atque ut illo indúti hæc mystéria devótiús récolant, benedicere ✠ dignéris ; ut hic fámulus tuus

Bened. Coronarum Pret. Sanguinis. CLI

qui (vel hæc fámula tua quæ) ipsum gestáverit, te quoque, per tua mérita et intercessiónem beatíssimæ Vírginis Mariæ, indúere mereátur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Hic Sacerdos sacrum Scapulare aqua benedicta aspergit, et illud imponit, dicens:

Accipe, caríssime frater (vel caríssima soror), hunc hábitum benedíctum, ut véterem hóminem exútus (vel exúta) novúmque indútus (vel indúta) ipsum digne pérferas, et ad vitam pervénias sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Deinde subjungit : Et ego, ex facultáte mihi concéssa, recípio te (vel vos) ad participatióem ómnium bonórum spirituálium, quæ per Sanctæ Sedis Apostólicæ privilégium huic sancto scapulári, in grátiam Congregatiónis Missiόνis, concéssa sunt. In nómine Patris, et Fílii ✠, et Spíritus Sancti. Amen.

Denique dicatur trina vice versiculus sequens :

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, quos pretiósó sáanguine redemísti !

BENEDICTIO CORONARUM

PRETIOSISSIMI SANGUINIS.

Propria Congr. Miss. Pretiosissimi Sanguinis.

CONSTAT Corona precatoria triginta tribus granulis, in septem distinctis par-

CLII Bened. Coronarum Pret. Sanguinis.

tes, quarum quæque quinque habet granulos, septima parte excepta, quæ tantum tres numerat; ut ita honorentur septem Sanguinis Christi præcipuæ effusiones recitatione 33 Pater noster et 7 Glória.

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Y. Redemísti nos, Dómine, in Ságuine tuo.

R. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Y. Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni.

R. Quos pretióso Ságuine redemísti.

Y. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS et miséricors Deus, qui propter exímiam charitátem tuam, qua dilexísti nos, Fílium tuum unigénitum, Dóminum nostrum Jesum Christum, de cælis in terram descéndere, et de beatíssimæ Vírginis Mariæ Dóminæ nostræ útero sacratíssimo, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti, ut nos eríperes de potestáte diaboli: obsecrámus imménsam cleméntiam tuam; ut has Corónas in honórem, et laudem pretiósi Ságuinis ejúdem Fílii tui ab Ecclésia tua fidéli dicátas bene ✠ dicás, et sanctí ✠ fices, eisque tantam infúndas virtútem ✠ Spíritus Sancti, ut quicúmque harum quámlibet secum portáverit, aut in domo sua reverénter te-

núerit, ab omni hoste visíbili et invisíbili
semper et ubíque in hoc sæculo liberétur,
et post éxitum suum, méritis ipsíus pre-
tiosíssimi Sánguinis, ad ætérnam beatitú-
dinem felíciter pervéniat. Per eúmdem
Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO ROSARIORUM

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

Propria Ordinis Prædicatorum.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS et miséricors Deus, qui
propter exímiam charitátem tuam,
qua dilexísti nos, Fílium tuum unigéni-
tum, Dóminum nostrum Jesum Christum,
de cælis in terram descéndere, et de Bea-
tíssimæ Vírginis Mariæ Dóminæ nostræ
útero sacratíssimo, Angelo nuntiánte, car-
nem suscípere, crucémque ac mortem
subíre, et tértia die glorióse a mórtuis re-
súrgere voluísti, ut nos eríperes de pote-
státe diáboli: obsecrámus imménsam cle-
méntiam tuam; ut hæc signa Rosárii, in
honórem et laudem ejúsdem Genitrícis

CLIV Absol. Impert. Confratribus Rosarii.

Fílii tui ab Ecclesiá tua fidéli dicáta, bene ✠ dícas, et sanctí ✠ fices, eisque tantam infúndas virtútem Spíritus Sancti, ut quicúmque horum quódlibet secum portáverit, atque in domo sua reverénter tenuerit, et in eis ad te, secúndum hujus sanctæ Societátis institúta, divína contemplándo mystéria devóte oráverit, salúbri et perseveránti devotióne abúndet, sitque consors et párticeps ómnium gratiárum, privilegiórum, et indulgentiárum, quæ eidem Societáti per sanctam Sedem Apostólicam concéssa fuérunt, ab omni hoste visíbili et invisíbili semper et ubique in hoc sæculo liberétur, et in éxitu suo ab ipsa Beatíssima Vírgine María Dei Genitríce tibi plenus bonis opéribus præsentári mereátur. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. R. Amen.

Deinde aspergantur aqua benedicta.

ABSOLUTIO IMPERTIENDA

CONFRATRIBUS ROSARII

in articulo mortis constitutis.

Propria Ordinis Prædicatorum.

Dicto Confíteor, etc. Sacerdos dicat : Misereátur, etc. et Indulgéntiam, etc. Deinde :

DOMINUS noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi et solvéndi,

per suam piíssimam misericórdiam recípiat cónfessionem tuam, et remíttat tibi ómnia peccáta, quæcúmque et quomodo-cúmque in toto vitæ decúrsu commisísti, de quibus corde contrítus et ore confésus es; restítuens tibi stolam primam, quam in baptísmate recepísti. Et per indulgéntiam plenáriam a Summis Pontíficibus Innocéntio Octávo et Pio Quinto, Confrátribus sanctíssimi Rosárii in artículo mortis constitútis concéssam, líberet te a præsentis ac futúrá vitæ pœnis; dignétur purgatórii cruciátus remíttre, portas inférni cláudere, paradísi jánuam aperíre, teque ad gáudia sempitérna perducere: per sacratíssima suæ vitæ, passiónis et glorificatiónis mystéria, sanctíssimo Rosário comprehénsa. Qui cum Patre et Spíritu Sancto Deus unus vivit et regnat in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

BENEDICTIO HABITUS

AC RECEPTIO CONFRA'TRUM

Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo.

Propria Ordinis Carmelitarum.

SODALITATI huic nomen daturus, ipso die ad Pœnitentiæ atque Eucharistiæ Sacramenta accedat, ut plenariam Indulgentiam a Paulo V. concessam lucrari valeat.

Si fieri potest, Scapulare benedicendum est ad Altare Beatissimæ Virginis Mariæ

CLVI Bened. Habitus B. M. V.

de Monte Carmelo, duobus cereis accensis.

Sacerdos superpelliceum induat, una cum stola albi coloris.

Genuflexo qui habitum recipit, Sacerdos stans dicat :

SUSCEPIMUS, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui : secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : justítia plena est délixera tua.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatióem.

℞. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum fac servum tuum.

℞. Deus meus, sperántem in te.

℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.

℞. Et de Sion tuére eum.

℣. Nihil proficiat inimícus in eo.

℞. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Dómine, exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

SUSCIPIAT te Christus in número fidélium suórum, et nos, licet indígni, te suscípimus in oratióibus nostris. Concédát tibi Deus per Unigénitum suum, mediatórem Dei et hóminum, tempus bene vivéendi, locum bene agéendi, constántiam bene perseveráendi, et ad æternæ vitæ hæ-

reditatem feliciter perveniendi : et sicut nos hodie fraternā charitas spiritaliter jungit in terris, ita divina pietas, quæ dilectionis est auctrix et amatrix, nos cum fidelibus suis coniungere dignetur in cælis. Per eundem Christum Dominum nostrum. **R.** Amen.

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Sit nomen Domini benedictum.

R. Ex hoc nunc, et usque in sæculum.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

AETERNE Pater et omnipotens Deus, qui Unigenitum tuum vestem nostræ mortalitatis induere voluisti : obsecramus, immensam tuæ largitatis bene **✠** dictionem in hoc genus effluere vestimenti, quod sancti Patres ad innocentiae et humilitatis indicium a renuntiantibus sæculo gestari sanxerunt ; et sic ipsum bene **✠** dicere digneris, ut quicumque eo usus fuerit, induere mereatur ipsum Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. **R.** Amen.

Orémus.

SUPPLICITER te, Domine, rogamus, ut super hunc habitum servo tuo (vel ancillæ tuæ) imponendum bene **✠** dictio tua

CLVIII Bened. Habitus B. M. V. etc.

benigna descéndat : ut sit bene ✠ dictus, atque divína virtúte procul pellántur hóstium nostrórum visibílium et invisibílium tela nequíssima. *R.* Amen.

Aspergat habitum aqua benedicta, et imponendo dicat :

Accipe vir devóte (vel devóta múlter) hunc hábitum benedíctum : precántes sanctíssimam Vírginem, ut ejus méritis illum pérferas sine mácula, et te ab omni adversitaté deféndat, atque ad vitam perducát ætérmam. *R.* Amen.

A désto, Dómine, supplicatióibus nostris : et hunc fámulum tuum (vel hanc ancíllam tuam), quem (vel quam) Sodalitáti sanctæ Religiónis Carmelitárum sociámus, perpétua tríbue firmitáte corroborári, ut perseveránti propósito, in omni sanctitaté tibi váleat famulári.

Prótege, Dómine, fámulum tuum (vel ancíllam tuam) subsidiis pacis, et beátæ Mariæ semper Vírginis patrocíniis confidéntem, a cunctis hóstibus redde secúrum (vel secúram).

Bene ✠ dícat te cónditor cæli et terræ, Deus omnípotens, qui te elígere dignátus est ad Beatíssimæ Vírginis Mariæ de Monte Carmélo Societátem et Confraternitátem : quam precámur, ut in hora óbitus tui cónteratur caput serpéntis, qui tibi est adversárius, et tandem tamquam victor palmam, et corónam sempitérnæ hæreditátis consequáris. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Si autem habitus solum sit benedicen-

us, incipitur a Ψ . Adjutorium nostrum, usque ad orationem *Suppliciter*, inclusive.

Deinde aspergat Confratrem aqua benedicta, et subjungat:

Ego auctoritate, qua fungor, et mihi concessa, recipio te ad Confraternitatem sacrae Religionis Carmelitarum, et investio, ac participem te facio omnium bonorum spiritualium ejusdem Ordinis. In nomine Patris, et Filii $\times$ Iii, et Spiritus Sancti. Amen.

His expletis, describatur Confratris nomen in codice Confraternitatis, et paucis, sed efficacioribus verbis Sacerdos eum adhortetur ad caute, pie, sancteque vivendum, ne Deiparam offendat, quam in posterum peculiari devotionis obsequio et affectu colere, ac veluti singularem ac dulcissimam matrem prosequi fas erit.

ABSOLUTIO IMPERTIENDA

CONFRATRIBUS B. M. V. DE MONTE CARMELO

in articulo mortis constitutis.

Propria Ordinis Carmelitarum.

CUM Sacerdos ingressus fuerit infirmi cubiculum, dicat:

Ψ . Pax huic domui.

$\mathcal{R}$. Et omnibus habitantibus in ea.

Deinde imposita stola violacei coloris, aspergat ægrum et circumstantes aqua benedicta in modum crucis, dicens:

CLX Absolutio Impert. Confratribus

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam. Glória Patri. Sicut erat.

Et repetitur Antiphona : Aspérges me, etc.

℣. Salvum fac servum tuum.

℞. Deus meus, sperántem in te.

℣. Nihil proficiat inimícus in eo.

℞. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.

℞. Et de Sion tuére eum.

℣. Dómine, exáudi oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

EXAUDI nos, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus : et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Deinde genuflexus dicat Litanias B. V. M. fol. xxviii.

Kyrie eléison. Christe eléison Kyrie eléison.

Pater noster, et Ave María.

Sub tuum præsidium confúgimus, sancta Dei Génitrix : nostras deprecationes

ne despicias in necessitatibus nostris, sed a periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta. Dómina nostra, mediátrix nostra, advocáta nostra, tuo eum Fílio reconcília, tuo eum Fílio repræsénta.

Y. Ora pro eo, sancta Dei Génitrix.

R. Ut dignus efficiátur promissionibus Christi.

Y. Dómine, exáudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

PROTEGE, Dómine, fámulum tuum (vel fámulam tuam) subsidiis pacis : et beatæ Mariæ semper Vírginis patrocíniis confidentem, a cunctis hóstibus redde secúrum (vel secúram).

Sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus Dómine, méritis adjuvémur : ut quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur.

Omnípotens et miséricors Deus, qui humano géneri et salutis remédia, et vitæ æternæ subsidia contulisti ; respice propítius fámulum tuum (vel fámulam tuam), infirmitáte córporis laborántem, et ánimam réfove quam creásti ; ut in hora éxitus illíus absque peccáti mácula tibi Creatóri suo per manus sanctórum Angelórum repræséntári mereátur.

Deus, infirmitátis humanæ singuláre præsidium : auxílii tui super infirmum fámulum tuum (vel infirmam fámulam

tuam) osténde virtútem ; et sic eum grátia tua confirmáre dignéris, ut in hora mortis ejus non præváleat contra eum (vel eam) adversárius, sed cum Angelis tuis tránsitum habére mereátur ad vitam.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui Montis Carméli Ordinem, gloriósæ Vírginis Matris Mariæ sacráto título insignítum, sanctórum tuórum Elíæ, Angeli, Cyrílli, Albérti, Terésia, et aliórum plurimórum sanctórum méritis decorásti : tríbue, quæsumus ; ut per eórum mérita et suffrágia ab instántibus ánimæ et córporis malis, et perículis liberátus (vel liberáta), ad te verum Carméli vérticem gaudens perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

His absolutis dicatur Confíteor, deinde Sacerdos stans dicat :

Misereátur tui, omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis perdúcat te ad vitam ætérrnam. *R.* Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissionem peccatórum tuórum tríbuat tibi omnípotens et miséricors Dóminus. *R.* Amen.

O rémus.

DEUS omnípotens, salvátor et redemptor géneris humáni, qui Apóstolis suis dedit ligándi et solvéndi potestátem : ipse te absolvere dignétur ab ómnibus iniquitátibus tuis ; et quantum meæ fragilitáti permíttitur, auxiliánte ipso, sis absolutus (vel absolutá) ante fáciem ejus. Qui vivit et regnat. etc. *R.* Amen.

Bened. et Impos. Scap. Cær. B. M. V. **CLXIII**

Deinde conferat Indulgentiam plenariam in hac formula :

Concédo tibi indulgéntiam plenáriam peccatórum tuórum, facultáte mihi concessa et commíssa virtúte Bullárum Ordinis Carmelitárum : quod si præsens mortis periculum, Deo favénte, eváseris, sit tibi hæc indulgéntia pro vero mortis artículo reserváta. In nómine Patris, et Fí ✠-lii, et Spíritus Sancti. Amen.

¶ Preces in casu necessitatis possunt omitti, et illico ægro absolutio impertiri, antequam e vita discedat.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO

SCAPULARIS CÆRULEI

BEATÆ Mariæ Virginis IMMACULATÆ.

Prop. Cler. Regul. Theatinorum.

QUI suscepturus est Scapulare, genuflectat : et Sacerdos superpelliceo et stola alba indutus, capite detecto, dicat absolute :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, qui tégimen nostræ mortalitátis indúere dignátus es, tuæ largitátis cleméntiam humíliter im-

plorámus : ut hoc genus vestiménti, quod in honórem et memóriam Conceptionis Beátæ Mariæ Vírginis Immaculátæ, nec non ut illo indúti exórent in hóminum pravórum morum reformatiónem, institútum fuit, bene ✠ dícere dignéris; ut hic fámulus tuus, qui eo usus fúerit (vel hæc fámula tua, quæ eo usa fúerit; si plures suscepturi sint, dicatur : hi fámuli tui qui eo usi fúerint; vel : hæ fámulæ tuæ quæ eo usæ fúerint), eádeme beáta María Vírgine intercedénte, te quoque indúere mereátur (vel mereántur). Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Postea Sacerdos nihil dicendo aspergit Scapulare vel Scapularia aqua benedicta : deinde illud imponit, dicens :

Accipe frater (vel soror) Scapuláre Conceptionis Beátæ Mariæ Vírginis Immaculátæ : ut, ea intercedénte, véterem hóminem exútus (vel exúta) et ab omni peccatórum inquinaménto mundátus (vel mundáta), ipsum pérferas sine mácula, et ad vitam pervénias sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Postea subjungit :

Et ego, ex facultáte mihi concéssa, recípio te (vel vos) ad participatióem bonórum ómnium spirituálium, quæ in Clericórum Regulárium Congregatióne ex grátia Dei fiunt, et quæ per Sanctæ Sedis Apostólicæ privilégium concéssa sunt.

In nómine Patris, et Fílii ✠, et Spíritus Sancti. *R.* Amen.

Describat nomen ejus (vel nomina eo-

Ordo applicandi Indulg. plen. **CLXV**

rum) in libro consueto : et dicat, trina vice, flexis genibus, Orationem sequentem vulgari sermone una cum adscripto (vel adscriptis).

Laudes ac grátiae sint omni moménto sanctíssimo ac diviníssimo Sacraménto.

Et benedícta sit sancta et immaculáta Concéptio Beátæ Vírginis Maríæ.

Hortetur fideles ut hæc elogia sæpe sæpius repetant ad Indulgentias 200 dierum consequendas. (Rescr. Pii VI. die 21. Nov. 1793 ; Decr. Pii VII. die 30. Junii 1818).

ORDO APPLICANDI

INDULGENTIAM PLENARIAM

in articulo mortis.

DICATUR ab infirmo, si vires habeat, vel ab alio, si infirmus nequeat: **Confíteor Deo, etc. a Sacerdote vero Misereátur, et Indulgéntiam, etc. Deinde:**

DOMINUS noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam te absólvat : et ego auctoritáte ipsíus, et beatórum Apostolórum Petri et Pauli, ex speciáli grátia mihi trádicta, tibíque concéssa, a Summis Pontíficibus confirmáta, absólvo te ab omni vínculo excommuni-catiónis majóris et minóris, (suspensiónis), et interdícti, si tenéris, in quantum pos-

CLXVI Ordo applicandi Indulg. plen.

sum, et tu indiges : et restituo te sanctis Sacraméntis, Ecclesiæ communióni, et unitáti fidélium. In nómine Patris, et Fílii ✠, et Spíritus Sancti. *R.* Amen.

Item eádem auctoritáte mihi trádicta, et tibi concéssa, ego te absólvo ab ómnibus peccátis tuis, quæcúmque toto decúrso vitæ quomodocúmque commisísti, de quibus corde contrítus (vel contríta), et ore conféssus (vel conféssa) es, et quorum memóriam non habes usque in præsentem diem, et de quibus confitéri mínime recordátus (vel recordáta) fuísti : et restituo te illi innocéntiæ, in qua eras, quando baptizátus (vel baptizáta) fuísti, et puritáti eidem, in quantum claves sanctæ matris Ecclesiæ se exténdunt. Remítto tibi étiam poenas purgatórii, quas per culpas et ofénsas contra Deum, et próximum, et teípsum (vel teípsam) commíssas incurristi. Claudio tibi portas inférni, jánuas apérior paradísi : bona per te facta, et faciéndá, sint tibi in remissiónem peccatórum, in augméntum grátiae, et præmium vitæ æternæ : et hoc si in infirmitáte, qua ægrótas, decédas ; álias ex misericórdia Dei salva sint tibi, donec fúeris in artículo mortis constitútus (vel constitúta). In nómine Patris, et Fílii ✠, et Spíritus Sancti. *R.* Amen.

BENEDICTIO

ET IMPOSITIO SCAPULARIS

B. MARIÆ V. DE MERCEDE.

Propria Ordinis B. M. V. de Mercede Redemptionis Captivorum.

SACERDOS superpelliceo et stola albi coloris indutus, dicit:

V. Ostende nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

R. Et salutáre tuum da nobis.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Crémus.

DÓMINE Jesu Christe, qui tégimen nostræ mortalitátis indúere dignátus es: obsecrámus imménsæ largitátis tuæ abundantiam; ut hunc hábitum, quem sancti Patres ad innocentiae et sanctitátis indícium ferre sanxérunt, ita bene ✠ dicere dignéris, ut qui eo usus fúerit, te indúere mereátur. Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Deinde aspergat habitum aqua benedicta, et eo postulantem induat, dicens:

Ego auctoritate Dómini nostri Jesu Christi, et Apostolórum Petri et Pauli, et mihi commissa, do tibi hábitum Religiónis Beátæ Mariæ de Mercéde, propter devotiónem, quam geris ad sacratíssimam et immaculátam Matrem Dei Mariám, et Ordinem ejus sub nómine fundátum: cum

CLXVIII Bened. Scap. B. M. V. de Mercede.

quo in præsenti grátiam Spíritus Sancti adipísci váleas, et in futúro sæculo gló-
riam ætérrnam, quæ præmium est electó-
rum. In nómine Patris, et Fílii ✠, et Spí-
ritus Sancti. R̃. Amen.

Postea dicatur Hymn. Veni Creátor
Spíritus, etc. ut supra fol. LVI.

Ÿ. Emítte Spíritum tuum, et creabún-
tur.

R̃. Et renovábis fáciem terræ.

Ÿ. Salvum fac servum tuum (vel ancíl-
lam tuam).

R̃. Deus meus, sperántem in te.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̃. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

A DESTO, Dómine, supplicatióibus no-
stris : et hunc fámulum tuum (vel fá-
mulam tuam) bene ✠ dícere dignéris, cui
in tuo sancto nómine hábitum sanctæ
Religiónis beátæ Maríæ de Mercéde im-
pónimus, quem ex devotióne cupit por-
táre, dum vitam dúxerit in humánis ; ut,
te largiénte, et devótus (vel devóta) in
Ecclésia persístere, et vitam percípere
mereátur ætérrnam. Per Christum Dómi-
num nostrum. R̃. Amen.

BENEDICTIO

ALIA EJUSDEM SCAPULARIS.

Propria ejusdem Ordinis.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Ostende nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

R. Et salutáre tuum da nobis.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, qui tégimen nostræ mortalitátis induere dignátus es : obsecrámus imménsæ largitátis tuæ abundantiam ; ut hoc genus vestimentórum, quod sancti Patres ad innocentíæ et sanctitátis indícium ferre sanxérunt, ita benedícere dignéris, ut qui hoc usus fúerit, te induere mereátur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. R. Amen.

Orémus.

PATER misericordiárum et Deus totíus consolatiónis, qui te máxime mirábilem et laudábilem præbes in gloriosíssima Vírgine María, unigéniti Fílii tui matre, qui nobis eam in misericórdiæ matrem donásti, captivorúmque redemptrícem efecísti, in ipsáque glorificári cómplaces : tuam súpplíces exorámus cleméntiam ; ut super hoc signum (scapuláre seu vestiméntum), pro ipsíus sanctíssimæ Vírginis veneratióne adaptátum, et super quámlibet ipsíus partem, sacram tuam bene dictiódinem benígnus effúndas ; et præstes, ut qui eam devóte colúerit, potentíssimum redemptrícis supérnæ experiátur auxílium, tuámque misericórdiam píssimam

CLXX Benedictio et Impositio Scapularis
in præsentí et in futúro sæculo. Per eúm-
dem Christum Dóminum nostrum. *R.*
Amen.

Orémus.

CLEMENTISSIME Dómine Deus, qui bea-
tíssimam Vírginem Mariám, Fílii tui
felicíssimam matrem, byssino splendénti
et cándido in ætérnum fulgére fecísti :
bene ✠ dícere, quæsumus, velis album
istud operiméntum, in ejúsdem Vírginis
Matris, captivórum auxiliatrícis, honórem
consecrátum ; ut, qui venerétur devóte,
a malis ómnibus sit liber, et supérno bys-
sino in cælis vestíri mereátur. Per eúm-
dem Christum Dóminum nostrum. *R.*
Amen.

Aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO SCAPULARIS

BEATISSIMÆ VIRGINIS MARIÆ

SUB TITULO SALUS INFIRMORUM.

Propria Clericorum Regul. Infirmit Ministrantium.

FORMULA

BENEDICENDI SCAPULARE.

✠. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

R. Qui fecit cælum et terram.

✠. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

BENE ✠ DIC, Dómine, quæsumus, indu-
méntum hoc : et præsta, ut quicúm-
que illud in honórem Mariæ Deíparæ Sa-
lútis Infirmórum sumpserint, mentis et
córporis sanitáte gaudeant, et in hora
éxitus sui ad vitam perducántur ætérnam.
Per Christum Dóminum nostrum. R.
Amen.

Deinde aspergatur aqua benedicta.

FORMULA BENEDICENDI PARVAS

CRUCES RUBRI COLORIS

scapularibus adnectendas.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

BENE ✠ DIC, Dómine, cruces istas, ut
sint remédium salutáre fidélibus : et
præsta per invocatióem sancti Nóminis
tui, ut quicúmque eas portáverint, córpo-
ris sanitátem, et ánimæ tutelam accípiant.
Per Christum Dóminum nostrum. R.
Amen.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui crucis signum pretióso Fílii tui sángui-
ne consecrásti, per eámdem sanctíssimam
crucem, et mortem ipsíus Fílii tui Jesu
Christi, mundum redímere voluísti, ac per
ejúsdem venerábilis crucis virtútem hó-
minum genus ab antíqui hostis tyránnide
liberásti: te suppliciter exorámus, ut tua
pietáte has cruces bene ✠ dícere dignéris,
et cæléstem ejus virtútem et grátiam im-
pertíri; ut quicúmque eas super se gestá-
verit, cæléstis grátiae plenitúdinem recí-
pere, et Christum contra omnes diabóli-
cas versútias defensórem habére mereá-
tur: qui tecum, et cum Spíritu Sancto
vivit et regnat, per ómnia sæcula sæcu-
lórum. *R.* Amen.

Deinde aspergantur aqua benedicta.

FORMULA

BENEDICENDI CORONAM DOMINI

PRO AGONIZANTIBUS.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Ÿ. Benedíces coronæ anni benignitátis
tuæ.

R. Et campi tui replebúntur ubertáte.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

• *Ÿ.* Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Oremus.

DOMINE Jesu Christe, qui in similitudinem hominum factus, et in mundo conversatus, tam multa pati pro hominum salute, et in cruce mortem subire voluisti: dignare, quaesumus, hanc bene ✠ dicere et sancti ✠ ficare Coronam; ut qui eam pie gestaverit, et devote recitaverit, multiplici gratiae et indulgentiae tuae dono ditatus, aeternam in caelo coronam obtinere mereatur: et fideles etiam toto orbe terrarum in extremis laborantes, misericordia tua adjuti, de agone ad perpetuam tuae claritatis gloriam pertingere valeant. Per te, Jesu Christe Salvator mundi: qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. **R.** Amen.

Deinde aspergatur aqua benedicta.

ORATIONES RECITANDÆ

CUM FIDELIS PIÆ SOCIETATI

ADSCRIBUNTUR.

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit caelum et terram.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

OMNIPOTENS et misericors Deus, te humiliter deprecamur: ut qui piæ huic

CLXXIV Benedictio et Impositio Scapularis.

Societáti nomen déderint, beatíssimam Virginem Mariám infirmórum salútem exoránte, et córporum medélam obtíneant, et ánimæ sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Orémus.

DEUS, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsum elígere dignátus es, eíque moriénti una cum ipsa Immaculáta Vírgine adstitísti : concéde ; ut, eo intercedénte, in hora éxitus nostri sanctíssimum tuum et Mariæ nomen invocémus, atque ætérnam íngredi réquiem valeámus. Qui vivis et regnas, etc. *R.* Amen.

Orémus.

DEUS, qui sanctum Camíllum singulári charitátis prærogatíva decorásti, ac novæ prolis ad infirmórum subsídium effecísti patrem : ejus méritis et intercessióne concéde ; ut, qui ægrotándo labórant, ad ánimæ salútem proficiant sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

FORMULA ADHIBENDA

DUM SCAPULARE PORRIGITUR.

ACCIPE frater (vel soror) hábitum hunc, singuláre signum piæ Societátis sub útulo sanctíssimæ Virgínis de Sálute, ac sanctórum Joséphi et Camílli, ut ita indútus (vel indúta) sub eórum patrocínio perpétuo vivas. *R.* Amen.

Ordo applicandi plen. Indulg. **CLXXV**

FORMULA ADHIBENDA

DUM CORONA PORRIGITUR.

ACCIPE corónam Dómini nostri Jesu Christi, in memóriam passiónis ejus contéxtam : ut, cum eum ore laudáveris, omnes in agóne constitúti patiénter dolóres sustíneant, et ad vitam pervéniant sempitérnam. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Pax et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii ✠, et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. **R.** Amen.

ORDO APPLICANDI

PLENARIAM INDULGENTIAM

in articulo mortis.

Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, iniquitátum nostrárum antiquárum : cito anticipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.

K yrie eléison. Christe eléison. **K** yrie eléison.

P ater noster, *secreto*.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

V. Salvum fac servum tuum (vel ancíllam tuam).

R. Deus meus, sperántem in te.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

CLXXVI Ordo applicandi plen. Indulg.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS et miséricors Deus, qui unigéniti Fílii tui passióne et morte salutem in médio terræ operátus es, quique eúmdem Unigénitum tuum auctórem dedísti fídei et consummatórem bonórum óperum, ut ómnibus obtemperántibus sibi causa fíeret salutis æternæ: réspice propítius fámulum tuum (vel ancíllam tuam) in extrémis laborántem; ejúsque peccátis dimíssis, perduc eum (vel eam) in sinu misericórdiæ tuæ, ut vita perfruátur æterna. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cælum et terram.

Dicatur ab infirmo, vel ab alio, si ipse nequeat: **C**onfíteor Deo, etc. deinde prosequatur Sacerdos: **M**isereátur tui, etc. **I**ndulgéntiam, etc.

DOMINUS noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo potestátem dedit ligándi atque solvéndi, ipse per suam píssimam misericórdiam te absólvat: et ego auctoritáte ipsíus, ac beatórum Apostolórum Petri et Pauli, ex speciáli grátia mihi trádita, tibi que concéssa a Sanctíssimo Dómino nostro Papa Pio Nono, te absólvo ab omni vínculo excommunicatiónis (suspensiónis) et interdícti, si quo tenéris, in quantum possum et tu índiges, et restítuo te sanctis

Sacraméntis, Ecclésiæ .communióni, et unitáti fidélium : in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Amen.

Eadémque potestáte, mihi commíssa et tibi concéssa, ego te absólvo ab ómnibus peccátis tuis, quæcúmque toto decúrsu vitæ tuæ sciénter vel ignoránter, infirmitáte vel pravitate commisisti, de quibus corde contrítus et ore conféssus es, et quorum memóriam non habes, et de quibus confitéri mínime recordátus fuísti : et restituo tibi stolam cándidam, a te in baptísimo accéptam ac deínde peccátis amíssam: et per Indulgéntiam, a Sanctíssimo Dómino nostro Papa Pio Nono sodálibus a Deípara Vírgine Salútis infirmórum nuncupátis concéssam, remítto tibi omnem poenam peccátis tuis débitam, sive in hac vita sive in purgatório luéndam, claudó tibi portas inférni, et jánuas cæli apério : bona per te facta et faciéndam sint tibi in remissionem peccatórum , augméntum grátiae, et præmium vitæ æternæ : et hoc si in infirmitáte, qua ægrótas, decédas, álias ex misericórdia Dei tibi salva sint quando fúeris in artículo mortis constitútus : in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Amen.

Dóminus noster Jesus Christus, per mérita sanctíssimæ Matris suæ, ac sanctórum Joséphi et Camílli, te in sua tabernácula recípiat in vitam æternam. Amen.

CINCTURÆ BEATÆ MARIÆ

VIRGINIS.

Propria Ordinis Eremitarum S. Augustini.

SACERDOS superpelliceo ac stola alba
indutus, dicat :

Ÿ. Adjutorium nostrum in nómine Dó-
mini.

℞. Qui fecit cælum et terram.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS et miséricors Deus, qui
peccatóribus, pietátis tuæ misericór-
diam quæréntibus, véniam et misericór-
diam tríbuis : orámus cleméntiam tuam ;
ut hanc corrígiam bene ✠ dícere, et san-
ctificáre dignéris, ut omnis persóna, quæ
pro peccátis suis illa præcíncta fúerit, at-
que eam portáverit, gratam tibi continén-
tiam, mandatorúmque tuórum obedién-
tiam servet, et intercedéntibus beáta Ma-
ría semper Vírgine, ac sanctis Augustíno
et Mónica, véniam peccatórum suórum
obtíneat, et vitam consequátur ætérnam.
Per Christum Dóminum nostrum. ℞.
Amen.

Orémus.

PRECAMUR te, Dómine sancte, Pater om-
nípotens, ætérne Deus : ut hanc corrí-

giam
ad
lunt
qui
por
ráve
ctiss
Chr

D
mus
rum
orát
pta
sæc

A
fám
ne h
sem
stat.
Ame
D
P
A

ut si
perá
Fílii
D

giam in signum puritatis bene ✠ dicas, ad restringendos lumbos et renes, et voluntatem sub tua lege comprimendam; ut quicumque illam devotionis studio semper portaverit, et misericordiam tuam imploraverit, veniam, et indulgentiam tuæ sanctissimæ misericordiæ consequatur. Per Christum Dominum nostrum. *℞*. Amen.

BENEDICTIO CORONÆ.

DOMINE Jesu Christe, qui discipulos tuos orare docuisti: suscipe, quaesumus, bene ✠ dicendo orationes famulorum, famularumque tuarum; ut illorum oratio a te semper incipiat, et per te coepta finiatur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. *℞*. Amen.

BENEDICTIO PERSONÆ.

ADESTO, Domine, supplicationibus nostris: ut hic famulus tuus (vel hæc famula tua), cui in tuo sanctissimo nomine hanc corrigiam imponimus, te largiente semper devôte in sancta religione persistat. Per Christum Dominum nostrum. *℞*. Amen.

Deinde ipsam aspergat aqua benedicta.

Postea eam cingens corrigia, dicat:

Accipe corrigiam super lumbos tuos: ut sint lumbi tui præcincti, in signum temperantiae et castitatis. In nomine Patris, et Filii ✠, et Spiritus Sancti. Amen.

Deinde dicat Sacerdos:

CLXXX Bened. Impert. Confr. Cincturatis.

Dóminus qui cœpít in vobis opus bonum, et ipse perficiat : et augmentum grátiae et glóriæ, méritis beátæ Mariæ semper Vírginis, et sancti Augustíni, ejúsque devotíssimæ matris Mónica, vobis concédát. Amen.

Et ego auctoritáte qua fungor, indultóque Apostólico mihi commísso, vos recípio, atque accépto : et partícipes ómnium bonórum, quæ fiunt per totum Ordinem sancti Augustíni, constitúo.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii ✠, et Spíritus Sancti, descéndat super vos, et máneat semper. *℞*. Amen.

BENEDICTIO IMPERTIENDA

CONFRATRIBUS CINCTURATIS

in articulo mortis constitutis.

Propria Ordinis Eremitarum sancti Augustini.

V. Pax huic dómui.

℞. Et ómnibus habitántibus in ea.

Confíteor Deo omnipoténti, etc.

*M*isereátur tui omnípotens Deus, etc.

DOMINUS noster Jesus Christus per suam piíssimam misericórdiam te absólvat : et ego auctoritáte ipsíus, et beatórum Apostolórum Petri et Pauli, ac sanctæ Románæ Ecclésiæ, in hac parte tibi concéssa, et mihi commíssa, in quantum possum, et váleo, et débeo, et mihi permíttitur, absólvo te ab omni senténtia excommunicationis majóris, vel minóris, (su-

Bened. Coronæ Septem Dolorum. CLXXXI

spensiónis) et interdícti, a participatióne cum excommunicátis, et restítuo te sacrosánctis Sacraméntis, Ecclésiæ communióni, et unitáti fidélium. In nómine Patris, et Fílii ✠, et Spíritus Sancti. Amen.

Item eádem auctoritaté ego absólvo te ab ómnibus peccátis tuis, conféssis páriter et oblítis, et a pœnis ómnibus tibi in purgatório débitis propter culpas et ofénsas, quas contra Deum, teípsum, et próximum tuum commisísti. In nómine Patris, etc.

Et hoc, si hac, qua ægrótas, infirmitaté moriáris; sin autem, salva tibi sit, donec fúeris in mortis artículo constitútus. In nómine Patris, et Fílii ✠, et Spíritus Sancti. Amen.

BENEDICTIO CORONÆ

SEPTEM DOLORUM

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

Propria Ordinis Servorum B. M. V.

SACERDOS superpelliceo ac stola alba indutus, dicat :

Y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS et miséricors Deus, qui propter nímiam charitátem, qua di-

CLXXXII Bened. Coronæ Septem Dolorum.

lexisti nos, Fílium tuum unigénitum, Dóminum nostrum Jesum Christum, pro redemptione nostra de cælis ad terram descendere, carnem suscipere, et crucis tormentum subire voluisti : obsecramus imménsam cleméntiam tuam ; ut hanc coronam , in memóriam septem dolórum Genitrícis Fílii tui ab Ecclesiá tua fideli dicátam, bene ✠ dñcas, et sancti ✠ fices, et ei tantam Spíritus Sancti virtútem infúndas, ut quicumque eam recitáverit, ac secum portáverit, atque in domo sua reverénter tenuerit, ab omni hoste visíbili et invisíbili, semper et ubíque in hoc sæculo liberétur, et in éxitu suo a Beatíssima Vírgine María tibi bonis opéribus coronátus præsentári mereátur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Deinde Sacerdos aspergat coronam aqua benedicta. Postea eam porrigens , dicat :

Accipe coronam beátæ Mariæ Vírginis, in memóriam septem dolórum suórum contéxtam : ut dum eam ore laudáveris, ejus poenas toto corde compatiáris. Amen.

Deinde benedicens, dicat :

pax et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii ✠, et Spíritus Sancti, descendat super te (vel super vos), et máneat semper. **R.** Amen.

BENEDICTIO CINGULI

SANCTI THOMÆ AQUINATIS

AD SERVANDAM CASTITATEM.

Propria Ordinis Prædicatorum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, Fili Dei vivi, puritátis amátor et custos, obsecrámus imménsam cleméntiam tuam : ut sicut ministério Angelórum sanctum Thomam Aquinátem cingulo castitátis cingere, et a labe córporis ac ánimæ præserváre fecisti ; ita ad honórem et glóriam ejus benedicere, et sancti ✠ ficáre dignéris cingula ista : ut quicúmque ipsa circa renes reverénter portáverit ac tenúerit, ab omni immundítia mentis et córporis purificétur, atque in éxitu suo per manus sanctórum Angelórum tibi digne præsentári mereáture. Qui cum Patre et Spírítu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℞. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO

NUMISMATUM S. BENEDICTI.

Propria Ordinis S. Benedicti.

SACERDOS benedicturus Numismata sancti Benedicti, incipit absolute :

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Exorcízo vos, numísmata, per Deum Patrem ✠ omnipoténtem, qui fecit cælum et terram, mare et ómnia quæ in eis sunt. Omnis virtus adversárii, omnis exercitus diáboli, et omnis incúrsus, omne phantásma sátanæ, eradicáre et effugáre ab his numismátibus : ut fiant ómnibus, qui eis usúri sunt, salus mentis et córporis : in nómine Patris ✠ omnipoténtis, et Jesu ✠ Christi Fílii ejus, Dómini nostri, et Spíritus Sancti ✠ Parácliti, et in charitáte ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem **R.** Amen.

K yrie eléison. **C**hriste eléison. **K** yrie eléison.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

V. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus, sperántes in te.

V. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.

R. A fácie inimíci.

Y. Dóminus virtútem pópulo suo dabit.

R. Dóminus benedícet pópulum suum
in pace.

Y. Mitte nobis, Dómine, auxílium de
sancto.

R. Et de Sion tuére nos.

Y. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

O rémus.

DEUS omnípotens, bonórum ómnium
largítor, súpplíces te rogámus, ut per
intercessiόem sancti Benedícti, his sacris
numismátibus, lítteris ac caractéribus a
te designátis, tuam benedictiόem infún-
das : ut omnes qui ea gestáverint, ac bo-
nis opéribus inténti fúerint, sanitátem
mentis et córporis, et grátiam sanctifica-
tiόnis, atque indulgéntias nobis concéssas
cónsequi mereántur ; omnésque diabóli
insídias et fraudes, per auxílium miseri-
córdiæ tuæ, effúgere váleant, et in con-
spéctu tuo sancti et immaculáti appá-
reant. Per Dóminum nostrum, etc. R.
Amen.

O rémus.

DOMINE Jesu Christe, qui voluísti pro
totíus mundi redemptiόe de Vírgine
nasci, circumcídi, a Judæis reprobári, Judæ
ósculo tradi, vínculis alligári, spinis coro-
nári, clavis perforári, inter latrónes cruci-
fígi, láncea vulnerári, et tandem in cruce
mori : per hanc tuam sanctíssimam pas-

CLXXXVI Bened. et Impositio Chordæ

sionem humiliter exoro; ut omnes diabólicas insídias et fraudes expéllas ab eo, qui nomen sanctum tuum, his lítteris ac caractéribus a te designátis, devóte invocáverit, et eum ad salutis portum perdúcere dignéris. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. R. Amen.

Benedíctio Dei Patris omnipoténtis, et Fílii ✠, et Spíritus Sancti descéndat super hæc numísmata, ac ea gestántes, et máneat semper. Amen.

Deinde Sacerdos aspergit Numismata aqua benedicta.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO

CHORDÆ SANCTI FRANCISCI

ASSISIENSIS.

Propria Ordinis Minorum Conventualium.

SACERDOS indutus superpelliceo ac stola alba, dicat:

✠. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

✠. Ora pro nobis, beáte Pater Francísc.

R. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

✠. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

✠. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS qui, ut servum redimeres, Fílium tuum per manus impiórum ligári voluísti : béne ✠ dic, quæsumus, funem istum, et præsta ; ut fámulus tuus, qui eo velut ligámine pœnitentiáli sui córporis cingétur, vinculórum ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi perpétuo memor exístat, et in órdine, quem assúmpsit, perénriter perseveret, tuisque cum afféctu semper obséquii se alligátum esse cognóscat. Per Dóminum nostrum. Jesum Christum, etc. R. Amen.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui ómnibus peccatóribus, quæréntibus véniam et misericórdiam, quæsíta et optáta misericórditer tribuísti : orámus immérsam cleméntiam tuam ; ut has chordas (vel hanc chordam) bene ✠ dícere, et sanctificáre dignéris : ut quicúmque iis (vel ea) pro peccátis suis cincti fúerint (vel cinctus fúerit), et cleméntiam tuam imploráverint (vel imploráverit), méritis et intercessióne beatíssimi servi tui Francisci véniam et indulgéntiam suórum peccatórum, fructúmque tuæ sanctæ misericórdiæ consequántur (vel consequátur). Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde aspergatur aqua benedicta ; mox Sacerdos cingendo eum chorda, dicat :

Accipe chordam super lumbos tuos : et sint lumbi tui præcincti in signum castitá-

CLXXXVIII Formula Absolutionis plenariæ
tis. In nómine Patris, et Fílii ✠, et Spíri-
tus Sancti. R. Amen.

FORMULA ABSOLUTIONIS PLENARIÆ

CHORDIGERIS ELARGIENDÆ

Preces dicendæ super infirmum Fratrem
ex Societate Chordigerorum,

ante absolutionem et benedictionem ipsi a
Patre Guardiano, vel a suo substituto,
conferendam in articulo mortis ex concessione
Summorum Pontificum : et

Ordo in hac pia functione servandus,

tam pro viris, quam pro fœminis, mutata
constructione ; scilicet ubi dicitur
famulum tuum, dicatur famulam tuam.

SACERDOS ingressus infirmorum cubicu-
lum, dicat primum sequentes Preces :

V. Pax huic dómui.

R. Et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde aspergat aqua benedicta infir-
mum, lectulum, cubiculum, et omnes in
ipso existentes, dicendo Antiphonam :

A spérges me, Dómine, hyssópo, et mun-
dábor : lavábis me, et super nivem deal-
bábor.

Postea hortetur infirmum ad ægritudi-
nis incommoda patienter ac fortiter susti-
nenda, suadeatque mortis articulum bene
ac devote aggrediendum, cum alia non
adsit via et ostium, per quod in paradi-
sum ingrediatur. Deinde omnibus genu-
flexis, incipit Ps. Miserére mei, folcix.

Chordigeris S. Francisci Assis. CLXXXIX

cum Glória Patri; et alternatim recite-
tur: quo finito, Sacerdos dicat:

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie
eléison.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatióem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Salvum fac servum tuum.

R. Deus meus, sperántem in te.

V. Mitte ei, Dómine, auxiliúm de san-
cto.

R. Et de Sion tuére eum.

V. Nihil proficiat inimícus in eo.

R. Et fílius iniquitátis non appónat no-
cére ei.

V. Dómine, non secúndum peccáta sua
fácias ei.

R. Neque secúndum iniquitátes suas
retríbuas ei.

V. Esto ei, Dómine, turris fortitudinis.

R. A fácie inimíci.

V. Dómine, opem feras illi.

R. Super lectum dolóris ejus.

V. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix.

R. Ut digni efficiámur promissionibus
Christi.

V. Ora pro nobis, beáte Pater Fran-
císce.

R. Ut digni efficiámur promissionibus
Christi.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS, cui proprium est misereri semper et parcere : súscipe deprecationem nostram ; ut nos et hunc fámulum tuum, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Deus, infirmitátis humánæ singuláre præsidium, auxílii tui super infirmum fámulum tuum N. osténde virtútem : ut ope misericórdiæ tuæ adjútus, Ecclésiæ tuæ sanctæ incólumis repræsentári mereátur.

Omnípotens et miséricors Deus, qui humano géneri et salutis remédia, et vitæ æternæ múnera contulísti : réspice propítius fámulum tuum √ infirmitáte córporis laborántem, et ánimam réfove, quam creásti, ut in hora éxitus illíus absque peccáti mácula tibi Creatóri suo per manus sanctórum Angelórum repræsentári mereátur.

Concéde hunc fámulum tuum N., quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudéne : et gloriósa beatæ Mariæ semper Vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et æterna pérfrui lætítia.

Deus, qui Ecclésiám tuam, beáti Patris Francísci méritis, foetu novæ prolis amplílicas : tríbue nobis ex ejus imitatióne terréna despícere, et cæléstium donórum semper participatióne gaudére. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

BENEDICTIO DIVI PATRIS FRANCISCI.

Benedícat ✠ tibi Dóminus, et custódiat

te : osténdat fáciem suam tibi, et misereá-
tur tui : convértat vultum suum ad te, et
det tibi pacem. Amen.

Supradictæ Preces et Orationes, vel ex
parte, vel in totum, prout ægrotorum
conditio feret, arbitrio Sacerdotis dici vel
omitti possunt. Postea interrogat infir-
mum, an coram Sacerdote suorum pecca-
torum confessionem habuerit, et si aliquid
ei dicendum pro expiatione integra suo-
rum delictorum remanserit, et quatenus
opus fuerit, secreto et sacramentaliter au-
diat, vel per alium Confessorem secreto
audiatur, et absolvatur.

Quibus expletis, chordam Fraternitatis
super ægrum imponat; mox infirmus di-
cat, vel adstantes pro eo : **Confíteor Deo**
omnipoténti, etc.

Quo completo, Sacerdos subjungit :

Misereátur tui omnípotens Deus, et di-
míssis peccátis tuis perdúcat te ad vitam
ætérrnam. **R.** Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remis-
sionem peccatórum tuórum tríbuat tibi
omnípotens et miséricors Dóminus. **R.**
Amen.

Deinde Absolutionem sequentem di-
stincte et alta voce proferat.

FORMULA ABSOLUTIONIS PLENARIÆ

A CULPA ET PCENA

in articulo mortis.

DOMINUS noster Jesus Christus, per mé-
rita suæ sanctíssimæ Passiónis, te ab-

sólvat, et grátiam suam tibi infúndat : et ego auctoritaté ipsíus, et beatórum Apostolórum Petri et Pauli, et Summórum Pontíficum, mihi in hac parte commissa et tibi concéssa, absólvo te ab omni vínculo excommunicatiónis et interdícti, si quod incurristi, et restítuo te unitáti et communióni fidélium, et sanctis Sacraméntis Ecclésiæ. Item eádem auctoritaté absólvo te a peccátis tuis, tibique reláxo omnes pœnas purgatórii, quas pro peccátis commissis meruísti, concédens tibi remissionem et indulgéntiam plenáriam ómnium peccatórum tuórum : et restítuo te illi innocéntiæ in qua eras, quando baptizátus fuísti : in nómine Patris, et Fílii ✠, et Spíritus Sancti. Amen.

Quod si hac vice non discésseris, resérvo tibi hanc grátiam usque ad extrémum mortis tuæ artículum.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi, et mérita beátæ Mariæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum, sint tibi in remissionem peccatórum tuórum, in augméntum grátiae, et præmium vitæ æternæ : in quorum étiam peccatórum satisfactiõem, virtúte cláviu[m], tibi adscribo quidquid boni umquam féceris, et mali patiénter sustinúeris.

✠. Bénedic ánima mea Dómino.

℞. Et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

✠. Bénedic ánima mea Dómino.

℞. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

bu
F
mis
tuu
F
Y
F
cór
Y
R
Y
Y
R
Y
R
D
Deu
M
Dón
quæ
tia r
De
do m
típlic
diam
tem,
sórte
Qu
RIT

V. Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis.

R. Qui sanat omnes infirmitates tuas.

V. Qui redimit de interitu vitam tuam.

R. Qui coronat te in misericordia et miserationibus.

V. Qui replet in bonis desiderium tuum.

R. Renovabitur ut aquilæ juventus tua.

V. Dominus conservet te, et vivificet te.

R. Et non tradat te in animam inimicorum ejus.

V. Vias tuas, Domine, demonstra ei.

R. Et semitas tuas edoce eum.

V. Dominus sit in itinere tuo.

R. Et Angelus ejus comitetur te.

V. Sit nomen Domini benedictum.

R. Ex hoc nunc, et usque in sæculum.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

DA, quæsumus Domine, servo tuo **N.** diabólica vitare contagia, et te solum Deum pura mente sectari.

Misericordiæ tuæ remédiis, quæsumus Domine, fragilitas nostra subsistat : et quæ sua conditione attéritur, tua clementia reparétur.

Deus, qui omnipoténtiam tuam parcendo máxime et miserando manifestas : multiplica super famulum tuum **N.** misericórdiam tuam ; ut ad tua promissa currentem, cælestium bonorum facias esse consortem.

Quæsumus clementiam tuam, omnípo-

cxciv Bened. et Impositio cinguli Lanei.

tens Deus : ut per virtutem sanctissimæ Passiõnis tuæ famulum tuum N. grátia tua confirmáre dignéris ; ut in hora mortis ejus non prævaleat contra eum adversarius, sed cum Angelis tuis tránsitum habére mereátur ad vitam.

Páteant aures misericórdiæ tuæ, Dómine, précibus supplicántium : et ut peténtibus desideráta concédas, fac eos, quæ tibi sunt plácita, postuláre. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO

CINGULI LANEI PRO CHORDIGERIS

S. FRANCISCI DE PAULA.

Propria Ordinis Minimorum.

SACERDOS superpelliceo et stola albi coloris indutus, signans se signo crucis, dicit :

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

O rémus.

OMNIPOTENS, sempitérne et miséricors Deus, qui pietátis tuæ indulgéntiam peccatóribus, quæréntibus véniam et misericórdiam, tribuísti : orámus imménsam cleméntiam tuam, ut hoc cingulum láneum (vel hæc cingula lánea) bene❖ dicere et sanctificáre dignéris ; ut quicum-

For
que
mise
cedé
gén
quar
R. A
As
rigit,
A
sint
tátis
et Ff

AC

V.
mini.
R.
V.
R.
V.
R.
V.
R.

M
petra
percú
réntu
Sacra
cis si

Formula Bened. aquæ S. Vincentii. CXCv

que pro peccatis suis cincti fuerint, et misericordiam tuam imploraverint, intercedente beato Francisco, veniam et indulgentiam tuæ sanctæ misericordiæ consequantur. Per Christum Dominum nostrum. **R.** Amen.

Aspergit aqua benedicta; deinde porrigit, dicens:

Accipe cingulum super lumbos tuos: ut sint lumbi tui præcincti in signum castitatis et temperantiæ. In nomine Patris ✠, et Filii, et Spiritus Sancti. **R.** Amen.

FORMULA BENEDICTIONIS

AQUÆ S. VINCENTII FERRERI

PRO INFIRMIS.

Propria Ordinis Prædicatorum.

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Sit nomen Domini benedictum.

R. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

MAJESTATEM tuam, Domine, supplices exoramus. ut qui in deserto eremi petram benedixisti, ut bis a virga Moysi percussa, aquæ ex ea largissime egderentur, et geminam illam percussione Sacramentum Passionis, et duo ligna Crucis significare voluisti; tua quoque beni-

cxciv Bened. et Impositio cinguli Lanei.

tens Deus : ut per virtutem sanctissimæ Passiõnis tuæ famulum tuum N. grátia tua confirmáre dignéris ; ut in hora mortis ejus non præváleat contra eum adversárius, sed cum Angelis tuis tránsitum habére mereátur ad vitam.

P áteant aures misericórdiæ tuæ, Dómine, précibus supplicántium : et ut peténtibus desideráta concédas, fac eos, quæ tibi sunt plácita, postuláre. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO

CINGULI LANEI PRO CHORDIGERIS

S. FRANCISCI DE PAULA.

Propria Ordinis Minimorum.

S ACERDOS superpelliceo et stola albi coloris indutus, signans se signo crucis, dicit :

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

O rémus.

O MNIPOTENS, sempitérne et miséricors Deus, qui pietátis tuæ indulgéntiam peccatóribus, quæréntibus véniam et misericórdiam, tribuísti : orámus imménsam cleméntiam tuam, ut hoc cingulum láneum (vel hæc cingula lánea) bene ✠ dicere et sanctificáre dignéris ; ut quicúm-

Formula Bened. aquæ S. Vincentii. cxcv

que pro peccatis suis cincti fuerint, et misericordiam tuam imploraverint, intercedente beato Francisco, veniam et indulgentiam tuæ sanctæ misericordiæ consequantur. Per Christum Dominum nostrum. **R.** Amen.

Aspergit aqua benedicta; deinde porrigit, dicens:

Accipe cingulum super lumbos tuos: ut sint lumbi tui præcincti in signum castitatis et temperantiæ. In nomine Patris ✠, et Filii, et Spiritus Sancti. **R.** Amen.

FORMULA BENEDICTIONIS

AQUÆ S. VINCENTII FERRERI

PRO INFIRMIS.

Propria Ordinis Prædicatorum.

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Sit nomen Domini benedictum.

R. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

MAJESTATEM tuam, Domine, supplices exoramus. ut qui in deserto eremi petram benedixisti, ut bis a virga Moysi percussa, aquæ ex ea largissime egderentur, et geminam illam percussiónem Sacramentum Passiónis, et duo ligna Crucis significare voluisti: tua quoque beni-

gnitate et clementia per ejusdem sanctæ Crucis mysterium, aquam istam larga benedictione ✠ sanctifices, ut omnis infirmus qui de ea biberit, vel ex ea aspersus fuerit, sentiat statim salutarem tuæ benedictionis effectum. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Benedico hanc aquam in nomine Dei Patris ✠ omnipotentis, qui hoc ad usum humanum gratum creavit elementum, ut sit sordium lavacrum corporis et animæ, mira omnipotentia elevatum; potum sitiéntibus tribuat, refrigerium sit æstuántibus, via et sémita navigántibus; et qui in aqua et per aquam in mundi univérsi submersiône Sacraméntum novæ legis præsignávit, cum octo ánimas salvávit in arca super eam ambulánte, apértis cataráctis cæli, plúere fecit eam quadragínta diébus et quadragínta nóctibus super terram, hanc aquam bene ✠ dícat, et sanctí-
✠ ficet, ut ad sui sancti Nóminis et sancti Vincéntii invocatióem ægrótum sanet, consólidet infirmum, dejéctum érigat, immúndum puríficet, ac peténti ab eo salutem poténter restítuat. In nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti. Amen.

Sacerdos tangens vas aquæ Reliquia, vel Imagine S. Vincentii, dicat :

O rémus.

ADESTO, Dómine, supplicatióibus nostris, et elemento huic aquæ méritis sancti Vincéntii, cujus Reliquia (vel Imá-gine) tángitur, virtútem tuæ iterátæ bene-

Modus bened. aquam S. Ignatii. CXCVII
di ✠ ctiónis infúnde, ut bibénti fiat potus
ad salútem. *R.* Amen.

In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spí-
ritus ✠ Sancti. Amen.

Quatuor Cruces in hac Oratione præsi-
gnatæ, fieri debent cum Reliquia vel
Imagine. Sacerdos dicat :

Antiph. Adsit nobis propítius in hujus
vitæ vespere, ad Christum nos Vincéntius
tuto ferens itínere.

Ÿ. Ora pro nobis, beáte Vincénti.

R. Ut digni efficiámur promissionibus
Christi.

Orémus.

DEUS, qui géntium multitudinem, mira
beáti Vincéntii Confessóris tui præ-
dicatióne, ad agnitióem tui nóminis ve-
nírre tribuísti : præsta, quæsumus ; ut quem
ventúrum júdicem nunciávit in terris,
præmiatórem habére mereámur in cælis.
Per Christum Dóminum nostrum. *R.*
Amen.

MODUS BENEDICENDI

AQUAM S. IGNATII.

Pro Societate Jesu approbatus.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Ÿ. Sit nomen Dómini benedíctum.

R. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

cxcviii Modus bened. aquam S. Ignatii.

O rémus.

DOMINE sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, qui benedictiónis tuæ grátiam ægris infundéndo corpóribus, factúram tuam múltiplici pietáte custódis, ad invocatiónem nóminis tui benígnus assiste, ut intercedénte beáto Ignátio Confessóre, tuo, fámulos tuos ab ægritúdine liberátos et sanitáte donátos, délixera tua érigas, virtúte confírmes, potestáte tueáris, atque Ecclésiæ tuæ sanctæ cum omni prosperitáte restítuas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. *R.* Amen.

Immergitur aquæ Numisma, seu Reliquarium sancti Ignatii, et immersum tenetur usque ad finem hujus Orationis.

BENE ✠ DIC, Dómine, hanc aquam, ut sit remédium salutare géneri humano, et per intercessiόnem beáti Ignátii, cujus Numisma (vel Relíquiæ) in eam immérgitur (vel immergúntur), præsta, ut quicúmque ex ea sumpserint, córporis sanitátem et ánimæ tutelam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Educitur ex aqua Numisma seu Reliquarium.

O rémus.

DEUS, qui ad majórem tui nóminis glóriam propagándam novo per beátum Ignátium subsidio militántem Ecclésiám roborásti: concéde, ut ejus auxílio et imitatione certántes in terris, coronári cum ipso mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum. etc. *R.* Amen.

INDEX HUIUS APPENDICIS.

DE SACRAMENTO BAPTISMI.	pag. III
Benedictio Fontis seu Aquæ baptismalis (Formula brevior).	» ib.
DE SACRAMENTO CONFIRMATIONIS.	» IV
Decretum S. Congregationis Generalis de Propaganda Fide diei 23. Aprilis 1774.	» ib.
Instructio pro simplici Sacerdote Sacra- mentum Confirmationis ex Sedis Aposto- licæ delegatione administrante.	» V
DE SACRAMENTO EUCHARISTIÆ.	» XVI
Instructio a S. R. C. die 12. Septembris 1857. edita pro Sacerdote Apostolicam facultatem habente bis Missam eadem die celebrandi.	» ib.
Modus sacram Eucharistiam deferendi oc- culte ad infirmos ob metum infidelium	» XIX
Decretum a S. R. C. die 9. Julii 1864. edi- tum de specie olei pro nutrienda lam- pade sanctissimi Sacramenti.	» ib.
LITANIÆ, PRECES ET ORATIONES, quæ dici debent in expositione XL. horarum in alma Urbe.	» XX
LITANIÆ LAURETANÆ B. Mariæ VIRG.	» XXVIII
LITANIÆ SANCTISSIMI NOMINIS JESU.	» XXXI
DE BENEDICTIONIBUS.	» XXXIV

Benedictiones non reservatæ.

Benedictio Populi cum Aqua benedicta, diebus Dominicis impertienda.	» XXXIV
Benedictio Vini in festo S. Joannis Evan- gelistæ.	» XXXVI
Alia Benedictio Vini in festo S. Joannis Apost. et Evang.	» XXXVIII
Benedictio Auri, Myrrhæ et Thuris in die Epiphaniæ.	» XL

Benedictio Cretæ in festo Epiphaniæ.	pag.	XLII
Benedictio Domorum in festo Epiphaniæ.	»	ib.
Benedictio Candelarum in festo S. Blasii Episc. et Mart.	»	XLV
Benedictio Herbarum in festo Assumptio- nis B. Mariæ Virg.	»	XLVI
Benedictio Seminum et Segetum in festo Nativitatis Beatæ Mariæ Virg.	»	L
Benedictio Instrumentorum Organi in Ec- clesia.	»	LII
Benedictio Vexilli Processionalis.	»	LIII
Benedictio Metallī pro Campana dum ære conflatur.	»	LIV
Benedictio Domus Scholaris noviter ere- ctæ.	»	LV
Benedictio Primarii Lapidis ædificii.	»	LXIII
Benedictio Viæ ferreæ et Curruum.	»	LXIV
Benedictio Pontis novi.	»	LXV
Benedictio Fontis.	»	LXVI
Benedictio Putei.	»	ib.
Benedictio Ignis.	»	LXVII
Benedictio Fornacis calcariæ.	»	ib.
Benedictio Fornacis fusoriæ metallicæ vel coctoriæ laterum et tegularum.	»	LXVIII
Benedictio Seminum.	»	LXIX
Benedictio Horrei seu Segetum demessa- rum.	»	LXX
Benedictio Pistrini.	»	LXXI
Benedictio Adulti ægrotantis.	»	ib.
Eadem Benedictio pro pluribus Infir- mis.	»	LXXIII
Benedictio Mulieris prægnantis in pericu- lis partus.	»	LXXV
Benedictio Infantis.	»	LXXVIII
Benedictio Pueri ad obtinendam super ip- sum misericordiam Dei.	»	LXXIX
Benedictio Puerorum cum præsertim in Ecclesia præsentantur.	»	LXXX
Benedictio Puerorum ægrotantium.	»	LXXXIII
Benedictio Vestium et Cinguli quæ defe- runtur in honorem B. Mariæ Virg.	»	LXXXVII

Benedictio Linteaminum pro Infirmis.		
	<i>pag.</i>	LXXXVIII
Benedictio cujuscumque Medicinæ.	»	LXXXIX
Benedictio Panis et Placentarum.	»	ib.
Benedictio Cerevisiæ.	»	xc
Benedictio Casei et Butyri.	»	ib.
Benedictio Laridi.	»	ib.
Benedictio Volucrum.	»	xcI
Benedictio Apum.	»	ib.
Benedictio Pecorum et Jumentorum.	»	xcII
Benedictio Equorum et Animalium.	»	xcIII
Benedictio Animalium peste vel alio morbo laborantium.	»	xcIV
Benedictio Pecorum et Jumentorum gravi infirmitate vexatorum.	»	xcv
Benedictio Salis vel Avenæ pro animalibus.	»	xcvi
Benedictio Stabuli equorum, boum et aliorum armentorum.	»	xcvII
Benedictio ad omnia.	»	xcvIII
<i>Benedictiones reservatæ, ab Episcopo vel aliis Sacerdotibus facultatem habentibus faciendæ.</i>		
Benedictio solemnior novæ Crucis.	»	xcix
Benedictio Ostensorii pro sanctissimo Sacramento fidelium venerationi exponendo.	»	cv
Benedictio Capsarum pro Reliquiis Sanctorum includendis.	»	cvI
Benedictio Vasorum pro sacris Oleis includendis.	»	cvII
Benedictio sacrorum Vasorum et aliorum Ornamentorum in genere.	»	ib.
Benedictio simplex novæ Campanæ quæ tamen ad usum Ecclesiæ non inseruiat.	»	cvIII
Benedictio Telegraphi.	»	cxvII
Benedictio Viæ ferreæ et Curruum.	»	cxII
Benedictio deprecatoria contra mures, locustas, bruchos, vermes et alia animalia nociva.	»	cxXIV

- Benedictio Habitus clericalis. *pag.* CXXVI
 Benedictio Cingulorum in honorem sancti
 Josephi Sponsi B. Mariæ Virg. » CXXVII
 Benedictio Puerorum et Puellarum in Fe-
 stis piæ Unionis a Sancta Infantia nun-
 cupatæ. » CXXX
 Instructio pro Sacerdotibus quibus Sum-
 mus Pontifex facultatem delegat bene-
 dicendi Coronas, Rosaria, Cruces, Cru-
 cifixos, parvas Statuas et sacra Numis-
 mata. » CXXXII
- Benedictiones propriæ nonnullorum Ordinum
 Regularium.* Quæ sequuntur benedictiones,
 nonnisi a Sacerdotibus specialem
 facultatem habentibus adhiberi possunt.
- Benedictio et impositio Scapularis sanctis-
 simæ Trinitatis. » CXXXVI
 Modus imponendi dictum Scapulare. » CXXXVII
 Benedictio Trisagii sanctissimæ Trinita-
 tis. » CXXXIX
 Methodus pro erigendis Stationibus Viæ
 Crucis. » CXL
 Benedictio Tabularum pictarum si ad-
 sunt. » CXL I
 Benedictio Crucium quæ ex ligno esse de-
 bent. » CXLII
 Formula ad fidem faciendam de erectione
 Viæ Crucis. » CXLVII
 Benedictio et impositio Habitus vel Scapu-
 laris nigri sanctissimæ Crucis et Passio-
 nis Domini nostri Jesu Christi. » ib.
 Benedictio Scapularis rubri Passionis, sa-
 cratissimique Cordis D. N. Jesu Christi,
 necnon et Cordis amantissimi et com-
 patientis B. Mariæ Virginis Immacu-
 latæ. » CL
 Benedictio Coronarum pretiosissimi San-
 guinis. » CLI
 Benedictio Rosariorum B. Mariæ Virg. » CLIII

XVI	Absolutio impertienda Confratribus Rosarii in articulo mortis constitutis.	<i>pag.</i> CLIV
XVII	Benedictio Habitus ac receptio Confratrum B. Mariæ Virg. de Monte Carmelo. »	CLV
XXX	Absolutio impertienda Confratribus B. Mariæ Virg. de Monte Carmelo in articulo mortis constitutis. »	CLIX
	Benedictio et impositio Scapularis cærulei B. Mariæ Virg. Immaculatæ. »	CLXIII
XXII	Ordo applicandi Indulgentiam plenariam in articulo mortis. »	CLXV
um es,	Benedictio et impositio Scapularis Beatæ Mariæ Virginis de Mercede. »	CLXVII
	Benedictio alia ejusdem Scapularis. »	CLXVIII
	Benedictio et impositio Scapularis B. Mariæ Virg. Salutis Infirmorum. »	CLXX
	Formula benedicendi Scapulare. »	ib.
XXVI	Formula benedicendi parvas Cruces rubri coloris. »	CLXXI
XXVII	Formula benedicendi Coronam Domini pro agonizantibus. »	CLXXII
XXIX	Orationes recitandæ cum fideles piæ Societati adscribuntur. »	CLXXIII
CXI.	Formula adhibenda dum Scapulare porrigitur. »	CLXXIV
CXLI	Formula adhibenda dum Corona porrigitur. »	CLXXV
XLII	Ordo applicandi Indulgentiam plenariam in articulo mortis. »	ib.
LVII	Benedictio et impositio Cincturæ B. Mariæ Virg. »	CLXXVIII
ib.	Benedictio Coronæ. »	CLXXIX
	Benedictio Personæ. »	ib.
	Benedictio impertienda Confratribus Cincturatis in articulo mortis constitutis. »	CLXXX
CL	Benedictio Coronæ septem Dolorum B. Mariæ Virg. »	CLXXXI
CLI	Benedictio Cinguli S. Thomæ Aquinatis ad servandam castitatem. »	CLXXXIII
CLIII		

CCIV Index hujus Appendicis.

Benedictio Numismatum S. Benedicti.

pag. CLXXXIV

Benedictio et impositio Chordæ S. Fran-
cisci Assisiensis. » CLX

» CLXXXVI

Formula Absolutionis plenariæ Chordige-
ris elargiendæ. » CLXX

» CLXXXVIII

Preces dicendæ super infirmum Fratrem
ante absolutionem et benedictionem con-
ferendam in articulo mortis, et ordo in
hac functione servandus. »

» ib.

Formula Absolutionis plenariæ a culpa et
pœna in articulo mortis.

CXC1

Benedictio et impositio Cinguli lanei pro
Chordigeris S. Francisci de Paula. »

» CXCIV

Formula benedictionis aquæ S. Vincentii
Ferreri pro infirmis. »

» CXCv

Modus benedicendi aquam S. Ignatii. » cxcvii

» CXC VII

INDEX

PSALMORUM, CANTICORUM, HYMNORUM

IN HAC APPENDICE.

Psalmi.

- Ps. 22. Dominus regit me. pag. XXXVIII
 Ps. 50. Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam. » CIX
 Ps. 53. Deus, in nomine tuo saluum me fac. » CX
 Ps. 56. Miserere mei, Deus, miserere mei. » CXI
 Ps. 64. Te decet hymnus, Deus, in Sion. » XLVII
 Ps. 66. Deus misereatur nostri. » LXXVI CXII
 Ps. 69. Deus in adiutorium meum intende. » XXV CXII
 Ps. 85. Inclina, Domine, aurem tuam. » CXIII
 Ps. 103. Benedic anima mea Domino : Domine Deus meus. » CXVIII
 Ps. 116. Laudate Dominum omnes gentes. » LV
 Ps. 112. Laudate pueri Dominum. » LXXIX
 Ps. 129. De profundis clamavi ad te Domine. » CXIV
 Ps. 150. Laudate Dominum in sanctis ejus. » LII
 Ps. 140. Dirigatur, Domine, oratio mea. » LXI

Cantica.

- Canticum Zachariæ — Benedictus Dominus Deus Israel. » CXVII
 Canticum B. Mariæ Virg. — Magnificat. » XLII
 Canticum Ss. Ambrosii et Augustini — Te Deum laudamus. » CXLV

Hymni.

- Veni Creator Spiritus. » LVI
 Vexilla Regis prodeunt. » CXLIII
 Stabat mater dolorosa. » CXLIV
 Te Deum laudamus. » CXLV

INDEX ALPHABETICUS BENEDICTIONUM

TAM RESERVATARUM QUAM NON RESERVATARUM
QUÆ IN HAC APPENDICE CONTINENTUR

Benedictiones reservatæ rubra littera R notantur.

Benedictiones propriæ nonnullorum Ordinum et Congregationum Regularium in hoc Indice non comprehenduntur, quia eo ordine quo in Indice generali positæ sunt, sine difficultate reperiuntur.

A ^d ulti ægrotantis.	LXXI
Æris pro campana conflanda.	LIV
Animalium et equorum.	XCIII
Animalium laborantium peste vel alio morbo.	XCIV
Animalium nocivorum, scil. benedictio deprecatoria contra illa. ^R	CXXIV
Apum.	XCI
Auri in festo Epiphaniæ.	XL
Avenæ pro animalibus.	XCVI
B ^u tyri et casei.	XC
C ^a mpanæ novæ quæ tamen ad usum Ecclesiæ non inserviat. ^R	CVIII
Candelarum in festo S. Blasii.	XLV
Capsarum pro Reliquiis Sanctorum includendis. ^R	CVI
Casei et butyri.	XC
Cerevisiæ.	ib.
Cinguli et vestium quæ deferuntur in honorem B. M. V.	LXXXVII
Cingulorum in honorem S. Josephi. ^R	CXXVII
Clericalis habitus. ^R	CXXVI
Cretæ in festo Epiphaniæ.	XLII
Crucis novæ. benedictio solemnior. ^R	XCIX
Cujuscumque rei, seu ad omnia.	xcviii

Inc
Cur
Iter
Dep
lo
m
Don
Don
E qu
Fer
Iter
Fon
For
For
la
Hab
Her
V
Hor
Igni
Inf
Infr

Instr
Jum
Jum
ta
L ap
Lari
Lint
Med
Meta
Multi
Myrr
O m
Orga
Orna
ge
Oste
ve
P ani

Index Alphabeticus Benedictionum. CCVII

	Curruum et viæ ferreæ.	LXIV
	Item. R	CXXII
	Deprecatoria benedictio contra mures, locustas, bruchos, vermes et alia ani- malia nociva. R	CXXIV
	Domorum in festo Epiphaniæ.	XLII
	Domus scholaris noviter erectæ.	LV
	Equorum et animalium.	XCIII
	Ferreæ viæ et curruum.	LXIV
	Item. R	CXXII
	Fontis.	LXVI
	Fornacis calcariæ.	LXVII
	Fornacis fusoriæ metallicæ vel coctoriæ laterum et tegularum.	LXVIII
	Habitus clericalis. R	CXXVI
	Herbarum in festo Assumpt. B. Mariæ V.	XLVI
	Horrei seu segetum demessarum.	LXX
	Ignis.	LXVII
	Infantis.	LXXVIII
	Infirmi et infirmorum.	LXXI
	adulorum.	LXXIII
	puerorum.	LXXXIII
	Instrumentorum Organi in Ecclesia.	LII
	Jumentorum et pecorum.	XCI
	Jumentorum et pecorum gravi infirmi- tate vexatorum.	XCV
	Lapidis primarii pro ædificio.	LXII
	Laridi.	XC
	Linteaminum pro infirmis.	LXXXVIII
	Medicinæ cujuscumque.	LXXXIX
	Metalli pro campana dum ære conflatur.	LIV
	Mulieris prægnantis in periculis partus.	LXXV
	Myrrhæ in festo Epiphaniæ.	XL
	Omnis rei, seu ad omnia.	XCVIII
	Organi in Ecclesia.	LII
	Ornamentorum et vasorum sacrorum in genere. R	CVII
	Ostensorii pro Ss. Sacramento fidelium venerationi exponendo. R.	CV
	Panis et placentarum.	LXXXIX

ccviii Index Alphabeticus Benedictionum.

Pecorum et jumentorum.	XCII
Pecorum et jumentorum gravi infirmitate vexatorum.	· XCV
Pistrini.	LXXI
Placentarum et panis.	LXXXIX
Pontis novi.	LXV
Populi, cum aqua benedicta, diebus Dominicis.	XXXIV
Prægnantis mulieris in periculis partus.	LXXV
Primarii lapidis ædificii.	LXII
Processionalis vexilli.	LIII
Pueri ad obtinendam super ipsum misericordiam Dei.	LXXIX
Puerorum ægrotantium.	LXXXIII
Puerorum cum præsertim in Ecclesia præsentantur.	LXXX
Puerorum et puellarum in festis piæ Unionis a S. Infantia nuncupatæ. ^R	CXXX
Putei.	LXVI
Rei cujuscumque, seu ad omnia.	XCVIII
Salis vel avenæ pro animalibus.	XCVI
Scholaris domus noviter erectæ.	LV
Segetum demessarum seu horrei.	LXX
Seminum.	LXIX
Seminum et segetum in festo Nativ. B. M. V.	L
Stabuli equorum, boum et aliorum armentorum.	XCVII
Telegraphi. ^R	CXVII
Thuris in festo Epiphaniæ.	XL
Vasorum sacrorum et aliorum ornamentorum in genere. ^R	CVII
Vasorum pro sacris oleis includendis. ^R	CVII
Vestium et cinguli quæ deferuntur in honorem B. M. V.	LXXXVII
Vexilli processionalis.	LIII
Viæ ferreæ et curruum.	LXIV
Item. ^R	CXXII
Vini in festo S. Joannis Ap. et Evang.	XXXVI
Item alia.	XXXVIII
Volucrum.	XCI

CV
CXI
CIX
XV

CIV
XV
XII
CIII

CIX
CIII

XX

XX
CVI
CIII
CVI
LV
XX
CIX

L

CVII
CVII
XL

CVII
CIII
CIV
CXII
CXI
CVIII
CXI

SUPPLEMENTUM

AD RITUALE ROMANUM

PRO USU CLERI

PROVINCIAE ECCLESIASTICAE

ULTRAJECTENSIS

A SANCTA SEDE CONCESSUM.

AN

AL

Om

P
nun
cter
sun
con
que

D

ANDREAS IGNATIUS SCHAEPMAN,

DEI ET APOSTOLICÆ SEDIS GRATIA

ARCHIEPISCOPUS ULTRAJECTENSIS,

SOLIO PONTIFICIO ASSISTENS, ETC.

Omnibus has visuris salutem in Domino.

Hoc supplementum ad Rituale Romanum pro diocesisbus Provinciæ Ultrajectensis a Sancta Apostolica Sede permis-
sum, cum originali diligenter collatum,
concordare invenimus, adprobamus, ut-
que evulgetur licentiam impertimur.

Datum Ultrajecti die 3 Augusti 1879.

† ANDR. IGN. SCHAEPMAN,
ARCHIEP. ULTRAJ.

R
Ho
Pro
Sac
bus
tus
spe
vige
lis
mar
Pro
cula
gere
Rom
Apo
unu
poss
nia
lici
quod
Fide
nem
coru
no M
ad R
cesiu
tium
Ac
plari
greg
sueri
sunt
tatas
subs

PROVINCIAE ECCLESIASTICAE

HOLLANDIAE.

Rmi DD. Episcopi Provinciae Ecclesiasticae Hollandiae quum animadvertissent in eadem Provincia a vetusta ætate in administratione Sacramentorum, in Exequiis, in Benedictionibus et Processionibus peculiare nonnullos ritus locum habere, et preces adhiberi quæ ob specialia adjuncta illorum locorum et adhuc vigentes circumstantias præscriptionibus Ritualis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ minime conformantur, audita prius Sacra Congregatione de Propaganda Fide, consilium inierunt ex particularibus ejusmodi Ritibus illos tantum seligere qui in substantialibus cum eodem Rituali Romano concordant, eosque ad Internuntium Apostolicum Hollandiæ transmiserunt ut in unum colligeret ad unitatem quam maxime fieri posset in unaquaque Diœcesi servandam. Omnia itaque cura prælaudati Internuntii Apostolici disposita fuere uti in superiori Exemplari, quod a Sacra Congregatione de Propaganda Fide ad hanc Sacrorum Rituum Congregationem fuit transmissum una cum supplici libello eorumdem Episcoporum a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa IX ejusdem Supplementi ad Rituale Romanum pro usu propriarum Diœcesium approbationem humiliter implorantium.

Accuratum porro examen omnium in Exemplari contentorum quum Sacra Rituum Congregatio expleverit, illudque admitti posse censuerit, attamen pro illis partibus tantum quæ sunt latina lingua exaratae et juxta in eo adnotatas correctiones; Sanctitas Sua, referente subscripto ejusdem Sacrae Congregationis Ri-

tuum Secretario, sententiam Sacrae Congregationis ratam habens permittere dignata est ut ritus particulares et preces in supradicto Exemplari contentae, et sub enunciata limitatione quoad ea quae vernaculo idiomate in eodem inveniuntur, retineri valeant in Provincia Ecclesiastica Hollandiae, sub lege tamen et conditione ut nullo umquam tempore conjungantur vel addantur Rituali Romano, sed seorsim ab ipso typis mandentur : siquidem in Rituali Sanctae Romanae Ecclesiae omnium Ecclesiarum Matris et Magistræ nil prorsus immutari debet : injunctoque onere ut postquam eadem preces ac ritus fuerint typis commissa, duplex authenticum Exemplar ad Sacram Rituum Congregationem illico transmittatur. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 18 Februarii 1875.

(Subscr.) C. Epūs Ostien. et Velitern. Card.
PATRIZI, S. R. C. Præf.

Locus Sigilli.

D. BARTOLINI, S. R. C. Secretarius.

Ad

1.
Ecc
per
in S
casi
sua
men
de c
bea
loci
ver

2.
ctio
hon
tem

3.
bus
occu
men
nes,
rum

DE HIS QUÆ

IN ADMINISTRATIONE

SACRAMENTORUM

GENERALITER SERVANDA SUNT.

Ad §. In omni Sacramentorum. Pag. Rit. 8.

1. In Sacramentorum administratione, quæ in Ecclesia peragitur, sacerdos veste talari ac superpelliceo sit indutus et desuper stola, nisi in Sacramento Pœnitentiæ administrando occasio vel consuetudo, vel locus interdum aliter suadeat. Cum autem extra Ecclesiam sacramenta ministranda sunt, excepta Pœnitentia, de qua ut supra, præter stolam sacerdos adhibeat vestem talarem et superpelliceum illis in locis, in quibus ex Episcopi Ordinarii iudicio verum non obstat grave incommodum.

Ad §. Adhibebit. Pag. 8.

2. Ob clericorum defectum, in sacris functionibus in ecclesia peragendis adhibentur honesti ac pii laici, qui in solemnioribus saltem toga talari et superpelliceo induantur.

Ad §. In Sacramentorum. Pag. 8.

3. Explicationes, de quibus hic, in concionibus et catechismis præbeantur interdum prout occurrerit opportunitas; in ipsa autem Sacramentorum administratione eæ fiant instructiones, quæ juxta casuum varietatem personarumque indolem congruere censeantur.

DE SACRAMENTO BAPTISMI

RITE ADMINISTRANDO.

DE TEMPORE ET LOCO ADMINISTRANDI BAPTISMUM.

Ad §. Ac licet. Pag. 15.

4. Congruentissimum sane est. ut Fons Baptismalis sit in loco cancellis distincto intra ipsum ecclesiæ ambitum, et in quantum commode fieri potest, ab eo portæ principalis latere, quod ad ingredientis dexteram est. Verum tamen indulgetur ut in quacumque loci sacri parte, etiamsi in sacristia, jam constitutus sit Fons, ibidem retineri valeat, et cancelli non sint apponendi, si notabilis obstat ratio.

DE SACRIS OLEIS, ET ALIIS REQUISITIS.

Ad §. Vasculum seu cochlear. Pag. 17.

5. Cochlearis istius usus laudabilis quidem est; non prohibetur tamen quominus in palma manus accipiatur aqua et ita ablutio trina fiat absque cochleari.

Ad §. Ita paratus. Pag. 18.

6. Introductio quæ hic ponitur ad limen ecclesiæ satis erit si fiat a loco, qui a fonte baptismali aliquantulum distet.

Ad §. His igitur. Pag. 18.

7. SSmus Dominus Noster indulsit ut in diæcesibus hujus Provinciæ amodo in administrando Baptismo cuilibet Interrogationi et Responsioni latina lingua prolatae juxta præscriptum Ritualis Romani illico nova interrogatio, novaque responsio iteretur lingua vulgari seu patria.

ORDO BAPTISMI PARVULORUM.

Initio. Pag. 19.

8. Int. N. Quid petis ab Ecclésia Dei?

R. Fidem.

V. N. *Wat vraagt gij van de Kerk Gods?*A. *Het Geloof.*

I. Fides, quid tibi præstat?

R. Vitam ætérnam.

V. *Wat geeft U het Geloof?*A. *Het eeuwige leven.*

Si igitur vis ad vitam ingredi, serva mandata: diliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota ánima tua et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut te ipsum.

Wilt gij dan ingaan tot het leven, onderhoud de geboden: gij zult den Heer uwen God liefhebben uit geheel uw hart, en uit geheel uwe ziel, en uit al uw verstand, en uwen naaste als U zelven.

Ad §. Credo. Pag. 23.

9. Credo in Deum. etc.

Ik geloof in God. enz.

Pater noster. etc.

Onze Vader. enz.

Ad §. Postea interrogat. Pag. 24.

10. Int. N. Abrenúntias satánæ?

R. Abrenúntio.

V. N. *Verzaakt gij den duivel?*

A. *Ik verzaak.*

I. Et ómnibus opéribus ejus?

R. Abrenúntio.

V. *En al zijne werken?*

A. *Ik verzaak.*

I. Et ómnibus pompis ejus?

R. Abrenúntio.

V. *En al zijne ijdelheden?*

A. *Ik verzaak.*

Ad §. Credis. Pag. 24.

II. Int. N. Credis in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ?

R. Credo.

V. N. *Gelooft gij in God, den Vader almachtig, Schepper van hemel en aarde?*

A. *Ik geloof.*

I. Credis in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum?

R. Credo.

V. *Gelooft gij in Jesus Christus zijn eenigen Zoon, onzen Heer, die geboren is, en geleden heeft?*

A. *Ik geloof.*

I. Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, vitam ætérnam?

R. Credo.

V. *Gelooft gij ook in den Heiligen Geest, de heilige katholieke Kerk, de gemeenschap der Heiligen, de vergiffenis der zonden, de verrijzenis des vleesches, het eeuwig leven?*

A. *Ik geloof.*

I. N. Vis baptizári ?

R. Volo.

V. N. *Wilt gij gedoopt worden ?*

A. *Ik wil.*

DE BAPTISMO ADULTORUM.

ORDO BAPTISMI ADULTORUM.

Ad §. Quo nomine. Pag. 34.

12. Int. Quo nómine vocáris ?

V. *Hoe is uw voornaam ?*

R. Catechúmenus respóndet N.

I. N. Quid petis ab Ecclesiá Dei ?

R. Fidem.

V. N. *Wat vraagt gij van de Kerk Gods ?*

A. *Het geloof.*

I. Fides, quid tibi præstat ?

R. Vitam ætérrnam.

V. *Wat verleent U het geloof ?*

A. *Het eeuwíg leven.*

Si vis habére vitam ætérrnam, serva mandáta. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut te ipsum. In his duóbus mandátis tota lex pendet, et Prophétæ. Fides autem est, ut unum Deum in Trinitáte et Trinitátem in unitáte veneréris, neque confundéndo persónas, neque substántiam separándo. Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, ália Spíritus sancti ; sed horum trium una est substántia, et non nisi una Divínitas.

Wilt gij het eeuwig leven hebben, onderhoud de geboden : Gij zult den Heer uwen God liefhebben uit geheel uw hart, en uit geheel uwe ziel, en uit al uw verstand, en uwen naaste als U zelven. Aan deze twee geboden hangt geheel de wet en de Propheeten. Het geloof nu is, dat gij één God in de Drieuldigheid, en de Drieuldigheid in de Eenheid vereert, zonder de Personen te vermengen, noch de Zelfstandigheid te verdeelen. Want een ander is de Persoon des Vaders, een ander des Zoons, een ander des Heiligen Geestes; doch deze drie hebben ééne Zelfstandigheid, en maar ééne Godheid.

Int. N. Abrenúntias sátanæ?

R. Abrenúntio.

V. N. *Verzaakt gij den duivel?*

A. *Ik verzaak.*

I. Et ómnibus opéribus ejus?

R. Abrenúntio.

V. *En al zijne werken?*

A. *Ik verzaak.*

I. Et ómnibus pompis ejus?

R. Abrenúntio.

V. *En al zijne ijdelheden?*

A. *Ik verzaak.*

I. Credis in Deum Patrem omnipotentem, creatórem cæli et terræ?

R. Credo.

V. *Gelooft gij in God den Vader almachtig, Schepper van hemel en aarde?*

A. *Ik geloof.*

I. Credis in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum et passum?

ni
ge

cta
con
ca

de
der
ver

A

A

I

nua

A

seg

H

usq

sac

tiór

S

R.

E

(ear

D

E

from

en a

14

R. Credo.

V. *Geloofst gij in Jesus Christus zijn eenigen Zoon, onzen Heer, die geboren is en geleden heeft?*

A. *Ik geloof.*

I. Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclesiám catholicam, sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, et vitam æternam?

R. Credo.

V. *Geloofst gij ook in den Heiligen Geest, de heilige katholieke Kerk, de gemeenschap der Heiligen, de vergiffenis der zonden, de verrijzenis des vleesches en het eeuwig leven?*

A. *Ik geloof.*

Ad §. Deinde sacerdos dicat. Pag. 41.

13. Sac. Ora, Elécte, (Elécta), flecte genua, et dic Pater noster.

Bid, Uitverkorene, buig de knieën, en zeg het Onze Vader.

Et cum oraverit, et dixerit Pater noster usque ad, sed libera nos a malo, inclusive, sacerdos subjungat: Leva, comple orationem tuam, et dic Amen.

Sta op, eindig uw gebed, en zeg Amen.

R. Amen.

Et sacerdos dicit Patrino: Signa eum (eam), *Teeken hem (haar).*

Deinde Electo: Accede, *Kom nader.*

Et Patrinus pollice signat eum (eam) in fronte dicens: *In den naam des Vaders, en des Zoons en des H. Geestes.*

Ad §. Deinde interroget. Pag. 52.

14 Int. Quis vocáris?

V. *Hoe is uw voornaam?*

Respondet: N.

I. N. Abrenúntias sátanæ?

R. Abrenúntio.

V. N. *Verzaakt gij den duivel?*

A. *Ik verzaak.*

I. Et ómnibus opéribus ejus?

R. Abrenúntio.

V. *En al zijne werken?*

A. *Ik verzaak.*

I. Et ómnibus pompis ejus?

R. Abrenúntio.

V. *En al zijne ijdelheden?*

A. *Ik verzaak.*

Ad §. Quando plures. Pag. 52.

Int. Quis vocáris?

V. *Hoe is uw voornaam?*

Respondet

I. N. Credis in Deum Patrem omnipo-
téntem, creatórem cæli et terræ?

R. Credo.

V. N. *Gelooft gij in God den Vader al-
machtig, Schepper van hemel en aarde?*

A. *Ik geloof.*

I. Credis in Jesum Christum Fílium
ejus únicum, Dóminum nostrum, natum,
et passum?

R. Credo.

V. *Gelooft gij in Jesus Christus zijn ee-
nigen Zoon, onzen Heer, die geboren is,
en geleden heeft?*

A. *Ik geloof.*

I. Credis et in Spíritum Sanctum, san-
ctam Ecclésiám cathólicam, Sanctórum

con
can
E
V
de
der
ver
A
I
tis
F
V
A
I
R
V
A
DI

10
suet
impe
in c
conf
tris

E

17.

communiómem, remissiómem peccatórum,
carnis resurrectionem, et vitam ætérnam ?

R. Credo.

V. *Geloofst gij ook in den Heiligen Geest,
de heilige katholieke Kerk, de gemeenschap
der Heiligen, de vergiffenis der zonden, de
verrijzenis des vleesches en het eeuwig leven ?*

A. *Ik geloof.*

Iterum interrogat dicens: N. Quid pe-
tis ?

R. Baptísum.

V. N. *Wat vraagt gij ?*

A. *Het doopsel.*

I. Vis baptizári ?

R. Volo.

V. *Wilt gij gedoopt worden ?*

A. *Ik wil.*

DE SACRAMENTO PŒNITENTIÆ.

ORDO MINISTRANDI

SACRAMENTUM PŒNITENTIÆ.

Ad §. Pœnitens. Pag. 92.

16. Laudabilem servare congruit con-
suetudinem pœniteni genuflexo præviam
impertiendi benedictionem : D óminus sit
in corde tuo, et in lábiis tuis, ad digne
confiténdum peccáta tua. In nómine Pa-
tris et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

DE SANCTISSIMO

EUCCHARISTIÆ SACRAMENTO.

Ad §. Hoc autem. Pag. 103.

17. Ob specialem nostrorum Altárium stru-

cturam apud nos usus invaluit, ut nullibi conopeum adhibeatur; reliqua porro eo accuratius erunt servanda.

ORDO ADMINISTRANDI

SACRAM COMMUNIONEM.

Ad §. Sacerdos igitur. Pag. 104.

18. Purificatio eorum, qui communionem sumpserint, hodie prætermitti solet, nisi cum solemnis fit S. Eucharistiæ distributio.

Quando extra tempora, quibus Missæ celebrantur, nullus adest de sacristis aliisque ministris ad inserviendum destinatis, indultum est, ut sacerdos absque ministro procedere queat. In tali igitur casu sacerdos, accensis prius duobus cereis, sumptaque supra superpelliceum stola coloris officio diei congruentis, dicat ipse: *Confiteor Deo* etc.; tum ascendens ad Altare, aperiatur Tabernaculum, et reliqua peragat ut in Rituali, dum ipse sibi respondet: *Amen. Omne delectamentum* etc.

Ad §. Antequam. Pag. 107.

19. Sacra Rituum Congregatio die 23 Decembris 1862. decrevit: a sacerdote redeunte ad Altare genuflectendum antequam cooperiat sacram pyxidem, et iterum genuflectendum antequam, pyxide in tabernaculo reposita, ipsius tabernaculi ostiolum claudat.

DE COMMUNIONE PASCHALI.

Ad §. Ut igitur. Pag. 109.

20. Denuntiatio, quæ hic præscribitur Ordinario facienda, prætermitti potest, dummodo tamen nomina eorum qui debito paschali satisfacere renuant, a Parocho accurate notentur.

21
nem
sed,
temp

22
plura
quo
Bene
vie n
serva
pro s
sione
sim a
rit co
non a
sum
seque
Ob
priva
ratur
Oleu
itaque
munie
præsc
vel re
Pra
gio in
vascu
moru
nuent
sit de
clave
concla
segreg
RIT

Ad §. Ægrotis quoque. Pag. 109.

21. Ob justam causam licet S. Communionem ægrotis deferre elapso tempore Paschali, sed, quoad fieri possit, infra quindenam post tempus Paschale.

DE COMMUNIONE INFIRMORUM.

Initio. Pag. 109.

22. Cum frequenter uno tractu successivo, plura infirmo sint administranda, Viaticum de quo hic, Extrema Unctio (de qua a pag. 115) et Benedictio Apostolica (de qua a pag. 344), prævie notetur, in quantum non urget necessitas, servandos esse singulorum ritus, et signanter pro singulis distinctam faciendam esse confessionem generalem, sive conjunctim, sive seorsim administrantur, et quamvis præmissa fuerit confessio sacramentalis. Quoad ea vero quæ non ad ipsam administrationem, sed ad accessum vel recessum pertinent, animadvertantur sequentia.

Ob locorum circumstantias permittitur, ut privatim et absque comitatu ad infirmos deferatur SSma Eucharistia, uti pariter sacrum Oleum pro Extrema Unctione; prætermitti itaque poterunt ea, quæ, in Ritualis de Communionem infirmorum et Extrema Unctione præscriptis, comitatum aut publicum accessum vel recessum concernunt.

Præterea ubi clero nostro de speciali privilegio indulgetur, ut in ædibus parochialibus vascula cum SSma Eucharistia Oleoque infirmorum in tabernaculo seu capsâ congrua, annuente Ordinario, asservare liceat, capsâ isthæc sit decenter ornata, corporali mundo munita, clave rite obserata, atque existat in loco seu conclavi nitido et ab omni destinatione profana segregato, nec negligatur grave Ecclesiæ præ-

18 De Communione Infirmorum.

ceptum de lumine diu noctuque ardente; congruit utique ut in oratorio illo SSma Eucharistia seorsim recludatur in tabernaculo supra aliquod Altare elevato: ast meminerint parochi, in oratoriis domesticis Missas absque peculiari indulto celebrari non posse.

Sacerdos domum infirmi ingressus, dicto **P ax huic dómui** etc. sacram deponit Bursam, ac genuflectit; casu autem quo sacrum Oleum deferret absque SSma Eucharistia, post **P ax huic dómui** etc., deposito sacro Oleo, assumeret stolam, utpote qua utendum tunc non foret in delatione, et crucem infirmo porrigeret pie deosculandam. His respective peractis, aqua benedicta aspergit infirmum et cubiculum, atque casu quo non adesset SSma Eucharistia, circumstantes; interim dicit antiphonam **Aspérges me**, et reliqua, ut pag. 112.

Ad §. Præmoneat. Pag. 111.

23. Sanctissimus Dom. Noster opportunas facultates concedere dignatus est Rmis Ordinariis pro tempore hujus Provinciæ indulgendi (in locis tamen ubi adest omnino gravis causa frigoris vel aeris intemperiei) opem pileoli in deferendo publice Viaticum ad infirmos, tamen extra civitatem vel oppidum.

Vasculum cum vino adhibere necesse non est; sed expedit, ut præter vasculum cum aqua communi ad abluendos sacerdotis digitos, adsit alterum cum aqua benedicta et palma, qua infirmum et cubiculum aspergat sacerdos.

Ad § His dictis. Pag. 112.

24. Cum confessio sacramentalis fuerit

per
cea
A
pro
tibi
nite
ctio
pro
næ
scrip
in c

25
man
Bene
exui
Extr
stola
(qua
char

Ad

26
tur ac
ficien
sit, i
primu
quant
tunc f

peracta, et assumpta ob eam stola violacea, postmodum reassumatur alba.

Ad Misereatur et Indulgentiam dicitur pro uno in singulari tui, tuis, te, tuorum, tibi, sicut pag. 95. pro Sacramento Pœnitentiæ, et ita pariter pro Extrema Uctione et pro Benedictione Apostolica; pro Communionem vero unius etiam personæ sanæ servatur numerus pluralis præscriptus pag. 105. (ubi etiam discrimen est in colore).

Ad §. His expletis. Pag. 114.

25. Si nulla supersit sacra Hostia, cum manu benedicit more solito sub formula Benedictio etc. ut pag. 107. et stolam tunc exuit. Dum autem conferenda simul est Extrema Uctio, ad hanc prius procedit, stolæ albæ substituendo violaceam, (quam postea pro reportanda SSma Eucharistia iterum permutabit).

DE SACRAMENTO

EXTREMÆ UCTIONIS.

Ad §. Si quis autem laborat. Pag. 117.

26. Quando infirmus in periculo versatur adeo urgente, ut timendum sit ne perficiendis unctionibus singulis tempus desit, in unico inungatur sensu, qui se primum obviam dederit; oculi tamen, quantum fieri potest, eligantur. Uctio tunc fiat sub hac unica forma :

20 Ordo adm. Sac. Extremæ Uctionis.

Per istam sanctam Uctionem ✠, et suam piissimam misericórdiam, indulgeat tibi Dóminus quidquid deliquisti per sensus, visum, audítum, gustum, odorátum et tactum. Amen. At si id liceat, singuli quinque sensus ungantur dum, pronuntiando hanc generalem formam, exprimuntur. Post unctionem ita peractam, si supervivat infirmus, suppleantur preces omissæ, dicendo: **Adjutórium nostrum** etc., vel inchoando ab eo loco ubi ob instantaneum periculum fuerint abruptæ.

Ad §. Quinque. Pag. 117.

27. Uctio renum ex Pontificio Indulto Neerlandiæ Diocesibus concessa, etiam in viris omittitur. Ejus autem loco, pariter ex Apostolica venia, in aliquibus Diocesibus adhibetur in viris unctio ad pectus post unctionem ad os sub forma: Per istam sanctam unctionem ✠ et per suam piissimam misericórdiam indulgeat tibi Dóminus quidquid per cogitationes et affectus cordis deliquisti. Amen.

ORDO ADMINISTRANDI SACRAMENTUM

EXTREMÆ UCTIONIS.

Ad §. Quæ orationes. Pag. 121.

28. Cum Rituale hic expresse statuatur, vulgari sermone fieri posse confessionem generalem, præbere juvat translationem, quæ tamen pro sacra Communionem vel

Benedictione Apostolica textui latino non substituatur.

Ik belijd aan God almachtig, aan de heilige Maria altijd Maagd, aan den heiligen Michael Aartsengel, den heiligen Joannes den Dooper, de heilige Apostelen Petrus en Paulus, alle heiligen, en U Vader: dat ik zeer gezondigd heb door gedachte, woord en werk: door mijne schuld, doormijne schuld, door mijne allergrootste schuld. Daarom smEEK ik de heilige Maria altijd Maagd, den heiligen Michael Aartsengel, den heiligen Joannes den Dooper, de heilige Apostelen Petrus en Paulus, alle Heiligen, en U Vader, voor mij tot den Heer onzen God te bidden.

Misereatur tui etc. Indulgentiam etc.

Dein admonentur adstantes, ut pro infirmo orent; si recitant Litanias, has infirmo adaptare possunt, dicendo. v. g. (latine vel vernacule) Misere ei, ora pro eo, libera eum Domine etc.

Ad §. Minister. Pag. 122.

29. Globuli bombacei similisve rei, quibus tersa sunt loca inuncta, dum commode asportari nequeunt, statim comburantur.

Ad §. Ad extremum. Pag. 125.

30. Post præmissas orationes, ad impertientiam Benedictionem Apostolicam, si ex facultate accepta danda sit, illico proceditur; infirmum tamen prævie disponere expedit aliqua exhortatione,

Ad §. Admoneat. Pag. 125.

31. Est utique summopere laudandum, quod ipsi parochi eorumve in sacro ministerio adju-
tores agonizantibus pro loco et tempore assis-
tant, et nihil prætermittatur de iis quæ Rituale
hic et postmodum inculcat; verumtamen cum
ordinario et communiter censi queant impe-
diti curabunt ut obsequium illud præstetur,
quoad fieri potest, saltem per laicos homines
pios, et christiana charitate præditos, quemad-
modum commendatur § *Quod si, de Visita-
tione et cura infirmorum.*

DE VISITATIONE ET CURA
INFIRMORUM.

Ad §. Deinde qua. Pag. 144.

32. Quod hic de medicis, apud nos observari
nequit.

DE EXSEQUIIS.

Ad §. Quod antiquissimi. Pag. 186.

33. « Prudentibus quorundam parochorum
consiliis admoniti, inquit Benedictus XIV (De
Sacrif. Missæ sect. 2. § CCIV et Instit. Eccl.
XXXVI. n. 16), minime præcepimus, dum Bo-
noniæ moraremur, ne cadavera tumulo infer-
rentur, nisi prius res divina coram ipsis peracta
fuisset: monuimus tamen ne id prætermittere-
tur, ne quæ a Rituali Romano veterique Eccle-
siæ consuetudine præscripta sunt, contemni
viderentur. » Exinde varia dicit se proposuisse
media, quibus parochi curent, ut fructu SSmi
Sacrificii non destituantur pauperes.

Quoad Officium Defunctorum, etsi sit sum-
mopere commendandum, indulgetur tamen
propter rationes peculiare ut omitti queat, nisi
in quantum a fundatoribus legitime foret in-
iunctum. Ubi vero specialis de eodem officio

exstat consuetudo ab Episcopo adprobata, ea retineatur.

Generatim quoque ob legem civilem præstari nequeunt ea, quæ in Rituali (ante Resp. *Subvenite*) præscribuntur de publica cadaveris ad ecclesiam delatione; ast cujusque personæ sacra sepultura donandæ cadaver privatim, ubi inde nullæ a potestate civili timendæ sunt molestiæ aliaque non obstat ratio gravis, deferatur in ecclesiam, ut cuncta quæ ibi ad feretrum peragenda præscribit Rituale pro adultis hic, pro parvulis autem pag. 265 et sqq. integre expleantur, sive cantando cum vel sine sacris Ministris, sive legendo. Ubi autem in pagis viget consuetudo, secundum variam exsequiarum classem, aut Parochiæ extensionem alia cadavera ad domum defuncti, alia ad locum aliquem determinatum, alia ad ingressum in cœmeterium, vel ad Ecclesiæ aut Sacelli januam excipiendi, ea retinenda est.

Ad §. Si quis. Pag. 186.

34. Tum a Missa exsequiali, tum etiam ab omni cantu et Solemnitate in reliquis funeralibus abstinetur in Triduo sacro Hebdomadæ Majoris; et nihil eorum fiat tempore expositi publice SSmi Sacramenti, nisi occludatur interim in Tabernaculo. Occurrente Dominica Paschatis vel Pentecostes, vel alio festo quod universaliter gaudet ritu duplici primæ classis, aut proprio respective Festo primarii Patroni loci Titulive ecclesiæ, vel hujus Dedicationis, a Missa exsequiali abstinendum pariter est, et nulla ante meridiem peragantur funeralia. Præterea die Dominica vel festiva de præcepto, præterquam quod ob exsequias alia Officiastatis horis peragenda turbare non liceat, Missa exsequialis celebrari nequit per sacerdotem ad applicationem pro populo ea die adstrictum; nec prætermitti potest Missa Conventualis, nec

Missa Processionis S. Marci vel Rogationum, nec votiva solemnis, si qua injuncta foret.

Quatenus nullum istiusmodi obstat impedimentum, funeralia possunt quælibet peragi, si præsens in ecclesia sistitur cadaver; dummodo quoad Missam, hæc in cantu juxta Rubricas celebretur. Ex peculiari privilegio nobis conceditur, ut pro paupere absque cantu Missa exsequialis celebretur iisdem diebus, quibus cantari non prohibetur, ut supra, dummodo præsens sit cadaver; atque absente cadavere Missam exsequialem non solum cantare, sed etiam pro paupere sine cantu celebrare liceat qualibet die, dummodo non obstet aliquod de impedimentis jam indicatis, nec celebretur Feria secunda vel tertia Paschatis vel Pentecostes, aut in qualicumque Festo duplici primæ classis, neque post diem sepulturæ celebretur umquam die Dominica, aut in Festo duplici secundæ classis, vel alio adnexam habente obligationem in populo, etiamsi abrogatam (v. g. S. Annæ 26 Julii, S. Silvestri 31 Decembris); præterea die Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum sumenda absque variatione est Missa ea die præscripta, quoties absens est cadaver, etsi nondum sepultum.

Demum serio advertatur, quæcumque die privatas Defunctorum Missas excludente quæcumque privilegium esse intelligendum de Missa defunctorum unica pro eodem defuncto in eadem ecclesia, adeoque nullam aliam legi vel cantari posse, quantumvis solemniter celebrarentur exsequiæ, et nequidem unicam exsequialem posse celebrari casu quo alia jam die foret cantata, vel quoad pauperem lecta. Generatim insuper non absque gravi motivo ultra diem sepulturæ, aut, subsistente causa, æquo diutius transferatur Missa exsequialis; et sedulo admoneantur Christifideles, ne sine causa rationabili exsequias solemnes diutius transferri committant. De aliis absente cadavere peragen-

dis s
pag.

35
præs
fiat a
deat
brar
ferto
dece
pro
quæ
Orat
nem
nisi
stola
que
ris e
inhu
mini
sine
Miss
celeb
cari p
depo
defun
aliqu
dorsu
dotis
sustit

36.
nis c
foemi
mul f

dis sermo erit ubi de absolutione, de qua ad pag. 27.

EXSEQUIARUM ORDO.

Ad §. Finita Missa. Pag. 193.

35. Si qua causa superveniens urgeret, ut præscripta absolutio cum inhumatione statim fiat ante Missam, hæc tamen eodem tunc gaudeat privilegio ac si præsentem cadavere celebraretur. Si post Missam vel infra hanc ad Offertorium oblationes fidelium recipiuntur, id decenter et congrue fiat, non usurpando ea quæ pro SSmo Sacrificio destinata sunt, sed alia quæ tali usui unice inserviant. Si habenda est Oratio funebris, post Missam ante absolutionem fit in habitu prout in aliis concionibus, nisi forte concionaretur ipse celebrans, qui stolam et albam non exuit. Celebrans alii quoque committere potest introductionem cadaveris et Officium, non autem absolutionem et inhumationem, quæ cum iisdem pariter fiunt ministris sacris qui in Missa inservierunt, aut sine ministris sacris si sine iis celebrata est Missa. Ubi neque laici ministri abundant, liber celebrantis in aliquo pulpito ad feretrum collocari potest, et in aliquo pede crux, circa quam deponi quoque possent candelabra. Ad feretrum defuncti sacerdotio non insigniti stat celebrans aliquantulum versus cornu Epistolæ, ne Altari dorsum integre vertat; id ad feretrum sacerdotis non observat crucifer, quia ipsius Christi sustinet imaginem.

Ad §. Non intres. Pag. 194.

36. Hanc orationem legit, vel in tono Lectionis canit celebrans, nihil immutando, etsi pro foemina, vel ex causa urgente pro pluribus simul fierent exequiæ.

Ad §. Finita oratione. Pag. 198.

37. Vehementer in Domino commendandum est, ut, ubi fieri potest, cœmeterium sit ecclesiæ contiguum et circumseptum, ita ut lex civilis non obstet, quominus ibi expleantur præscripta Ritualis; dum id fieri nequit, in ipsa ecclesia Antiphona **In Paradisum**, Canticum **Benedictus**, et reliqua hic injuncta recitentur vel canantur ad feretrum, quod tunc efferatur post **V. A nima ejus** etc., celebrante cum ministris suis ad sacristiam revertente sub recitatione Psalmi **De profundis** cum Antiphona (ut pag. 202.) Post **Benedictus** sub Oratione Dominica aspersio feretri fit triplici tractu in utroque latere, ut supra.

Juxta consuetudinem in Dicecesi Harlemensi jamdiu receptam, et fidelibus caram, sacerdos, postquam corpus in sepulcrum fuerit inlatum, illud aspergit aqua benedicta dicens: **Hódie sit in pace locus tuus et habitatio tua in Sancta Sion. Per Christum Dóminum nostrum. Sumpta deinde sancta cruce, loculum trina consignatione signans dicit: Signo corpus hoc signáculo sanctæ ✠ crucis, ut in die judicii resúrgat, ✠ et vitam ætérnam ✠ possideat. Resp. Amen. Trina immissione aliquantulæ terræ loculum vel corpus tegendo, dicit sacerdos: De terra plasmásti eum, óssibus et nervis compegísti eum, resúscita eum in novíssimo die. Per J. Ch. D. N. resp. Amen. Deinde dicit Ego sum etc. ut in Rituali Romano.**

DE OFFICIO FACIENDO

IN EXSEQUIIS, ABSENTE CORPORE DEFUNCTI, ET IN DIE
TERTIO, SEPTIMO, TRIGESIMO ET ANNIVERSARIO.

Ad §. Si faciendæ. Pag. 263.

38. Absente cadavere absolutio fit vel ad tumulum, ut hic, vel ad pannum funebrem, ut infra. Sicut feretrum cum cadavere præsentē, ita tumulus feretrum representans in medio ecclesiæ erigitur, ita ut versus Altare sit caput tumuli pro Sacerdote, imum tumuli pro alio defuncto; sed tam pro sacerdote quam alio defuncto, cum absens sit cadaver, Crux infra absolutionem sustinetur inter tumulum et ingressum ecclesiæ, ac celebrans stat inter tumulum et Altare, aliquantulum versus cornu Epistolæ. Inchoatur absolutio a Responsorio **Líbera me** ommissa Oratione **Non intres**; dein impositio thuris, aspersio tumuli, ejusque incensatio sicut ad feretrum; Oratione **Absólve** vel alia congrua terminatur, et pro ultimo vale celebrans, dum manu tumulo benedicit, canit versum **Réquiem ætérnam**, cantores vero alterum **Requiescat**.

Verum tamen ipsa die sepulturæ, quando cadaveris in ecclesiam delatio prætermittenda est, tunc post dictam Orationem **Absólve** aliamve congruam addatur Canticum **Benedíctus** cum Antiphona **Ego sum** et reliquis, sicut supra ad pag 200. et sqq; hoc servato discrimine, ut post Orationem **Fac** quæsumus sub versu **Réquiem ætérnam** celebrans tumulo benedicat.

Quando tumulus non erigitur, prædicta absolutio simili modo fiat ad pannum funebrem, qui post Missam in medio presbyterio extenditur: ita tamen ut in cornu Epistolæ ad Altare sicut initio Missæ stet celebrans; sed dicto ibi Pater noster accedit ad medium Altare, ubi se vertit, et inde stans pannum triplici tractu aspergit, et pariter incensat; ac statim redit ad cornu Epistolæ ut proseguatur Et ne nos inducas in tentationem etc., similiter alteram facit aspersionem, si ob diem sepulturæ Canticum *Benedictus* cum reliquis addat ut supra; in fine ad versum *Réquiem æternam* panno non benedicit, sed remanet facie versus Altare. Non adhibetur Crux Processionis, cum e presbyterio exeundum non sit; ministri sacri, si assistant, stant a latere celebrantis, ita ut Diaconus ministret a latere dextro, sed sub aspersione et incensatione panni a sinistro, in altero autem latere sit subdiaconus.

Ad §. Prædictus. Pag. 264.

39. V. supra n, 33. Ad § *Quod antiquissimi*. Dum cadaver in ecclesiam non defertur, si non celebretur Missa Defunctorum, ab officio defunctorum et ab absoluteione ad tumulum vel pannum funebrem abstinendum non solum est casu quo præsentem cadavere non possent cantari, sed etiam quoties ritus officii diei est duplex primæ classis, ac post sepulturam omni die Dominica, in festo duplici secundæ classis, vel annexam habente obligationem in populo, etsi abrogatam (26 Julii, 31 Decembris), infra octa-

vas privilegiatas, in harum Vigiliis, infra Hebdomadam Majorem et Feria quarta Cinerum (omni nimirum die qua prohibetur Missa Defunctorum qualiscumque præter exsequiales); de cætero admittuntur quidem dicta funeralia, sed ea semper lege ut nihil admittatur et nequidem tumulus sit erectus eo tempore quo celebratur Missa alia quam Defunctorum.

DE EXSEQUIIS PARVULORUM.

Ad §. In primis. Pag. 265.

40. Ut parvuli cadaver ad ecclesiam sit deferendum et sacra sepultura donandum requiritur certitudo baptismi ei vivo legitime collati; certitudinem in casu sufficientem præbet generatim testimonium personæ fide dignæ, etiam unius. Non ea quæ hic, sed ea quæ in Exsequiis Adultorum servari præscribuntur, servanda regulariter sunt pro iis qui obierunt post septennium completum, cum ætas ista communiter ut regula habeatur ad dijudicandum utrum quis annos discretionis sit adeptus.

ORDO SEPELIENDI PARVULOS.

Ad §. Cum autem. Pag. 267.

41. Præcedentia de publica cadaveris in ecclesiam delatione sunt generatim omittenda, quemadmodum pro adultis ea quæ Responsorium Subveníte antecedunt. Post depositum itaque in medio ecclesiæ feretrum, ac post celebratam Missam si fuerit expetita, exsequiæ inchoantur Psalmo Domini est terra sub Antiphona Hic accipiet (vel Hæc accipiet, aut etiam in plurali, si quando pro pluribus simul).

Quoad memoratam Missam, si dies votivas privatas permittat, optime congruit votiva de Angelis. Post dictum Psalmum sub Oratione Dominica aspersio feretri fit solum triplici tractu absque ullo circuitu.

Ad §. Dum portatur. Pag. 269.

42. Ubi ecclesiæ contiguum vel circumseptum non est cœmeterium, feretrum non efferatur nisi post terminatam Orationem **Omnípotens** ac factam triplici tractu sine circuitu aspersionem feretri peractamque similiter incensationem cum thure prævie benedicto, dum nimirum celebrans cum suis ad Altare revertitur sub cantico **Benedícite** et reliquis.

DE SACRAMENTO MATRIMONII.

Ad §. Denuntiationes. Pag. 275.

43. Ut præscripto Ritualis rite satisfiat clare publicentur nupturientium nomina et cognomina, ac loca originis et actualis habitationis, adjecta mentione dispensationis, si qua jam in aliquo impedimento impetrata fuerit; nuncietur quota sit proclamatio, addendo quoque dispensationem, si in proclamationum numero fuerit dispensatum. Post recensitos ita singulos nupturientes, fideles de denunciandi obligatione serio admoneantur. Si nihil peculiari-ter obstiterit, haud diu post proclamationem ultimam, sed neque eadem die qua expleta est ultima, celebretur matrimonium.

Ad §. Moneat. Pag. 276.

44. Commendandum summopere est, ut

pro
ma
run
ref

4
cele
get
mon
bea
de a

46
feria
rem
niur
cesi
disp
infr
lemn

Pr
lier
absti
tion
tholi
omis
ne s
opus
vulga
siam
mutu
geren
woon
læ: A
auter
ctio,

pro ipsis novis conjugibus offeratur, celebrato matrimonio, Sacrificium; utque pane Angelorum (quatenus sponsi dispositi sint) sub Missa reficiantur.

Ad §. Matrimonium. Pag. 276.

45. Matrimonium extra ecclesiam numquam celebretur, nisi ob causam urgentem. Indulgetur, ut quæcumque cæremonialia in matrimonio celebratione fuerint omissa, non debeant alia die suppleri; quoties ad id commodè allici nequeunt conjuges.

Ad §. Postremo. Pag. 277.

46. Iisdem illis diebus, nomine temporis feriatum seu clausum nuncupari solitis, ad securiorem legis universalis tutelam, ipsum matrimonium vetitum in una alterave Neerlandiæ diœcesi existit. Ubi autem in ista prohibitione dispensaverit Episcopus, nullatenus exinde infringere licet universalem prohibitionem solemnitatum, Benedictionis nuptialis, etc.

Præter tempus clausum et casum quo mulier vidua sit, ab omni quoque Benedictione abstinendum prorsus est, quando vi dispensationis Apostolicæ persona catholica cum acatholica contrahit: in isto casu, bannis quidem omissis, sed privata impedimentorum indagine serio peracta quantum secundum adjuncta opus est, parochus vel delegatus in habitu vulgari absque ulla cæremonia et extra ecclesiam (congruentius in ædibus ipsius parochi), mutuum excipit consensum, quem potest suggerere viro: *Ik N. neem U N. hier tegenwoordig tot mijne wettige huisvrouw*: ac puellæ: *Ik etc. tot mijnen wettigen man*. Nulla autem proferatur in casu apprecatio vel benedictio, nequidem formula: *Ego conjungo vos etc*

MATRIMONII SACRAMENTUM.

Ad §. Parochus. Pag. 277.

47. Parochus, si ipse Missam celebraturus mox est, induitur amictu, alba, cingulo et stola coloris albi. Sponsos in aliquanta ab Altari distantia seu ante Presbyterium paratos, astantibus utrimque testibus, primum aqua benedicta aspergit dicens: **Aspérget vos Deus rore grátiae suæ in vitam ætérnam.** Deinde interroget utrumque singulatim in hunc modum vulgari sermone: N. wilt gij N. hier tegenwoordig nemen tot uwe wettige huisvrouw volgens het gebruik van onze moeder de H. Kerk?

Respondeat Sponsus: Ja, ik wil.

Mox sacerdos sponsam interrogat.

N. wilt gij N. hier tegenwoordig nemen tot uwen wettigen man volgens het gebruik van onze moeder de H. Kerk?

Respondeat: Ja, ik wil.

Deinde ut in Rituali, pag. 278.

Ad §. His expletis. Pag. 280.

48. Oratione **Respice quæsumus** terminata, Parochus si nuptiæ benedici vetentur, ad terminandum dicit: **Benedictio Dei omnipoténtis Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti descéndat super vos et máneat semper. Amen.** Et sponsos aqua benedicta aspergendo: **Aspérget vos Deus rore grátiae suæ in vitam ætérnam. Amen.**

ad
tan
tium
tit
et i
pra
inc

P
extr
sup
tiæ,
et sp
vata
ralis
busq
esse
Miss
de p
class
est c
Miss
si pi
neri

Me
tur si
recita
script
omitt
ab O

Quod si nuptiæ benedici jam debent, ad Altare deducit sponso, stolæ fimbriam tangente sponsa (absque comitatu testium); deinde ascendit Altare, se convertit ad sponso in infimo gradu genuflexos, et imaginem Crucifixi Rituali præfixam præbet sponsæ deosculandam, priusquam inchoetur Missa benedictionis nuptialis.

BENEDICTIO NUPTIARUM.

Prohibitum est benedictionem nuptialem extra Missam impertiri. Quare, contracto ut supra matrimonio, si benedicendæ sint nuptiæ, Parochus Missam inscriptam: *Pro sponso et sponsa*, ut in Missali Romano celebret, servata norma Rubricæ Missalis itemque generalis Decreti, quod in Rituali exhibetur, quibusque præcipitur, ut Missa in nuptiis semper esse debeat votiva *Pro sponso et sponsa* ut in Missali, præterquam Dominicis vel aliis festis de præcepto, et duplicibus primæ et secundæ classis, in quibus Missæ occurrenti addenda est commemoratio et sponso benedictio ex Missa *Pro sponso et sponsa*. Illis autem diebus, si plures alii in Neerlandia excipiuntur, retineri poterit usus ex invecta consuetudine.

Memorata commemoratio non comprehenditur sub commemorationibus proprie dictis, sed recitanda est post omnes alias a Rubricis præscriptas Orationes, quarum nulla exinde potest omitti. Præponenda tamen est cuilibet collectæ ab Ordinario imperatæ.

DE BENEDICTIONE

MULIERIS POST PARTUM.

Ad §. Si qua. Pag. 280.

49. Permittitur ut mulier non se sistat ad fores ecclesiæ, verum aliquanto saltem spatio distet ab Altari, ad quod exinde introducenda est. Si quando plures simul introducuntur, in plurali dicitur: Hæc accipient, Ingredimini, adoráte, qui vobis, salvas fac ancillas tuas Dómine etc. Ast non admittatur umquam mulier casu quo proles concepta et nata est extra legitimum matrimonium, aut ad baptismum ministro hæretico sponte oblata est.

DE BENEDICTIONIBUS

REGULÆ GENERALES.

Ad §. Deinde. Pag. 283.

50. Post præmissos versus, generalem Orationem sequentem dicendo et deinde aspergendo, res quaslibet, pro quibus nulla peculiaris est benedictionis formula, a sacerdote benedici posse, indulsit S. Rituum Congregatio.

Orémus. Deus cujus verbo sanctificantur omnia, bene ✠ dictionem tuam effunde super creaturam istam (vel creaturas istas) et præsta, ut quisquis ea (vel eis) secundum legem et voluntatem tuam cum gratiarum actione usus fuerit, per invocationem Sanctissimi Nominis tui, corporis

sa
pe
tru5
qua
aqu
res
faci
ulla
non52
præ
dele
ad
hanc
Sanc
tuis

RIT

53.
Antip
tantu
jam
cum
hæc E

sanitatem et animæ tutelam, te auctore, percipiat. Per Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

Ad §. Cum sacerdos. Pag. 284.

51. Sacerdos quoad poterit, habeat omnia quæ hic præscribuntur, saltem vero habeat vas aquæ benedictæ cum aspergillo, quoties sua res benedicendi potestate fungitur, quippe cum facienda generatim sit aspersio; et non utatur ulla prece, quæ a S. Sede legitime approbata non fuerit.

RITUS RECONCILIANDI

ECCLESIAM VIOLATAM,

NONDUM ERAT AB EPISCOPO CONSECRATA.

Ad §. Ecclesiæ. Pag. 323.

52. Convenit ut sacerdos aliqua dignitate vel præeminentia sit decoratus, ac prævie munitus delegatione Episcopi proprii, nisi casus urgeat ad procedendum sine delegatione; cæterum hanc proprie necessariam non esse, testata est Sancta Sedes in Epistola Benedicti XIV *Ex tuis precibus* 16 Nov. 1748. § 11.

RITUS BENEDICTIONIS APOSTOLICÆ,

IN ARTICULO MORTIS A SACERDOTIBUS AD ID
DELEGATIS IMPERTIENDÆ.

Ad §. Habens. Pag. 344.

53. Versus *Pax huic domui* et aspersio sub Antiphona *Asperges* hic præscripta non omitantur extra casum necessitatis, nisi præmissa jam fuerint ex eo, quod immediate post Viaticum vel Extremam Unctionem sit impertienda hæc Benedictio.

Ad §. Si vero. Pag. 346.

54 Periculo instante, statim dicatur:
D óminus noster etc., aut dum proxime ur-
get mors:

Indulgéntiam plenáriam et remissionem
ómnium peccatórum tibi concédo. In
nómine Patris, et Fílii ✠ et Spíritus San-
cti. Amen.

DE PROCESSIONIBUS.

Ad §. Omnes. Pag. 347.

55. Quod si non omnes clerici, qui alicui
processioni intersunt, superpelliceis aliisve sa-
cris vestibus sint induti, sint saltem in toga
talari.

Ad §. Processiones autem. Pag. 348.

56. Processiones vix ullibi in nostris regio-
nibus extra ecclesiam absque molestiarum
metu peragi possunt; si intra interiorem sal-
tem ecclesiæ ambitum, in quantum commode
fieri possit, peraguntur quædam Processiones
ordinariæ, in iis curandum est ut juxta locorum
circumstantias adaptentur præscripta.

DE PROCESSIONE

IN DIE FESTO PURIFICATIONIS B. MARIE VIRGINIS.

Ad §. Finita. Pag. 354.

57. Candelæ non tenentur infra Missam, si
hæc de Festo non est, ob occursum Dominicæ
Majoris. Cæterum propter rationes peculiares
relaxatur nobis præscriptum illud de candelis
tenendis infra Missam Purificationis B. Mariæ

Vi
ter

5
nisi
in s
Ea
min
duc
tota
gati
inci
abs
ob P
Don
fidel
in c
ac p
Ca
sion
præs
hodi
fidel

59
pera
sueti
supe
sent

De Processione SS. Corp. Christi. 37
Virginis, quemadmodum et alterum de palmis
tenendis infra Missam Dominicæ Palmarum.

ORDO SERVANDUS

IN LITANIARUM MAJORUM PROCESSIONE.

Ad §. Clerus. Pag. 367.

58. Hæc processio fit semper die 25 Aprilis, nisi incideret in Dominicam Paschatis, quo casu insequentem Feriam tertiam foret transferenda. Ea die, uti et in Triduo ante Ascensionem Domini, juxta disciplinam in hisce regionibus inductam, jejunandum est usque ad meridiem et tota die abstinendum a carnibus; verum obligatione ista non adstringemur casu quo dies illa incidet infra Octavam Paschatis (salva tamen abstinence a carnibus, si hæc aliunde obliget ob Feriam sextam vel Sabbatum) aut in aliquam Dominicam: admonitis per modum consilii fidelibus, ut relaxationi abstinentiæ et jejunii in casu supplere studeant aliis piis operibus, ac præsertim aliqua oratione vel eleemosyna.

Cæterum circa Litaniarum Majorum Processionem et circa diem 25 Martii, Ritus Romani præscripta, in quantum fieri potest, in omnibus hodiernæ Provinciæ Ultrajectensis diœcesibus fideliter custodiantur.

DE PROCESSIONE

IN FESTO SANCTISSIMI CORPORIS CHRISTI.

Ad §. Omnes. Pag. 370.

59. Tum in Processione, si quando eam peragendi detur opportunitas, tum in consuetis Laudibus SSmi Sacramenti alia insuper varia ad decantandum desumi possent ex Breviario vel Missali, signanter

Rhythmus S. Thomæ Adóro te; pörro in hoc Rhythmo poterit quoque servari usus cantandi post quamlibet stropham: Ave Jesu Pastor fidélium, adáuge fidem ómnium in te credéntium.

FORMULÆ SCRIBENDÆ

IN LIBRIS HABENDIS A PAROCHIS Pag. 436.

60. Registra in Rituali Romano præscripta omnia in promptu sint; formulæ vero accurate quidem, quoad fieri poterit, sed breviori modo, qui in usu est, et ab Ordinario sit adprobatus, serventur.

Quæ autem Appendicis loco in postrema etiam editione Ritualis Romani typis S. Congregationis de Propaganda Fide impressa leguntur sub titulis *De benedictionibus* et *Memoriale rituum pro aliquibus præstantioribus sacris functionibus* etc. ea in hisce regionibus, quoties expedierit observari possunt. Ita ex benigno indulto SSmi D. N. Pii IX.

Hic demum typis mandetur Professio fidei præscripta a Pio IV. et Formularium Alexandri VII.

PROFESSIO FIDEI TRIDENTINÆ

JUXTA FORMULAM PII P. P. IV. ET PII P. P. IX:

Ego N. firma fide credo et profíteor ómnia et síngula, quæ continéntur in symbolo fidei, quo S. Romána Ecclésia útitur, vidélicet: Credo in unum Deum Patrem omnipoténtem, factórem cæli et terræ, visibílium ómnium, et invisibílium; et in

unum Dóminum Jesum Christum, Fílium Dei unigénitum, et ex Patre natum antè ómnia sæcula; Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero; génitum non factum, consubstantiálem Patri, per quem ómnia facta sunt; qui propter nos hómines, et propter nostram salutem descendit de cælo, et incarnátus est de Spíritu Sancto ex María vírgine, et homo factus est; crucifixus étiam pro nobis sub Póntio Piláto, passus, et sepúltus est; et resurrexit tértia die secúndum scriptúras, et ascendit in cælum, sedet ad dexteram Patris, et íterum ventúrus est cum glória judicáre vivos et mórtuos; cujus regni non erit finis; et in Spíritum Sanctum Dóminum et vivificántem, qui ex Patre Filióque procedit; qui cum Patre et Fílio simul adorátur, et conglorificátur, qui locútus est per prophétas; et unam sanctam cathólicam et apostólicam ecclésiám. Confíteor unum baptísma in remissionem peccatórum, et expécto resurrectionem mortuórum, et vitam ventúri sæculi. Amen. Apostólicas, et ecclesiásticas traditiones, reliquásque ejúsdem ecclésiæ observatiónes, et constitutiónes firmíssime admítto, et ampléctor. Item sacram scriptúram juxta eum sensum, quem ténuít et tenet sancta mater ecclésia, cujus est judicáre de vero sensu et interpretatióne sacrárum scripturárum, admítto; nec eam umquam nisi juxta unánimem consensum patrum accípiam, et interpretábor. Profíteor quod septem esse vere, et próprie Sacra-

ménta Novæ legis a Jesu Christo, Dómino Nostro institúta, atque ad salútem humáni géneris, licet non ómnia singulis necessária, scilicet baptísmum, confirmatióem, eucharístiam, pœniténtiam, extrémam unctióem, órđinem et matrimónium; illaque grátiam conférre, et ex his baptísmum, confirmatióem, et órđinem, sine sacrilégio reiterári non posse. Recéptos quoque et approbátos Ecclésiæ cathólicæ ritus, in supradictórum ómnium sacramentórum solémni administratióne recípio, et admítto: ómnia et singula, quæ de peccáto origináli, et de justificatióne in sacrosáncta Tridentína Synodo definíta, et declaráta fuérunt, ampléctor et recípio: profíteor páriter in Missa offerri Deo verum, próprium, et propitiatórium sacrificium pro vivis, et defúctis; atque in sanctíssimo Eucharístiæ Sacraménto, esse vere, réaliter, et substantiáliter corpus, et ságuinem, una cum ánima et divinitáte Dómini nostri Jesu Christi, fierique conversiόem totíus substantiæ panis in corpus, et totíus substantiæ vini in ságuinem, quem conversiόem Cathólica Ecclésia transsubstantiatiόem appellat. Fáteor étiam sub áltera tantum spécie, totum, atque íntegrum Christum, verúmque sacraméntum sumi. Constánter téneo purgatórium esse, animásque ibi deténtas fidélium suffrágiis juvári; simíliter et sanctos, una cum Christo regnántes, venerándos, atque invocándos esse, eósque oratiόes Deo pro nobis offerre, at-

qu
Fín
pa
sar
ato
tial
por
fuís
má
cta
nar
ma
que
prín
rio
cæt
cecu
cros
mén
ac d
fisis
dub
que
quas
reje
vera
salvu
profi
tegra
num
adju
meis
me i
céri,
curat

que eórum reliquias esse venerandas. Fírmiter ássero, imágines Christi, ac Deíparæ semper Vírginis, necnon aliórum sanctórum, habéndas et retinéndas esse, atque eis débitum honórem, ac reveréntiam impertiéndam; indulgentiárum étiam potestátem a Christo in Ecclésia relíctam fuísse; illarúmque usum christiáno pópulo máxime salutárem esse, affírmo; sanctam cathólicam et Apostólicam Románam Ecclésiám, ómnium Ecclesiárum matrem, et magístam agnósco; Romanóque Pontífici, beáti Petri, Apostolórum princípis successóri, ac Jesu Christi Vicáριο veram obediéntiam spóndeó, ac juro: cætera item ómnia a sacris canónibus, et œcuménicis concíliis, ac præcípuè a sacrosáncta Tridentína Synodo, et ab œcuménico Concílio Vaticanó trádicta, defínita, ac declaráta præsertim de Románi Pontíficis Primátu, et Infallíbili Magistério indubitánter recípio, atque profíteor; simúlque contrária ómnia, atque hæreses quascúmque ab Ecclésia damnátas, et rejéctas, rejício et anathematízo: hanc veram cathólicam fidem, extra quam nemo salvus esse potest, quam in præsénti sponte profíteor, et veráciter téneo, eámdem íntegram, et immaculátam, usque ad extrémum vitæ spíritum constantíssime (Deo adjuvánte) retinére, et confitéri, atque a meis súbditis, vel illis, quorum cura ad me in múnere meo spectábit, tenéri, docéri, et prædicári, quantum in me erit, curatúrum, ego idem N. spóndeó, vóveo,

ac juro ; sic me Deus ádjuvet, et hæc sancta Dei Evangélia.

FORMULARIUM ALEXANDRI VII.

Ego N. constitutióni apostólicæ Innocéntii X, datæ die 31 Maii 1653, et constitutióni Alexándri VII, datæ die 16 Octobris 1665, summórum Pontíficum, me subjicio, et quinque propositiões ex Cornélii Jansénii libro, cui nomen Augustínus, excérptas, et in sensu ab eódem auctóre inténto, prout illas per dictas constitutiões Sedes Apostólica damnávit, sincéro ánimo rejicio ac damno, et ita juro. Sic me Deus ádjuvet, et hæc sancta Dei Evangélia.

DE TRENTSCHE GELOOFSBELIJDENIS

VOLGENS HET FORMULIER VAN PAUS PIUS IV.

EN PIUS IX.

Ik N. geloof vastelijk en belijd openlijk al hetgene de Geloofsbelijdenis van de heilige Roomsche Kerk behelst, te weten :

Ik geloof in éénen God, den almachtigen Vader, Schepper van Hemel en Aarde, van alle zichtbare en onzichtbare dingen. En in eenen Heer, Jesus Christus, Gods éénigen Zoon, en uit den Vader voor alle eeuwen geboren, God van God, licht van het licht, waren God van den waren God, geboren en niet gemaakt, van een wezen met den Vader, door wien alles gemaakt is. Die om ons menschen om onze zaligheid uit den Hemel is ne-

de
no
Ma
H
tiu
gra
den
me
des
we
den
ein
den
Vae
den
bed
doo
een
Ker
der
der
Ik g
telij
alle
deze
Sch
Moe
en n
oor
legg
noo
het g
Ik
lijk
zijn,

dergedaald, en het vleesch heeft aangenomen door den heiligen Geest uit de Maagd Maria, en is Mensch geworden. Hij is voor ons ook gekruist onder Pontius Pilatus. Hij heeft geleden en is begraven. En Hij is volgens de Schriften ten derden dag verrezen. En Hij is opgeklommen ten Hemel, zit aan de rechterhand des Vaders. En Hij zal met heerlijkheid wederkomen, om de levenden en de dooden te oordeelen, en zijn Rijk zal geen einde hebben. En in den heiligen Geest, den Heer en levendmakende, die uit den Vader en den Zoon voortkomt, die met den Vader en den Zoon te zamen aangebeden en medeverheerlijkt wordt, die door de Profeten gesproken heeft. En eene heilige Katholieke en Apostelijke Kerk. Ik belijd een Doopsel ter vergeving der zonden. En ik verwacht de verrijzenis der dooden en het eeuwige leven. Amen. Ik geloof en neem vastelijk aan de Apostelijke en Kerkelijke overleveringen, en alle andere gebruiken en instellingen van dezelfde Kerk. Ook neem ik de heilige Schrift aan volgens den zin, dien onze Moeder de heilige Kerk gehouden heeft en nog houdt, aan welke het toekomt te oordeelen over den waren zin en de uitlegging der heilige Schrift, en ik zal die nooit verstaan, of uitleggen, dan volgens het gemeen gevoel der Vaders.

Ik belijd ook dat er waarlijk en eigenlijk zeven Sacramenten der nieuwe Wet zijn, van Jesus Christus onzen Heer inge-

steld, en tot zaligheid der menschen noodzakelijk, schoon ze allen aan een ieder niet noodig zijn; namelijk: het Doopsel, het Vormsel, het heilig Sacrament des Altaars, de Biecht, het laatste Oliesel, het Priesterschap en het Huwelijk; en dat deze Sacramenten genade geven; ook dat het Doopsel, het Vormsel en het Priesterschap zonder heiligschending niet meer dan eens kunnen ontvangen worden. Ik neem aan de aangenomene en goedgekeurde gebruiken der Katholieke Kerk, in de plechtige bediening der voornoemde Sacramenten.

Ik neem ook aan en keur goed, al hetgene de heilige Kerkvergadering van Trente over de Erfzonde en de Rechtvaardigmaking heeft beslist en uitgesproken. Ook belijd ik, dat in de Mis eene ware, eigenlijke en verzoenende Offerande voor de levenden en de dooden aan God wordt opgedragen; en dat in het heilig Sacrament des Altaars het Lichaam en Bloed van onzen Heer Jesus Christus, met zijne Ziel en zijne Godheid, waarlijk, in der daad en in wezen tegenwoordig is, en dat de geheele Zelfstandigheid van het brood in zijn Lichaam en de geheele Zelfstandigheid van den Wijn in zijn Bloed veranderd wordt, welke verandering in de Katholieke Kerk Transsubstantiatie gencemd wordt. Ook belijd ik, dat men onder iedere gedaante Christus geheel en volkomen, in het Sacrament waarlijk ontvangt. Ik geloof vas-

tel
zie
Ge
lij
he
zij
hun
I
van
ver
lige
dez
wija
I
te v
geg
tene
heil
Ker
Ker
telij
sche
Vor
en d
neer
twijf
Ker
verg
Verg
meer
uitge
omtr
Paus
veroo
hetg

telijk, dat er een vagevuur is, en dat de zielen aldaar door de voorbiddingen der Geloovigen geholpen worden; en insgelijks dat men de Heiligen, die met Christus heerschen, mag eeren, en aanroepen; dat zij God voor ons bidden, en dat men hunne overblijfselen mag vereeren.

Ik belijd vastelijk, dat men de beelden van Christus, van de altijd Maagd geblevene Moeder Gods, en van andere Heiligen mag hebben en houden, en aan dezelve de schuldige eer en achting bewijzen.

Ik belijd ook, dat de macht om Aflaten te verleenen door Christus aan de Kerk gegeven is, en dat de Aflaten den Christenen allerheilzaamst zijn. Ik erken de heilige Katholieke Apostelijke Roomsche Kerk als de Moeder en opperste van alle Kerken, en ik beloof en zweer, oprechtelijk te gehoorzamen aan den Roomschen Paus, die is de Opvolger van den Vorst der Apostelen, den heiligen Petrus, en de Stedehouder van Jesus Christus. Ik neem ook aan en belijd zonder eenige twijfeling, al het overige door de heilige Kerkregels en door de algemeene Kerkvergaderingen, bijzonder door de heilige Vergadering te Trente en door het algemeen Concilie van het Vatikaan geleerd, uitgesproken en verklaard, voornamelijk omtrent het Primaat van den Roomschen Paus en zijn onfeilbaar Leeraarsambt. Ik veroordeel, verwerp en doem tevens, al hetgene daar tegen is, en alle ketterijen,

die door de Kerk veroordeeld, verworpen en gedoemd zijn.

Dit waar Katholijk geloof, buiten hetwelk niemand kan zalig worden, en hetwelk ik tegenwoordig vrijwillig belijd, en in waarheid houd, ditzelfde Geloof beloof en zweer ik N., met Gods hulp tot den laatsten adem mijns levens geheel en onvervalscht bestendig te behouden en te belijden, en naar mijn vermogen te zorgen, dat het van mijne onderdanen, en van degenen, die mij zullen aanbevolen zijn, gehouden, geleerd en verkondigd worde.

Zoo helpe mij God en deze heilige Evangelien Gods.

FORMULIER VAN PAUS ALEXANDER VII.

Ik N. onderwerp mij aan de Apostolische Constituties der Pausen Innocentius X gegeven den 31 Mei 1653, en Alexander VII gegeven den 16 October 1665, en verwerp en veroordeel met oprecht gemoed de vijf stellingen getrokken uit het boek van Cornelius Jansenius, dat ten titel heeft Augustinus, en in den zin door dienzelfden schrijver bedoeld, zooals de Apostolische Stoel die door genoemde Constituties heeft veroordeeld, en aldus zweer ik : zoo helpe mij God en deze heilige Evangelien Gods.

De
to
Des
Ord
Ord
De
De
Ord
De
De
De
Ord
m
De v
De e
Exse
De
co
tri
De e
Ord
De s
Ritu
tu
Bene
De b
De E
Ritu
no
Ritu
mo
De P
De P
B.

INDEX SUPPLEMENTI.

De iis, quæ in administratione sacramen-	7.
torum generaliter servanda sunt.	
Desacramento Baptismi rite administrando.	8
Ordo Baptismi parvulorum.	9
Ordo Baptismi adultorum.	11
De sacramento Pœnitentiæ.	15
De sanctissimo Eucharistiæ sacramento.	ib.
Ordo administrandi S. Communionem.	16
De Communione Paschali.	ib.
De Communione Infirmorum.	17
De sacramento Extremæ Uctionis.	19
Ordo administrandi sacramentum Extre-	
mæ Uctionis.	20
De visitatione et cura Infirmorum.	22
De exsequiis.	ib.
Exsequiarum ordo.	25
De officio faciendo in exsequiis, absente	
corpore defuncti et in die tertio, septimo,	
trigesimo et anniversario.	27
De exsequiis parvulorum.	62
Ordo sepeliendi parvulos.	ib.
De sacramento Matrimonii.	30
Ritus celebrandi Matrimonii sacramen-	
tum.	32
Benedictio Nuptiarum.	33
De benedictione Mulieris post partum.	34
De Benedictionibus, regulæ generales.	ib.
Ritus reconciliandi ecclesiam violatam,	
nondum consecratam.	35
Ritus Benedictionis Apostolicæ in articulo	
mortis.	ib.
De Processionibus.	36
De Processione in die festo Purificationis.	
B. M. V.	ib.

Ordo servandus in Litaniarum Majorum Processione.	37
De Processione in festo sanctissimi Corporis Christi.	ib.
Formulæ scribendæ in Libris habendis a Parochis.	38
Professio Fidei Tridentinæ juxta formulare Pii IV et Pii IX.	ib.
Formularium Alexandri VII.	42
De Trentsche Geloofsbelijdenis volgens het formulier van Paus Pius IV en Paus Pius IX.	ib.
Formulier van Paus Alexander VII.	46

37

ib.

38

ib.

42

ib.

46

